

پاوه

قامچی به دهسته که

پیاوه قامچی به دهسته که

نووسهر: جه بار عوسمان

بابهت: رۆمان

دیزاین: ئومید محهمه د

به رگ: ئارام عه لی

هه له پری و زمانه وانی: سه لام مسته فا

نۆره ی چاپ: چاپی یه که م ۲۰۲۰

تیراژ: ۵۰۰ دانه

نرخ: ۵۰۰۰ دینار

چاپ: چاپخانه ی چوارچرا

له به رۆوه به رایه تی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (۲۶۹۰) سالی ۲۰۱۹ ی پیدراوه

پاوه قامچی به دهسته که

جهبار عوسمان

2020

له ناخی هه موو مروڤینکدا چه ند تابلویه ک هه ن، که وینای
ئازاره کانی ژیانى ده که ن، ئه و ئازارانه ی، که ژیان
پیی چه شتووه و وهک ژه هریک پوچوته نیو هه موو
که له به ره کانی ناخییه وه و بو هه همیشه ده مینیتته وه.

نوسهر

كاتىك ئەم كىتپە دەخوئىنپتەۋە، بۆمن گىرنگ
نىپە چلۆن بىر لە چىرۆكى تابلۆكانى ژيانم
دەكەپتەۋە، گىرنگ ئەۋەپە لەنىۋ تابلۆكانى
يادەۋەرى ژيانى خۆتدا وىنەى مەرگى خۆت
بناسپتەۋە.

سەنارپا

هۆلى
پيشانگاي
تابلۆكان

پینجەم پوژی کوتای پیشانگەکم بوو، هیشتا هۆلەکه له بینەرانی جمەی دەهات، لە پوخساری هەموو ئەو کەسانە بە تاسەو لە تابلۆکانیان دەروانی هەستیکی خۆش بەختی بە دەرونە شیواوەکم دەبەخشی. هەندیکیان وەکنەو هەی بیانەو پیت چیرۆکی پشت تابلۆکان بخویننەو و لەهەستی خۆیاندا وینایەکی دروستی بۆیکەن، لە بەردەم تابلۆکاندا تەواو رامابوون. لەو ساتەدا هەموو هەستەکانم لەنیو ناخی ئەواندا تەواو ئاویتە ببوون، بەلام ئەو هەمی تەواو پێچەوانەیی بیرو خویندەو هەمی هەموو ئەو میوانانە بوو، کە بەهیمی تابلۆکانیان بەسەر دەکردهو ئەو بوو، دڵنیابوو لەو هەمی، ئەوان لەهەستیکی رابردووی ژیانەو خۆیانەو خویندەو هەمی بۆ تابلۆکان دەکرد، زۆرینەیی خەلکی تەنها لە ناو ژیانەو رابردووی خۆیاندا دەژین، هەرگیز ناتوان دەستبەرداری بن و ژیانیکی نوێ بۆخۆیان دروستبەکن، هەربۆیە هەموو خەونیکی داها تووی خۆیان تەنها دوبارە بوونەو هەمی ئەو ژیانەیی کەوێک بازنەییەک بەدوریدا دەسوپیتەو، بەلام ئەو هەمی من دەمویست بە بینەرانی بگەیهنم و لە تابلۆکاندا بەرجەستەم کردبوون، چیرۆکیکی پر لە ئازاری ژیانەو مندالیکی لەدایک نەبوو بوو، کە هیشتا لەناوسکی مندا لەچاوه پوانی هاتنە نیو ئەم ژیانە بێنرخەدایە،

كە بۆخۆيشى نازانىت چ چارەنوسىكى ناديارو دژوار
چاوەرپى دەكات، ئايا ئەو پرسیارىك لەلای بىنەران
دروستدەكات و بەخۆياندا دەهينتەو و لەژيانى
دوبارەى خۆيان رادەمىن؟ يان تەنھا وەك رۆداوئىكى
راگۆزەر لىي دەروان؟!.

ئاي ئەو چ ھەستىكى نامۆ و دژوارە، واملىدەكات
ھەموو ھەستەكانم پىچەوانەى ھەمووئە و مروڤانە
بىت، كە لەوانەيە پىيان وابىت داھاتووى مروڤەكان
لەبەركەوتنى خودى خۆيانەويە بۆژيان، نەك
ويناكردنىكى پىشووختەى ناديار، كە چارەنوسى
مروڤىكى لەدايك نەبووى پى ديارى بكرىت.

ئايا من لەو بۆچوونەدا دروستبووم؟ يان تەنھا
ئەندىشەيەكى پوچ و پىشووختەبوو بۆ كىكردنەوہى
ئازارەكانى ناخ. ئايا ھىلى ژيانى ھەموو مروڤىك
مەرجە بەنيو ھىلى ئازارەكانى ئىمەدا تىپەرئىت و ھەمان
چىرۆكى پرلەئازارى ژيان لەخۆيدا وينا بكاتەوہ؟ يان
ژيان بەئاراستەيەكى تردا دەبيات و رۆدەچىتە ناو
خۆشبەختى چىژى ژيانىكى ئەفسوناوى، كە ھەمىشە
مروڤايەتى خەونى پىوہ دەبىنئىت؟!

ئەوہى لەبىرى مندا ھەبوو، ويناكردنى ژيانىكى
پرلە ئازارى خۆم بوو بۆ ئەوكچە نازدارەى كە ھىشتا
چاوەكانى بە دىمەنى قىزەونى ئەم ژيانەدا ھەلنەھىناوہ،
دەبىت ئەو كچە كى بىت؟ ئايمىن چەند شتەكان لەياد

دهكەم، له بیرم چوو پیتان بلیم ئەو كچهی، كه هیشتا چەند پوژتیکی مابوو بیته میوانی ئەم ئازارانهی ژیان، ناوم لیتابوو (پهریسا) ئا پهریساكهی من، ئەوهی له نیو پوچی مندا دهژی، ئەو كچهی چاره‌نوسی ژیانى خۆم پیوه به‌ند كردبوو، دلنیام ئیوه‌ش ئەو ناوه‌تان به‌لاوه خۆشه. زۆر جار وینای دیمه‌نی روخسایم ده‌كرد، پرساری ئەوه‌م له‌خۆم ده‌كرد «ده‌بیته‌ پهریسا ته‌واو به‌وینیه‌ی خۆم بچیت و ره‌فتاره‌ بزیه‌كانی ته‌واو بچیت‌وه‌ سه‌ر مندالیی خۆم، یان هه‌ندیک شیوه‌ی روخساری باوکی هه‌لگرتیته‌» ئۆفف ئەو به‌راورد‌كردنه‌ چەند ئازاری ئەدام، ده‌بیته‌ پهریسا له‌كام باوکی بچیت؟ تۆبلیی ته‌واو بچیت‌وه‌ سه‌ر باوکه‌ مۆن و كه‌م دووه‌كه‌ی، كه‌ باوکی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی، یان شیوه‌ی چاوه‌ هه‌نگووینبیه‌كانی ئەو باوکه‌ میهره‌بانیه‌ی هه‌لگرتیته‌، كه‌ ژیانیکى پرله‌ ئابروبه‌رانیه‌ی بۆ نه‌خشاندوو. ئۆف خودایه‌ ئەوه‌ چ هه‌ستیکی نامۆیه‌ چاره‌نوسی من و پهریسای خستۆته‌ دورپانیکه‌وه‌، كه‌ بۆخویشمان نازانین به‌كامیاندا ریده‌كه‌ین!

له‌گه‌ل ئەو ئەندیشه‌یه‌ی خۆمدا هه‌ستم به‌ دابه‌زینی فشاری خوینم كرد، بیناییم كه‌میک تاریك بوو، سه‌رم ته‌واو سوپی ده‌خوارد، بۆئوه‌ی به‌ زه‌ویدا نه‌كه‌وم، به‌ئاسته‌م له‌ جیگه‌ی خۆمه‌وه‌ له‌سه‌ر كورسیه‌كه‌ دانیشتم، له‌و ساته‌دا هه‌ستمده‌كرد له‌ناو به‌له‌میکى بچووکی تیکشكاودام و شه‌پۆلی ده‌ریایه‌کی بیئامان

گەمە بە ژيانم دەکات. تابلۆکان لە پيش چاومدا دەهاتن و دەچوون، بيناييم هيزی ئەوهيان نەمابوو لەنگەرێک لەسەر ديمەنی تابلۆک بگرن، لەناکاوێکدا هەستم بە جوولەى پەريساکرد، وەکنەوهى بيهوێت لەم ناوهختەى تەمەنیدا بێتە دەرەوه و بەچاوهکانى خۆى لە ديمەنى تابلۆکان بپروانیت.

واى ئەوه چ هەستیک بوو لەمندا دروستبوو، ئەوهنده بەخۆمزانى پەريسا دەست و مەچەکە خڕپنەکانى لەپيستی سکم گیر کرد، لەهەولێ ئەوهدا بوو بەدووى شوينیکدا بگەریت تا لیوهى بێتە دەرەوه، من بیرم لەوه دەکردهوه چلۆن بتوانم هاوکارى پەريسابکەم تا لەو دۆخە دژوارەى تى کەوتوو قوتارى بکەم، بەلام ئەو بێئارام بوو، پەلهکانى بە هەموو شوينیکی ناوسکەدا دەبزواند، هەستمەکرد وەکنەوهى لەناو ميزلداينیکی پرله ئاودا بێت بەهەموو لایەکدا دەسورپا. کاتیک بەخۆمزانى سەرى پەريسا لەنیو لەشمدا لەگەل خوینیکی رەشى لينج هاتە دەرەوه، ئەو بەردەوام شەپۆلى بەجەستەى خۆى ئەدا بۆئەوهى چى زووتره لەو زیندانەى جەستەى من بێتە دەرەوه، منیش لەگەل ئازاریکی بەسوئ، کەهەموو کەمەرو پشت و لەشمى تەنبیوو، هاوارم دەکرد و دەمگوت «پەريسا هیشتا زۆرت ماوه بۆئەوهى لەدايک بیت» ئای ئەوه چ گەمژەبیهکە مندالیک لەکاتى لەدايکبوونیدا بدوینیت، کە هیشتا بۆخۆیشى مانای

بوونی خۆی نازانیت، به لّام ئەو بەردهوام بوو له ههولێ هاتنه دهرهوهی، تا به تاویک به جستیهکی خویناوی لینجهوه خۆی هاویشه سهر کاشی هۆلی پيشانگه که.

من له خه می ئەوه دا بووم په ريسا به هۆی که وتنه خواره وهی زيانیکي پي گه يشتبيت، هه ربۆيه به په له ويستم تاوی بدهم و له ئاميزی خۆمی بگرم، به لّام په ريسا وهک ماسيههک له نيو دهسته کانم به دهم گريانیکي سامناکه وه خلیسکاوه ته به رپي ئەو میوانانهی، که له ناوه راستی هۆله که دا دهاتن و ده چوون، سه راپای جه سته م قورس و گرانبوو هیزی ئەوه م نه بوو له شوینی خۆمدا بزویم، هه موو خه یاللم له سه ر په ريسابوو، ترسی ئەوه م هه بوو میوانه کان به هۆی بینینی ئەو دیمه نه نامۆیه بشله ژین و په ريسا بکه ویتته ژیر پیکانیانه وه، یه کیک له و ژنانهی له ناوه راستی هۆله که دا وه ستابوو له تابلوکانی ده روانی، کاتیک په ريسای بینی پر به هه موو گه رووی هاواریکرد «ئهم منداله زۆله کئ فریی داوه ته ئەم شوینه وه»؟.

به دهم هاواریکي تاساوه وه به خۆم هاتمه وه، له و ماوه یه ی به هۆی دابه زینی فشاری خوینمه وه که وتبوومه ئەو خه یاللم سامناکه وه، نه مده زانی چه ندیک ده بوو له ناو ئازارهکانی خۆمدا پوچوو بووم، دهنگی ئەو که سانهی تاک و ته را له هۆله که ده چوونه دهره وه به ئاگایان هینا بوومه وه، هه ندیکیان له به رده می ئەو دهفته ره ی، که بۆ نوسینی سه ر نه گه کانیان له سه ر میزیک دامنا بوو

تا بۆچوونی خۆيان لەسەر چۆنیەتی تابلۆکانم بنوسن
نۆرەیان گرتبوو.

لەسوچیکی ھۆلەکه دا لەسەر کورسییەک دانیشتبوو،
لەچاوەروانی ئەو دەابوو ھۆلەکه تەواو چۆل بیت و
تابلۆکان کۆبکەمەو، لەنیوان ئەو چەندکەسە لە
ھۆلەکه دەابوون، کە ھیشتا چاوەکانیان لە دیمەنی نامۆی
تابلۆکان تەواو تێرنەبوو بوو ژنیکی بالاپۆشی رەشم
بینی، کە لەبەردەم تابلۆی (ژنی بەردەم ئاویئەکه)
رامابوو، پێدەچوو لەھەستی خۆیدا وینای چیرۆکی پشت
تابلۆکە بەرجەستە کردبیت، بەو رەفتارە کە چاوە
گەرەو بزێو کانی بەناو ھۆلەکه دا دەگێرا و لەسەرم
لەنگەریانگرت، لەو تێگەیشتم مەبەستی بیت بەدووی
مندا بگەریت، ھەربۆیە بەھیمنی خۆم گەیانده لای و بە
نیگایەکی پڕلە خەندەو و تم:

–فەرموون خاتوون پرسیاریکتان ھەبوو؟

ئەو ژنەبەسەرئەتێژو پڕلە گومانەکانی
کە لەسەر چاوەکانم نابوو پێدەچوو بمناسیت، بەلام
بە زەردەخەنەیک ئەو گومانە لە مندا رەواندەو،
بەبێئەو پرسیاری ئەو ھەم لێبکات کە کێ خاوەنی
پێشانگەکە یە وتی:

–تابلۆکانت زۆر جوان و مانابەخشن، بەلام ئەستەمە

ھەموو کەسێک بتوانیت ھەک خۆیان بیانخوینیتەو.

منیش بەخەندەیکە تالەو و تم:

-به دلتيايييه وه هه موو تابلوكان چيروكيكي تاييهت له
پشتيانه وه هه ن، به لام هه ركه سيته له دهروني خوويه وه
ده توانيته چيروكيكي بوداريزتت كه هاوتاي ناخي خوي
بيته.

پينده چوو بير له قسه كانم بكا ته وه، كه ميگ له خوي
راماو پاشان وتي:

-ده توانيته چيروكي ناو تابلوكانتم بو بگيريته وه.
ئه و پرسياره ي خه نده يه كي له سه ر ليوه كانم
دروستكرد، كه ميگ له چاوه كانيم رواني و وتم:
-خاتون، پيوسته توبوخوت بيانخوينيته وه من
بوئه وه نمايشم كردوون، كه بينه ران له ناخي خوiane وه
خويندنه وه يان بوبكات، پاشان كات زور درهنگي
كردووه منيش زور ماندووم پيوسته كوian بكه مه وه
و برومه وه.

ئه و به نيگايه كي پرله ميهره بانبييه وه له جه سته مي
رواني، كه له ژيرعه زيبه كي ته نكي فراواندا كه ميگ سكه
گه وه كه مي شار دبووه وتي:

-به م سكه ته وه چلون ده توانيته ئه و كاره بكه يت، ليم
گه ري بامن هاو كاريت بكه م.

بوئه وه ي خومي لي قوتار بكه م وتم:

-خاتون من مالم زور دووره له دهره وه ي سنوري
شار ده ژيم، پاشان كاته كه ش بوئيوه زور درهنگ ده كات،
سوياست ده كه م.

ئه و ديار بوو زور مه به ستي بوو ئه و كاره بكات،

ھەر بۇ يەردە بەخەندە يەكەن ۋە تى:

-تەكادەكەم بەرپىز رېگىر مەبە، مەن بەتايىبە تى ھاتووم
بۇ يىنىنى تابلۇكانت، ئەگەر بەرپىز تان لارىتان نەبىت پىم
خۇشە ھاوكارىت بىكەم پىكە ۋە تابلۇكان كۆبەكە يەنە ۋە،
ھەلبەت ئەگەر بەمىوانم پەسەند بىكەن ئە ۋە زور
خۇشخالىتر دەبىم، لەمالە ۋە بەدەم خواردەنە ۋە (چا)
يەكە ۋە باسى تابلۇكانتم بۇبىكە ي.

ئە ۋە بە ۋە قسانە ي ھىچ بواریكى بۇمەن نەھىشتە ۋە، كە
بتوانم لە ۋە زىاتر رېگىرى بىكەم. ئە ۋە ئىوارە يە پىكە ۋە
ھەموو تابلۇكانمان كۆكردە ۋە ۋە بەھىمنى لە سندوقى
ئۆتۈمبىلە كەمدا ھەلمانچى ۋە بەرە ۋە مالە ۋە بەرپىكە ۋە تىن.

که گه‌یشتینه مالّه‌وه زه‌رده‌په‌ردیمه‌نیکی جوانی
 به‌حوشه‌ی مالّه‌که‌م به‌خشیبوو، چۆله‌که‌ی سه‌ر
 دارتوو‌که‌مان وه‌کئه‌وه‌ی به‌هاتنه‌وه‌مان به‌خته‌وه‌ربن
 جریوه‌ جریویکی به‌سۆزیان به‌گویماندائه‌دا. ئه‌و
 ژنه‌نامۆیه‌ی که له‌ماوه‌ی چه‌ند کاژیریکدا ناسیم، داوای
 لیکردم بچمه‌ ژوو‌روه‌ و ده‌رگای سه‌ره‌کی مالّه‌که‌م
 بکه‌مه‌وه، که‌ده‌رگا‌که‌م والا‌کرد بو‌خۆی تاوی دایه
 تابلۆکان و هه‌موویانی له‌گۆشه‌یه‌کی ژوو‌ری میوانه‌که‌مدا
 هه‌له‌په‌سارد، ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رنجم بوو ره‌فتاری ئه‌و
 ژنه‌بوو، به‌و ته‌مه‌نه‌یه‌وه‌ که به‌هینده‌ی په‌نجاسالیک ده‌چوو
 وه‌ک کیژیکی هه‌رزه‌کار ره‌فتاری ده‌کرد، کاتیک له‌سیما
 دریژکۆله‌که‌ی و پیسته‌ سپییه‌که‌یم ده‌روانی له‌گه‌ل به‌رزی
 بالا‌که‌یدا، جوانییه‌کی بیئه‌ندازه‌م تیا ده‌بینی، که هیشتا
 جوانی لاویتی خۆی به‌ته‌واوی ون نه‌کردبوو.

ویستم داوای لیبکه‌م پشویه‌ک بدات تا چایه‌ک ئاماده
 ده‌که‌م، به‌لام به‌هۆی په‌رش و بلاوی مالّه‌که‌مه‌وه بیرم
 ته‌واو شیواو بوو وتم:

-ببوره‌ خاتون ناوی به‌ریزتانم نه‌زانی.

ئو به‌بیئه‌وه‌ی گوئی به‌قسه‌کانم بدا به‌ده‌نگیکی نه‌رم
 وتی:

-ناوم (ماریا) یه، من ناوی ئیوه‌م له‌ریکلای پێشانگه‌که‌دا
 زانی، تکاده‌که‌م خۆت ئه‌وه‌نده‌ ماندوو مه‌که، کارکردن

بۆژنى دووگيان بەھۆى قورسى جەستەيەوہ كەمىك
ئەستەمە، پاشان بامندالەكەت زىانى پى نەگات بەسكتا
ديارە ھەشت مانگى تىپەپراندوہ، دلنيام مانگى خۆتە.

بەگومانىكەوہ لە چاوہ تىژو پىر لەپرسىيارەكانىم روانى
كەلەسەر جەستەى من لەنگەريان گرتبوو، ھەناسەيەكى
پىرلە ئازارم ھەلكىشا كە ھەست و ناخى (خاتووماريا) ى
بەتەواوى بزواند وتم:

-كىشە نابىت وەك ھەموو رۆژىك كارەكانى خۆم
دەكەم.

لەگەل تەواو بوونى قسەكانم ھاتە نىزىكمەوہ و تاوى
دايە ھەنگلم و بە تۆپزى داواى لىكردم دابنىشم وتى:

- لەمالى كەسىكى وەك بەپىزتانا خۆم بەمىوان نازانم،
بۆخۆم پىمخۆشە خزمەتت بكەم، ژن كە دووگيان بوو
جەستەى قورس دەبىت و تەمبەل دەبىت پىويستە پشوو
بدات.

بەو رەفتارەى ناچارى كردم داواكەى پەسەند بكەم،
ھەرچەند لەناخى خۆمەوہ ئەوہ بۆمن ئەستەم بوو پىگە
بەمىوانىكى ناوہخت بدەم لەمالەكەمدا بۆخۆى كار بكات.

ئەو ئىوارەيە خاتوو ماریا بەگورجى (چاى)يەكى دەم
كردوو لەسەرسىنىيەك دووپىالە چاى ھىنايە ژوورى
مىوانەكەو لەسەر ئەو مېزەى لەناوہراستى ژوورەكەمدا
بەگولى نایلون رازاندبوومەوہ داينا، پاشان بەھىمنى دەستى
بۆپىالە چاىيەكە بردوو قومىكى لىداو چاوىكى بە ژوورەكەمدا

گيڙا، بهردهوام له ديمه نى ئه و گوري سهى دهرپوانى كه وه كې په تى سىداره له ناوهراستى بنميچى هوله كه دا شور ببووه، دواتر چاوه كانى له سه ر وينه ي ئه و ژنه ي (نامو) به چه قو ي ميوه هه ليكولاييوو له ننگه ريانگرت، پيډه چوو مه به ستي بيتله و وينه هه لكولدر او هدا به دواى شتيكدا بگه رپيت، بهردهوام لني دهرپوانى. من كه جه سته م ته واو ماندويتى پيوه دياربوو له سه ر كورسيه كه پالمدا بووه و بيرم له خو مدا روچوو بو، خاتووماريا به پرسياريك هه موو ناخمي هه ژاند، وه كنه وه ي به زور بمخه نه نيو ئاگريكي به تينه وه، له ترسا هه موو جه سته م ته واو دهله رزى وتى:

-خاتوو سه ناريا باوكى مندا له كه ت كه ي له سه ر كار

ده گه رپيته وه؟

ئاي ئه و پرسياره توقينه ره چى بوو پيشبينيم نه كرده بوو! نه مده زانى وه لامى ئه و پرسياره به نازاره چلون بده مه وه. ماوه يه كه له خو مدا رامام، به دووى وه لاميكدا ده گه رام، كه له و دوخه دژواره قوتارم كات، به لام پيډه چوو مانه وه ي خاتووماريا كاتيكي ديارى كراوى نه بيت تا به درويه كى ساده به رپي بگه م. له و ساهه دا هه ستمده كرد قورسايى هه موو ئه و ماله له سه رسنگى مندا له ننگه رى گرتووه، له چاوه قاوه ييه كانى وردبوو مه وه، كه له چاوه رپوانى وه لامى پرسياره كه يدا بهردهوام له سه رم بوون، دياربوو له ننگا كانمدا هه ستي به دل راو كه ي ناخم كرد بيت. له و ساهه دا پيوست بوو چى بليم، چلون وه لامى ئه و ژنه نامويه بده مه وه كه

وەك جنۆكەيەك هاتۆتە مالهەكه مەوه و دەيه ويە ناخم
 بدۆزيت؟ ئۆفف ئوه چ دۆخيك بوو منى تيكە وتبووم،
 خۆم بە تاوانكارىك دەزانى لە بەردەم دادوهرىكدىم و
 ناچارىم ددان بە هەموو نهيئييه كاني ناخمدىم تا ئارامىي
 بەرۆحى پرله ئازارم ببەخشم.

ئاي ئوه چ تەليسميك بوو لەو چاوانەيدا، وەكئەوهى
 هيژىكى ئهفسوناي تياييت و كارلەرۆحى پەشموردەم بكات،
 بۆخۆيشم نەمدەزانى لە كوێوه وەلاميك بدۆزمەوه تا خۆم
 لەو نيگا تيزانهى بدزمەوه، كه وهك دەرزی بەناخمدىم دەچەقن.
 بە ئازارەوه هەناسەيهكى قوولم هەلكيشا، تا بەخۆم بيمەوه و
 نهيئييه كاني ناخم لەسيما ترساوه كه مەدا بشارمەوه، بە دەنگيك
 كه بۆخۆم وا هەستەمە كرد زۆر بە ئاساي ئه دويم و تەم:

- پيويست بوو تۆ لە تابلۆكاندا وەلامى ئه و پرسىارەت
 بدۆزىبايه تەوه، تابلۆكان چىرۆكى هەموو ژيانى من،
 هەموويان ئازارەكاني ژيانى من لەخوياندا وينا دەكەن.

خاتوماريا بەردەوام چاوه كاني لەسەرم بوون،
 بەبيئەوهى ورتەيهك لە دەمىيه وه بيته دەرەوه، پيدەچوو
 لەچاوه روانى ئه وه دا بيت بۆخۆم زيده تر لە وهى هەيه بۆى
 بدويم، خوله كيك بيدهنگى ئيمەى لەخويدا نوقم كردبوو،
 ئه و بە پرسىارىك ئاوه دانى بەنيوانمان هينايه وه و وتى:

- من لە زمانى تابلۆكان تيناگەم هەربۆيه لەهۆله كه دا داوى
 ئه وهم ليكرديت بەرپزتان خويندەنه وەيان بۆبەكەن، پاشان
 باوكى مندا له كەت چ پەيوەندييه كى بە تابلۆكانەوه هەيه.

بوئه وهی کوتایی به و بارگرژییه بینم که ناخم پیوهی
نازاری ئه چهشت وتم:

-باوکی منداله کهم نکولی له وه دهکات ئه م منداله
له خوینی خوی بیت، هه رله بهرئه وهیه تا ئیستاش دادگاله
چاوه پروانی ئه وه دایه ئه م منداله ی نیوسکم ئه وه یه کلا
بکاته وه. هه رئه وهش وای لیکردووم من له م خانووه دا
به ته نی بژیم، بوخویشم نازانم چاره نووسی خوم و
منداله کهم به کوئی دهگات.

له سیمای خاتوو ماریا دا دیار بوو له خویدا بیر له شتیک
بکاته وه ماوه یه ک بیدهنگ بوو، چاوه کانی له سه ر ئه و پیاله
چاییه بوو که له سه ر میزه که داینابوو، نیوهی کردبوو،
به جه سته یه کی گرانه وه پیاله چاییه کهم له سه ر میزه که ی
نیوانمان داناو له چاوه پروانی ئه وه دابوو به پرسپاریک
هه موو ناخم له خویدا کو بکاته وه، ئه و ماوه یه ک رامابوو
نازانم بوچی ئه و ژنه چوست و چالاک و بزیه وه ها
گرموله بووه و خوی ده خواته وه؟ پاش که میک سه ریکی
بلند کرد و ئاراسته ی چاوه کزو ماته که می کردو وتی:

-تودلنییایت له وهی ئه و منداله له هاوسه ره که ی خوته.
من که ناخم له گومانیکی بیئه ندازه دا روچوو بووو،
نه مده زانی چلون وه لامی بده مه وه، ئه و له نیگا کاندما ئه و
گومانه ی له ناخمدا ده خوینده وه هه ربویه وتی:

-متمانم پینکه سه ناریاگیان، ئه وهی له ناخندایه پیم
بلی تا بتوانم هاوکاریت بکه م، ئیمه ی ژن له په یوه ندی

هاوسەرگیریدا هەمیشە دەکەوینە دۆخیکەوێ لێی پەژیوان دەبینەو، چونکە هاوسەرگیری لێرە بەهۆی کۆت و بەندی کۆمەلایەتییهو تەنھا خەونیکی هەرزەکارانەیه، بۆئەوێ پێی بگەین چەندین درۆ لەگەڵ خۆماندا دەکەین و بەو دەمامکەوێ رەفتار دەکەین. کاتیکی ئەزموونی دەکەین و حەزی هەرزەکاریمان دادەمرکیتەو، ئەوکات خۆمان ئەدۆزینەو و هەستدەکەین ئەوێ هەلمان بژاردووێ ئەو کەسە نییە کە بەرۆح و دلمان ئاشنا بێت، زۆر جار ئەو کەسە لەگەڵ ویستی دل و پۆحماندا دەگونجیت زۆر درەنگ دێت، یان هەرگیز نایەت، لێرە هەمیشە خەونەکان بەویستی ئێمە ناتەبایە. قسەم بۆبکە کچی خۆم، مەهیڵە خەمەکانت ناخ تازاربدات، پاشان ئیستا هەمووشیک رویداو، دلنیام گێرانەوێ چیروکی ژيانت ئارامی بەناخت دەبەخشیت.

من چلۆن ئەو هەموو ئازارە بگێرمەو کە منی بەم دۆخە گەیانددوو، بیرم تەواو پەرش و بلاو بوو، بۆخۆیشم نەمدەزانی لە کویوێ دەستپێبکەم، پەژیوان بووم لەوێ ناخ لەبەردەم ئەم ژنە نەناسەدا هەلرشت، لەگەڵ ئەو هەشدا بوونی ئەو هەستیکی پرلە ئاوەدانی بە ناخ دەبەخشی وتم:

-ئەوێ چیروکیکی درێژخایەنە ئەستەمە لەئێستادا بتوانم بۆت بگێرمەو بەبەرپزتان بەخۆمەوێ زێدەتر ئازارنەدەم، لێگەرێ باهەرلەناخی خۆمدا بێت، تادەمگەیه نیتە ئەو پۆرژە

مه‌رگ قوتارم ده‌کات.

ئای ئه‌و چه‌ند به‌هه‌ستیکی پرله میهره‌بانییه‌وه لیمی
ده‌روانی، له‌چاوه‌کانیدا هه‌ستم به‌خه‌می ناخی ده‌کرد
که‌بۆم‌نی ده‌چه‌شت هه‌ستم‌کرد چاوه‌کانی ته‌واو ته‌ر‌بب‌وون،
ئای ئه‌وه چه‌ند نیگه‌رانی کردم، به‌په‌نجه در‌یژو سپیه‌کانی
چاوه‌کانی س‌ری و وتی :

-ئیس‌تا ده‌زانم له‌چ دۆخ‌یکی دژواردا ده‌ژیت، ئه‌گه‌ر
ر‌یگر نه‌بیت پ‌یم‌خۆشه تا مندا‌له‌که‌ت ده‌بیت له‌لات بم و
چاود‌یریت بکه‌م.

-ئۆی خاتوو‌ماریا ئه‌وه چ‌لۆن ده‌بیت، به‌ر‌یزتان کارو
مالو مندا‌لی خۆتان هه‌یه، ناکر‌یت ئه‌و ئه‌رکه ب‌خه‌مه سه‌ر
ئ‌یوه.

-نا.. ئه‌وه ئه‌رک نییه، پاشان من مال و مندا‌لم نییه،
زۆر‌ناب‌یت هاوسه‌ره‌که‌م مردووه هه‌ست به‌ته‌نیایی ده‌که‌م،
هه‌ر‌بۆیه مانه‌وهم ل‌یره بۆه‌ردوو‌کمان ش‌تیکی باش ده‌بیت.
وامه‌ه‌ستده‌کرد ئه‌و ژنه فر‌یشه‌یه‌که بیت به‌هانامه‌وه
هات‌بیت، هه‌ر‌بۆیه به‌خۆش‌حالییه‌وه پ‌یم وت:

-به‌ر‌یزتان تاچه‌ند پ‌یتان خۆشه ل‌یره بن، ئ‌یره مالی
خۆته.

ئه‌و قسانه‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرینی خسته سه‌ر ل‌یوه
ئه‌ستوره‌کانی و وتی:

-باشه.. توله‌وه‌گه‌ر‌ی، چ‌یرۆکی مندا‌له‌که‌ت بۆنه‌گیرامه‌وه
ئه‌وه چ‌لۆن ر‌ویدا ئه‌وسکه چ‌لۆن دروستبوو؟.

بئاراگا له خۆم خه نده يه ک ليوه کاني به پرويدا نه خشانند
 که ته و او پيچه وانه ي ههسته کاني ناخم بوون، ئەو
 به چيژه وه له چاوه پرواني ئەوه دابوو چيروکي منداله که مي
 بو بگيرمه وه، به لام ئەوه ي له ناخدا مولي خوار دبوو
 وه ک گرکانیک له چاوه کانددا هاتنه دهره وه، ئەوه نده
 به خۆم زاني ده گريم، ههستم به خليسکاني ئەو فرميسکانه
 ده کرد که چاوه کاني له خويدا نقوم کردبوو به گه رویه کي
 تونده وه وتم:

-هه موو ئەو تابلويانه ي، که تامه زرۆي بيستني
 چيروکه کانيت، هه رله ژني بهردهم ئاوينه که وه تاده گاته
 کو تيان، هه موو چيروکي ژياني په ريسا يه، که هيشتا چاوه
 گه شه کاني بهم ژيانه دا هه لئه هيتاوه، نازانم ژيان بوچي
 هه ميشه به ويستني خوي وينا مان ده کات، ئەوه خه مي منه
 به ته ني يان ميراتي ئازاري منه بو کورپه يه ک که هيشتا
 ماناي تاوان و نازار نانا سیت، من له کوپوه ده ستپيکه م،
 له کوپوه چيروکي ئەم منداله ت بو بگيرمه وه، که بو خویشم
 که وتوومه ته گومانیکه وه نازانم باوکی راسته قينه ي کئيه،
 وه ره با چيروکي تابلو کانت بو بگيرمه وه، سه ره تا دهمه وي ت
 له و تابلويه وه ده ستپيکه م که وينا ي يه که مين بهرکه وتني
 من بوو به مه رگی خۆم و له خه وني ژياندا رايچله کاند م،
 ئەو تابلويه ي که بووه ده ستپيکی دروستبووني چيروکي
 ژياني من و په ريسا.

تابلوی ژنی
بهردهم ئاوینه که

ئەو رۆژە كزەبای پایز گەمەى لە گەل مەرگی گەلای
 درەختەكان دەكرد، لە مندا تەواو پێچەوانەى ئەو هەستە،
 ژیلەمۆى عەشقیكى ئەفسوناوى هێشتا لەسەرەتای
 گەشانه وەیدا بوو، لەنیو هەموو جەستەو رۆحمدا جۆش
 و خرۆشێكى بێسنورى بەخەونەكانم دەبەخشى، من
 لەو جیهانەدا دەژیام. خەونەكانم پێشبینى تابلۆیەكى
 پەرلە ئومیدو ژيانى بۆدەكیشام، ئەو هە من بووم زۆرىك
 لەشەو دەكان پەنجەكانم وەك پەرموچەیهك بەنیو هەموو
 جەستەى (جوامیر) دا دەگێراو هەرشەو هەو تابلۆیەكى
 ئەفسوناویم لەسەر جەستەو رۆحى ئەودا دەنەخشاند،
 كە ئیمەى لەگەل خۆیدا پەلكیش دەكرد بۆناو ئەو
 چێژە ئەفسوناوییهى كەمانای تەواوى ژيانى بەرۆحى
 هەردووكمان دەبەخشى، ئەو هە ئیمە بووین لەهەموو
 ساتەكانى ژياندا، هەموو هەستەكانمان تەنها لە وشەیه كدا
 كۆدەكردەو و بەئاوازیكى پەرلە خۆشەویستى بەگوێى
 یەكترىدا دەمانچپاند.

ئای ئەو رۆژانە چەند جوان و سەراسیمەبوون،
 ئەو عەشقه چ ئەفسونێكى هەبوو، كە ئیمەى لە خۆیدا
 نغزۆكردبوو، ئای ئەو هەستە چەند خەونى سەوزى لە
 هەستى ئیمەدا رواند و بۆهەمیشە لەنیو بەهاری خۆیدا
 چرووى حەزى مندالێكى وەك (پەریسا)ى پێدەبەخشین،

ئەو ئەو ناوہ بوو لە یەکیک لەو شەوہ ئەفسوناوییانەدا بەخشیمان بە یەکەمین کۆرپەلە کچ. ئیمە ئاوا لە ژیانمان دەروانی.

ئایا ھەموو ئەوانە تەنھا خەونیکی پوچی من بوون بۆژیان؟ یان راستییەکی تالی ئەو رۆژانە بوون کە ئیستا وەک خەونیکی رابردوو لە یادەوہ ریمدا خۆیان وینا دەکەن. لەو رۆژەدا من لەو ژیانەدا چلۆن بەخۆم ھاتمەوہ چلۆن زانیم ئەم ژیانە پوچە ھەمووی درۆیەکی مەزنە تەنھا خۆمان متمانە ی پیدەکەین، ئەوہی منی بەم ھەستانە ئاشناکرد ئەو نامە یە بوو، کە منی گەیانە بەر دەم دەرگای ئەو قاوہخانە یە کە ھەرەسی بە ھەموو خەوہ کە نام ھینا و منی خستە نیو گومانی ژیانەوہ، بۆخۆیشم نەمدەزانی چلۆن لەو جیھانەدا ھاتمە دەروہ و کەوتمە ناو جیھانیکی پرلە گومان و بیئومییدی.

من ئەو رۆژە ھیشتا لە ئۆتۆمبیلە کە ی خۆمدا بووم، بەدووی شوینیکی گونجاودا دەگەرەم، کە ئۆتۆمبیلە کە می لێ پارک بکەم، بینینی ئۆتۆمبیلە کە ی جوامیرلە بەر دەم قاوہخانە کە گومانی منی لە مەبەستی ئەو نامە یە لەرپگە ی قایبەرەوہ بۆم ھاتبوو پشتراست کردەوہ، وەکئەوہ ی بە بینینی ئۆتۆمبیلە کە ی ھەست بە بوونی خۆی بکەم لە پشستی ئەوہوہ ئۆتۆمبیلە کە ی پارک کرد، نازانم لەو ساتەدا بۆچی ئەو بریارەمدا چەند جارێک بیرم لەوہ کردەوہ ئۆتۆمبیلە کە ی بگۆیزمەوہ بۆ شوینیکی نادیار،

به لām تامه زروښيم بۆ بينينى جوامير، ناچار يکردم به په له
خۆم بگه يه نمه نيؤ دهرگای سهره کى قاوه خانه که.

دهرونم به وينه ي سهر و پرچ و دهموو چاوم ته و او
ئالوزو شيواو بوو، نه مده زانى چلون رقتار له گه ل ئه و
دوخه دا بگه م «ئهى خودا من چيم به سهر هاتووه، ئه مه
خه ونه يان راستى، مروث چلون له ناکاويکدا هه موو
بيرو هه سته کانى به نامه يه ک ته و او ئاو هژوو ده بيته وه
و خو شه ويستى يه کساله ي لیده بيته مروثيکى قيزه ون و
به دره فتار» ئه وه بيري من بوو له و ساته دا که ناخمي
له نيوان راستى و گوماندا قه تيس کردبوو، ئاره زوى
ئه وه م ده کرد هه موو ئه و شتانه ي له و نامه يه دانوسراوه،
که نه مده زانى له لايه ن کئوه بۆم هاتووه هه مووى
درويه کى هه لبه سراو بيت و بينينى ديمه نى قاوه خانه که
ئاسوده ييه ک به دهرونه شيواوه که م بدات.

به دهم هه ناسه يه کى قوولى پرله ئازاره وه خۆم
به قاوه خانه که دا کرد، به هيمنى و دلکى نائارام و
پرله ترسه وه چاويکم بۆئه ملاو ئه ولای خۆم گيړا،
جواميرم نه بينى، قاوه خانه که خانويه کى کون بوو، دالان
و به شيک له حه وشه که ي دهورو به رى بۆفراوانبوونى
قاوه خانه که سه قفه که ي داره را کرابوو، ديواره کانى
به شى پيشه وه ي به دريژايى پووى قاوه خانه که کرابوون
به په نجه ره، له ويوه باخچه که وه ديمه نى دهره وه به پروونى
ده بينران، سه قفى حه وشه که وه ک خانووه کونه کان

دارەرا کرابوو، کە دیمەنی خانووویەکی دێرینی کوردەواری بەناوێوەی قاوێخانەکە بەخشیبوو، من لە شوینی خۆمدا تەواو رامابووم، ترسی ئەوێم هەبوو جوامیڕ بمبینیت و نەیتی کارەکی بشاریتەو، بەلام وتی ئەو لاوێ لەپشت میزی ئەو کاژیرەکی بەشیوێ دیواریکی نزم کتییخانەکی بەدەوری خۆیدا دانابوو وتی:

–فەرموون خانم بەدوای کەسیکدا دەگەریت یان دەتەویت لەشوینیکدا دانیشیت؟

دلیابووم ئەو هەستی بەنیگا شپرزەکەم کردبوو، نەمەزانی چلۆن وەلامی بدەمەو، بیرم لەوێ کردەو لەشوینیکدا دانیشم تا بیرم لەو دۆخە دژوارەدا کۆبکەمەو، دوابریاری ئەوێ بدەم کە راستەوخۆ بچمە ژوورەکانی قاوێخانەکە و وێ وێک بۆمیێک بەسەریدا بتهقمەو و ئابرووی بەرم، یان بەهێمنی چاودێری بکەم تا دلیا دەبمەو لە راستی و دروستی ئەو نامەییەکی کە گومانی داوینی پیسی جوامیژی لە دلیا روواندوو، دواجار وتم:

–دەکریت لەم نزیکانەدا دانیشم.

قاوێخانەکە ئەوێندە قەرەبالخ بوو میزیکی چۆلی تیا نەماوو، کورەکە چاویکی بەمیژەکاندا گیرا بۆئەوێ شوینیکی گونجاوم بۆ بدۆزیتەو، کە بینی هەموو میژەکان گیراون وتی:

ئەگەر ئارەزوو دەكەيت بچۆرە ژورەو لەوانە يە
میزی چۆل ھەبیت.

ترسی ئەو ھەبوو لەچونە ژورەو ھەمدا پلانی
نامەكە تیک بچیت، ھەربۆیە لەو گۆشە یە، كە دەكە و تە
نیزیكى ئەو پەنجەرە یە بەرۆوی باخچەكە ی دەرەو ی
قاوہ خانەكە دا دەپروانی، میزیکم بینی تەنھا (نامۆ) ی
لی دانیشتبوو، پیدەچوو بە تەنی بیت بە دەستیكم ئاماژەم
بۆ میزەكە کردوو وتم:

دەچمە ئەوی دائەنیشم

كۆرەكە بەخەندە یەكی تالەو و تە:

ئارەزووی بەرپزتانە فەرموون.

ئەو رۆژە یەكەم جارم بوو، كە (نامۆ) م تیا
ناسی، كاتیک گەیشتمە بەردەم میزەكە نامۆ بە تەنی
دانیشتبوو چاوەكانی لە پەنجەرەكە بریبوو بۆ دوور
دەپروانی، پیدەچوو لەناو خەیاڵیكی قوولدا رۆچوو بیت،
سەرەتا ویستم پرسى پى نەكەم و لەو دۆخەدا بە ئاگای
نەھینمەو، دواتر بریاری ئەو ھەمدا، نەكا ھورپییەكی
لە تەكدابیت و ئارامی و ئازادیان لی بشیوینم ھەربۆیە
بە تۆنیکى نەرم و لەرزۆكەو و تم:

بەرپز.. دەتوانم لیرە دانیشم.

نامۆ وەكئەو ی لەخەونیکى قوولدا بە ئاگابیتەو،
بەچاوە ھەنگوینیە گەورەكانی كەمیک لە سیمما
ھەلبزرکاوەكە می پروانی، سەرەتا وەكئەو ی بمناسیت،

يان شيوەى كەسىك لە مندا وينا بكات ليم رامابوو، پاشان بەبئەوهى گرنگى بە قسەكانم بدات بەو دەستە لەرزۆكەى كە جگەرەيهكى لەنيو پەنجەكانى نابوو بە دەم مژىكى قوولەوه، كە دوكلەكەى سەرو قژە شيوەكەى داپوشى، ئاماژەيهكى رەزامەندى بۆ دەربريم و پوچوو نيو ئەندىشەكانى خۆيهوه.

گومانى ئەو نامەيهى لەرپگەى تەلەفوونەكەمەوه لە ناكاو يكدە بۆم هات ناخى تەواو تەنيبوو، ئەوهى زياتر دەروونى ئالوز كردبوو خاوهنى ئەو نامەيهبوو، كەچلۆن من دەناسيت و بۆچى دەيهوئيت لەم داوین پيسيهى جوامير ئاگادارم بكاتەوه؟ بىرم لەو وشانە دەكردهوه كە لە نامەكەيدا بۆى نوسيبوووم: «هەرئىستا بچۆ بۆ قاوهخانەكە، بەچاوهكانى خۆت جواميرى هاوسەرت ببينه، لەگەل ژنيكدا دانىشتوو دەيهوئيت بيكاتە هاوسەرى خۆى» كاتىك نامەكەم خویندەوه گومانم لە راستى و دروستى هەبوو وتم: «پىندەچىت يەكيك بيت لە هاورپكانم و بيهوئيت گەمەيهكم لەتەكدا بكات» بەلام كە تەلەفوونم بۆئەو ژمارەيه كرد، كە نامەكەى لىو هاتبوو، هىچ وەلامىكى نەدامەوه و بەروودا تەلەفوونەكەى داخستەوه، پاش خولەكيكى تر بە نامەيهكى تر وەك بيهوئيت زيدهتر دلنيام بكاتەوه نوسيبوووى «پىويست ناكات من بناسيت بەدووى چاره نووسى خۆت كەوه و خۆت لەو دۆخە يەكلا بكەرەوه» ئاى ئەوه چ دۆزەخىك

بوو تىتى كەوتبووم! لەجىگەى خۇمدا واھەستمدەكرد
لەسەر ئاگرىكى بەتينيان ناوم، لەو كەشى ساردى
پايزەدا ئاو لەژىر جەكانمەو بەھەموو جەستەمدا دەھاتە
خوارەو، نەمدەزانی ئەوھەموو ئارەقەكردنەوھىە لەو
دۇخەدژوارەى ناخمەوھ سەرچاوەى ھەھىە، يان گەرمى
كەشى قاوہخانەكەھىە.

دەبوو لەو دۇخەدا چىم بگردايە، چلۆن رەفتار بەكەم،
لە خۇمدا تەواو رۆچوو بووم. ئەو كچەجەستە گۆشتن
و كور تەبالايەى لە قاوہخانەكەدا كارى دەكردوو تاو
ناتاويك ئەو ميژانەى بەسەر دەكردەوھ كە كچان و
كورانى لاو بەدەم كيشانى نىرگەلەوھ لەناو خەندەو
پىكەنين و رازو نيازى دلان رۆچوو بوون، بەدەنگى
نەرم منى بۇ قاوہخانەكە ھىنايەوھ، دەبەھەك ئاوى
كانزايى و پەرداخىكى پرسەھۆلى لەبەردەمم داناو
بەدەنگىكى نەرم وتى»

-بەريز ئارەزووى چى دەكەيت بۆتان بينم.

دلم تەواو گىرابوو، نەمدەزانی بۆچى و چلۆن
ھاتوومەتە ناوئەو قاوہخانەھىەوھ، لەتاو ئازارى ناخم
بۆئەوھى خۆمى لى قوتار بەكەم بەتۆنىكى خەمناكەوھ وتم:
-تەنھا قاوہھەك بينە.

كچەكە بەبىئەوھى گرنكى بدات بە پوخسارە شىواوو
بى ماكياژەكەم، سەرىكى بەريزەوھ دانەواندو بەدووى
كارى خۆيەوھ چوو.

دەبوو من چیم بکردیا؟ بیرم لەو دەکردهوه
 راستهوخۆ بچم هه موو ژوورهکانی قاوهخانهکه پیشکنم
 و لههershوینیکدا لهگهڵ ئەو ژنه دا بینیم که ناپاکی
 لهتهکدا دهکات، ئابرووی ههردووکیان بهرم و بودواچار
 مائاواپی لئ بکه م و بهجیی بیلم و لئی جودابمهوه.

ههستمدهکرد هه ناسه م لهسینه مدا پهنگی خواردۆتهوه
 که میک له نامۆم روانی که له بهردهم میزه کهیدا دانیشتبوم
 گومانی ئەوهم هه بوو ههستی به نائارامیی رهفتارهکانم
 کردبیت، که بیناگایانه نینۆکه درێژهکانم بهدانهکانم
 دهکروشت، بهلام ئەو وهکئوهی له قاوهخانهکه دا نهبیت
 بهردهوام لهخه یالی خۆیدا تهواو پوچووبوو، بهردهوام
 جگه ره ی بهدوای یه کدیدا دادهگیرسان. پندهچوو بیرله
 کیشهیهکی قوولی خوی بکاتهوه، بهردهوام له خۆیدا
 دهژیا.

گوریکم بهقاچهکانم داو خۆمدا بهههستیکی پرله
 هه لچوون و ئالۆزهوه به رهو پووی ئەو دهرگایه چووم،
 که لیوهی دهچووه ناو ژوورهکانی قاوهخانهکه، چاوم
 به ژوورهکاندا گیرا، له ژووری یه که مدا ئەوم نهبینی، به
 هیمنی که قاچهکانم به ئاسته م به دوما دههات خۆم
 گه یانده بهردهم دهرگای ئەو ژوورهی، که دهکهوته
 قوولایی خانووهکهوه، له بهردهم دهرگاکهوه جوامیرم
 بینی که پشتی له دهرگاکه بوو، لهگۆشهیهکی ژوورهکه دا
 لهگهڵ ژنیکی جوانی هاوته مهنی خۆم دانیشتبوو، ماکیاژه

تۆخه كەي سىما پان و سىي و گەشە كەي زىدە تر زەقتر
كردبوو، بەردەوام دەستە گوشتن و سىپىيە كانى لە گەل
قسە كانىدا دەبزواند، وەكئەو دەي لە ناو كىشە يە كى قوول
و دژوارد بىت.

چاوه بادەمىيە كانى لە نىو چاوانى جوامىر نابوو،
جوامىر شى بەرەفتارە كانى زۆر ئارام دەهاتە پىش
چاوه كانم وەك دادوهرىك دەمىنى، كە گوئىستى
سكالا يەك بىت. جوانى ئەو ژنە هەستىكى پرلە ئىرهىي
لادروست كردم لە بەرامبەرىدا هەستم بە كەمىي خۆم
دەكرد، بە خاتوومارىا م وت «تۆلۆمەي ئەو دەم مەكە
بۆچى ئەو هەستم لادروستبوو، بۆخۆت دەزانىت
كىشەي زۆرى ژنە كان ئەو دەيە، هەمىشە ئىرهىي بە جوانى
يەكترى دەبەن، بەردەوام چاودىرى رەفتارى يەكترى
دەكەن بۆئەو دەي هەرچى جوانى هەيە تەنھا لە خۆياندا
كۆي بكەنەو، هەرئەو دەش بوو كە گومانىكى بەردەوامى
لە ناخدا دروست كرد».

لە جىگەي خۆمدا تەواو قەتسى مابووم لە رەفتارە كانى
جوامىردا شتىكى ئەو تۆم نەبىنى جىگەي گومان بىت،
هەربۆيە گومانى ئەو دەم هەبوو كە ئەو دىمەنە بۆنى
پەيوەندىيە كى سۆزدارى لىبىت. بەهىمنى و بەدلىكى پرلە
گومانەو گەرامەو شۆينە كەي خۆم، ئەو نەدەي نەبرد
كچى قاوە خانەكە، كوپىك قاوەي بۆ هىنام و لەسەر
مىزەكە دايئا، بۆئەو دەي دەروم كەمىك ئارام بكەمەو

قومیکم له قاوه که دا، له و ساته دا نازانم چلۆن ئاره زووی
 ئه و هم ده کرد جگه ره یه ک بکیشم هه ستمکرد به ته و اووی
 سروشتی خۆم له ده ستدابییت، بی شه رمانه داوای
 جگه ره یه کم له نامۆ کرد، که پاکه تی جگه ره که ی له سه ر
 میزه که دانا بو، بوئه وه ی به ویستی خۆم ره فتار بکه م
 به پیزی که وه پاکه ت و چه رخه که ی لی نیزی که کردمه وه،
 به شه رمی که وه جگه ره یه کم ده ره یناو دامگیرساند، له گه ل
 یه که مین مژی قوولدا هه ستمکرد سه رم ته و او سرده بییت
 و ده سوریت، به تامی تالی جگه ره که دلم تیک هات، به لام
 گرژی ده رونم وای لیکردم چیژ له و مه ستیه کاتییه
 ببینم، که له گه ل به رده وای کیشانی جگه ره که دا منی
 خسته ئه ندیشه یه کی ئالۆز و چه ره وه.

که میک به خۆمدا چوومه وه تا بیر له وه بکه مه وه
 ده بوو چ هه لویستیک شیواو بییت بوئه وه ی له و دۆخه دا
 گومانه که ی ناخه م، که نائارامیی به ره فتاره کانم
 به خشیوو ئه نجامی بده م. له جانتا که مده ته له فوونه که م
 ده ره یناو زه نگیکم بو جوامیر لیدا، دلنیا بووم له وه ی
 ئه و له قاوه خانه که دا هه ستی به بوونی من نه کردبوو،
 هه ربۆیه له وای یه که مین زه نگ به تونیکی ئارام وه ک
 هه موو ره فتاره کانی جارانی وه لامی دامه وه و وتی:

-به لی گیانه که م کاریکت هه بوو؟

نه مده زانی چ هۆکاریک بوئه و په یوه ندیکردنه

بدۆز مه وه، دلنیا بووم له وهی جوامیر له قسه كاندا ههست
بهو پراپیهی ناخم دهکات، وتم:

-گیانه کهم ئیستا له کوئی به چیه وه سه رقالت؟
له و کاته دا جوامیرم بینی له ده رگای ناوه وهی
قاوه خانه که هاته دهره وه و ته له فوونه کهی به
گوئی وه بوو، من له و ساته دابه پرتا و پووم بۆلای
دیواره کهی به رامبه رم وهرگیا بۆئه وهی نه مبینیت،
سه رم نهوی کردبوو ئه و به گومانیکه وه، که له تونی
دهنگیدا رهنگی ئه دایه وه وتی:

-گیانه کهم دیاره چو پته دهره وه گویم له غه لبه غه لبه
دهنگیشت ته واو نییه خو ناساغ نیت؟

ترسیک هه موو جه سته می ته نییه وه، نه مده زانی خو م
به کوئی ئه و قاوه خانه فراوانه دا بکه م و خو می تیا
حه شار بده م، گومانی ئه وه م هه بوو هاتبیته دوامه وه و
خویم نیشان بدات. هه ر ئه وه نده به بیرمدا هات وتم:
-به لئ که میک بیزار بووم له ماله وه، وتم باهه وایه ک
هه لمژم، ئه لیم تو پیت نه وتم به چیه وه سه رقالت؟
به بیئه وهی هه ست به گومانیک بکه م له تونی دهنگیدا
وتی:

-له قاوه خانه یه ک دانیش تووم گوئ له خانمیک
ده گرم، کیشه یه کی خیزانی هه یه. پی شیوا نه بوو پیش
سکا لاکه ی سه ردانی بنکه بکات، هه ربۆیه به ناچاری لی ره
دانیش تووین.

ئەو ۋەلامە ھەناسەيەكى خوشبەختى بەناخم
 بەخشى، بۆئەۋەى گومان لە ھاتنم نەكات و كۆتايى
 بەتەلەفونەكە بىنم وتم:
 -باشە گيانەكەم بالەۋە زياتر سەرقات نەكەم خوات
 لەگەل.

بەلام ئەو بە ھەستىكى پرلە خوشەويستىيەۋە پىي
 وتم:

-گيانەكەم ئاگات لە خۆت بىت ئەگەر ناساغىت ئىستا
 دەگەمەلات و دەتەم بۆنەخوشخانە.

-نا گيانەكەم پىويست ناكات من باشم تۈزىكى تر
 دەگەرپىمەۋە بۆمالەۋە.

-باشە گولەكەم خوات لەگەل.

-خوات لەگەل.

كاتىك تەلەفونەكەم داخستەۋە ئارامىيەك
 جەستەمى تەنىيەۋە، بۆئەۋەى ھەست بەبوونم نەكات
 لەھەمان قاۋەخانەم و ئۆتۆمبىلەكەم نەبىنى، كەلەپشت
 ئۆتۆمبىلەكەى خۆيەۋە پاركم كردبوو ويستم برۆمە
 دەرەۋە، بەلام كاتىك ئاورم دايەۋە ئەو ژنەى لەگەلىدا
 دانىشتبوو بەتەنى لە دەرگاكة ھاتە دەرەۋە، من لە
 پەنجەرەكەۋە بە نەينى چاۋدىرى ئەوم دەگرد تالە
 دەرگاي سەرەكى قاۋەخانەكە دەر باز بوو.

بۆئەۋەى جوامىر نەمبىنىت سەرم نەوى كردبوو
 ھەستمدەگرد لەسەر كورسىيەكە ھىندەى تۈزىكم

ماوه ته وه بوارى ئه وه م نه مابوو له پيش جواميردا بيمه
دهروهه و سواری ئوتومبيله كه م بيم و خومي لى بزر
بكه م، له جيگه ي خومدا دوش دامابووم نه مده زانى چلون
له و دوخه دا هه ليم و گومانىك له دلى ئه ودا دروست
نه كه م.

له دلى خومدا نه فتره تم له خاوه نى ئه و نامه يه ده كرد
«دهبيت چ كه سىكى به دكاربيت بيه ويت نيوانمان
بشيونيت، يان چ مه به ستىكى ئه هر يمه ن ئاساي هه بيت
له م كارهيدا» بىرم له وه كرده وه ئه گه ر جوامير هه ست
به بوونم بكات ئه و دوخه ي به شيوازيك بو روون
بكه مه وه و پيى بليم : «ريكه وتيك بووه هه ردووكمانى
له م قاوه خانه يه دا كو كردو ته وه» من له په نجه ره كه وه
له ديمه نى گه لاي ئه و دره ختانه م دهروانى به هوى
بارانىكى به ليزمه وه له په لى دره خته كان ده بوونه وه
و به سه مايه كى مه رگ ئاساوه ده هاتنه خواره وه.
له و كاته دا جواميرم بينى سوچى ئوتومبيله كه ي
به دهسته وه بوو له ده رگاسه ره كييه كه ي قاوه خانه كه وه
چووه ده ره وه، منيش به په له چوومه به رده م كاژيره كه و
پاره ي قاوه كه م داو به دويدا چووم، كاتيك گه يشتمه
به رده م ده رگاي قاوه خانه كه ئه وه م به چاوه كانى خوم
بينى. له سه ر ئه و شه قامه ي كه پيچىكى كه مى تىدابوو
ده گه يشته وه سه رشه قامى سه ره كى سالم، له خواره وه
ئه و ژنه ي له قاوه خانه كه دا له گه ليدا دانيشتبوو به چاكه ته

رہنگ سورو پرچہ زہردہکھیدا ناسیمہ وہ له خوارہ وہ
چاوه پروانی ده کرد. جوامیر له به رده میدا وه ستاو له گهل
خوی سواری ئوتومبیله که ی کردو به خیرایی خوی
به یه کیک له کولانه کاندایم کردو و لیم بزربوون.

ئایا جوامیر ههستی به من کردبوو له ناو قاوه خانه که دا چاودیریم ده کرد؟ ئایا ئه و ئوتومبیله که ی منی بینیبوو یان به هوی لیزمه ی بارانه که وه بواری ئه وه ی نه بوو سه رنجی بدات؟ ئه گهر نا بوچی ئه و رهفتاره نامویانه ی نواندوو ئه و ژنه ی له خوار قاوه خانه که وه سواری ئوتومبیله که ی کرد! نه مده زانی متمانه به جوامیر بکه م یان به و نامانه ی وه ک ژه هر یک رۆچوو بووه میتشک و ئه ندیشه مه وه، واهه ستمده کرد که لله ی سه رم چه ند هینده ی خوی گه وره تر بووه، هینده قورس ببوو توانای هه لگرتنیم نه مابوو به ودوخه وه خۆم گه یانده ماله وه خه ریک بوو له خۆم ده چووم هه موو ئه ندیشه م له ناو گومانی راستی و دروستی ئه و دیمه نه دا کۆبوو.

که گه یشتمه وه بو ماله وه به جهسته یه کی قورس و هه ستیکی پرله نیگه رانییه وه خۆم به ژووری نوستنه که دا کردوله سه ر سیسه مه که م به پشتا پالکه وتم، به بیئه وه ی ئاگام له خۆم بیئت، نه مده زانی ئه و فرمیسکانه ی له چاوه کانه وه به خوپرده هاتنه خواره وه له وه ههسته نیگه رانییه په نگخواردوو وه ناخم بوو، یان گریانیک بوو له لاوازیمد؟ ئوفف خودایه ئه وه چ دۆخیکه منی تیکه وتووم، نازانم چه ند خوله ک بوو له وه دۆخه

دژوارەدا ناخی خۆم دەخواردەو، لەناکاوئیکدا ئەوهم بەبیرها تەو پەيوەندی بەو کەسەو بەکەم کەمنی خستە ئەو دۆزەخەو.

موبایلە کەم لەناو جانتاکەم دەرھیتا و زەنگیکم بۆلیدا، هەتا زەنگە کە تەواو بوو ئەو وەلامی نەدامەو نائارامی هەموو جەستە ی تەنیبوومەو، ئەو ەندە لەخۆم بیزاربووم ئارەزووی ئەوهم دەکرد کۆتایی بەژیانم بیتم. ماو ەیک لە نائومیدی ژیان و جەنگی ناو خۆمدا نغزۆبووم، زەنگی نامەیک بەخۆمی ەینامەو، کە سەیرمکرد ئەو کەسە نەفرەتیە بوو نوسیبووی «پیتویست ناکات بمانسیت، ئەو ەی گرنگە بۆتۆ بینینی راستییەکانە بەچاوەکانی خۆت، دەزانم راستیەکان ئەو ەندە تال و قیزەونن، زۆرجار مرۆف بەرگەیان ناگریت، ئیستا بیر لەخۆت بەرەو تۆ لەنیوان دوو ەلبژاردە ی ژیا نی خۆتدایت یان دەبیت راشکاوانە بەرەو پووی ەاوسەرە کەت بیتەو و کۆتایی بە پەيوەندی نیوانتان بەینیت یان دەبیت وەک ژنیکی بەئەزموون لە ەهەولێ ئەو ەدا بیت دلێ جوامیر بۆلای خۆت بەینیتەو» کە ئەو نامە یەم خویندەو ئەو کات زانیم کەوتوومەتە بەردەم دوو پریانیکەو بە ەرکامیکیان برۆشتبام دەیکە یاندمە ئەو دۆزەخە ی کە بەوینای ژیان دەرگاگانی خۆی نەخشاندبوو.

لەو ەلامدا بۆم نووسی «تۆ چلۆن ئەو ەموو شتانە پیدەزانیت؟ ئەگەر ەموو ئەوانە ی تۆ باسی دەکەیت

راستی بن، بۆچی خۆتم پى نانا سىننىت بۆئەھى من
 بريارى كۆتايى بدەم؟» ماوھىەك لەچاوەروانى
 ئەوھدا بووم وەلامى نامەكەم بداتەو، بەلام وەلامى
 نەبوو، بەجەستەھىەكى گران و دلئىكى پرلە ئازارەو
 پۆشاکەكەم گۆرى و ماكسىەكەم لەبەر كردوو كەمىك
 لەپەنجەرەى ژوورەكەمەو لەدیمەنى ئەو بارانە
 بەخورەم دەروانى، كە «با» لەگەل خۆيدا روخسارى
 منى لەو دیوو پەنجەرەكەو پى دەشوشتەو «بۆچی
 ناپاكىت لەگەل كردم، ئايا من شياوى تۆنە بووم؟
 جەستەھىەكى نارىك و بى ھەستم ھەھە يان رووخسارم
 ھىندە ناشرىن و قىزەونە، كە ناتوانىت جوانى بە نىگاكانت
 ببەخشىت، ئەگەر وایە بۆچی لەسەرەتادا عاشقم بوويت
 و چەندىن خەونى جوانى ژيانت لە دلى مندا پرواند؟
 جوامىر تۆ چلۆن مروڤىكىت چلۆن بىرلە من و ژيانت
 دەكەیتەو؟» ئەو وپىنەى من بوو لەو ساتەدا بەتەنى
 لەو ماله چۆلەى، كە وەك قەبرىسانىك وینای مەرگى بە
 ھەستەكانم دەبەخشى.

زەنگى نامەھىەك منى گەراندەو بۆلاى تەلەفونەكەم،
 ئەو كەسە نەناسراوە نوسىبووى «دەزانم ساويلكانە
 لەنىو سەرابى عەشقىكدا پوچوويت، من تەنھا دەمەوئىت
 بەژيانى راستى خۆت بناسىنم، ئەگەر دەتەوئىت خۆت
 بدۆزىتەو و بزانىت لە كوئى ئەم گەمەھىەدايت،
 پىوئىستە بەردەوام چاودىرى بكەيت تا دەگەیتە

ئەو ەى نە فرەت لەو ساتە چيژ بە خشانە بکەيت، کە بە جواميرت بە خشيبيوو» ئەو رۆژە ئەو ە دوا نامەى ئەو کە سەبوو، کە وەک ئە ەريمە نیک خۆى ھاويشتە نيو ئە نديشه کانمە وە.

کات درەنگى کردبوو بەرەو ئيوارە دەچوو..دلم تەواو گيرابوو، ئارەزوى هيچ شتيکم نە ماوو، بە دووى شتيک دەگە رام کە ميک ئارامى بە ئە نديشهى پەرتبووم بەت، نازانم چلون ئە وەم بە بيريەت ھا ت چوو مە چيشتخانە کە وە، يە کيک لەو بوتلە شەرابانە م لە کە وائتەرە کە دەرهيئا، کە زۆريک لە شە وە کان جوامير بە دەم خوار دنە وە يە وە لە گەل ديمەنى ئەو سە ما يەى بە عە شقە وە بۆم دە کرد پيى مە ست دە بوو، دوا پەرداخى دە خوار دە وە، پاشان بە ھە ست يکى پەرلە خۆشە ويست ييە وە لە ئاميزى خۆى دە نام، بۆن و بە رامەى تالى ئەو شەرابەى دە مى پەر کردبوو بە ھە موو جە ستەى دە بە خشي م. منيش بە دليکى تەواو مە ستى خۆشە ويست ييە وە، چيژم لەو چرکە ساتانە دە بيىنى کە زمانى بە ھە موو جە ستە مە دە هيئاو موچورک يکى پەرلە خۆشى بە ھە موو جە ستە سپى و نە رمۆلە کە م ئە دا.

ئاي ئەو ە چ خەونیک بوو منى تيا دە ژيام!

پەرداخ يکم لەو شەرابە پەر کرد، کە رەنگى بە ھين دەى ناخ م تاريک بوو، سەرەتا بۆنى شەرابە کە ھيلنجيکى بە گەرووم بە خشى دواتر وە کئە وەى خوار دنە وە يە کى

ئازار شكین بیت به چهند قومیک هه موویم خوارده وه، پاش چهند خوله کیك هه ستمکرد په رداخیک ناتوانیت ئازاری ناخم خاموش بکات، هه ربویه په رداخیکی ترم پرکرده وه و له موبایله که مدا گورانییه کی (یاسه مین لیقی) م دوزییه وه و هه موو دهنگه که یم بلند کرد.

له ناو ئه و ژوورده دا، که تاوانا تو یک هه وره بروسکه روناکییه کی ترسناکی به جه ستم ده به خشی، به دهم خوارده وه ی شه رابه وه هه موو پو شاکه که م له جه سته ی خوم دامالی و به دهم ئاوازی غه مگینی گورانییه که وه له ناوه راستی ژوورده که مدا به جه سته یه کی رووته وه سه مام ده کرد. بوخویشم نه مده زانی ئه و سه مایه بو راکیشانی سه رنجه پرله شه هوه ته کانی جوامیز بوو، یان ئازاری خه میکی قوولی ناخم بوو هه موو جه سته می ده لاوانده وه؟

ئه و شه وه تا دهره نگانیک به دهم خوارده وه ی شه رابه وه له گه ل ئازاره کانی خومدا سه مام ده کرد، تائه و کاته ی به خومزانی هه موو جه ستم له ئاره قه ی گه رمی جه ستمدا نغرو بووه. وای ئه وه چیبوو منی خسته نیو ئه فسونیکه وه، که ته نها هه ستم به بوونی خوم ده کرد! ته نها له گه ل خوم ئه دوام، واهه ستمده کرد له به رزی ئاسمانه وه به ته نی ده فرم.

له ناو ئه و ژوورده نیوه تاریکه ی، که ته نها گلویی ته نیشته سیسه مه که م روشنایی به چاوه کانم ده به خشی،

بە دەم و تنەوێی ئەو گۆرانییە، کە دەگوت «دەخۆمەو»
 بۆ ئەوێ تۆ لە یاد بکەم» خۆم ئەلاواندەوێ تائەو کاتە
 ئەژنۆکانم تەواو شەكەت بوون و توانای ئەوێ نەما بوو
 ئەو جەستە نەرمۆلەو ئێسک باریکەم راگرن.

لەناکاویکدا لەناوەراستی ژوورە کەدا کە وتمە سەر
 ئەو مافورە تیسکنە، کە بە وینای چەندین گۆلی
 رەنگاو رەنگ رازینرا بوو. هەستکرد سەرم تەواو
 گێژی دەخوارد، نیگاکانم لە گەل دیمەنی ژوورە کەدا
 تەواو ناتەبابوون، وامدەزانی وینەکان لە بەرچاوەکانم
 هەلدین، منیش لە هەولێ ئەو دا بووم لە نیگایە کدا
 لەنگەریان لە سەر بگرم «من بۆچی دەگریەم، بۆچی
 چاوەکانم بە خور فرمیسکیان لیدەچۆرین؟» ئەو
 پرسیارەم لە خۆم کرد، کاتیک لە قوولایی دلمەو
 هەنسکم ئەدالە هەولێ ئەو دا بووم خۆم لەو دۆخە
 دژوارەدا بدۆزمەو، گوریکم بە ئەژنۆکانم داو بەرەو
 ئەو ئاوینە چووم، کە رۆژانە بۆپەراوەی پۆشاکەکانم
 خۆم لە بەردەمیدا نمایش دەکرد. وینە ی خۆم بە تەلخی
 دەهاتە پیش چاو، نازانم بۆچی چاوەکانم وەها کزو
 لاواز ببوون، بەچەند هەنگاویکی تیکەل، کە گەمە ی بە
 جەستەم دەکرد تاومدایە ئەو کورسییە بچکۆلە یە،
 کە لە بەردەم ئاوینە ی میزی ئارایشگاکەدا بوو، هینامە
 بەردەم ئاوینە کەو لەسەری دانیشتم و بە وردییەو

له دیمه نی شیواوی خۆم ده پوانی «ئوه کیه له ئاوینه که دا به نیگایه کی گرژو تاله وه لیم ده پوانیت، هه سته که م شیوهی له بیرو ئه ندیشه مدامو نه بیت، پیده چیت ئه وه وینه ی ته مه نیکی پاش بیست سال، نا له وانه یه بیست و پینج سالی داها تووی خۆم بیت» من ئاوا خۆم له و ئاوینه ته له خه دا ده بینی «ئو ئاوینه یه چهند درۆزن و دوو رووه، سپیده وینای راستی خۆمی نیشان ئه دام، ئیستا دهیه ویت به و وینه ناشرین و شیواوه بلیت «ئوه وینه ی راست و دروستی ئیستای تویه».

من ئاوا به ته نی له گه ل خۆمدا ئه دوام، ناخم ته واو هه ژابوو، هه لچوونیک هه موو جه سته می گرته وه، نه ستیانه تاوم دایه کورسییه که یژیرم و به هه موو هیژم کیشام به روخساری ئه و ژنه نامویه ی، که له ناو ئاوینه که دا خۆی به من ده ناساند. به زمانیکی تیکه ل و دلیکی پرله گریان وه قیژاندم و وتم «ئوه من نیم هه ی درۆزن.. وینه ی راستی خۆم نیشانده ره وه.. هه ی نه فره تی دوو روو» ئه و شه وه تادره نگانیک من له گه ل ئاوینه ی ژووره که مدام ئه دوام و ئه جه نگام، له هه ولی ئه وه دا بووم وینه ی راسته قینه ی خۆمی تیا بدۆز مه وه.

ئایا من له هۆش خۆم چوو بووم؟ یان به هۆی
خواردنه وهی بوتله شه رابه که وه رۆچوو بوومه
خه ونیکی زۆر قووله وه، تهنه ئه وه ندهم زانی گرمه ی
هه وره بروسکه یه ک رای چله کاندم و به ئاگای هینامه وه.
نه مزانی چه ندیک ده بوو له ژیان بیناگابووم، کاتیک له
کاترمیری ژووره که م روانی «دوو و نیو» ی سپیده بوو.
له رزیک هه موو جهسته می تهنیه وه، له جیگه ی خومه وه
بلند بووم و دهستم دایه پۆشاکه کانم وله به رمکردن.

تاوی ئه و بارانه ی به باوه ده باری، به پرووی په نجه ره ی
ژووره که مدا وه ک فرمیسکی چاوه کانم ده هاته خواری،
ئارامی که میک میتشک وجهسته ی تهنیوومه وه، به لام
له رزی ئه و سه رمایه یله کاتی خه وتندا دزه ی کردبووه
نیو جهسته مه وه که میک سه ری قورسکردبووم، چه ند
پژمینیک، موچورکینکی گه رمی به جهسته مدا هینایه وه،
ئه وه ی ئه ندیشه می له خۆیدا کوکرده وه، دیمه نی شکاوی
ئه و ئاوینه یه بوو، که له کاتی مه ستیدا کورسیه که م
پیاکیشابوو، پارچه ورده کانی ئاوینه که له بهر ئه و
بروسکه یه یپه نجه ره ی ژووره که می رۆشنده کرده وه
ده بریسکانه وه. « ئایا من خۆم شکاند یان ئاوینه که م؟
» ئه و پرسیاره منی له خۆیدا نقوم کرد.

به و سپیده هه موو ههسته کانم گه رانه وه بۆ دیمه نی

شیواوی خۆم، که له ئاوینه که دا بینیم، ترسیک هه موو ناخمی ته نییه وه، گومانی ئه وه م ده کرد له راستیدا سیمام به و شیوه یی به سهر هاتبیت، به په له چوومه بهرده م ئاوینه ی میزی ئارایشته که و به ترسیکه وه له خۆم روانی، که وینه ی خۆم به راستی بینی ئه وکات زانیم ئه و دیمه نه شیواوه وینای ههسته په شمورده که ی ناخم بووه.

ئاخر ژن هه رچه نده به روخساریش خوی لا جوان بیت، به هینده ی ئه و جوانیه نییه، که له دیدی خۆشه و یسته که یه وه وینای ده کریت، ئه وه من بووم خۆم له چاوه کانی (جوامیر) ه وه ده بینی، دلنیا بووم ئیستا ئه و به وینه ی دیمه نی ئاوینه که له من ده روانی، ئه وه ئه و ههسته راسته قینه یه بوو، که جوامیر بۆ من هه بیوو، له و سپیده بیده نگ و شومه دا، که ته نها دهنگی لیژمه ی باران وه ک سه مفونیا یه کی غه مگین تیکه ل به هه ره شه ی مه رگی هه وره کان ده بوو، له ژووره که مدا دهنگی ئه دایه وه، چاوه کانم له خه و تورا بوون، هه موو ئه ندیشه م له نیو دیمه نی خۆمدا مۆل ببوو.

ئای ئه وه چ چاره نو سینک بوو دووباره منی به کیشانی تابلۆکان ناسانده وه، نازانم بۆچی له و ساته دا وینای هه موو تابلوی ئه و گو له هه مه ره نگانه ی پیش ناسینی جوامیر کیشابووم وه ک تابلویه کی درک و پوش و په لاش و بی مانا هاته وه یادم؟ «ئای جوامیر تو چلۆن وه ک ئه هریمه نیک خۆت خزنده ناو ئه و

ژيانە سادەيەم و بەو دەمامکە ئارايشتکراوەت بە ئەفسونى خۆشەويستى منت لەو ھەستەجوانانە تۆران، من ھەموو ژيانم لەجوانى ديمەنى ئەو گولانەدا دەبينىيەو، کە ئارامىي و خۆشبەختى بە ھەستەکانم ئەدا، تۆ چلۆن مرۆڤيکيت.. چلۆن توانيت گەمە بە ھەستەکانم بکەيت و وەک کالايەکی بى نرخ فەرامۆشم بکەيت»

من لەو ئەندىشە دژوارانەدا ئازارم ئەچەشت، بۆئەوھى ئەو خەمە لەخۆمدا خالى بکەمەو و بەرووى تابلۆيەکدا بيريژم، ھەرئەو ساتە خۆم گەياندە ئەو ژوورەى نيزيکى ساليک دەبوو ھەموو کەرەستەکانى ويئەکيشانم تيندا فەرامۆش کردبوو، ھەموويانم لەناو ئەو دۆلابەى، کەتاييەت بوو بەکارەکانى خۆم دەرھيئاو لە ژوورى نوستەنەکەمدا بلاوم کردنەو.

سەرھتا ستان دەکەم رېکخست و لەنيزيکى ئاويئەى ئارايشتەکە چەسپاندم، پاشان کانڤاسيکى خاوينم پيا ھەلواسى و کورسييە بچکۆلەکەم ھيئاو بەرامبەر ستان دەکە دامن او لەسەرى دانيشتم، بەدەم کيشانى جگەرەيەک، کەلەگەل ھەموو مژيکى قولدا ئەندىشەمى دەبردەو بۆ ئەو ساتە مەستيانەى ويئاي خۆم لە ئاويئەکەدا دەبينى.

دەبوو چلۆن ويئاي ئەو ئازارەى ناخم لەو تابلۆيەدا ويئا بکەم؟ ئەو ھەستېک بوو منى خستە ديمەنيکەو،

که له پشته وه جهسته ی رووتی خۆم دههاته پیش چاو، وهک ئەو ساتانهی له نیوان دوو ئاوینه دا ئاره زووی ئەوهم دهکرد جهسته ی خۆم له پشته وه له نیگانی جوامیردا زیده تر به چیژتر بنوینم. من له نیوان دوو ئەندیشهی دژواردا له خۆم رامابووم «ئایا وینای خۆم له نیگای ئەودا بکیشم، یان له ههسته پرله ئازارهکانی خۆمه وه، ئاخو له ناو دلێکی ناسک و بچووکدا چلۆن ئازاو خۆشبهختی تیا جێده بیته وه؟» ئەوه من بووم لهو دۆخدا له خۆم رامابووم.

سه ره تا له سه ره پالێته که ی دهستم چه ند ره نگیکم پۆکرد و به په رموچه یه کی گه وه ره له سه ره کانفاسه که رهنگی قاوهیی و سه وزم بلاو کرده وه، تائه و کاته ی دیمه نیکی تاریکی سه وز باوی به رووی کانفاسه که به خشی، به چه ند هیلێک رووی تابلۆکه م ته واو داپۆشی، سه ره تا وینه ی ئاوینه که م به هه مان ئەو دیمه نه ی له کاتی مه ستیدا خۆم تیا بینی ئاوا کیشا، له بهر ده میدا وینه ی جهسته ی رووتی خۆم له پشته وه به شیوازیک کیشا، که له ئاوینه که وه ته نها ده مووچاوه چرچ و تاریک و خه مباره که می لێوه به ده ره ده که وت، له گه ل مه که شوپوه بووه کانم، که وینای مه کی ژنیکی به ته مه نی ده نواند.

وینه ی جهسته ی خۆم له به رده م ئاوینه که دا له پشته وه ئەوه ونده ناسک و دل بهر کیشابوو وینای ئەوهم ده کرد

ههستی هه موو پیاویکی ده بزواند، به تایبته گویی سمته خرو گوشتنه کهم، که له سه ر کورسییه که دا بلاو ببوو ده وه، دلنیا بووم هیلی نیوان سمتم ده بیته جیی سه رنجی هه موو ئه و پیاوانه ی رۆژانه له بازارو شوینه گشتیه کاندایا به تاسه وه لئی ده روان. پرچه لول و شیواوه کهم ته واو وهک خوی وینا کردبوو، ته نها له ئاوینه که دا چه ند تالیکی سپی، جیاوازی له گه ل خۆمدا دروست کردبوو.

«ئای.. ده بیت چاوه کانم چلۆن وینا بکه م، که ته نها له ناو ئاوینه که ی به رده ممدای خۆم ده بینم» ئه و چاوانه ی، که هه میسه ژیا نی به جوانی ده بینی، له نیو ئاوینه که دا دیمه نیکی پرله پرسیارو گومان و خه مناکی له خۆیدا نواندبوو، من به و سپیده یه کاتیکی زۆرم به چاوه کانمه وه به سه ر برد، دلنیا بووم له وه ی مرۆف هه میسه له چاوه کانییه وه ده توانی وینای راسته قینه ی ناخی به رامبه ری بدۆزیته وه، ده بوو من ئه وه م بکردبا تا ههستی هه موو ئه و پیاوانه ی له جه سه تمدا چیژیان ده بینی به نیگای چاوه کانم وه لامیکی راسته قینه ی ههستی خۆمیان بده مه وه.

دوای ته واو بوونی دیمه نی خۆم له پانتایی تابلۆکه دا، له پشتی ئاوینه که دا وینای نیوه تاریکی ژووره که ی خۆم کیشا، که سیسه مه په رش و بلاوه که می تیا ده بینرا، له گه ل رۆشنایی کزی ئه و لامپه ی له نیزیکیه وه دانرا بوو، له تابلۆکه دا ره نگه کان به پپی سروشتی خویان له گه ل

وینەکاندا تەواو تەبابوون، کاتیک لە کیشانی تابلۆکە بوومەو، پرشنگی سپییدە ژوورەکەمی رۆشنکردبوو، هەستمکرد جەستەم تەواو شەکەت و گران بوو، تابلۆکەم هەربەو شیوەیە، کە لەسەر ستاندهکە بوو ئاوا لیگەرەم تاکو بێتە وەلامیکی هەستە شیواو و نائارامەکەم بۆ جوامیر، تائەو کاتە ی لە کار دەگەریتەو دەبیت ئەو چلۆن تابلۆکەم بخوینیتەو؟ ئایا ئەو بەو هەستە قیزەونە ی خۆیەو دەتوانیت ئازارەکانی من لەخۆیدا بەرجەستە بکات؟

ئەو شەو دەوای نانخواردن چیرۆکی تابلۆی (ژنی بەردەم ئاوینەکە) م ئاوا بۆ ئەو ژنە نامۆیە گیرایەو، کە لەناوەختا بوو میوانی مالهکەم، کە لە قسەکانم بوومەو خاتوو ماریا لە شوینی خۆی هەلساو بە چاوە پرلە پرسیارەکانی کەمیک لە دیمەنی تابلۆکە ی روانی و بەهەناسە یەکی پرلە ئازارەو نیگاکانی بۆسەر رۆخسارە ساردەکەم گواستەو و بەدەنگیکی غەمگینەو و تی:

- پیاوێکان هەرگیز ناتوانن وینای ئازارەکانی ناخی ژنان بخویننەو!

لەقسەکانی خاتوو ماریا دا هەستم بەخەمیک دەکرد، پێدەچوو ئەزموونیکی پرلە ئازاری لەگەڵ پیاواندا هەبیت، لەگەڵ ئەوەشدا، کە لەدیمەنی جوانی و سەرنج راکیشی چاوەکانیم دەروانی، بیرم لەو دەکردەو «لەکاتی لاوینیدا یان لەهەمان تەمەنی مندا دەبیت چەندپیاو

عاشقی بووبیت، ئاخر پیاوان کاتیک بهراستی ئاشقی
ژنیک دهن، هرگیز هیچ ژنیک تر جگه لهو بهجوانتر
نابینن، ئایا تا ئیستا هیچ پیاویک عاشقی خاتوماریا
نهبووه، یان هیچ کهسیک نهیتوانیوه ههست بهناخی
بکات و دلای بلاوینیتتهوه» کاتیک لهسیمای سپی و چاوه
ههنگوینییهکانیم دهروانی، متمانه م بهوه نهبوو ژنیک بهو
ههموو جوانییهوه نهیتوانییت تائیستا دلای پیاویک داگیر
بکات و جیگهی خوی لهنیویدا بکاتهوه، ئه و ئیوارهیه من
ئاوا بیرم له ههستهکانی خاتوو ماریا دهکردهوه.

تابلوی گومانه کان

هیزیکم به جهسته گرانه که مدا تا به قه دی دیواری
 ژووره که دا تابلوکان ریزه بند بکه م، به هوی ئازاری
 پشتمه وه دهستیکم له که مەری خۆم نابوو بۆئه وهی
 هاوسهنگی خۆم بیاریزم، خاتوو ماریا به گوریکه وه لیم
 هاته پیشه وه و وتی:

-هه موو ئه وانه لینگه ری بۆخۆم، تو به م حاله وه ناییت
 دهست بۆئه م کاره قورسانه به ریت.

خاتوو ماریا هه موو تابلوکانی به قه دی دیواره که دا
 ریزه بند کرد و هاته به رامبه رم و دانیشت، له نیگای چاوه
 گه وره کانیدا ههستم به تامه زرۆیی ئه وه ده کرد، بزانییت
 له دواى ئه وه چی رویداوه، وتی:

-ئى.. خاتوو سه ناریا له دواى ئه وه چی رویدا،
 چیتکرد؟

له گه ل ته واو بوونی قسه کانیدا، ههستم به جوله یه کی
 په ریساکرد، پیده چوو بیه ویت به دووی شوینیکدا
 بگه ریت تالیوهی بیته ئه م ژیا نه قیزه ونه وه، یان به
 بیستنی ئه و چیرۆکانه ی، که نه خشه ی ژیا نی داها تووی
 دهنه خشینیت، نیگه ران بیت. له ناو سکدا په لی به هه موو
 شوینیکی خۆیدا ده کوتا، به هه ردوو دهسته کانم سکمله
 ئامیز گرت بۆئه وهی ئارامی پیببه خشمه وه، دواتر
 روومکرده خاتوو ماریا و تم:

- دەبوو چیم بکردبا، ها؟ له چاوه‌روانی هاتنه‌وهی بوومایه و شه‌ریکی چاره‌نووسازم له‌گه‌ڵیدا بخوڵقاندایه و کۆتایم به‌هه‌موو شتیک بهینیبایه، یان وه‌ک هه‌موو رۆژانی ئاسایی نانی سپی‌ده‌م ئاماده‌ بکردایه و له‌چاوه‌روانی ئه‌وه بوومایه له‌گه‌ڵ هاتنه‌ژووره‌وه‌یدا له‌ ده‌رگا‌که‌وه به‌ماچیک پیشوازیم له‌ هاتنه‌وهی بکردبا تا هه‌ستی تامه‌زرویی خۆمی بو‌ ده‌ربرم؟

من له‌چاوه‌روانی وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌دا بیده‌نگ بووم، خاتووماریا به‌ بیئه‌وهی بیرله‌ وه‌لامی پرسیاره‌که‌م بکاته‌وه وتی:

- من هه‌میشه باجی هه‌موو ئه‌و هه‌لانه‌م داوه، که‌به‌هۆی هه‌لچونه‌وه‌ بریارم لیداون، له‌و دۆخه‌دا پیویست بوو هیمن و وریا بیت تا به‌رده‌وامی به‌چاوه‌دی‌ری کردنی جوامیر بده‌یت، بوئه‌وهی بگه‌یته ئامانج.

به‌خه‌نده‌یه‌کی گالته ئامیزه‌وه که‌میک لیم‌روانی و وتم:

- ئه‌وه بو‌من زۆر ئه‌سته‌م بوو بمتوانیبا هه‌موو ئه‌و هه‌لچونه‌ی ناخه‌م له‌ ژیر ده‌مامکیکی ئارایشته‌کراو دا‌حه‌شار ب‌دایه، هه‌ربۆیه پیش ئه‌وهی جوامیر بیته‌وه، بریاری ئه‌وه‌م دا هه‌موو په‌رش و بلاوی ژووری نوستنه‌که‌م کۆبکه‌مه‌وه، به‌لام تابلوی (ژنی به‌رده‌م ئاوینه‌که‌م) له‌جیگه‌ی تابلوی ئه‌و ژنه‌هه‌لواسی، که‌ به‌پۆشاکیکی نیمچه‌ رووته‌وه له‌به‌رامبه‌ر سیسه‌می

خه و تنه که مان هه لو اسرابوو، جوامیر له و شه وانهی
بی‌داریی ئیخهی ده‌گرت، هه‌میشه به‌ئەندیشه‌یه‌کی
قووله‌وه لئی ده‌روانی.

پاشان چوومه ناندینه‌که‌و نانی سپی‌ده‌م وه‌ک هه‌موو
پوژانی تر ئاماده‌کردوو هه‌رله ناندینه‌که‌دا له چاوه‌روانی
ئەو دا به‌جه‌سته‌یه‌کی گرانه‌وه له چاوه‌روانی ئەو دا بووم،
کاتیک ئەو له ئیش‌کگری بنکه‌گه‌رایه‌وه، له‌هه‌ولی ئەو‌دا
بووم ئەو هه‌لچوونه‌ی ناخه‌ له سیمامدا بشارمه‌وه. ئاخه
مروّف هه‌میشه نیگای چاوه‌کانی وینانی ناخی ده‌که‌ن
ته‌نها ئە مروّفانه نه‌بیته، که ئە زمونیکی درێژ‌خایه‌نیان
له‌گه‌ل ده‌مامکه‌کاندا هه‌یه، هه‌ربۆیه کاتیک هاته‌وه
کو‌لمی چه‌پمی له‌بری سلاویک راموسی و که‌میک له
نیگا شیواوه‌که‌می روانی و وتی:

-جه‌سته‌ت گه‌رمه‌.. من دلنیا‌بووم دوینی به‌هۆی
ساردی که‌شه‌که‌وه نه‌خۆش که‌وتیته، وهره با بتگه‌یه‌نمه
نه‌خۆش‌خانه.

بوئه‌وه‌ی ئەو گومانه‌ی، که‌له نیگا‌کاندا ده‌بیینی
بره‌وینمه‌وه به‌خنده‌یه‌کی ده‌ست‌کرده‌وه وتم:

-پێویست ناکات، هیچ شتیکی وه‌ها نییه هه‌تا تو‌ی
پێوه ماندوو بکه‌م.

ئەو به‌رده‌وام چاوه‌ تیزو پرله‌ گومانه‌کانی
له‌نیوچاوه‌کانم نابوو، بوئه‌وه‌ی خو‌می لی قوتار بکه‌م
سه‌رنجه‌کانم بو‌سه‌ر می‌زی ناندینه‌که‌ گواسته‌وه و وتم:

-وهره با نانەكه مان بخۆين.

ئەو ھەلۆيستانە بۆمن زۆر ئەستەم بوون، نەمدەزانی بە چ شىوازيك رەفتار بكەم تا ھاوشىئەى رەفتارى رۆژانى تر بىت، ھەربۆيە بە تۆنيكەو، كەتيكەل بە نەرمەكۆكەيەك بوو وتم:

-كىشەى ئەو ژنەى دوينى باستگرد چى بەسەر ھات؟

جوامير وەك ھەموو رۆژانى تر، كەچيروكى تاوان و رووداوەكانى ئەم شارەى بۆ دەگيرامەوە وتى:
-ھىچى وانەبوو تەنھا لەگەل ھاوسەرەكەيدا بەشەر ھاتبوو، دەيويست بە نھينى سكالائى لەسەر تۆمار بكات، دواچاركە ھاتمە دەرەوہ بۆئەوہى بگەرئيمەوہ بۆ بنكە، ئەو داماوہ لەبەردەم ئەو بارانە بەخوردە لە چاوہرۋانى تەكسيدا وەستا بوو، منيش بەناچارى بەئۆتۆمبيلەكەى خۆم تانيزيكي مالاوہيانم گەياند.

كە جوامير ئەوہى بۆ گيرامەوہ، ھەناسەيەكى شادمانى ھەموو ناخە ئالۆزەكەمى ئارام كردەوہ، بەلام ئەو جەنگە وەك ئاگريكي خامۆش، كە گومانى گەشانەوہيم دەگرد، لەناخدا ئاسەوارى ھەرمایەوہ.

تائە و كاتەى سكرتيرى پزىشكىي ژنانە كەم بۆمە بەستى
 پشكىنىم بەتە لە فون ئاگادارى كىرمە وە سەردانى بىكەم،
 ژيانم وەك پۇژانى تر ئارام بوو. ئاالى خاتوون، مەرف
 لەناو خۇيدا چەند بوونە وە رىكى ھەست ناسك و لاوازە،
 وشەيەكى كوشندە، يان رەفتارىكى نامۇ دەتوانىت
 لە چركە ساتىكدا ھەرەس بەھەموو خەونەكانى بەھىت،
 لەگەل ئەو ھەشدا وشەيەكى جوان و پىرلە ھەستىكى
 خۇشەويستىي، مەرفدۆستى چەندىن خەونى جوان و
 ھىواي ژيان لە ناخيدا سەوز دەكات.

ئەو پۇژە لەگەل جوامىر چووم بۇ نۆرىنگە،
 پزىشكە كەم دواي ئەو ھى جەستەي پشكىم وتى:
 -منداڧانت ئىلتھابىكى زۆرى ھەيە، بۆيە سىك ناكەيت،
 پىئويستە ئەو چارەسەرانەي بۆت دەنووسم بەباشى و
 لە كاتى خۇياندا بەكارىان بەھىت.
 لەگەل جوامىرلە نۆرىنگەي پزىشكە كەم، ھاتىنە دەرەو،
 لەدەرمانخانەيەك ھەموو چارەسەرەكانمان كرى و
 بە ئۆتۆمبىلەكەي ئەو گەراينەو بۇ مالىەو، كەچوینە
 ژوورەو جوامىر لە ئامىزى خۇي نام و بە ھەستىكى
 پىرلە خۇشەويستىيەو وتى:

-گيانەكەم نىگەران مەبە ئىمە ھىشتا لەسەرەتاي
 ھاوسەرگىرىمانداين، پەلەي منداڧانت نەبىت، ژيان ھىشتا
 لەپىشمانەو زۆرى ماو.

ئەو پوژرە باران ئەوئەندە بە لایزە دەباری، لە ماوەی ئەو چەند خولەکە ی بەپەلە خۆمان خزانده ئۆتۆمبیلەکە ھەموو جەستەمان لە باراناودا نغۆ ببوو، ھەربۆیە جوامیر بەپەلە خۆی گەیانده ژووری نوستنەکە، بۆئەو ھەشاکەکە ی بگۆریت، لەو ساتەدا بیرم لەو دەکردهو، ئاخۆ جوامیر کاتیک تابلۆکە دەبینیت، چ ھەستیکی لا دروست دەبیت و بە چ شیوازیک پیشوازی لیدەکات؟ کە ھاتە دەرەو ھەسمایدا پیدەچوو رەچاوەی ئەو گۆرانکاریانە ی نەکردبیت، ھەربۆیە بەئاسایی لە نیزیکی ئاگری زۆپاکەو ھەدانیشت و کۆنترۆلی تەلەفزیۆنەکە ی بەدەستی ھەو گرت، کەوتە گەران بەشوین ئەو کەنالا ئەو فیلمی ئەکشنانە ی نمایش دەکرد.

ئەو پوژرە تاکاتی نوستن، من خەریکی کارەکانی مالا ھەو بووم، بیئاگابووم لەو ھەو بەھۆی کیکردنی زەنگی تەلەفونەکە ھەو لای پزیشکەکە م نامە یەکی ترم لەو کەسە نەناسراو ھەو بۆھاتبوو، لە ژووری نوستنەکە م، دوای ئەو ھەو خۆم گۆری و نامەکە م خویندەو، بۆی نوسی بووم «کیشە ی ژنەکان ئەو ھەو زوو متمانە بە پیاو ھەکان دەکەن، ھەربۆیە پیاو ھەکانیش بە دەمامکە سۆزدارییەکانیان فریویان ئەدەن، لەچاوەروانی ئەو ھەو دابە بۆژوانیکی تر ئاگادارت بکە ھەو».

ئەو نامە یە جاریکی تر منی گەران دەو ھەو بۆئەو دۆخە دژوارە ی ئازارم پیو ھەو چەشت، ئا ئارامیی دووبارە

ھەموو جەستەمى تەننپەھ، لەبىرى خۇمدا وتم «ئەى خودايە ئەمە چ مرۇقىكى درندەيە گەمە بە ھەستەكانم دەكات» بىرم تەواو ئالۆز ببوو، ھەستمکرد ئەو گومانەى ناخى تەننپوووم خەرىكە يەكلا دەبىتتەوہ و راستىيەكى تال ھەموو بىرم تەواو داگىر دەكات، ھەستەكانم ئەوہيان پىدەگوتم «خاوەنى نامەكە راست دەكات، ئەگەرنا كەسىكى نەناس، بوچى خوى بە منەوہ سەرقال دەكات و دەيەويت بمگەيەنيتە كەنارەكانى راستى» بەنيو يادەوہرييەكانى خۇمدا رۇچووومەوہ، سىماى ئەو ژنەى بەچاوە خومار و مەكراوييەكانى لەجوامىرى دەروانى، پىدەچوو نەننپىيەكى زورى لەخۇيدا حەشار دابىت، من گويملە قسەكانى نەبوو، بەلام رەفتارەكانى ويناى پەيوەندىيەكى سۆزدارىي لەخوگرتبوو، ھەربۆيە ناخم لەو پرسيارەدا كۆبووہوہ «ئايا جوامىر بەراستى عاشقم بوو، يان تەننا خۇشەويستىيەكى سەرپىيانەى خوى بوو، كە خوى لەجەستەى مندا نواند و منى خستە ناو ئەفسونى عەشقىكەوہ، كەبەتەنى لە خۇمدا خەونەكانم لەسەر ھەلچنپىبوو؟ ئايا عەشق دەمرىت؟ ئايا مرۇف دەتوانىت لە نيو قوولايى عەشقا بەخوى بىتەوہ و خوى بناسىتەوہ؟» ئەوہ منم بووم، كە ئەستەم بوولەو ھەستەدا بمتوانىيا بەخۆم بىمەوہ و ويناى راستى جوامىر بناسمەوہ.

ئاي مرۇقەكان چەند دەمامكدارن، ھەرگىز ناتوانن ويناى راستەقىنەى خويان نیشان بەدن، ئاخىر مرۇف

کاتیک بە پراستی عاشق دەبیت هەرگیز درۆ ناکات،
 هەرگیز ناتوانیت وینای کەسیکی دی لە خۆیدا جی
 بکاتەو، دەبیت جوامیر چلۆن لە من پروانیت! ئایا
 لەلای ئەو عەشق بوونی هەیە؟ یان رەفتارەکانی تەنها
 دەمامکێکە بۆ شاردنەو هی خودی خۆی؟!.

لە خۆمداتەواو پۆچوو بووم، جوامیر بە پرساریک
 منی بە خۆ هینایەو و وتی:

-گیانەکەم بیر لە چی دەکەیتەو؟

بۆخۆیشم نەمزانی ئەو قسانە چلۆن لە دەمم هاتنە
 دەرەو، راستە و خۆ پیم وت:

-وەرە با بچینە ژووری نوستن بزانه ئەمشەو چلۆن
 تابلۆیەکم کیشاوه!

بە بێئەو هی بیر بکاتەو و وتی:

-کیشانی تابلۆ بە دەم خواردنەو هی شەرابەو!

ئەو قسانە هی منی بردەو بۆئەو بۆچوونە، «جوامیر
 خۆی لە راستیەکان گیل دەکات و دەیهویت چاودیتری
 رەفتارەکانم بکات» هەربۆیە وتم:

-تو چلۆن دەزانیت من شەرابم خواردۆتەو؟

بە خەندەیهکی تالەو و وتی:

-کاتیک لە ژووری نوستنەکە خۆم گۆپی، بۆنی

شەرابم کرد.

هېشتا خەندە تالەكەي لەسەر لیۆهكانی مابوو،
هاتە نیزیكمهوه و بهو دەستانەي كە هەمیشە تینووی
جەستەم بوو كەمیک لە ئامیزی گرتم، پاشان بەتوندی
دەستی چەپی گویشیم و بەرەو ژووری نوستنهكە بە
دوای خۆیدا رایكیشام

كەچوینە ژوورهوه بەردەوام لەتابلۆكەي دەروانی،
كەمیک چاوه زیتەكانی بچووككردهوه، دەیویست
هەموو سەرنجەكانی لە تابلۆكەدا كۆبكاتەوه، دوای
چەند خولهكێك ئاورپێکی بۆ ئاوینە شكاوەكە دایهوه،
منیش بۆئەوهی بەپرسیاریك لە نیگاكانیدا راستی ناخی
بدۆزمهوه وتم:

—لەو تابلۆیهدا چی دەبینیت؟

ئەو بە نیگەرانییهوه كەمیک لێی روانیم و وتی:

—ژنەكان هەرچەندە جوان و سەرنج پاكیش بن،
بەلام كاتیك خەمباردەبن و لەبەر ئاوینە لەخۆیان
دەروانن، تەنها ئەو هەستە بەخۆیان دەبەخشن، كە
ئاوینەكە درۆیان لەگەڵدا دەكات، هەربۆیه كاتیك خۆیان
لا پەسەند نییه ئاوینە بەنەفرەت دەكەن.

بە هەستینکی پرله هەلچوونەوه وتم:

—دەبیت چی وا لە ژنەكان بكات ئاوینە بەنەفرەت
بكەن؟

پێدەچوو پرسیارەكەم ناخی بزواندییەت، بۆیه بە
چەند وتەیهکی دەمامكدار لە هەولێ ئەوه دابوو ئەو

گومانەى ناخى لە نىگاكانمدا بسپرىتەو، هاتەبەرامبەر
و لىوھەكانى لەگويم نىزىك كردهو ووتى:

– ئازىزەكەم ھەرگىز ئاوينە ناتوانىت جوانى
راستەقىنەى ژنەكان وينا بكات، تەنھا ئەو پياوانە نەبىت،
كەبەراستى لە ھەستىكى پرلە عەشقەو جوانى ناخى
ژن دەبينن. من لەناخى خۆمەو ھەست بە جوانى
تۆدەكەم.

بەدەم ئەو قسانەو كەوتە ماچكردنى لاملە و
گەردنم، لەناخەو و امھەستدەكرد لىوھەكانى پشكۆيەكن
و بە جەستەمدا دەچزىن، بەلام ئەو بەردەوام بوو، منىش
لەناخەو ئەندىشەم لە خۆمدا دژوار بوو، ھەستەكانم
بەو رەفتارە بزوينەرەنەى تەواو خامۆش بوون، ھەربۆيە
لەو ساتەدا ھەستەبەو كردد ئەو عەشقەى لە نىومدا بوو،
و ھەك ھەورىكى بەھارى بەخىرايى رەوييەو، ئەو كاتە
ھەستمكرد عەشق لەناخى مندا مرد. «عەشق ھەرگىز
نامریت عەشق ئەفسونىكە لە رۆحى مرۆفدا لەدايك
دەبىت و ھەر لە رۆحدا دەمىنیتەو» ئەو ھەستى
من بوو، لەو ساتانەى كەلە خەونەكانمدا رۆچوو بووم،
بەلام ئەو رۆحى منى كوشت، ئەو ئاگرەيلەھەستى
پرلە عەشق و خۆشەويستىيەو گەرمى دەكردمەو،
بوو بەبەستەلەكىكى ساردو سەر، ھەربۆيە كاتىك
تاوى داىە ماكسىيەكەم و بەجاريك لەبەرى داكەندم،

دَلنیا بووم له وهی ههستی به ساردی و له رزینی جهسته
 نه رمۆله کهم کردبوو، به لَام بۆئه وهی گومانه کانی ناخم
 بره وینیته وه، به ماچه ههستبزوینه کانی بهردهوام لیوه
 ئهستوره کانی ده مژیم و خوی له نیو بۆن و بهرامه ی
 جهسته مدا ونکردبوو.

ئهو بهردهوام به دهسته کانی جهسته می هه لده گۆفی
 و منیش له ناخه وه ئازارم ده چه شت، کاتیگ تاوی دایه
 جهسته م و له سه ر سیسه مه که رایکی شام، چاوه کانم
 له سه ر تابلۆ که بوو، که بهردهوام ئهو ساتانه ی
 ده هینامه وه یاد که شه و به ده م خوار دنه وه ی شه رابه وه
 له ناخی خۆمدا له هه ولی سرینه وه ی جوامیردا بووم.
 ئهو به تاسه وه ته کانی لیئه دام و منیش چاوه کانم له سه ر
 دیمه نی خۆم بوو، که له ئاوینه که دا وینای راسته قینه ی
 ناخمی ده نواند، هه تا ئهو ساته ی به ده م گه یشتن به
 لوتکه ی چیژی جهسته م ده ینا لاند من له ئه ندیشه ی خۆمدا
 بووم، ئه وه من نه بووم که وه ک بوکه له یه کی بی گیان له
 ژیریدا که وتبووم، دَلنیا بووم له وه ی له ئه ندیشه و ههستی
 خۆیدا وینای منی به و ژنه سۆزانییه ی قاوه خانه که
 شوبه اندبوو، که پیده چوو ماوه یه ک بیته په یوه ندی
 له گه لدا به سستی، بۆیه زۆر له شه وه کان به سه رمه وه
 و به ده م ته کان لی دانه وه نیگای چاوه کانی بۆ دیمه نیکی
 نادیار ده یانروانی.

«ئىمە بۇچى ناتوانىن ويناى راستەقىنەى خۇمان بۇ ئەوانىتر نىشان بدەين؟ ئايا ئىمە لە بوونى راستەقىنەى خۇمان دەترسىن؟ يان گومانمان لەهەستەكانى خۇمان دەكەين؟ نازانم مروۇف بۇچى ناتوانىت وەك خۇى بدوئىت، وەك خۇى بىر بكاتەو وە خودى خۇى وينا بكات» ئەو وە پرسىياري من بو و لە دوای گىرانه وەى چىروكى گومانەكانم بۇ خاتوو ماريان، ئەوئىش چاويكى بە تابلوكاندا گىر، كە بەقەدى دىواري ژوورەكەمدا هەلپەسىنرابوون، دىاربوو ئەيوئىست بىرلە وەلامىكى گونجاو بكاتەو، يان پىدەچوو پرسىيارەكەم ئالوزىي لەبىر كردنەوئىدا دروستكرديت، پاش رمانىكى قوول سەرنجەكانى منى لە خۇيدا كوكردەو و وتى:

«ئىمە هەر لەدايكىوونمانەو، خودى خۇمان نىن، ئەو ئەو ژيانە نەفرەتتییە، كەوامان لىدەكات لە خۇيدا وئمان بكات، هەربۆيە هەمىشە لە هەولى ئەوئىن خۇمان بدوزىنەو، بەلام هەرگىز ئىمە ناتوانىن ويناى راستەقىنەى خۇمان نىشان بدەين. گرفتى ئىمە لەوئىدایە، كەبەوئىستى ئەوانى تر ويناى خۇمان دەكەين و رەفتار دەكەين، بۆيە لە نىو خۇماندا بەردەوام لەجەنگىكى بەردەوامدا ژيان دەكەين. تۆلەو گەپى نازدارەكەم، ئەو چىروكەى بۆت گىرەمەو لە كام تابلوكاندا ويناى خۇيان دەكەن؟ دەشئىت من لەدیدی خۇمەو ويناىەكى ترم بۆكىشابئىت!

به خنده‌یه که وه قسه کانیم له لیوه هه‌ست بزوینه‌کانی
قۆسته‌وه و وتم:

-چاویکه نیو تابلۆکاندا بگیریه، بزائم ده‌توانیت ئه‌و
چیرۆکه له نیویاندا بدۆزیته‌وه؟

خاتوماریا له جیگه‌که‌ی خۆی بلند بووه‌وه، به‌هیمنی
چاویکی به‌هه‌موویاندا گێراو پاشان له‌به‌رده‌م تابلۆیه‌ک
هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد، نازائم ئه‌و ژنه‌ی، که‌به‌ ره‌فتاره‌کانی
پیده‌چوو هیچ ئه‌زمونیکی له‌گه‌ل هونه‌ری تابلۆدا نه‌بیت،
چلۆن توانی چیرۆکه‌کانم له‌و تابلۆیه‌دا بدۆزیته‌وه! ئه‌و
به‌رده‌وام له‌ تابلۆکه‌ی ده‌روانی، که‌ چهند هیلکی خوارو
خێچ و ره‌نگاو ره‌نگه‌ شیوه‌یه‌کی ستونی و به‌ته‌نیشته
یه‌که‌وه کیشابوو، وه‌ک سینیه‌ر هه‌موو پانتایی تابلۆکه‌ی
داگیر کردبوو، له‌ناو هه‌موو ئه‌و هیلانه‌دا، وینه‌ی چهند
ده‌موو چاویکم کیشابوو، که‌له‌ مرۆقی راستی نه‌ده‌چوون،
به‌لکو به‌ چهند هیلک وینه‌ی رووی مرۆقی له‌خۆیاندا ده‌نواند،
ده‌موو چاوه‌کان له‌یه‌کدی جیاواز بوون، هه‌ریه‌که‌یان وینه‌ی
ژن، یان پیاویان تیا ده‌بینرا، هه‌ندیکیان وه‌کئوه‌ی بگرین،
دلۆپه‌ فرمیسیک به‌ شیوه‌ی سیگۆشه‌یه‌کی ره‌نگ سورو
شین له‌نیزیکی چاویانه‌وه هه‌بوو، هه‌موو ده‌موو چاوه‌کان
که‌له‌ سێ که‌س پێک هاتبوون، کاتیک له‌دووره‌وه‌ لیت
ده‌روانی واهه‌ستت ده‌کرد هه‌رسیکیان له‌ ناو که‌له‌سه‌ی
مرۆفیکدا خۆیان نیشان ئه‌ده‌ن.

خاتوماریا به‌خنده‌یه‌که‌وه وه‌ک بیه‌ویت گه‌مه‌م له‌گه‌لدا
بکات په‌نجه‌ی بۆتابلۆکه‌ راکیشاو وتی «ئوه‌یه» منیشبه

خەندەيەكەو سەرئىكى دۇنيايىم بۇدانەواند. تابلۇكەى ھىنايە نىزىكمەو و كەمىك بە تاسەو لىي رۋانى، پاشان نىگا دلبەرەكانى بۇ چاوەكانم گواستەو و وتى:

-كاتىك لەپىشانگەكەدا بووم خۇم لە ناو زۆرىنەى تابلۇكاندا بىنىيەو، بە تايبەت ئەمەيان زۆر سەرنجى راکىشام سەرەتا وىناى ئەوهم كرد ئەم تابلۇيە وىناى خىزانىك بىت مندالىك لە نىوانياندا بىت، بە تايبەت كاتىك تۆم بىنى بە دووگىانىي سەرپەرشتى پىشانگەكەت دەكرد وتم: «پىدەچىت ئەو وىناى خۆى بكات» ھەرچەندە من ئاشنايەتىم لەگەل تابلۇكاندا نىيە، بەلام نازانم تاچەند نىزىك بوومەو تەو لە ھەستەكانت؟

قسەكانى خاتووماريا ھەموو ناخى ھەژاند، بەدلىكى پەرلە ئازارەو و تم:

-تابلۇكان ھەرگىز لەھەستىكى ديارى كراودا خۇيان وىنا ناكەن، مەرۇف كاتىك دەيەو وىت ئازارىكى خۆى لە تابلۇيەكدا بەرچەستە بكات، واھەست دەكات ھەموو ناخى دەبىتە روبرايك لە رەنگ و لە ناو پەرموچەكەى دەستىدا خۇيان دەنوئىن، بە بىئەوھى ئاگات لە خۆت بىت ئازارەكانى ناخت كۆنترۆلى جولەى دەست و پەنجەكانت دەكەن، ئىتر ئاراستەى ئەو پەرموچەيە بەويستى ناخت دەبزۆيت، كەدەگەيتە كۆتايى تابلۇكە، ئەوكات دەزانىت ناخت بەتەواوى لەنىو ئەو تابلۇيەدا ھەلپشتوو. ھەرئەوھشە واتلىدەكات لەدواى ھەموو تابلۇيەكدا ھەست بەئارامىي و خالبوونەوھى ئەو ئازارانە بكەيت، كە لەنىو

خۆتا هەلتگرتوون. بەلام ئەو تەنھا هەستیکی کاتییە،
وێک ئەو مادە بیھۆشکەرانی بۆماوێک هەستەکانمان
سپردەکن و دەمانخەنە نیو دۆخیکەو، کە وینای ژیانیکی
ئەفسونناویمان پێ دەبەخشیت، بەلام کاتیک بەخۆمان
دینێو ئەوکاتە دەزانین ئازارەکان لە پۆحماندا ئاویتە
بوون و هەتا مردن لەگەلمان دەژین.

ئەو بەتاسەو لە قوولایی چاوەکانمی دەروانی، پێدەچوو
بەدووی شتیکیدا بگەریت، یان گومانی لە هەستەکانی خۆی
هەبیت، کە لە تابلۆکەدا وینای کردبوون. بە خەندەیهکەو
بۆئەوێ ئەو گومانە لە نیویدا برەوینمەو و تم:
- بەدنیایییەو بۆچوونەکی بەرپزتان هەمان وینای
ناخم دەکات.

لەدوای ئەو قسانەم، بە نیگایەکی گەشەو کەمیک
لیمی روانی، پاشان بە تامەزرۆییەو ئاوریکی بۆدیمەنی
تابلۆکان دایەو و وتی:

- ئەی چیرۆکی ئەوانی تر چییە؟

هەستمدەکرد هەناسەم توند دەبیت، بە هیمنی لە شوینی
خۆم بلند بووم، خاتوو ماریا بە چاویکی پرلە ترسەو لیمی
دەروانی، وەکنەوێ پێشبینی دۆخیکی خرابی تەندروستیم
بکات، کاتیک بەئاستەم هەناسەم ئەدا دنیابوو لەوێ بە
هۆی پەریساوێ دۆخم تیک چوو هەریوێ وتی:

- ژنانی دووگیان لەکاتی نێزکبوونەوێ منداڵەکانیاندا
زۆرجار تۆشی ئەو هەناسە توندییە دەبن، هەول بە
بەردەوام بچوونیت بۆئەوێ بەئارامی هەناسە بەدیت،

ئەو ھەندەت نەماو ھە لەو بارگراڻىيە پزگارت دەبىت.
 دوای ئەو ھى كەمىك بە ژوورەكەدا پىاسەيەكم كرد،
 گەرامەو ھە بۆلای و لە نىزىكەو ھە دانىشتم خاتوماريا وتى:
 -ئەگەر باشتەر بوويت پىم خۆشە چىرۆكى تابلۆكانى
 ترم بۆ بگىرپىتەو ھە؟

بە تاسەو ھە لەو چاوانەيم دەپروانى، كە تامەزرۆى
 بىننىيان بووم، بە خەندەيەكەو ھە وتم:
 -تۆ برپارت دابوو تا پەرىسا لەدايك دەبىت لىرە
 بمىنپىتەو ھە، پەلەت نەبىت كاتمان زۆرە بۆئەو ھە، بەلام پىت
 نەوتم ئىستا لە كوئى دەژىت، تۆش چىرۆكى ژيانى خۆتم
 بۆ بگىرەرەو ھە؟

دىاربوو خاتوماريا بىرى لەشتىك دەكردەو ھە، تۆزىك
 لە خۆى رامابوو، بە نىگايەكى خەمناكەو ھە وتى:
 -من لەھەندەران دەژىم، چەند رۆژىكە گەراومەتەو ھە،
 چىرۆكى ژيانى من بەھىندەى تۆ بەئازارە، پىدەچىت لە
 زۆرى تابلۆكانتا وىناى ئازارەكانى من ھەبىت، لەوانەيە
 لەھەندىكىاندا بونم ھەبىت. دلىابە لەناو ھەموو چىرۆكى
 تابلۆكانتا خۆمى تيا دەبىنمەو ھە، تۆجارى لە ژيانى من
 گەرى، با چىرۆكى تۆ تەواو بىت ئەو ھەكات پىت دەلىم
 ئازارى من لە كوئى چىرۆكى تابلۆكانى تۆدا بونى ھەيە!

ئەو شەو ھەردووكمان ماندوو بوو، ھەربۆيە بەدەم
 ئازارى چىرۆكى تابلۆكانەو ھە پۆچومە خەونىكى دژوارەو ھە
 لە چاوەپروانى ئەو سىپىدانەى كە ھەمىشە دووبارە بوون
 چاوەكانم لىكنا.

تابلوی چیترو نظاره‌کان

بەردەوام ھاوارم دەکرد بەلام دەنگم لەخۆمدا تاسابوو، تابلۆکان بەشیوەیەکی بازنەیی بەدەوری پەریسادا دەسورانهو، پەریسا وەکنەوێ بەدوای مندا بگەریت، بەگاگۆلکێ چاوه گەش و گەورەکانی لەدیمەنی تابلۆکان بریبوو، منیش لە دوایەو پەربە گەرۆوم ھاوارم دەکرد «پەریسا پەریسا مەرۆ، بۆکوێ دەچیت من لێرەم» هەرچەندم دەکرد ئەو گۆیی لە دەنگم نەبوو، گومانی ئەو دەکرد پەریسا کەرولال بوو بیت، ئەگەرنا بۆچی ئەو تەنھا چەند هانگاوێک لێمەو دەورە ئاورم بۆناداتەو؟ کاتیک زانیم لە(تابلۆی قامچیەکاندا) ئەو پیاوێ قیزەوونەیی قامچیەکی درێژی بەدەستەو بوو، بەراوەشاندنیک قامچیەکی لە ملی پەریسا گیر کردوو بەهیمنی بەرەو قوولایی تابلۆکەیی خۆی رایکیشا، وای لە ئازاری من، وەیی جەرگی من بۆکوێ چوو؟ من تا ئەو کاتە پەریسا لە ناو رەنگەکانی تابلۆکە تەواو بزر بوو، دەمقیژان و ھاوارم دەکردو بانگم دەکرد.

کاتیک بە ئاگا هاتمەو تەواوی جەستەم لە ئارەقەیی خۆمدا خوسابوو، خاتوو ماریا بەسەر مەو وەستا بوو، هاتە نیزیکمەو و بەهیمنی پەنجە باریک و درێژەکانی بەسەر مەو هیناو وتی:

-ئارامبەرەوہ ئەزیزم، زانیم لەخەونیکى ناخۆش و
 دژواردا بوویت، دەزانم لەم دۆخەتدا بە ھۆی تیکچوونی
 بارى دەروونتەوہ خەونى ناخۆش دەبینیت.

لەو ساتەدا پەریسا لەناو سکمدا دەبزوا، قاچەکانى
 لەسکم دەکوئا، لە ناخى خۆمدا وتم «ئارامبەرەوہ
 نازدارەکەى دایە، پەلەى ھاتنە دەرەوہت نەبیئت، دەزانم
 چارەنوسیكى تارىک چاوەرپیت دەکات، خۆزگە دەمتوانى
 بۆھتا کۆتایى ژيانم تۆم لە ھەناوى خۆمدا ھەلبگرتابو
 نەمەیشتبا بەھاتیتایە ئەم ژيانەوہ، بەلام چیبکەم سروشتى
 ژيان وەھایە دەبیئت بە ناچارى ئەوہى بەسەرماندا دیت
 پەسەندى بکەین» خاتووماریا بە تاسەوہ لە نیگای
 چاوەکانى منى دەروانى، کە بۆ شوینیکى نادیار رۆچوو
 بوو، بە دەنگیکى میھرەبانییەوہ وتى:

-ھەلسە کچم نانى بەیانیم ئامادەکردوہ.

کاتیک لەخەودابوومبەو سپیدە زوہ خاتووماریا
 بازارى کردبوو، لە دووکانەکەى نیزیكى مالاوہ بەرچایى
 و نانى گەرمى لە نانەواخانەکەھینابوو، بەرخوانیکى
 رازاوہى ئامادە کردبوو. بەدەنگیکى نەرم بەدەم تیکردنى
 چایبەکەوہ وتى:

-خەونەکەت چیبوو؟

ترسیک ھەموو جەستەمى تەنییەوہ، ھیزی ئەوہم
 نەبوو دووبارە ئەو دیمەنە ترسناکە بەبیرى خۆم
 بیھنمەوہ بەلام بۆئەوہى ئەو ترسە لە خۆمدا بڕەوینمەوہ
 خەونەکەم بۆ گێرایەوہ و وتم:

-له خه ونمدا هه موو تابلوكان هاتبوونه گو، هه موو
وینه و که سایه تی نیو تابلوكان بوونه راستی و پیاوی
قامچی به دهسته که له ناو تابلوکه هاته دهره وه و په ریسای
لی فراندیم. وهیشش خاتووماریا، ئه وه چ خه ونیکی
ناخوش بوو بینیم؟

ئه و به خه نده یه کی شیرینه وه پیاله چاییه که ی
له به رده مم داناو وتی:

-کچه که م نیگه ران مه به مروّف هه میسه خه ونی
ناخوش و دژوار ده بینیت، هه ولّده له یادی بکه یت،
دایک هه میسه له کاتی دوو گیانیدا هه موو هه سته کانی
لای مناله که یه تی ده یه ویت به رده وام بیپاریزیت.

له و ساته دا هه موو ئه ندیشهم له چیرۆکی تابلوکاندا
کو ببوو هه وتم:

-تو هیشتا چیرۆکی هه موو تابلوكانت نه بیستوه،
ئه گهر پیاوی قامچی به دهسته که ی ناو دیواره کان
بناسیت، ئه سته مه به ئارامی بژیت!

کاتیک ئه وه م وت به نیگایه کی ترسه وه چاوه کانی
له قوولایی چاوم بری، که میک له سیمای تو قیوم راما
پاشان به گومانیکه وه وتی:

-ئه و پیاوه ی تو باسی ده که یت به راستی بوونی
هه یه، یان ته نها خه یالی ترسیکی خوته؟

دلنیا بووم له وه ی خاتووماریا گومانی له قسه کانم
هه بوو، هه ربویه دوا ی ناخواردنی به یانی، که سفره که ی

كۆكردهوه و دووقاوهى ئاماده كرده چوپنه ژوردهكهى
 پيشهوه دانيشتين، له گه ل خۆم (تابلۆكهى داىك)م هيتاو
 له سه ر كورسييه ك دامنا، پاشان قومىكم له قاوه كه داو
 كه مىك له تابلۆكه م روانى، خاتوماريا به بيدهنگى
 دانيشتبوو چاوه كانى له سه رم بوون، له نيگاكانيدا
 ئه وه م ده بينى به تامه زرووه له چاوه پوانى گيرانه وهى
 چيروكه كاندا بوو.

نيزيكى ههفته يه ك به سه ر پوداوى قاوه خانه كه دا
 تيهه پيپوو، جوامير هه موو ههفته ي رۆژيك له بنكهى
 پوليس نۆرهى ئيشكگرى هه بوو، هه تا سه عات هه شتى
 سپيده له وى ده مايه وه، ئه و رۆژه هيشتا جوامير خوى
 ئاماده نه كرده بوو، ئه و كه سهى وهك مۆته كه يه ك له
 ژياندا راي ده چله كاندم به نامه يه ك جاريكى تر خستميه
 نيو دۆخيكى ته واو دژواره وه نوسيبوو «ئه مرۆ له
 هه مان قاوه خانه له گه ل ئه و ژنه داكه ناوى «گولنار» ه
 ژوانيان هه يه، ئه مجاره كاتت به فيرۆ مه ده، يان بوونى
 خۆتى بۆ به لمينه، يان ئه وه تا لى گه پى با له گه ل
 ئه و ژنه شوخه دا هاوسه رگيرى بكات» ئوفف خودايه
 من كه وتوو مه ته نيو چ دۆزه خيكه وه نازانم ژيان بۆچى
 له چركه ساتيكدا ئاوه ژوو بوو، ئه مه چلۆن ژيانيكه
 تى كه وتووم ئيره يى ناخم واى ليده كردم هه ست
 به كه مى خۆم بكه م، خۆم وهك مروفيكى قيزه ون و
 ناشرين ده هاته پيش چاو، ئاخىر ئه و ژنه ده بيت جوانى

له كويڊا بيتت وا جوامير به دووى كهوتووه، ئايا له من بهشياوترى دهزانيتت، جوامير چلون ناخى ئاسووده دهبيت بير له كهسيكى دى بكاتهوه و من فهراموش بكات، باشه گهر وا بيتت بوچى كاتيك ديتتهوه مالهوه به دهمامكيكى ترهوه رةفتارم له گهلا دهكات؟ بوچى راشكاوانه پيم ناليت «من ناتوانم له گهلا تودا بريم» ئەو چلون دهتوانيت له خوويهوه ئەو قسانه بكات، خو ئيمه هيچ كيشهيهكى وامان له نيواندا نيبه تا بيكات هوكاريك بو جيابوونه وهمان.

بهو رةفتارانەى جوامير دهيكات، ئيمه خيزانتيكين له لوتكهى بهخته وهريدا دهژين. ئايا جوامير ناپاكيك له گهلا دهكات و له ژيرهوه بهنهيني دهيهويتت ژنيكى تر بينيتت، يان ئەو كهسهى بهردهوام به نامهكانى ژيانى تالكر دووم دهيهويتت ئەو گومانه له ناخدا برهويتت و بيكات هوكاريك بو جيابوونه وهمان؟ پيدەچيت ئەو كهسهى نامهكان دهنيريتت ههر ئەو ژنه خوى بيتت، كه بهردهوام له كاتى ژوانهكانى ئاگادارم دهكاتوه. پيدەچيت بيهويتت من بخاته دۇخيكهوه بوئوهوى ريگاي ئامانجهكانى خوى خاوين بكاتوه، دلنيام ئەو دهيهويتت جوامير له من داگير بكات، باشه ئەگهر جوامير بوخوى ئارەزووى بينيني ئەو ژنه قهرجه ناكات، بوچى بهردهوام له قاهوخانهيه ژوان دهبستيتت؟ ئەگهر كيشهيهكى ههيه بوچى راستهوخو له بنكه دانانيشيتت و چارهسەرى

بکات، ئایا له و بنکه یه دا ته نها جوامیر ئه فسه ره و ده بیته
 ته نها له گه ل ئه ودا کیشه کانی خوی بکاته سکالا.
 من له و ئه ندیشه دژواره ی خۆمدا تیکئالابووم، له
 هه ولی ئه ودا بووم له خۆمدا ریگایه ک بدۆزمه وه، ئای
 مرۆف چه ند بوونه وه ریکی سهیره، له وانه یه بهرگه ی
 هه موو تالییه کانی ژیان بگریته، به لام ئه سته مه له بهرده م
 ئازاری هه سته کانی دا بتوانیته خوی راگریته، کاتیکی
 مرۆف له عه شقدا دلی ده شکیت، هه موو ژیان به تاریکی
 ده بینیت ته نانه ت ئه گه ر له شاریکی قه ره بالغیشدا بژی
 هه ست به ته نیایی خوی ده کات.

بوئه وه ی له قاوه خانه که دا هه موو شتیکی له نیوان
 گولنارو جوامیردا یه کلا بکه مه وه و خۆم له و دۆزه خه ی
 تیی که وتووم قوتار بکه م، بریاری ئه وه مدا به نه یی
 چاودیریان بکه مه وه و سهردانی قاوه خانه که بکه م.

ئەو پۇژە تیشكى خۆر كەشەكەى گەرم كىردبوو،
ئىمە لە نىوہراستى پايزدا بووين، كەوتنى گەلای
درەختەكان دىمەنىكى ئەفسوناوييان بە شۆستەى
شەقامەكانى شارى سلیمانى بەخشیبوو، بەلام ئەو
دىمەنە بۆمن ئازارىك بوو مەرگى خۆم لە ھەلۆەرىنى
ئەو گەلایانەدا دەبىنىیەو، كەلە كەنارو كەلىنى
شەقامەكاندا تەنیا كەوتبوون.

ھەرئەو كاتەى جوامىر بەرەو بنكە رۆیشت، لەدواى
چەند خولەككەى خۆم گەياندە قاوہخانەكە، كاتىك
چومە ژوورەوہ شىمانەى ئەوہمكرد ھەردووكيان
لەشوينىكى چەپەكى قاوہخانەكەدا دانىشتبن، ھەربۆیە
گورپىكم بە قاچەكانم داو بە دەرونىكى ئالۆز و
پرەوہ بەناو ھەموو ژوورەكاندا گەرام، لەیەككە
لەو ژوورانەى دەكەوتە پشتى قاوہخانەكەوہ ئەو
ژنە ناشرىن و قىزەونەم بىنى، كە وەك شەيتانىك
خۆى لەسەر مۆزەكە مەلاس كىردبوو، تاوناتاويك لە
كاتزمىرە بچكۆلەكەى دەستى دەروانى، بەوہدا زانىم
ھىشتا لەچاوەروانى جوامىر داىە، بۆئەوہى پلانەكەم
نەشيوينم بەھىمنى بىئەوہى پىم بزانىت ھاتمە دەرەوہ
و بەدووى شوينىكى چەپەكدا گەرام تا چاودىرى

هاتنى جوامىر بىكەم، چومە سەر ئەو مېزەى نامۆى لىتو، پىدەچوو وەك پىشەى رۆژانەى ئەو شوپىنەى ديارى كرديت.

نامۆ بەتەنھا بوو، جگە لەخۆى و دوو كورسى بەتال، كەسى تر لەتەنىشتىەو نەبوو، كە چومە نىزىكىەو سەرى بەسەر دەفتەرىكدا شوپركر بوو و خەرىكى نوسىن بوو، بەشەرمىكەو و تم:

— دەتوانم لىرە دانىشم؟

كاتىك لىمى روانى لەنىو چەوانىدا برىنىكم، بىنى پىدەچوو شتىكى قورسى بەركەوتبىت، كەمىك خوین قەتماخەى لەسەر برىنەكەى نىو چەوانى دروستكر دبوو، بە نىگايەكى خەمناكەو سەرىكى كردم، بىئەوہى هىچ شتىك بلت تەنھا بەسەرى ئاماژەى رەزامەندى پىدام و خۆى بەنوسىنەكەىو مژولكر، منىشەبە هىمنى جانتاكەم لەسەر مېزەكە داناو لە پەنجەرەكەو چاوەكانم برىبە نىو دەرگای دەرەوہى قاوہخانەكە.

من لەخۆمدا تەواو رۆچوو بووم، وىناى ئەوہم دەكرد جوامىر چلۆن لەمالەوہ بە قاتىكى كەشخەوہ بەدەم گۆرانىبەوہ لەبەردەم ئاوينەى كەنتۆرەكە لەخۆى دەروانى و دواتر دەستدەبات بۆشوشە بۆنەكەو چەند پرژەىەكئەكات بەلاى شان و ملید، ئابەو شىوہىە خۆى بە قاوہخانەكەدا بكات و بە خەندەىەكى

خۆشبهختییەوه بچیتە لای ئەو ژنە رەزا گرانهی لە
چاوەروانیدا دەیهوێت هەرەس بە ژیانم بهینیت.
من چلۆن دەتوانم دوبارە ئەو دیمەنە ببینم و
بیدەنگ بم؟ لەناخەوه هەلچوونیکى بینامان وەك
كوورەى ئاگر جۆشى دەخوارد، وینای ئەوهم دەکرد
كاتیك ئەوان لە ناو راز و نیازی دلی خۆیاندا مەست
دەبن، من وەك مۆتەكەیهك دەچمە بەردەمیان و ئەو
دەمامكە ناشرینە لەرووی جوامیر هەلە مالم و لەو
قاوەخانەیهدا ئابرووی هەردووکیان دەبەم.

زەنگی تەلە فوونەكەى نامۆ لە شوینی خۆمدا رای
چلەكاندم، سەرەتا وامزانی جوامیرە پەيوەندیم پیوه
دەكات و هاتۆتە قاوەخانەكەوه و هەستی بەهاتنم
کردوو، نامۆ كاتیك وەلامی تەلە فوونەكەى دایەوه،
لەژیر لیوێهكانییەوه ئەدوا، تەنها گویم لەوه بوو وتی:
«ئێستا دیمە دەرەوه چاوەریم بکە» ئەوئەندەى وت
و بەتەلە فونەكەیهوه چوو دەرەوهى قاوەخانەكەو
دەفتەر و قەلەمەكەى لەسەر میزەكە بە جیھێشت.

ئەو كچە جەستە گۆشتن و بالا كورتەى بەردەوام
میژی قاوەخانەكەى بەسەر دەكردەوه، هاتە لامەوه
وەك جارى پێشتر وتی:

-خانىم شتیك دەخۆنەوه؟

بۆئەوهى وەك جارى پێش و خۆمى لى قوتار بکەم

وتم:

-تهنها قاوه يهك دهخومه وه.

دهبه يهك ئاوى كانزايى و په رداختكى له سهر
ميژه كه م داناو رويشت.

ماوهى چهند خوله كينكى خاياند نامونه گه رايه وه،
جواميريش نه هاته قاوه خانه كه وه، تاونا تاويك ئاورپكم
بو دهرگا كه ي قاوه خانه كه نه دايه وه و له ديمه نى ديوارى
قاوه خانه كه م دهروانى، كه به وينه ي چهندين كه سايه تى
ناودارى وهك ئه ليبرت كامو و سارتر و سلاقوى
ژيژهك و گابرييل گارسياماركيزو چي گيفاراو گاندى
رازينرابوو، من هه موو خه يالم له سهر وينه كانى نه واندا
روچوو بوو، كچيكى ته مهن دوانزه سالان به عه زيبه كى
رهنگ په ميه ي كاله وه چه پكيك گولى به دهسته وه
بوو به سهر نه و ميزاندا ده گه را، كه كچ و كورپكى
ته نهاى لنبوو، به نيگايه كى خوشه ويستيه وه داواى
نه وه ي له كورپه كان ده كرد گوليك بوئه و كچانه بكرن،
كه له ته كياندا دانيشتبوو، كورپه كانيش به خنده يه كى
شيرينه وه گوليكى سوريان هه لده گرت و پيشكه شى
كچه كانيان ده كرد، ئاخ نه وه بو من چ ديمه نيكي تالبوو،
ويناي نه و ساتانه مده كرد كه له سهره تاي په يوه ندى
خوشه ويستيماندا بووين، جوامير به رده وام هه رجاره و
به گوليكه وه پيشوازي هاتنى ده كرد، هه ر نه و ساتانه
بوو منى خسته خه ونيكه وه، كه هه موو ژيانى داهاتووم
له سهرى هه لچنبيوو.

له کاتژمیږی ته له فوننه که مړوانی کات نیژیکی «سی و نیوی» پاش نیوه رږو بوو، چاوه کانم له سهر ئه و پیاوه بوو که له لای میزی کاژیږه که وه له دیمه نی قه ره بالخی قاوه خانه که ی دهروانی، له وکاته دا گولنارم بینی ته له فوننه که ی به دهسته وه بوو پیده چوو بیه ویت ته له فون بوکه سیک بکات، نا.. من دلنیا بووم ته له فون بو جوامیر دهکات و به نیگه رانییه وه پیی ده لیت: «بوچی نه هاتیت».

«نایا جوامیر ههستی به وه کردووه من چاودیږی ده که م، هه ربویه نه هاتووه بو ژوانه که ی، یان ئه وه ی نامه کان باسی دهکات ته نها درویه که دهیه ویت به فریودانم ده لاقه یه ک بدوزیته وه بو دروستکردنی کیشه له نیوان من و ئه ودا» بوئه وه ی گولنار نه مبینیت به په له تاومدایه ده فته ره که ی نامو و سهرم به سه ریدا شوږ کرده وه و خو م پیوه مژولکرد، به لام له ژیره وه تاونا تاویک به تیله ی چاو چاودیږیم ده کرد، پاش ئه وه ی ته له فوننه که ی ته و او کرد لای کاژیږه که پاره ی خوادرنه که ی داو چووه دهره وه.

«نایا جگه له من ژنیکی تر هه یه له م شاره دا که وتیته ناو گومانیکی داوینپسیی هاوسه ره که یه وه، یان ته نها ئه وه منم له نازاری گوماندا به ته نی ناخم ده کروژم» من ئاوا له ئه ندیشه ی خو م دا ئه دوام، واهه ستمده کرد ته نها ژنیک بم که وتیتمه ناو ئه و کیشه یه وه.

دەبوو ئەو پۆژە، ئەو گومانەى گەر ووى تەنگ
 كەرد بووم يەكلایى بەمەو، پېشبینى ئەوهم دەکرد
 جوامیر لەدەرەو چاوەرپى بکات، هەربۆیە بەپەلە
 بەدویدا چوومە دەرەوئى قاوەخانەكە، گولنار
 بەتەنیشتى شۆستەى قاوەخانەكە بەرەو خوارەو
 چوو، پاشكەمىك چاوەروانى سواری تەكسىەك بوو
 رۆیشت.

من نەمزانى بۆكوئى چوو، چۆن لە چاوە تروكانىكدا
 خۆى لىم بزرکردا، بەپەلە لەهەولئى ئەو دەبووم بە
 دووى كەوم، گومانى ئەوهم هەبوو جوامیر هەستى
 بەبوونم كەردىت و شوینى ژوانەكەيانى گۆرپىت. بەپەلە
 سواری ئۆتۆمبىلەكەم بووم و بەدووى تەكسىەكەدا
 رۆیشتەم بەلام نەمدۆزىیەو، كاتىك بەخۆم هاتمەو
 بەهۆى شلەژانمەو دەفتەرەكەى نامۆم لەگەل خۆم
 هینابوو ناو ئۆتۆمبىلەكەمەو، وىستم بگەریمەو بۆ
 قاوەخانەكە، بەلام بىرم لەو كەردەو لەو دۆخەدا كە
 ژەهرى گومان ناخى تەنپووم، ئەستەم بوو دلم ئارام
 بىت.

بىئۆمىدبووم لە شوینكەوتنى گولنار، دلنیا بووم لەوئى
 چىتر نایدۆزمەو، بەلام هەستىك وایلىكردم ئاراستەى
 رینگاكەم بگوازمەو بۆلاى جوامیر، بۆئەوئى دلنیايم
 لەوئى تاچەند لەو پلانە ئاگادارە، راستەوخۆسەردانى

بنکه که یم کرد، کاتیک چوومه ژوره وه ئه و به کاری
خویه وه سه رقال بوو، چند که سیکیان به ند کردبوو
به نیاز بوو به نوسراویک به ره و لای دادوهری ره وانه
بکات، که منی بینی سه رسام بوو خیرا به ره و پروم
هات و به گومانیکه وه وتی:

گیانه که م تو چیده که یت لیره، خو هیچی خراب
پرووی نه داوه؟

له و ساته دا ناچار بووم بویه که مین جار دروی
له گهل بکه م و پیم وت:

دلت ئارام بیت گیانه که م، هیچ نه بووه تهنه
پیمخوش بوو سه ردانیکت بکه م.

ئه و به رده وام به گومانه وه لیمی ده روانی، منیش
بوئه وهی گومانه که ی بره وینمه وه، چند خوله کیک
له لای مامه وه، دواچار به دلکی ئارامه وه گه پامه وه
بو مال وه، به لام له گهل ئه وه شدا هه ستیک له ناخما
وهک خورپه یهک به بیرمدا ده هات و ده یگه راندمه وه
بوئیو تاریکی ناخم.

گومان نه خوښییه کی کوشندهیه، پړوخی مرؤف دهکوژیت، ههستهکانی نازاردهدات، ژيانی دهکاته دوزخ، تهنهات له خهونهکانیشدا وهک مۆتهکهیهک سنگی دهکویتت، بۆئوهی خۆم لهو دۆخه دژواره قوتار بکه م بهدووی شتیکدا دهگه رام تا ئاسودهیی بۆ دهرونه شیواوهکه م بگه رینمه وه. له وساته دا هه موو ئه ندیشه م لهو دهفته ره ی نامۆدا کو بوو، که له قاوه خانه که وه به بیئاگایی له گه لخۆمدا هینابووم، به په له دهفته ره که م له ناو ئۆتۆمیله که هینا و به دم خوار دنه وهی قاوه یه که وه دهستمکرد به خویندنه وهی، نوییوی :

ژیان درۆیه که ی گه وره یه، ده بیته هه موومان متمانه ی پیبکه ین، من زۆر ده میکه به ئازاره وه له گه لیدا ده ژیم، بۆخویشم نازانم بوونی من له کوئیدایه! ئه وهنده نه بیته له چرکه ساتیکدا هه ستم به وه کرد، که زۆر ده میکه، نا.. بابلیم هه رله سه ره تای له دایکوونمه وه مردبووم. من ته نها جه سته یه کی ساردو سربووم، ژیان وهک بوکه له یه ک به ویستی خۆی گه مه ی پیده کردم. ئه وه تاوانی من نه بوو ئه وه ویستی من نه بوو بیمه ئه م ژیا نه نه فره تییه وه، ئه وه هه مووی تاوانی دایکه سۆزانییه که م بوو، ته نها بۆساتیکی پرله چیژی خۆی منی دروستکردو توپی دامه نیو ئه م دوزخه وه.

من ئەو كاتە زانيم ھەموو ژيانم لە ناو مەرگدايە،
 كە نەنكە پيرەكەم، ئەو ژنە مپھرەبانەى بەناچارى و
 بەويستى دايكە سۆزانييەكەم خۆى ليكردبووم بە
 نەنكم، كاتيک ئەو چەند ھەناسەيەكى مابوو بەژيانى
 بسپيريت بەچەند وشەيەك، كە بە ئازارەوہ لە ليۆه
 چرچەكانى دەھاتنە دەرەوہ، بەخۆى ھينامەوہ و پيى
 وتم (دايكت پيشنەوہى رەدووى پياويك بكەويت توى
 بەمن سپارد و وتى «باچيتر بەدوومدا نەگەریت، پيى
 بلئى من مردووم، من لە ژياندا نەماوم، پيى بلئى من دايە
 گەرەتم با ھەست بە تەنھايى خۆى نەكات، با نەزانيت
 لە دايكيكى سۆزاني ھاتۆتە ژيانەوہ» ئەوہ قسەى دايكت
 بوو، كە تەمەنيكە لەنيو دلى خۆمدا ھەلمگرتوہ، بمبورە
 كورەكەم ئەزانم بەدریژايى تەمەنت من درۆم لەگەل
 كردیت و خۆم بە نەنكت ناساند، من ناچاربووم لەبرى
 بريك پارە بۆ بژيوى ژيانم درۆيەك لەناخى خۆمدا
 ھەلگرم، ئەزانم ئەوہ بۆخۆى ئازاريكى سەختە، بەلام
 زۆر جار ژيان مرۆف ناچار دەكات ھەموو ژيانى بەدرۆ
 ئارايشت بكات).

ئەو قسانەى نەنكە درۆزنەكەم، منى لەم ژيانەدا
 راپچەنى و بەخۆى ھينامەوہ! ئايا تەنھا ئەوہ من بووم
 ھەستم بەمەرگى خۆم كردبیت، يان لە ژيانى ھەموو
 كەسيكدا چرکەساتيک ھەيە، كە بەميژووى مەرگى
 خۆى دەناسيئيت. لەوانەيە دايكم لەكاتى ھاتنم بۆ ئەم

ژیانه بەبوونم بەختەوهر بووبیت، بەلام دلنیاام ئەویش
 لەساتیکی ژیانیدا بەرئەو چرکەساتە کەوتبیت، کەهەستی
 بەمەرگی خۆی کردبیت و لەبوونم پەژیوان بووبیتەوہ.
 ئاخر دایک کە خەون بە مندالیکەوہ دەبینیت، چلۆن
 بیتەزەبیانە توپی ئەداتە ئەم ژیانە بۆگەنەوہ!

ئەم ژیانە سەراپا بۆخۆی ئازاریکی نەبەراوہیە،
 بەردەوام رۆحمان دادەکرۆژیت، ئیمە تەنہا بەخەون
 دەژین، تەنہا لە خەونەکانماندا وینای چیتژی ژیان
 دەکەین، لەناو ئەم ژیانەدا دەمەویت چیرۆکی مەرگی
 خۆم بنوسمەوہ، چیرۆکی ئەو ساتانە، کە هەستم بە
 مەرگی خۆم نەکردبوو، دەمەویت دایکە سۆزانییەکەم
 بەنەفرەت بکەم، ئەو دایکە کە بۆ چیتژی خۆی پەدووی
 پیاویک کەوت، بەلام منی بە نابەختەوہری و مەرگ
 ناساند.

ئەو پۆژە نەنکە درۆزنەکەم لەگۆرستان شارەدوہ،
 بەدلێکی خەمناکەوہ گەرامەوہ بۆمالەوہ، بەتەنی لەو مالە
 چۆلەدا بە ناو ژوورەکاندا دەهاتم، دەچووم، نەمدەزانی
 بیر لەچی دەکەمەوہ، نازانم چلۆن ئەوہ بەبیرمدا هات
 چوومە ناندىنەکە چەقۆیەکی بچوویکی میوہم هیناوی
 چوومە بەردەم دیواری ژووری میوانەکەم، کەمیک
 لەدیوارەکەم روانی، ئەوہندە لە یادەوہری مندالیما
 ماییت بەچەقۆکە وینە لەسەر دیوارەکە
 ھەلکۆلی، بەردەوام لەھەولێ ئەوہدا بووم وینەکە

وهك خۆى جوان و دلبر بنوینیت، نازانم ته‌واو له خۆى ده‌چوو، یان ئەندیشه‌ى خۆم بوو له‌و هیلکارییه‌ پهرش و بلاوه‌دا كه وینه‌ى دایكمی له‌هه‌ستما ده‌نواند، به‌لام هه‌رچۆنیک بیت به‌وه ئاسوده بووم وینه‌ى پرچه‌ درێژو خاوه‌که‌یم وهك خۆى وینا کردبوو.

شوشه ئاره‌قه‌که‌م له‌ناو كه‌نتۆره‌که‌ ده‌ره‌ینا و له‌به‌رامبه‌ر وینه‌که‌ى دایکم دانیشتم، ئەوه‌نده هه‌ستم به‌ ئازارى ناخم ده‌کرد بۆمن ئەسته‌م بوو ئەو ئاره‌قه‌ بتوانیت ئازارى ناخم خامۆش بکاته‌وه، هه‌ربۆیه‌ دانه‌یه‌ك له‌و حه‌به‌ى هاوڕیکه‌م پێى دابووم و هیشتا ئەزموونم نه‌کردبوو، کرده‌ نیۆ پیکه ئاره‌قه‌که‌وه و جوان تیکمدا تا به‌ته‌واوى توایه‌وه، دواجا به‌قومیک هه‌موویم هه‌لقوراند.

من به‌رده‌وام له‌گه‌ل وینه‌که‌ى دایکم ئەدوام و به‌نه‌فره‌تم ده‌کرد، نازانم ئەوه خه‌ونبوو یان خه‌یال، وینه‌که‌ى دایکم له‌نیۆ دیواره‌که‌دا هه‌ربه‌و شیوه‌یه‌ى خۆى، که‌له مندالی‌مدا به‌ئاسته‌م ده‌هاته‌ یاده‌وه‌ریمه‌وه وهك مرو‌فیکى ته‌واو هاته‌ گۆ وتى «کۆره‌که‌م گازنده‌ى چیم لى ده‌که‌یت، بۆخۆت نازانیت باوکت چه‌ند درنده‌یه‌كى بیبه‌ زه‌یى بوو! نازانیت چلۆن ئازارى ئەدام و سوکایه‌تى پێده‌کردم» ده‌سته درێژو باریکه‌کانى له‌ نیۆ دیواره‌که‌دا هینایه‌ ده‌ره‌وه و وتى «نزیک به‌ره‌وه لیم.. له‌گه‌لم وه‌ره‌ با بتگه‌رپنمه‌وه بۆ ئەو رۆژانه‌ى که

مندال بوویت، بوئوہی بہ چاوہکانی خۆت ببینیت، کہ چلۆن ژیانیکم ھەبوو، بەچاوہکانی خۆت ببینہ بزانه بوچی ناچاربووم بە جیتبیلّم و نہفرہتیی لەو ژیانہ بکہم کہتیی کہوتبووم».

بەبیئەوہی بیر لەوہ بکہمەوہ کہچلۆن دەتوانم بەنیو دیوارەکہدا تێپەرّم، کاتیک لەشوینی خۆمەوہ بلند بووم بەرہو دیوارەکہ چووم، نازانم ئەوہ راستی بوو یان تەلیسم، یان رۆحی دایکم بوو ھاتبووہ ناو مالەکہمەوہ، وەکنئوہی بیەوئیت چیرۆکی پڕلہ ئازاری خۆیم بو بگێریتەوہ و پیم بلت «بگەرئوہ بویدەوہری مندالیت و بەچاوہکانی خۆت درندەیی باوکە مەستەکەت ببینہ، کہچلۆن ئازارم ئەدات».

من لە ژوورەکہی خۆمدا بەدەنگی ھاوارو گریان ی دایکم بەئاگا ھاتمەوہ، بەرہو لای ژووری نوستنەکہی دایکم چووم، لەو کونہ بچووکە ی لەجیگە ی کیلونی دەرگاتەختەکہدا بوو لەدیمەنی دایکو باوکم دەروانی، باوکم بە پارچە سۆندەہیەک لەگیانی دایکم بەرببوو، لەگەل ھەریپاکیشانیکیدا دایکم پڕ بەگەروی ھاواری دەکردو دەیقیشکاندو لەباوکم دەپارایەوہ و دەیگوت «توخوا ئازارم مەدە، متمانەم پێیکە ئاگاداری ھیچ نیم» باوکم بەھەناسە برکیئوہ، کہبە درندەہیەکی ماندوو دەھاتە پیش چاوہکانم، ئەوہندە ترسناک دیار بوو، من لەشوینی خۆمەوہ ترس ھەموو گیانی تەنیبووم،

به‌دهم هه‌ناسه بپکێوه چاوه‌کانی سوور هه‌لگه‌رابوون ده‌یگوت «هه‌ی بێره‌شت ناپاکیم له‌گه‌ل ده‌که‌یت، واده‌زانیت من ئاگادارنیم له‌گه‌ل پیاوی دراوسیکه‌مان چاوبپکێ ده‌که‌یت، بۆمن پیاو نیم ناتوانم تیرت بکه‌م» به‌ره‌فتاره‌کانی باوکم پێده‌چوو ئه‌وه‌نده‌ی ئاره‌قی خوارده‌بیته‌وه هۆشی له‌ده‌ست دابیت، تاواناویک به‌ئه‌ملاو ئه‌ولای خۆیدا ده‌که‌وت، به‌دهم هه‌لکێشانی هه‌ناسه‌یه‌کی قووله‌وه وتی «ده‌ی خۆت پرووت که‌ره‌وه، بزانه من و دراوسیکه‌مان کاممان پیاوترین» دایکم به‌دهم گریانه‌وه ئه‌و ماکسییه‌ره‌نگ مۆره‌ی له‌به‌ری خۆی دامالی، که‌نیوه‌ی مه‌که‌کانی له‌ ئێخه‌که‌یه‌وه به‌دهرکه‌وتبوون، کاتیک دایکم خۆی پرووتکرده‌وه هه‌موو جه‌سته‌ی جیگه‌ی ئه‌و سۆنده‌یه‌ی پێوه دیاربوو که‌باوکم له‌وپه‌ری مه‌ستی و بێ بیویژانیدا پاییدا کێشابوو.

له‌چاوه‌کانی دایکه‌وه ئه‌وه‌سته‌م ده‌بینی، که‌له‌سه‌ر سیه‌مه‌که‌ به‌پشتا پالکه‌وت و قاچه‌کانی بۆبلاو کرده‌وه، له‌ناخه‌وه ئازاری ئه‌چه‌شت و به‌ره‌فتاره‌کانی وینای هه‌ستیکی پرله‌خۆشه‌ویستی بۆباوکم ده‌نواند، من ده‌مزانی به‌و نیگایه‌ی ده‌یه‌وئیت ئه‌وه به‌باوکم بلێت «من ته‌نها تۆم خۆش ده‌وئیت» ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ی چیتر ئازاری نه‌دات، باوکم وه‌ک گورگێکی برسی، به‌پرووتی خۆی هاویشه‌سه‌ری و راسته‌وخۆ ته‌کانی لێئه‌دا، دایکیشم به‌دهم گریانه‌وه چاوه‌کانی له‌بنمیچی ژووره‌که

برپیوو، ئەو دەستانەى که بە درۆوه رەفتاری پێده کردن له که مەری باوکمی گیر کردبوو، کاتیک باوکم بە دەم مەرە مەرەوه خۆی لەو ئاوه خالی کردهوه که میثکی وروژاندبوو، لەسەر دایکم هەلساوە بە تۆنیکى گالته ئامیزهوه پێی وت «بەخوا چاکم گایت..بەدلت بوو؟» زانیم دایکم بەو قسانەى باوکم هەستی بریندار بوو، وهک ژههریکی خەست رۆچوووه ناخیهوه، هەربۆیه بەو دۆخەى خۆیهوه هەردوو دەستەکانى خستەسەر چاوهکانى و هەموو ئازارهکانى ناخى بە دەم پرەمى گریانەوه هەلپرشت.

نازانم دایکم بۆچی رینگەى بەباوکم دا بەوشیوهیه رەفتاری له گەلدا بکات، بۆچی لێى جودا نەبۆوه و کۆتایی بەو ئازاره نەهینا؟ ئیستا دەزانم دایکم بۆچی منى نەویستوو، دەزانم منى له نیوان ئازاری خۆى و چیژی باوکمدا دروستکردوو، بۆیه هەروا بە ئاسانى منى توردايه ئەم جەنگە له وه، ئەو دەیتوانى رینگى له وه بکات ئەوه پروونهات بوئه وهى منیش دروست نەبوومایه.

کاتیک زانیم باوکم دەیهویت له ژووره کهى دایکم بیته دەرەوه، له ترسى ئەوهى وهک دایکم ئازارم نەدات، بەراکردن گەرآمەوه بۆژووره کهى خۆم و خۆم کرد بەنوستوو، که بە ئاگاها تمه وه خۆم له خانووه کهى خۆمدا بینیه وه، هەموو جەستەم له سەر مادا هەلده لهرزى،

بیئاگابووم له وهی له دواى خواردنى ئەو حەبە له گەل
ئارەقە کەدا هۆشم لە دەستداوە.

خاتوو ماریا چاوه کانی فرمیسکی لیدەچۆرا، بە دەم
هەنسکی گریانە وه وتی:

-تۆ متمانە بە وه دەکەیت دایکی نامۆ ژنیکی سۆزانی
بییت!

دلم تەواو توند ببوو، نەمدەزانی چلۆن وەلامی ئەو
پرسیارەى بدەمە وه، تەنها ئەوەندە نەبییت تابلۆکەم هیناو
لە بەردەمیدا دامناو وتم:

-لە تابلۆکە پروانە بزانه چی دەبینیت!

خاتوو ماریا چاوه گەوره کانی لەسەر تابلۆکە نابوو،
لە هەولێ ئەوە دابوو وشەى سۆزانی، یان رەفتاریکی لەو
شیوەیه لەنیو تابلۆکەدا بدۆزیتە وه.

لە تابلۆکەدا وینەى ژنیکی بالابەرزى رووتم لەسەر
سیسەمیک کیشابوو، لەسەر پان و شان و ملیدا چەند
هیلێکم بەرەنگى سوور کیشابوو، کەبە ئاسەوارى
لیدان دەچوو، جگەرەیه کی داگیرساوى بە دەستە وه
بوو، کە دوکە لەکەى وینای ئاگریکی دەنواند. چاوه گەش
و گەوره کانی لەسەر ئەو کاتژمێرە گەوره یە بوو،
کە بە دیواره کەى تەنیشتییه وه هەلواسرابوو، کات
«یهک و نیوى» شەوى نیشان ئەدا، لامپای سەر میزە
بچکۆله کەى، روناکییه کی مامناوهندى بە ژووره کەى
دابوو، لە نیو پانتایی نیوه تاریکی تابلۆکەدا، بە ئاستەم

دەرگا راوکهی ژوورەکه دەببیرا، که پۆشناییه کی که می
 لیدەهاته ژوورەوه، تەنها لەسەر بەشی خوارەوهی
 سیسەمەکه نەبیت، سوخمەو دەریکەه کی خۆی لەگەڵ
 شەرۆال و کراسیکی پیاوان بەکه ناری سیسەمەکه دا
 شۆرپبۆوه.

خاتوو ماریا تابلۆکهی برده سەر کورسییه ک و
 ماوهیه ک لێی روانی، پاشان ئاوریکی بۆمن دایه وه و
 وتی:

-هەرچەند لێی دەروانم متمانه ناکەم ئەم تابلۆیه
 وینای ژنیکی سۆزانی بیت.

چاوه کانی له قوولایی چاوه کانم بریبوو، وهکئەوهی
 دانییای قسه کانی خۆی له چاوه کاندا بدۆزیتەوه، منیش
 به خەندەیه که وه وتم:

-من ناتوانم ئەوه پشتراست بکه مه وه، تەنها دەتوانیت
 له تابلۆکه دا وهلامی پرسیاره که ت بدۆزیتەوه.

خاتوو ماریا فرمیسکه قه تیسماوه کانی سپری و
 هه ناسه یه کی قوولی به ئازاره وه هه لکیشاو وتی :
 -تابلۆیه کی زۆر جوانه.

تابلوی قامچییه کان

هیشتا دیمه نی تابلۆکه له ئەندیشهی خاتوماریا دا مابوو،
تاونا تاویک له تابلۆکهی دەرپوانی، پاشان هاته تەنیشتمه وه
دانیشت، دەستیکی بۆ پاکه ته کهی بردوو جگه رهیه کی
دەرھینان و دایگیرساند، وتم:

-دەتوانیت جگه رهیه کیش به من بدهیت؟
-تۆ دوو گیانیت، چلۆن له م کاته ناسکه تدا جگه ره
دەکشیت!

ئەو قسانە ی خەندەیه کی له سەر لێوه کانم نه خشاند، وتم:
-په ريسا ئیستا بیت یان دواتر، هه رده بیت جگه ره
بکشیت!

به لاقرتیوه سه ری راوه شان دو جگه رهیه کی پێدام، منیش
به دەم مژیکی قووله وه له دیمه نی خاتوماریام دەرپوانی،
که له نیو دوکه لی جگه ره که مدا نقووم ببوو، وتی:
-نامۆ له دهفته ره که دا ته نها ئەم چیرۆکه ی نوسیوو؟
که میک به خۆمدا چوومه وه، پاشان به ههستیکی پرله
نازاره وه وتم:

-له دهفته ره که یدا چیرۆکی زۆری تۆمار کردوه،
ئیستاش ئەو دهفته ره م لای خۆم پاراستوه.
له جیگه ی خۆم بلند بووم و دهفته ره که م له کهنتۆری
ژووره که ی دواوه دەرھیناو نیشانی خاتوماریام دا،

ئەویش دەفتەرەكەى لە دەستم وەرگرت و كەمىك چاوى
 بە نىو لاپەرەكانىدا گىرا پاشان وتى:
 -يارە ھەموو تابلۆكانت وىناى چىرۆكى ناو ئەم
 دەفتەرە وىنا دەكەن؟

دەفتەرەكەى دايەو دەستم، منىش لاپەرەكانىم
 ھەلدايەو و بە پەنجەيەكم نىوان دوولاپەرەم ديارى كردو
 وتم:

-بەلى زۆرىنەى تابلۆكان وىناى چىرۆكى ناو ئەم دەفتەرە
 دەكەن، تو جارى واز لە دەفتەرەكە بىنە، ئەو رۆژەى جوامىر
 لە ئىشكگرتن بوو ئەم تابلۆيەم لە ھۆلەكەدا تەواو كرد،
 بۆبەيانى كەھاتەو تابلۆكەى بىنى، كەمىك بەتاسەو لىي
 روانى و پاشان بەخەندەيەكەو وتى «زۆرجوانە.. ئەو ژنە
 تەواو لەخۆت دەچىت، دەزانم لەچاوەروانى ھاتنەو ھەمدا لە
 كاتر مىرەكە دەروانى. لىم ھاتە پىشەو لەئامىزى خۆى گرتم
 و دەمى لە نىو دەم ناو بە دەم مژىنى لىو ھەكانمەو ھەستە
 گۆشتن و نەرمەكەمى ھەلدەگۆفى، لەو ساتەدا من تەواو لە
 باو ھشيدا شل ببووم، خۆشییەك ھەموو ھەستەمى گرتەو.
 ئەو رەفتارەى ھەموو گومانەكانى ناخى رەواندەو،
 ھەربۆيە خۆم لە ئامىزى قوتاركردو وتم «ئىرە ساردە
 وەرە باچىنە ژوورى نوستنەكە» جوامىر تەواو وروژابوو،
 بۆئەو ھى زىدەتر تامەزرۆى بكەم، كاتىك چوینە ژوورەو
 بەنمايشىكى ھەستبزوینەو ھەموو پۆشاكەكە مەداكەند، ئەویش
 لە دوامەو بەتاسەو لەئامىزى گرتم و كەوتە ماچكردنى

پشته مل، منیش هه موو جهسته م وهک زهوییه کی روتن و وشک تینووی ئەو بوو، به دەم ماچکردنه وه وتی «ئەمشه و له بنکه هه موو خه یالم لای تۆبوو، وهکو تۆ چاوه کانم له سه ر کاتژمیره که م بوو، له چاوه روانی ئەوه دا بووم زوتر سپیده بیه وه بگه ریمه وه بۆلات» به دەم ئەو قسانه وه له باوه شیدا جهسته ی خۆم وه رگه یز او پومتی کردو وتم: «منت ئەوه نده خو ش ده ویت؟» که میک سه ری بو دو او ه برد، وه کئه وه ی گو مانی له قسه کانم هه بیته له چاوه کانی پوانیم و وتی «له توزیاتر که سی تر هه یه بی ری بکه م؟» کاتی ک ئەوه ی وت بو خویشم نه مزانی چلۆن ئەو پرس یاره له ئەه ندیشه م دا گه شایه وه، وتم «ئەترسم ئەو ژنانه ی سکا لا له هاوسه ره کانیان ده که ن و دینه بنکه بۆلای تو له من جوانترین» جو امیر به خه نده یه کی تاله وه نیگا کانی بو سه ر سیسه مه که گواسته وه و وتی «ئەو ژنانه ی هاوسه ره کانی خو یان خو ش ده ویت هه می شه ئیره ییان پنده به ن، زور جار ده گاته ئەوه ی گو مان له هاوسه ره کانی خو یان بکه ن، هه ربۆیه ئەو گو مانه ئەوه نده چر ده بیته وه ده گاته ئەوه ی داوای جیا بو نه وه بکه ن، ئایا توش ئەو گو مانه له من ده که یته؟» ئەو له قو ولایی چاوه کانمی ده روانی، منیش له هه ولای ئەوه دا بووم ئەو گو مانه له خو م دا بره وینمه وه، به لام له نیگا کانی دا شتی ک هه بوو، که توانای خو یندنه وه ییم نه بوو، نازانم له ئەزموونی خو یه وه رووی راستی خو ی لیم ده شار ده وه، یان ته نها له ناخی پر له گو مانی خو مه وه ئەوم

ٹاوا دہینی، بونے وہی خویٰ لہو دؤخہ قوتار بکات، بہہ ردو و
دہستی لہ دوامہ وہ تاوی دایہ کہ فہلم و ہلی دہ گؤفی،
بہ دم ماچکردنی لیوہ ئے ستورہ کانمہ وہ لہ خویدا نوقمی
کردم، ئے وندہ بہ خؤمزانی ناولہ شم تہ ربوو، ئالوشیہ ک
ہہ موو جہستہ می تہ نییہ وہ، ئے و رؤژہ بہ شیوازیک مہستی
کردم، ہہ موو گومانیکی لہ ناخدا بہ تہ واوی رہ واندہ وہ۔

ئے و رؤژہ ہیچ کہ سیک نامہی بونہ ناردم، ہہ ربویہ
بہ دہرونیکی ئارامہ وہ بہ بیانوی کرینی کہ رہستہی
وینہ کیشان چومہ دہرہ وہ و سہردانیکی قاوہ خانہ کہم
کرد، بونے وہی نامو ببینمہ وہو دلنیاہی کہ مہ وہ لہ وہی
دہفتہ رہ کہی لای من پاریزراوہ، کاتیک چومہ
قاوہ خانہ کہ وہ نامو لہوئ نہ بوو، پرسیارم لہو کورہ
کرد کہ بہ ردهوام لہ سہر کاژیرہ کہ چاودیری میوانہ کانی
دہ کرد، بہ نیگاہی کی پرلہ پرسیارہ وہ وتی «نامو لہ
دوینئوہ نہ ہاتوہ بہ ریزتان دہیناسن؟» بونے وہی خؤم
لہ وہ لامی ئے و پرسیارہی بہ دوور بگرم تہ نہا وتم «ئے گہر
ہاتہ وہ پی بلی دہفتہ رہ کہی لای منہ» کورہ کہ و ہکنے وہی
تامہ زرؤی بینینی دہفتہ رہ کہ بیت بہ خہندہیہ کہ وہ وتی
-دہتوانیت لیرہ دایبیتی خؤم ئے یدہ مہ وہ۔

-نا کیشہ نابیت پیم خؤشہ خؤم ببینم، ئے گہر ہاتہ وہ
پی بلی بہم ژمارہ تہ لہ فوونہ پے یوہ ندیم پیوہ بکات۔
ژمارہی تہ لہ فوونہ کہم لای کوری قاوہ خانہ کہ جیہ ہشت
و چومہ بازار ہہ ندیک بویہ و کہ رہستہم کری و گہ رامہ وہ
بؤمالہ وہ۔

ماله کهم به وینهی دلی ههردوو کمان خاموش بوو
 ئه و ژوورهی ئیمه لی دانیشتبووین که وتبووه ناو
 قولایی خانووه که وه، به ئاسته م دهنگی ئه و مندالانه
 ده بیسترا، که له کولانه تهنگه به ره که دا گه مه یان ده کرد،
 به هوی گهرمی که شه که وه ده رگای ژووره که مان
 والا کرد بوو، تا و نا تا و یک شنه بایه کی فینک خوی به نیو
 ژووره که دا ده کرد. خاتوو ماریا به رده وام چاوه کانی
 له سهر دهفته ره که بوو وتی:

- ئاره زوو ده کهم ئه مپو چیرۆکی هه موو تابلۆکانم
 بو بگیریته وه.

هه ناسه یه کی قولم هه لکیشاو به تونیکه غه مگینه وه
 وتم:

- دلنایام به بیستنی ئه م چیرۆکانه دلت ئارام نابیت!
 دهفته ره کهم کرده وه و دهستم به خویندنه وهی
 چیرۆکه کانی نامۆ کرد:

دیواره کان ته نها ئه فسونیکیان هه یه، ئه ویش
 تیه ره بوونه به نیویاندا له لوتکه ی خه یالدا بوگه یشتن به
 خه ونه کان، به لام خه ونه کانی من چین؟ ئایا له و دیواره نه دا
 ده توانم بچمه نیو خه ونه کانمه وه و به راستی خومی تیا
 ببینمه وه، ئایا ئازاره کانی ناخم ریگه ی ئه وه م پیده ده ن
 له لوتکه ی خه یالدا خوشبه خت بم؟ من ئاره زووی ئه وه

دەكەم بۆھەمیشە لەو خەيالەدا بژیم خۆم لەم ژيانەدا قوتار بکەم، کە کردوومی بەسێبەر، ئایا مروۆف لەناو خەيالدا خۆی ئەدۆزیتەو و دەگاتە راستییەکانی ناخی خۆی؟ من دەمەوێت ئەو دەمامکە نەفرەتییەى ژيان پێی بەخشیووم لەخۆمى بکەمەو و تەنھا خۆم بم، بېمە ئەو کەسەى بۆخۆم دەمەوێت و لەخۆمدا ئارەزووی دەكەم، بەلام مروۆف چلۆن دەتوانیت لە ناخیکى پرلە ئازاردا راستى خۆى بدۆزیتەو، ئایا من دەتوانم لەناو خۆمدا خۆم بدۆزمەو؟ منیک کە کورپى ئەو ژنە سۆزانییەم، کەخەلکى بەنەفرەتم دەکەن و هاوڕیکانم بەو ئازارم ئەدەن، کە کورپى دایکىکى سۆزانیم و لەباوکى خۆم نەبووم، ئەو وشەى ئازارى ناخم ئەدات، واملیدەکات بېمە شتىکى هیندە بچووک و بېنرخ، کە خۆم نەبېنم.

ئای مروۆفەکان بۆچى ئەوئەندە ئازارى یەکدى ئەدەن! ئایا ئەوان بۆساتیک لە ژيانى خۆیاندا هەست بە ئازارى ناخی خۆیان ناکەن، ئایا ئەوان پۆژیک بە ئازارى ئەم ژيانەو هەستەکانیان بریندار نابیت و لەم ژيانە نەفرەتییە بەئاگا نایەنەو و هەست بە مەرگى خۆیان ناکەن؟ مروۆف لیترە بېر لەخۆى نەکاتەو و خۆى نەدۆزیتەو هەرگیز هەست بە ئازارى ژيان و مەرگى خۆى ناکات! ئەو تەنھا منم بەردەوام لەخۆمدا پۆچووم و بەردەوام بەدووی خۆمەووم. ئەم ئیوارەى ناخم لە خۆم پڕ بوو، ئارەزووی ئەو دەكەم خۆم لەم ژيانە نەفرەتییەى، کە هەمیشە مەرگى

خۆمى تيا دەبينم قوتار بکه م، به لام چلۆن دەتوانم لهخۆمدا کۆتايى به و جهنگه بينم، که ناخى تهواو ويران کردوه؟ ئايا خهونهکانم ريگهى ئه وه م پيئه دەن له ناو ئه م جهسته هيچ و بينرخه دا قوتاريان بکه م و بۆدوا جار خۆم راده ستى ئه و مه رگه بکه م، که هه ر له منداليمه وه وه ک سيته ر به دوامه وه يه؟

هه ستمکرد خه ريکه ئازار ناخم به ته واوى ئه ته نيته وه، هه ربۆيه په نام برده وه بۆ ئاره قه که و حه بيکم تيکردو به جاريک خواردمه وه، هه روه کو رۆژى پيشتر چه قو بچکوله که م گرت به ده ستمه وه و به رامبه ر به ديواره که وه ستم، به بيئه وهى به ويستى خۆم بيت، دلنيا بووم ئه وه خۆم نه بووم، ئه وه خهونهکانم بوون ناچار يانکردم ويتهى په تيکى سيئداره له سه ر ديواره که هه لبکۆلم، ئه وه نده له هۆش خۆم بووم، زانيم ئه وه ته نها خه ياليکه و کۆتايى به م ژيانه م ناهينيت! هه ربۆيه چوومه ده ره وه و خۆم کرد به ژوره بچوکه کهى ئه و پيره ژنهى به دريژايى هه موو ته مه نم درۆى له گه ل کردم و خۆى به نه نکم ناساندبوو، له نيوان ئه و شه وه پررانهى، که بۆخويشى نه يده زانى بۆچى له ويئا کۆيان ده کاته وه، ئه و گوريسه ئه ستوره م ده ره يئا، که رۆژانى بارانبارين به زمانه لوسه کهى پيى ده وتم «نامۆگيان له ده ورى سه رت گه رپم گوريسه که له گه ل خۆت به ره و به باگردينه که سه ربانه که بگيره با دلۆپه نه کات» نازانم ئه و ژنه پيره

پياوه قامچى به ده ستمه که

ئەم كەلاوھىيەى بۆئەوھندە خۆش دەويست، مانگانە
 بېرى سەد ھەزار دىنارى لەمن دەسەند، كەبە كرئىكارى
 پەيدام دەكرد بۆئەوھى بىداتە دەست ئەو پىاوەپىرە
 چاوپنۆكەى بىزى لە خانووەكەى خۆى دەكردەو، تەنھا
 لە بەردەم دەرگا شەق و شەرەكەى دەرهوھ چاوەپىرى
 پارەكەى دەكرد، جارئىك پىنم وت «خالە وىژدانىت بىت
 ئەم خانووەكەى نەماوھ جگە لە ئىمە كەس ناتوانىت
 تىيدا بژى، ئاخىر خوا ھەلناگرىت مانگى سەد ھەزارمان
 لى وەرگرىت» وەكئەوھى كۆشكىكى بەكرىدائىت
 بەدەنگىكى گرەوھ پىرى وتم «ئەگەر بەو پارەىھە لەوھ
 باشتر تان دەست دەكەوئىت، دەتوانن بۆمى چۆل بەكن»
 ئاى كە مرۆفئىكى بى بەزەبى و دلرەق بوو.

گورىسەكەم ھىناىھ ژوورەوھ، سەرىكىم بە دارەپراى
 ئەو سەقفە بۆگەنەى، كە مشك بەردەوام ھاتوو چۆى
 پىادەكرد گرى دا، سەرەكەى ترم كرده بازنەىھەك وىستم
 مى خۆمى پىاھەلواسم، نازانم كىبوو لە دوامەوھ پراى
 كىشام، لەو ساتەدا گورىسەكە ھەر بەملمەوھ ئالابوو،
 ھەستمكرد تەواو تاساوم، بىناىم تەواو تارىكببوو،
 ھاوارمكرد «لئىمگەرئى ئەم ژيانە بۆمن جگە لەدۆزەخىك
 ھىچى تر نىيە، لئىمگەرئى مردن بۆمن ھىچ ئازارىكى نىيە،
 من دەمىكە ئازارى مەرگ دەچىژم» لەدواى ئەو ھاوارە
 بەئازارە لەھۆش خۆم چووم، بۆخۆىشم نەمدەزانى
 لەكوئى ئەم ژيانەدام، ئەم جەستە بىنرخەم لەكوئىدا

که وتوو، ماوهیهک به دووی خۆمدا دهگه رام له خۆمدا وینای ئه وهم ده کرد، ئه و مه رگی ته مه نیکه وهک سییه ر به دوامه وهیه ئیستا وینه ی راستی خۆیم نیشان ئه دات و خۆیم پیده ناسینیت، منیش پیی ده لیم» هه ی ترسنۆکی نه فام، من ده میکه چاوه ری هانتت ده که م، به لام من له تو ئازاتر بووم، ئه وه تا به پیکانی خۆم هاتووم بۆلات» به لام ئه و به ده نگیکێ گرو تۆقینه ر ئه و ده نگه ی رپۆژانه له گوێکانمدا ده زرن گایه وه له خۆمدا وهک هه وره بروسکه رای چله کاندم و وتی «تۆنه هاتوویت بۆلام، من هه میشه له نیو خۆتدام، من به رده وام له گه لتا ده ژیم، ئه وه توی ترسنۆک و نه زان، که ناتوانیت به ره نگارم بیه وه!» من له کۆیم؟ ئایا ئه وه ژیا نی راستی خۆمه» نازانم بۆچی په نجه کانم له زه وی گیر کردووه و رقی خۆم له نیو ئه و خۆله وشک وزبره داخالی ده که مه وه» ئه و پرسیاره م له خۆم ده کرد.

کاتیک سه رم هه لبری ئه و پیاوه قیزه ونه م بی نی، که سه ری قامچییه که ی ده ستی له ملمه وه ئالاندبوو، ئیخه ی کراسه سه وزه که ی له زور شوینه وه چلکی ملی، ره شی کردبوو، شه رواله که ی له چه ندین لاوه په له ی وشکه وه بووی سپی رمی پیوه بوو، به ده م زه رده خه نه یه کی تاله وه، که ددانه زه ردو کلۆره کانی به ده ر خستبوون لئی ده روانیم، وای له و چاوه ترسناکانه ی که تووره بوونیکی بی شوماری تیا ده بی نی، به ده م قاقایه کی

ترسناکەو، کە بۆنی مەرگی خۆم تیا بینی قامچیەکە ی
 لە گەردنم کردەو، بە دەم قسە کردنەو و بۆگەنی سەگی
 تۆپیو لە دەمیەو دەهاتە دەرەو، وتی «ئێرە مەرگە، ئەو
 شوینە یە کە تامە زرۆی دەکەیت».

کاتیکی چاوم بە دەوروبەری خۆمدا گێزا، هەموو
 ئەوانە ی لە قاوەخانە کە دا بوون هەریە کە و لە لایە کە و
 لە دیمەنی منیان دەروانی، کە وەک کە لاک ی ئازە لێکی
 مردوو هەموو جەستەم لە ناو ئەو خۆلە و شکە دا
 گەوزابوو، نازانم من لە کۆیم! قاوەخانە کە چی بە سەردا
 هاتوو، ئەو هەموو دیوارو کورسی و کتیبخانە و دەرگا و
 پەنجەرە نە بۆکۆی چوون، ئەو هەموو خەلکی قاوەخانە یە
 بۆچی بە نیگایە کی گالته جارنەو لیم دەروان! ئایا من
 تاوانیکم کردوو هەولێ خۆکوشتنی خۆم داو؟ یان
 ئەو ژیا نی راستە قینە ی هەموانە تەنھا لە ئەندێشە ی
 خۆمانەو وینایە کی جوان و بە چێژمان پێیە خشیبوو.

هەتا چاوم بری بکردبا، تەنھا شاخ و دۆل و گردوو
 درەختی پووتەنم دەبینی، ئە ی خودایە من لە کۆیم؟
 بۆچی کە و توومە تە ئەم دەشتە چۆل و بیکە سەو؟
 هەموو ئەوانە ی لە قاوەخانە کە دا بوون پاش ئەو ی لە
 دیمەنی من بیزار بوون، بلاو هیان لیکردم و بە دەشتە کە دا
 بلاو بوونەو. پیاوی قامچی بە دەستە کە چوو لە سەر
 بەردیکی گەرە کە پروویە کی تەختی هەبوو دانیشت،
 بە دەم نیگا گالته ئامیزە کە یەو، گەمە ی بە قامچیە کە ی

دهستی دهکرد، تاونا تاویک چاودیڙی رهفتارهکانمی دهکرد.

لهشوینی خۆم هه‌ل‌سام و جله تۆزاوییه‌کانم ته‌کاند، بوئه‌وه‌ی خۆم له نیگا تۆقینه‌ره‌کانی ئه‌و پیاوه قامچی به‌دهسته به‌دوورگرم، به‌و دۆله‌دا شوڤبوومه‌وه، که به‌ره‌و که‌نده‌لانیکی چڤو سه‌وزی ده‌بردم، هه‌ستمده‌کرد گه‌رووم ته‌واو وشک بووه، بوخویشم نه‌مده‌زانی به‌دووی ئاودا ده‌گه‌ریم یان شتی‌ک له ئه‌ندیشه‌مدا سه‌وز ببوو بۆلای خوی که‌مه‌ند کیشی ده‌کردم، کاتی‌ک گه‌یشتمه‌ناو چڤی ئه‌و دارو ده‌وه‌نه‌ی، که ئاویکی به‌خوڤ به‌نیویدا ده‌پۆیی، تریقه‌و پیکه‌نینی ئه‌و شوخه‌ دل‌به‌ره‌ی پۆژانه له قاوه‌خانه‌که تاونا‌تاویک چاوه‌ خوماره‌کانی له‌سه‌رم داده‌ناو به‌ چاوه‌ پڤله شه‌هوه‌ته‌کانی بانگی ده‌کردم هه‌موو هه‌ستی بزواندم. کاتی‌ک پۆچوومه‌ چڤی ده‌وه‌نه‌که‌وه ئه‌وم له باوه‌شی ئه‌و کورده‌دا بینی، که پۆژانه به‌دم نیرگه‌له کیشانه‌وه بۆی ئه‌دواو خه‌نده‌ی ده‌خسته سه‌ر ئه‌و لیوانه‌ی که تینووی ماچیکی ئه‌فسوناوی بوو. ئایا ئه‌و له دل‌وه منی خو‌ش ده‌ویست؟ یان ته‌نها وه‌ک شوخیتی دل‌به‌ر به‌جوانییه‌که‌ی گه‌مه‌ی به‌هسته‌کانم ده‌کرد، به‌لام دل‌نیام، له‌چاوه‌ خوماره‌کانیدا، که‌به‌ ماکیاژ په‌نگی کردبوون له دل‌وه ئاره‌زووی منی ده‌کرد، بوچی ئیستا له باوه‌شی ئه‌و کورده‌ گه‌مه‌بازده‌دا خوی گرمۆله‌ کردووه؟ که‌می‌ک به‌ئه‌سپایی لییان نیریک بوومه‌وه،

كۆرەكە بە دەم ماچكردنى لىۋەكانىيەۋە پۇشاكە رەنگ
 پەمەييەكەى لە بەرىدا دادەمالى، ئەۋىش ۋەك ئەۋەى لە
 مەستىدا رۆچۈۋ بىت و بىئاگابىت لە خۆى، جەستە نەرم
 و نۆلەكەى بۆ شل كىردبۈۋ، لەگەل ھەموو رەفتارىكى
 ئەۋاندا، من زىدەتر ناخم ھەلدەچۈۋ، ئەۋان بەتەۋاۋى
 يەكتىريان روتكردەۋە، لەنىۋ يەكدىدا رۆچۈۋوبۈۋ، ئەۋ
 كۆرە چاۋ بازەى، كە ھەمىشە بەبىنىنى ناخم تىك دەچۈۋ،
 بىتەشەرمانە دەمى لە ناۋ لىنگى ئەۋ شۆخە نا، كە چاۋەكانى
 لەچىژى جەستەى خۆيدا داخستبۈۋ، لەناكاۋىكدا كچەكە
 بە دەم ئاھىكى ھەست بزۈىنەۋە ۋتى «ھىۋاش خەرىكە
 بەتەۋاۋى دەمخۆيت» نازانم ئەۋ ھاۋارە، ئەۋ ھەستە پىرلە
 چىژە چىۋوۋ كارى لەناخمكرد، پىرلە گەرۈۋم بە ھاۋارىك
 ھەردوۋكىانم لەنىۋ خۆياندا بەئاگاھىنايەۋە. ئەۋان بە
 ترسىكەۋە لەدىمەنى چاۋە پىرلە ھەلچۈۋنەكانى منيان
 دەپۋانى، نىگاكانم لەسەر كچە شۆخەكە بوۋ، كە ترسىك
 سىمىۋ داگىر كىردبۈۋ، ۋتم «ئەى درۆزنى ناپاك.. تۆ
 بەچاۋەكانت بەلنىت بە مندابوۋ لە ژىر لىۋەكانتەۋە ۋشەى
 خۆشەۋىستىت بە من دەبەخشى، ئىستنا چلۇن رىگە بەخۆت
 ئەدەيت ئەۋ ھەتىۋە چاۋبازە گەمە بەھەستەكانت بكات،
 ئەۋ درۆ دەكات تۆى خۆش ناۋىت» ئەۋان بەبىئەۋەى
 ۋەلامم بدەنەۋە پۇشاكەكانىان لەبەر كىردەۋە ۋ بەۋ دۆلە
 چىردا خۆيان لىم بزر كىرد، دلنىابوۋم شەرمىكى پەژىۋانى
 ناخى ھەژاندبىت، ھەربۆيە ۋەلامى منى نەدايەۋە؟

من که له ئەندیشهی رەفتارەکانی ئەواندا رۆچوو بووم، گویم له دەنگی ئەو پیاوه قامچی بە دەسته بوو بانگی دەکردم، کاتیک ئاورم بۆ دواى خۆم دایهوه، ئەو بە قامچییەکیهوه له پشتمهوه وهستا بوو، به هه موو هیزی کهوته ویزه ی گیانم، له گه ل وه شاندى هه رقامچیه کدا هاواری پرله ئازاری جهسته م له و دۆله دا دهنگی ئەدایه وه، که س گوئی له دهنگی من نه بوو، که س به دەم هاوارو ناله ی منه وه نه هات، کاتیک بینیم هه موو ئەوانه ی له قاوه خانه کدا بوون، له گه ل ئەو کچه شوخه ی له و ده وه نه دا جهسته سپی و نه رمه که ی به و کوره چاوبازه به خشیبوو، له ده ورم مؤلیان به ستبوو

له تاو ئازاری جهسته و ده وروم هاوارم له پیاوی قامچی به دهسته که ده کردو لئی ده پارامه وه و ده مگوت «تکاده که م.. چیتر لیم مه ده، من هیچ تاوانیکم نه کردوه» به لام ئەو هه تا هیز له بازووه کاندیا بوو قامچیه که ی زیده تر بلند ده کردو له جهسته ی مندا هیلیکی سووری پرله خوینی ده نه خشاندا.

ئای چهند ئازارم چه شت، چهند هاوارم کرد که س نه یگوت «به سه وازی لیینه» هه موویان له گه ل دهنگی هاواری مندا قاقایان لی ئەداو به نیگای گالته ئامیزه وه له دیمه نی بیده سه لاتى منیان ده روانی، ئەوه نده له ناخه وه هاوارم کرد تا کابرای قامچی به دهستم هینایه گو، ئەو وه کئه وه ی تاوانیکی گه وره م کردییت به دهنگیکی

تۆقینەرەوہ وتی «ھەی بیئابرووی کورپی سۆزانی، چلۆن ئازادی خەلکی تیک ئەدەیت، بۆچی ناھیلایت بەویستی خۆیان چیژی ژیان بکەن؟ ئەوان ھاوسەری یەکتەر ھەی نامەرد» ویستم وەلامی ئەو قسە پوچانە ی بەدەمەوہ، بەلام ئەو کچە شوخە ی خۆی لەپیش چاوەکانما بەپەرییەکی نازدار چواندبوو، بەھەلچونیکەوہ پیی وتم «ھەی کورپی سۆزانی دایک قەحبە، من چلۆن دلی خۆم بە خویرییەکی وەک تۆ دەبەخشم» ئای ئەو قسانە چەند بەئازار بوون، چلۆن ھەموو ھەست و ناخی منیان بریندار کرد، لەو ساتەدا ئازاریک ھەموو جەستەمی تەنییەوہ، نازانم ئازاری شوینەواری قامچیەکان بوون، یان وەلامی ئەو شوخە درۆزنەبوو، کەماوہیەکی زۆر گەمە ی بە ھەستەکانم کردبوو.

وہکئەوہ ی لەخەونیکی قوولدا بەئاگا بیئەوہ لەژوورەکە ی خۆمدا بەدەم ئازارەوہ گینگلم ئەدا، کاتیک بەخۆم ھاتمەوہ لەناوہراستی ژوورەکەمدا لەسەر ئەو راخەرە ی، کەتۆزو خۆلی سالانیکی لە کەلینی ریشالەکانیدا شارذبۆوہ، خۆم گرمۆلە کردبوو، بەدەستەکانم ئەژنۆکانم لەئامیز گرتبوو، بەدەم گریانەوہ نەفرەتم لەبوونی خۆم دەکرد، نەفرەتم لەو دایکە سۆزانییەم دەکرد، کە منی ھینایە نیو ئەم جەنگەلەوہ.

که له خویندنه وهی ئه و چیرۆکه ی نامۆ بوومه وه،
سه رنجیکی خاتوماریام دا که نیگا خه منا که کانی
له سه ر دهفته ره که ی دهستم نابوو، به دلکی
پرله گریانه وه، که ههستیکی پرله سۆزم تیا ده بینی،
وتی:

-ئهو پیاوه زۆر زالم و زۆرداره، من چه ندجاریک
به خه ون بینوو مه، جاریکیان ویستی به قامچییه که ی
دهستی به ته وای بمخنکینیت، به لام باشبوو به ناگا
هاتمه وه، چیت زۆر له شه وه کان له ترسی ئه و
نه ئه خه وتم تا وای لیها ت له خه ونه کانم هه لهات، تۆپیم
بلی کام له تابلۆکانت وینای ئه و چیرۆکه ده که ن؟

پینده چوو ئه و خاتوونه گالته ی به خه ونه کانی نامۆ بیت،
به لام من گرنگیم به و ههسته ی نه دا، له شوینی خۆمه وه
به په نچه ئاماژه م بۆ تابلۆی قامچییه کان دا، ئه و ماوه یه ک
له قوولایی تابلۆکه ی دهروانی، وه کئه وه ی ترسیک ناخی
هه ژانده بیت، به قوولی له دیمه نی تابلۆکه رامابوو، به لام
من هه موو ههسته کانیم هینایه وه بۆلای خۆم و وتم:

-تۆده زانیت ئه و پۆژهی ئه و تابلۆیه م کیشا چی
پویدا؟

خاتوماریا به گومانیکه وه ئاورپیکی بۆ دامه وه و
وتی:

- چى پويدا؟

ئەو پۇرژە من پيش جوامير، لە قوتابخانەو گەرەمەو
بۆمالەو، ھەموو ناخم لە ئازارەکانى نامۇدا پوچوو
بوو ئەندىشەى ئەو ھەم دەکرد چلۇن ئەو ئازارە لە
تابلۆيە کدا وينا بکەم، کەرەستەکانم ئامادە کرد، سەرەتا
نەمزانى لە کوپو دەستپيکەم، لەدواى خواردنەو
پيکيک لە شەراب و لەناو دوکەلى ئەو جگەرەيەدا،
کە پووى کانفاسەکەى داپوشيبوو ديمەنيکم بينى،
کە رەنگدانەو ھەستەکانى خوى تيا دەبينرا، ئەو
ھەستەى کە ئازارى خەونەکانى ناموى لەخو گرتبوو.
لە تابلۆکەدا ويئەى چەند دەموو چاويکم
لەناوەرەستى تابلۆکەدا کيشا، کە ھەريەکەيان ويناى
دیمەنيكى جياوازی ئەنواند، ھەموويان وەکنەو
مليان بەگوريسیکەو ئەلابيئت، ئاوا بەناو يەکتريدا
چووبوون، گوريسەکە تەواو بەويئەى ئەو قامچيە
دەچوو، کە نامۆ لەخەونە مەرگئاساکەى خويدا
بينبووى، پاشان ھەريەک لە دەمو چاوەکان ويئەى
ئازاريکیان لە خويان گرتبوو، يەکتريان پيدەچوو لەتاو
ئازارى ئەو قامچيەى لەمليدايە دەمی ئەو ھەندە کردبوو،
کە لەناو گەروويەو ھەمانە بچکۆلەى بەدەرکەوتبوو.
يەکتري تريان وەکنەو ھەى تەواو لەھوش خوى چوو
بيئت دەموو چاوى سورھەلگەرەبوو، چاوەکانى ليک
نابوو، سەرى کەميک بەلادا کەوتبوو. ئەوى تريان

ههردوو دهسته کانی له گهردنی خۆی نابوو، له ههولێ له ههردا بوو خۆی له و قامچیه قوتاری بکات، که خه ریکه هه ناسه له گه رووی ده بریت. یه کیکێ تر ملی ته و او به قامچیه که وه شل بوو، پیده چوو مردبیت. به دهووری هه موو ده موچا وه کاندای چهند باز نه یه کم به وینه ی ئه و قامچیه ی که له ملی هه موویاندا ئالا بوو کیشا، که به شی هه موو که نار هه کانی تابلۆ که ی داپۆشی بوو، باز نه کان له نیو هه موو ئه و رهنگانه دا له زور شوین وهک سیته ر و له هه ندیک شوینی تر دا به روونی و به رهنگی رهش به ده رکه و تبه وون.

ئه و پرۆژه به ته وای به کیشانی ئه و تابلۆیه وه سه ر قالمووم، هۆشی ئه وه م نه ما بوو که بو ئیواره شتیک بو جوامیر ئاماده بکه م، کاتیک گه رایه وه له هۆله که دا ئه و دیمه نه په رش و بلا وه ی بینی، به بیته وه ی وهک جار ان سلاوم لیکات و کولمه کانم ماچ بکات به نیگایه کی هه لچوونه وه له تابلۆ که هاته پیشه وه، ما وه یه ک له دیمه نی ده موو چا وه کان پام، منیش له ته نیشتیه وه وه ستا بووم له چا وه پروانی ئه وه دا بووم وهک هه موو جاره کانی تر له ناخی خۆیه وه تابلۆ که بخوینیه وه. به لام ئه و پرۆژه ئه وه جوامیر نه بوو، که من له ئه ندیشه ی خۆمدا وینام کردبوو، ئه و پرۆژه جوامیر وینای راسته قینه ی خۆی نیشاندام، به تونیکێ گره وه وتی «ئه مه چییه دروستت کردوه؟ تۆبزانه

ئىرە چى بەسەر ھاتوۋە لەمال ناچىت، من نەھاتووم
 بۆپىشانگە ھاتوومەتەۋە بۆمالەۋە، برسىمە چىت
 ئامادەكردوۋە «ئەۋە چلۇن رەفتارىك بوو نواندى! ئايا
 ئەۋە ھەلچوونىكى كاتى بوو بەھۆى ماندوو بوونى
 بوو بەپىشەكەيەۋە، يان ئەۋە ھۆكارىك بوو بۆئەۋەى
 وئىنەى راستەقىنەى خۆيم نىشان بدات؟ من لەھەۋلى
 ئەۋەدا بووم ئارامىي بگەمەۋە، بەلام ئەۋ ناخى زىدەتر
 بەرەۋ ھەلچوون ھەلدەكشا تا كارگەيشتە ئەۋەى ئەۋ
 شەۋە يەكترىمان نەدواند، لەگەل يەكتەر نەخەوتىن،
 ئەۋە كۆتايى ئەۋ رىگايە بوو، كە پىكەۋە ھەلمان
 بژارد، ئەۋە كۆتايى ئەۋ خەونە بوو، كە من لە نىويدا
 دەژيام.

ئەۋ شەۋە تا درەنگانىك خەۋ نەچوۋە چاۋەكانم،
 ئەندىشەم لەۋ ھەلۆيىستە پىرلە گومانەى ئەۋدا
 پۆچوو بوو، «ئايا من ھەلەم كردبوو، بەرامبەر
 بەۋ كەمتەرخەمبووم، يان ئەۋە ھۆكارىك بوو
 بۆئەۋەى درزىك بخاتە نىۋ ئەۋ ژيانەۋە، كە بە
 درۆ تىيدا دەژيائىن» لەۋ ساتەدا ھەموو گومانەكان
 ناخميان پىرکرد، بەتەنى لەژوورەكەى خۆمدا ناخى
 خۆم دەخواردەۋە دلنىابووم لەگەل ئەۋ ئازارە
 دا خەۋ نابتتە ميوانى چاۋەكانم. ھەربۆيە بوتلىك
 شەرابم ھىناۋ بەدەم كىشانى جگەرەۋە تاسپىدە
 گويم لەگۆرانىيەكانى (ياسەمىن لىقى) گرتەۋە،

به بیئنه وهی به خۆم بزانی رۆچوو بوومه خهویکی
 دژواره وه، کاتیکی به خۆم هاتمه وه کات له «ده و
 نیو»ی به یانی لای دابوو، له دهوامی قوتابخانه کهم
 دواکه وتبووم، بیئاگابووم له وهی له قوتابخانه وه چه ند
 جاریکی به ته له فون په یوه ندییان پیوه کردبووم، ترسی
 ئه وهم هه بوو جوامیر به هوی هه لچونییه وه تابلۆکه ی
 دراندییت.

که له ژووری نوستنه که هاتمه دهره وه، ئه و له ماله وه
 نه بوو، له هۆله که دا تابلۆکه و که رهسته کان چلۆن
 به جیم هیشتبوون ئاوا له شوینی خویان بوون، له سه ر
 میزی نانخواردنه که جوامیر نامه یه کی بو جیهیشتبووم
 نوسی بووی «به هوی رهفتاره کانتته وه ته واو ماندوو
 بووم ئه مرۆ به گه شتیکی له گه ل هاو پیکانم دهرۆم
 بو دهره وهی ولات ماله که ت بو جیده هیلم، هیوادارم
 تاده گه پیمه وه به خۆتا بجیته وه» هه رگیز پیشینی
 ئه وهم نه کردبوو جوامیر به و شیوازه رهفتارم له گه لدا
 بکات، هه ربۆیه گومانه کان دووباره وه ک پیشکویه کی
 خامۆش له ناخداگه شانه وه، «بوچی که س نامه یه کم
 بۆنانیریت؟ بوچی ئه و که سه ی هه میشه هه والی
 ژوانه کانی پیئه دام ئیستا بیده نگ بووه، نامدوینی؟»
 ئه وه بیرکردنه وهی من بوو له و دۆخه دژواره دا
 بۆئه وهی بمگه یه نیتته ئه و کاته ی، که پرووی راسته
 قینه ی جوامیری تیا ده بینمه وه.

تابلوی بازارهاکان

ماله کهم وهک دهرونی خۆم مات و بیدهنگ بوو، خامۆشیی هه موو شتیکی ئه و ماله می گرتبۆوه، ئه و کاته ههستم به ته نیایی خۆمکرد، که په راویزخرام، ژیان ئه وهنده تال و قیزه ون بوو نه فره تم له بوونی خۆم ده کرد «ئایا من کاریکی نه شیاو مکردووه؟ یان ئه وه چاره نویسیکی منه و ده بیته په سه ندی بکه م، مرۆف چه ند له هه ولی ئه وه دابیت داها تووی خۆی له خه ونه کانی خۆیه وه وینا بکات، هه رگیز ناتوانیت له به رامبه ر ئه و چاره نویسه ی، که ژیان پیی ده به خشیت و پیچه وانه ی خه ونه کانی ژیا نی ده گۆرپیت ره فتار بکات» ئه و پۆژه تا درهنگانیک من له ناو بیدهنگی خۆمدا پۆچوو بووم نه مده زانی سه ر به کویدا بکه م، چه ند جاریک په یوه ندیم به جوامیره وه کرد بۆئه وه ی داوای لیبورنی لینکه م و له گه شته که ی په ژیاو نی بکه مه وه، به لام ئه و هه موو جاریک ته له فونه که ی به سه ردا داده خسته مه وه، ئیتر زانیم ئه وه ی رویدا بیانوویه که بۆ ئه وه ی من له خۆیدا بسرپیته وه، دلم ته نگ و مات، ئاره زووی هه یج خواردنیکم نه ما بوو، نه مده زانی ئه م کیشانه به ره و کوئ هه لده کشیت.

«ئایا ئه وه سه ره تای جیا بوونه وه مانه، یان ته نها گه مه یه که و ده یه ویت له ورپه گه یه وه ئازاری ناخم

بدات؟» بیرم له وه کرده وه له فه یسبوکه که مدا به دوای بورجه که ی خۆمدا بگه پیم تا چاره نوسی خۆم بدۆز مه وه، هه رچه نده بورجه کان ئه گه ر راستیش نه بن، به لام به درۆیه که ده توانیت بۆ ماوه یه که ده رونت ئاسوده بکات و بتخاته ئه ندیشه یه که وه، که هیوا بۆ خه ونه کانت بگه پینیته وه.

ئه و رۆژه بورجی گیسک پیی وتم «ئه م هه فته یه به هۆی تیکچوونی باری ده رونیته وه پلانه کانت وه ک خۆیان به ریوه ناچن، له وانه یه هه ندیک له که سه نزیک و هاوړیکانت به هۆی هه لچوونی ده رونیته وه لیت زویر بین، هه ولبده ئارام بیته وه له رۆژانی داها تودا زۆر شتی نوێ له ژیا تندا روو ده دن هه موو کیشه کانت چاره سه ر ده بیت» ئه و وتانه ده رونیان که میک ئارام کرد مه وه، بیرم له وه ده کرده وه جوامیر به هۆی گه شته که یه وه هه ست به بوونم بکات، کاتیک دیته وه دلنیام به خۆی دیته وه و له گه ل خۆیدا به کۆمه لیک دیاری ئاشتم ده کاته وه و هه موو شتیک وه ک خۆی لیدیته وه، هه ربۆیه به ده رونیکی ئارامه وه ده ستمکرد به خویندنه وه ی ده ستنوسه کانی نامۆ، بۆئه وه ی چیرۆکی مه رگی ژیا نی له تابلۆکاندا بنه خشینم.

«ئه و پیاوه قامچی به ده سته بۆچی خۆی له ژیا نی من هه لده قورتینیت، بۆچی ناهیلایت ئیمه به ویستی خۆمان ره فتاری که یین؟ ئه مرۆ بریاری ئه وه مدا

ڀوڀو به ڀوڀو وي بيمه وه، چيتر نه هيلم خوي بکاته خاوهني
 ههست و سوزه کانم. نه مجاره پيشنه وهی بچمه ناو
 ديواره کانه وه وينه ی پياوه قامچی به دهسته کهم له سهر
 ديواری ژووره کهم کيشا، ته واو وهک خوي، که چلون
 به قامچيه که يه وه له سهر شوينيکی به رز دانيشتبوو،
 به چاوه توئينه ره کانی له هه موو دهو روبه ری خوي
 دهروانی، کاتيک له وينه که ی بوومه وه له چاوه روانی
 نه وه دابووم ديواره کان بوخويانم لوش بدن،
 که ڀوچوومه ناو ديواره کان چاوه کانم داخستبوو، وينای
 نه وه م دهکرد هه ر به قامچيه که ی خوي سزای بدهمه وه،
 وای ليپکه م هه رگيز نه توانيت ليم نيزيک بيته وه، کاتيک
 چاوه کانم کرده وه، خوم له و دهسته دا بينيه وه، که خول
 به دهم ره شابايه کی به هيزه وه نه و ناوه ی له خويدا
 که ميک تاريک کردبوو، که و تمه گه ڀان به دوايدا، به ناو
 ډول و داروده وه نه کاند، به دهنیگی به رزو ڀرله متمانه
 به خوبونه وه بانگم دهکرد «هوؤوؤوؤو نه ی پياو،
 له کويی خوم نيشان بده هوؤو له کويی» نه وهنده
 به دوايدا گه ڀام نه ژنوکانم ته واو شه که ت بوون.

نه و ره شه با شوومه ی، که بيناييمي ته لځ کردبوو،
 بواری نه وه ی پينه نه دام له چه ند هه نگاويک دورتر
 له خوم ببينم، که س له و ناوه دا نه بوو، ته نها خوم نه بيت
 به ته نی له سهر نه و به رده ته خته دانيشتم، که پياوی
 قامچی به دهسته که نويزی له سهر دهکرد. بيرم له وه

ده کردهوه ده بیټ ټه وهه موو مروټانه له کوټی بن، له کام قوژبن و که لیتی دارو به ردیک خوټان هه شاردا بی، بوچی که سیان نابینم. «ټیا ټه وان هه ستیان به هاتنم نه کردهوه، یان له ترسی کابرای قامچی به ده ست خوټان هه شارداوه» من له خوټدا بیرم لای ټه وان بوو، دهنگی ټه و کچه گولفروشه ی روژانه ده هاته کافیتریاکه و به سهر میزه کاندای ده گه را به خوټی هیئامه وه، کاتیک ټاورم بوټوای خوټ دایه وه، بینم کچی گولفروشه که په لیکي به ده ست کابرای قامچی به ده سته که وه بوو، به دم هاوارو گریانه وه تکای له و پیاوه ده کرد که سزای نه دات، نازانم ټه و کچه داماوو چ تاوانیکی کردبوو وا به توپزی به ره و ټه و خانووو قوره ی، که له سهر گردیکی به رز دروستکرا بوو په لکیشی ده کرد. له گه ل هاواری ټه و کچه بچکوله یه دا، که ته مه نی ته نها به یازده سالیک ده چوو، به هه موو هیزی قامچییه که ی له پستی ده سره واند، کچه ی داماوو، له ترسی ټازاری قامچییه که ماوه یه ک بیټه نگ ده بوو، پاشان ده سستی به پارانه وه ده کردوو ده سته چلکنه کانی کابرای قامچی به ده سستی ماچ ده کردو لیی ده پارایه وه بوټه وه ی ټازادی بکات.

به و دیمه نه ناخم زیاتر له و پیاوه قیزه ونه پرتو بوو، تاومدایه خوټ و به دوویان که وتم کاتیک ټه وان گه یشتنه به ردم ده رگای ټه و خانووو دوونهو مییه ی، که

په نجره و دهرگاگانی له تهخته دروستکرا بوون، هاوارم له کابرای قامچی به دهست کرده وه «هۆۆ ئه ی پیاو، بۆچی ئازاری ئه و منداله ئه دهیت؟ ئه گهر خۆت به پیاو ده زانیت وهره له گه ل من بجه نجه» که ئه وه م وت کابرای قامچی به دهست به دهم بزیه کی ساردو ترسناکه وه، که ددانه زهرد و بۆگه نه گانی به دهرخست که میک له منی روانی و پاشان کچه که ی به زور خزنده ماله که وه، به په له خۆم گه یانده به رده م دهرگا که بۆئه وه ی نه هیلم کاریکی خراپه به سهر ئه و کچه دا بینیت. چه ندجاریک دهرگا که م به مشته کۆله کوتا، به لام ئه و دهنگی نه بوو، وه لامی منی نه دایه وه، دهرگا که ی لی نه کردمه وه،

له ناکاویکدا گویم له دهنگی ئه و کچه داماوه بوو به دهم هاواره وه دهیگوت «وامه که توخوا، دایکم بزانیته ده مکوژیت، توخوا واملیمه که». دهنگی کابرای قامچی به دهست به ئاسته م له پشت دهرگا که وه ده هات، سه ره تا وامزانی تۆشی شتیکی خراپ هاتبوو دواتر، که هاواریکی پرله چیژی لیوه بلند بوو، زانیم ئه و کچه منداله ی لاقه کردوه.

ئارام لی برابوو، بۆئه وه ی خۆم به ناو خانووه که دا بکه م، به هه موو هیزم چه ند جاریک خۆم کیشا به و دهرگا ته خته رزیوه ی که چه ند وشه یه کی نامۆی له سهر هه لکۆلدرابوو، پیشینیم ده کرد به پیاکیشانیک بیسکینم، به لام دهرگا که نه کرایه وه، ئازاریک، نیشته

سەرشانەکانم، نازانم ئەو دەرگایە لەچ دارێکی سەرت دروستکراو. گویم لیبوو کابرای قامچی بە دەست لە ژوورەو بە دەنگێکی بەرزو پڕلە ترسەو هەرەشەیی لێدەکردم.

کە پیاوی قامچی بە دەست، کیلونی دەرگاتەختەکی ترازاند، وەکئەوێ ترسیک لە مندا خۆی مەلاسی دابیت لە پڕ هەموو گیانمی تەنبیەو، نازانم ئەو ترسە لە کوێو هاتە ناخەو و مندالیی خۆمی بەبیر هینامەو، کە لە ترسی باوکم خۆم لە ژوورە کە مەدا دەشاردەو، بەبێ ویستی خۆم کە مێک لە دەرگا کە دوور کە و تەمەو، پیاو قامچی بە دەستە کە کە هاتە دەرەو خەریکی بەستەو بە نەخوینی شەرۆڵە کە بوو، قامچیە کە بە ملیدیا هەلۆاسیبوو، بەو چاوانە کە هیشتا چیژی جەستە کچە کەم تیا دەبینی لیبی دەروانیم، کە مێک لیم هاتە پێشەو، من هەموو سەرنجەکانم لە سەر رەفتارەکانی ئەو بوو نەکا تاو بداتە قامچیە کە و بکە و یتە و یزەیی گیانم. بوئەوێ توڵەیی خۆم و ئەو کچەیی لیبکە مەو، بیرم لەو دەکردەو پەلاماری بدەم، گورێکم بە قاچە لەرزۆکە کانمدا، بەلام ئەو بە دەنگیک، کە ترسیکی تۆقینەرم تیا دەبینی وتی «ئەو کێ بوو هاواری دەکردو خۆی بە دەرگا کە دا کیشا»، دەنگی هەموو ئەوانەیی قاوێخانە کە بوون لە گوێکاندا دەزرنگانەو، هەموویان دەیانگوت «ئەو هەتیوێ بوو ئەو کورپی سۆزانییە بوو

هانی ئیمه‌شی دا بیزارت بکه‌ین» له‌و کاته‌دا دیمه‌نی
 ئه‌و کچه‌، که‌له‌ ناو ده‌رگا‌که‌ ها‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌ده‌م
 خه‌نده‌یه‌کی پرله‌ شه‌رمه‌وه‌ له‌منی ده‌روانی، منی خسته‌
 نیو گومانیکه‌وه‌. نازانم ئه‌و هه‌وو هاواره‌ ته‌نها شه‌رمیک
 بوو بو‌خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانی، یان پیلانیک بوو پیاوی
 قامچی به‌ده‌سته‌که‌ دایر‌شتبوو، بو‌ئوه‌ی تاوانبارم بکات.
 له‌و دۆخه‌دا هی‌زی ئه‌وه‌م نه‌بوو به‌ره‌نگاری ئه‌و
 پیاوه‌ ببه‌وه‌، که‌به‌ هه‌لسورانی قامچییه‌که‌ی ده‌ستی،
 ترسیکی بی‌شوماری له‌ ده‌رونمدا دروستکردبوو،
 هه‌ربۆیه‌ تاومدایه‌ پی‌یه‌کانم بو‌ئوه‌ی هه‌لبیم. نازانم
 ئه‌وه‌پیاوه‌ که‌ته‌و زله‌، چلۆن به‌من راگه‌یشت، به‌ده‌م
 قاقای پی‌که‌نینه‌وه‌ به‌قامچییه‌که‌ی که‌وته‌ لیدانم، به‌
 هه‌موو هی‌زی گوژمی قامچییه‌که‌ی، له‌جه‌سته‌ی مندا
 خالی ده‌کرده‌وه‌.

ئای چه‌ند ئازارم چه‌شت، چه‌ند هاوارم کرد،
 ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد له‌و ساته‌دا ببه‌ هه‌لم و
 له‌ژێرده‌ستیدا ده‌ربازیم و بو‌ئاسمان هه‌لبیم، کاتیک
 به‌خۆم ها‌تمه‌وه‌ خۆم گرمۆله‌ کردبوو، جه‌سته‌م
 ده‌له‌رزی، ئازاری شوینی قامچییه‌کان هی‌شتا
 له‌جه‌سته‌مدا مابوون، ژووره‌که‌م ساردو بی‌ده‌نگ بوو،
 خه‌میک دل‌ی گران کردبووم، هه‌ربۆیه‌ ئه‌و شه‌وه‌ به‌ده‌م
 مژلیدانی جگه‌ره‌یه‌که‌وه‌، بیرم له‌پلانی کوشتنی پیاوی
 قامچی به‌ده‌سته‌که‌ کرده‌وه‌.

«خاتووماريا، بۆچى قسه يەك ناکات، بۆچى له خۆى
 راماوہ؟ دەبیٹ بیر له چى بکاتەوہ، ئایا (نامۆ) بە شیت
 یان بەکەسیکی دەرون نەخۆش دەزانیت» من ئاوا بیرم
 لەو دەکردهوہ، بەلام ئەو سەرى بلند کردوو وتی:

—(نامۆ)، بۆچى ئەو خەونە ناخۆشانەى دەبینی؟
 بەھیمنى جگەرەيەکم لەپاکەتەکەى بەردەمى
 دەرھیناو دامگیرساندو مژیکى قوولم لیدا، خاتووماريا
 لەچاوەروانى وەلامى مندا بوو، بەدەم هەناسەيەکی
 قوولەوہ وتم:

—ئەوانەى (نامۆ) نوسیویەتى خەون نین، بەلکوو
 پەرچەکردارى ئەو ژيانە تالە بوو کەتیی کەوتبوو،
 ئەو بەردەوام نەفرەتى لەیوونى خۆى دەکرد، لەهەولئى
 ئەوهدا بوو خۆى لەو ژيانە قیزەونە قوتار بکات!

خاتووماريا، ئەوئەندە لەناو گێرانهوہى خەونەکانى
 (نامۆ) دا رۆچوو بوو، تامەزرۆى ئەوہ بوو بزانیٹ نامۆ
 لەگەل ئەو خەونانەدا بەکوئ دەگات، هەربۆیە وتی:

—تکادەکەم خەونەکانى تەواو بکە، بزانیٹ لەگەل ئەو
 پیاوہ زالمەدا بە کوئ دەگات، ئۆى نامۆى داماو دەبیٹ
 بەدەم قامچى ئەو زالمەوہ چەند ئازارت چەشتبیٹ.
 لەبەرخۆیەوہ نزاى لەپیاوی قامچى بەدەستەکە

ده‌کرد، منیش به‌دهم ئازاری پشتمه‌وه هه‌لسام و ده‌ستیکم به‌که‌مه‌رمه‌وه گرت، تا هه‌وسه‌نگی به‌جه‌سته قورسه‌که‌م بدهم، تابلوی ئازاره‌کانم هیناو له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی به‌رامبه‌رمان دامنا، ئه‌ویش ئه‌وه‌نده به‌نیگایه‌کی هه‌لچونه‌وه لێی ده‌روانی، پیده‌چوو به‌دوای پیاوی قامچی به‌ده‌سته‌که‌دا بگه‌ریت تا به‌نه‌فره‌تی بکات، به‌لام من له‌ تابلۆکه‌دا وینه‌ی ئه‌وم نه‌کیشابوو، به‌لکو وینه‌ی دهموو چاویکی گه‌وره‌م کیشابوو، که زۆر به‌ شیوه‌ی (نامۆ) ده‌چوو، ناوه‌راستی تابلۆکه‌ی داگیر کردبوو، قژه‌ درێژوو خاوه‌که‌ی به‌سه‌رشانیدا بلاو ببۆوه، تا ناو پانتایی تابلۆکه‌، که‌تیکه‌ل به‌دیمه‌نیکی نیوه تاریک ببوو که‌له‌نیویدا چه‌ندین دهموو چاوی بچووکي تیا ده‌بینرا، له‌ناو قژه‌ خاوه‌که‌یدا وینه‌ی ده‌ست و مه‌چه‌کی ئه‌و دهموو چاوانه‌ی تیا ده‌بینرا، که‌له‌ناویدا تیکنالا‌بوون وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موویان ریگری له‌هه‌له‌هاتنی بکه‌ن، دهموو چاوه‌ گه‌وره‌که‌ به‌دهم هاوارو ئازاره‌وه له‌هه‌ولێ خۆده‌ربازکردندا بوو له‌ سیمایدا دلۆپه‌ی ئاره‌قه‌، که‌ به‌ فرمیسی گریان ده‌چوو به‌ پوونی ده‌بینرا.

دهموو چاوه‌که‌ ره‌نگیکی تاریک و قاوه‌یی تیا زال بوو، دهموو چاوه‌ بچکۆله‌کان هه‌ندیکیان به‌خه‌نده‌و پیکه‌نین و هه‌ندیکیان که‌ نیگه‌رانی و خه‌م له‌پروخساریاندا ده‌بینرا سه‌یری دهموو چاوه‌ گه‌وره‌که‌یان ده‌کرد، که‌له‌ کاتی

خەم و ئازارو ھەلھاتندا قەتیس مابوو. ھەموو چوار دەوری دەمووچاوە بچکۆلەکانم، بەرھەنگێکی قاوھیی تاریک ڕەنگ کەردبوو، کەلە نیویاندا ھەک سێبەرێک وینەیی خانوو کۆشک و تەلار و مزگەوتی تیا دەبینرا. خاتوماریا، بەردەوام خەیاڵی لەناو تابلۆکەدا بوو، بەوردی لە دەمووچاوە بچکۆلەکانی دەروانی وتی:

- پیاوی قامچی بە دەستەکە کامەیانە، لە کویدا خۆی شاردۆتەو؟

بە خەندەپەکەو وە وتم:

- پیاوی قامچی بە دەستەکە، بەردەوام لە ناو پۆح و دلماندا دەژی، لەنیو بیرکردنەو و کردارەکانماندا بوونی ھەیە، ھەرگیز ئێمە ھەستی پێ ناکەین، تەنھا لەو کاتاندا بوونی دەبیت، کەبیر لەخۆمان دەکەینەو. مرۆف ھەتابیر لەخودی خۆی نەکاتەو و خۆی نەدۆزیتەو، ھەرگیز ھەست بەبوونی خۆی ناکات، ھەست بە ئازاری ئەو قامچییانە ناکات، کەژیان دەپچزینیت بە پۆح و ھەستەکانیەو!

ئەو نیگاکانی بۆسەرم گواستەو و بەدەنگێکی غەمگینەو، وتی:

- دیارە (نامۆ) لەم مالا دا زۆر بیر لەخۆی کردۆتەو، بۆیە ئازاری تەنھایی چەشتوو!

ئەو پۆژە تیشکی خۆری بەیانی، لە پەنجەرەیی

ژووره که وه گهرمییه کی زوری به ناو هۆله که دا بلاو کردبووه، خاتوو ماریا له شوینی خۆی ههلساو قاوهیه کی ئاماده کردوو دوو کوپی هینا و له سههه ته پله که که ی بهرده ممان داینا، به دههه خواردنه وهی قاوه که وه، ههسته به له زینی دهستی ده کرد، ترسی ئه وهه هه بوو قاوه که به سههه پۆشاکه که یدا برژیت، به وردی له رهفتاره کانیم دهروانی، ئه ویش ماوه یه که له بیر کردنه وهی خۆیدا ته و او پوچوو بوو، پاشئه وه، کوپه قاوه که ی نیوه کرد وتی:

– له ماوه یه دا که ئهه تابلویانهه کیشا (نامۆ) ت نه بینیه وه، تا پرسیا ری ئهه خهونه ئالۆز و ناخۆشانه ی لی بکه یته؟

– نه خیره، من له چاوه روانی ئه وه دا بووم ئهه کوپه ی له سههه کارژیری قاوه خانه که کاری ده کرد، له هاتنی نامۆ ئاگادارم بکاته وه، هه ربۆیه به پیویستم نه زانی سههردانی قاوه خانه که بکهه، نه مهه زانی (نامۆ) بوچی بی ری لای دهفته ره که ی نه ما بوو، پیده چوو به هۆی ئهه دۆخه وه توشی له بیر چوونه وه هاتبیت، یان شتیکی به سههه هاتبیت.

– ئه گهر من له بری توبام به دوایدا ده گهرام، تاله و خهونه ناخۆشانه به ئاگام بهینایه ته وه.

– ئهه کاته من نامۆ م نه ده ناسی، نه مهه زانی لهه ماله دا دهژی به لام دواتر بینیمه وه.

- پيڻم بلڻ توخوا چوڻ بينيته وه.
- پهله مهكه، دواتر ئه وهشت بؤ دهگيرمه وه، جاري با
خه ونه كاني (نامو) ت بؤ ته واو بكه م

تابلوی جهنگ

هیشتا دوو رۆژ بوو جوامیر گهشتی بۆتورکیا کردبوو، ئەوچەند رۆژە بەردەوامخۆم دەخواردەوه، چەندین بیروکەى ناخۆش دلی گران کردبووم، تەنیاى ناخى ویرانکردبووم، کیشەى من ئەوه نەبوو بەتەنى لەمالیکى چۆلدا دەژیم. ئەوهى زیدەتر منى لەخۆیدا نوقوم کردبوو، هەلۆیستە نامۆکانى جوامیر بوو، بۆچى بەوشیوازە رەفتارى لەگەل کردم؟ بۆچى بەو خیراییه، بەبیئەوهى پيشتر پيم بلیت تکتى فرۆکەى بریوه بریارى گهشتى دابوو؟ ئاخى ئەو پيشنەوهى لەبنکە بیئەوه هەموو شتیك ئاسایى بوو، هیچ کیشەیهک رووى نەدابوو،

ئەو رەفتارهى ئەوهنده ئازارى دابووم، لەماوهى ئەو دوو رۆژەدا جگە لەشەراب و جگەرە، بەهەمووى دوو ژەمى تەواو نانم نەخواردبوو، لەو تەنهاییهى خۆمدا بەردەوام بیرم لەخۆم دەکردەوه، مروّف کاتیک تەنیا دەبیئ و لەناو چواردیوارى بیدەنگ و بیگیاندا دەژى، ئەو کات بەخۆیدا رۆدەچیتەوه و خۆى ئەدۆزیتەوه، مروّف لیژە هەتا تەنیا نەبیئ هەست بە ئازارەکانى خۆى ناکات، هەست ناکات مەرگ بە هیمنیى لەم ژیانەدا گەمە بەهەستەکانى دەکات.

ئەو گومانەى وەك تەونى جالجالۆكە، ھەموو رۆژىك لەناخمدا گەورەتر دەبوو، زياتر ناخى لەخۆيدا داگير دەکرد، واى لىكردم خۆم بدۆزمەو و ھەست بەنامۆ بوونى خۆم بگەم، ھەستمکرد ژنىكى پەراويز خراوم و جوامير بە دەمامكەكەى ويناىەك بە ژنىتيم ئەدات. ئاى ئەو ە چەند درۆيەكى جوان بوو گەمەى بە ھەستەكانم دەکرد و چەندىن خەونى لە ئەندىشەمدا پرواند، ئەو ەندە لەگەل خۆمدا دوام، بيزم لەبوونى خۆم دەكردەو و امھەستدەكرد ئەو بووكەلەيە بم كەبەمندالى چلۆن لەدواى ئەو ەى بەگەمەكردن لەگەلیدا بيزار دەبووم دواچار لە سوچىكى ژوورەكەدا توورم ئەداو بەھەفتە بىرم لى نەئەكردەو.

دەبيت جوامير لەگەشتەكەيدا كى ھاوھلى بيت؟ ئايا ئەو ژنە چا و بەلەى كەلەقاو ەخانەكەدا بەمەكرىكەو ە رەفتارى لەگەلدا دەكرد، نەبۆتە ھاوړيى تاقانەى گەشتەكەى، ئايا ئەو ئىستا لە باو ەشى ئەودا ەمان ئەو درۆيانەى بۆ دووبارە ناكەتەو ە كەشەوانە لەدواى خواردنەو ەى بوتلىك شەراب و كەشىكى رۆمانسى بۆ دەخولقاند و لەخۆيدا مەستى دەكردم.

ئەو گوومانە واى لىكردم پەيوەندى بەو ژمارەيەو ە بگەم، كەو ەك مۆتەكە بەنامەكانى دلى دادەخورپاندم، چەند جاريك پەيوەندىم پيوە كرد، ئەو وەلامى

نەدامەو، بەناچاری نامەیهکم بۆ نوسیو پیم وت
 «نازانم بەریتان کین و چلۆن من دەناسن، بەلام
 تکتا لیدەکم ئەگەر هیچ هەوالیک، یان زانیارییەکتان
 لەبارەى جوامیری هاوسەر مەو هەیه، تەنھا
 بەنامەیهک وەلامم بەرەو» ئەو رۆژە لەچاوەروانی
 وەلامی نامەکەدا بووم هەموو هەستەکانم بۆزەنگی
 نامەى تەلەفونەکم هەلخستبوو، رۆژیک بەسەر
 ناردنی نامەکەدا تێپەری، هیچ وەلامیکی نەدامەو،
 ئای لەو ساتانەدا چەند هەستم بەلاوازیی و بچووکی
 خۆم دەکرد، چەندجاریک لەگەڵ خواردنەوێ پیکیک
 شەرابدا بەزەبیم بەتەنیاى خۆمدا دەهاتەو، تا دلم
 ئارەزووی بکردایە دەگریام، لەو تەنیاى خۆمدا
 تەنھا چیرۆکی خەونەکانی (نامۆ) هاوڕی و هاوخەمم
 بوون، وینای خەونەکانی ئەوم لەخۆمدا دەکرد. ئاخەر
 مەرۆف هەرچەند لەبیرکردنەو و ئاریشەکانی ژیانیدا
 جودا بیت، بەلام شتیک هەیه، کەهاوشیو و هاوبەشە
 لەنیویاندا ئەویش ئازاری ژیانە کەوادەکات هەموو
 خەم و ئازاری مەرۆقایەتی لەخۆتدا کۆبکەیتەو.
 لەتەنیاى خۆمدا لەگەڵ ئازارەکانی نامۆ دا دەژيام،
 لە خەونەکانیدا بەدووی خۆمدا دەگەرām، ئەو رۆژە
 دەستمکرد بەخویندنەوێ دوابەشی خەونەکانی
 نامۆ.

نامۆ نوسیپووی :

بۆئەوہی لوتی ئەو پیاوہ دەم بۆگەنە بشکینم،
 پئویست بوو خۆم بەباشی ئامادە بکردایە. ئەو ئیوارە یە
 ژەمیکی باشم خواردبوو، لە ژوورە کە ی خۆمدا دەستم
 بەوہرزش کرد بۆئەوہی ماسولکەکانی ھەموو گیانم
 ھیزی ئەوہی تیا بیت پووبەرووی ئەو پیاوہ زل و
 کەتە یە بیمەوہ، متمانەم بەخۆم ھەبوو، ئەمشەو ئەو
 پیاوہ درندە یە تیک دەشکینم، دەمزانی ئەو ھەستی
 بەھاتتم کربوو، بەناو ھەموو دیواری ژوورە کە مەدا
 بە قامچیہ کە ی دەستیہوہ دەھاتوو دەچوو، چاودیاری
 ھەموو رەفتارەکانی دەکردم، چلۆن دەخەوم، چلۆن نان
 دەخۆم و بیردە کە مەوہ، پئدەچوو بیر لە پلانیک بکاتەوہ
 بۆئەوہی بمکوژیت.

ھەست بە ترپە ی پئیہکانی دەکەم، کە بەناو دیوارەکاندا
 دەپەریتەوہ، پئدەچیت بەدوای کە لینیکدا بگەریت تالە
 رینگە یەوہ بیتە ژوورە کە مەوہو ھیرش بکاتە سەرم،
 ئەو دەزانیت من بەتەنی لەم مالە چۆلەدا دەژیم، ئەگەر
 بیتە ژوورە کە مەوہ دانیام لەوہی بە بیتەنگی دەمکوژیت
 و کەس پئی نازانیت. بیرم لەوہ دەکردەوہ ئەو چلۆن
 دەمکوژیت؟ ئایا بە قامچیہ کە ی دەستی ھەتا ھیزی تیا بیت
 لیم ئەدات تا ھەناسەم لئدەبریت، یان پیلانیک تری ھە یە و

ناچارم دەكات بە دەستەكانى خۆم، خۆم بكوژم، بۆئەوھى خۆى لەو تاوانە بيبەرى بكات. دەزانم ئەو دەمىكە لەنيو مندا دەژى، ئەو دەمىكە ھاتۆتە خەونەكانمەوھ و دەيەوييت ناچارم بكات خۆم رادەستى بكەم، ئەمشەو دەبييت ئەو پياوھ قىزەونە لە خەونەكاندا بەدەرنيم، دلنيام ئەگەر سەرکەوتوو نەبم شەويك بەنھينى بەبيئەوھى بەخۆم بزنام، يان لەكاتى خەويكى قولدا ديتە ژوورەكەمەوھ و بەبيدەنگى دەستە زل و چلكنەكانى لەگەرۆم دەنييت ھەتا ھەناسەم ليدەبرييت، دەزانم ئەو پياوھ چەند كارامەيە لەكوشتنى مروڤقەكان، دەزانم كە چەند شيوازي ھەيە بۆئەوھى مروڤقەكان ناچاربكات خويان بكوژن.

بۆمن گرنگ نەبوو كات چەندە، رۆژەكان چلۆن تيدەپەرن، مروڤقە كە خەونىكى مەزنى نەبييت ھەرگيز گرنگى بە كات و رۆژەكانى نادات چلۆن تيدەپەرن. پيكيك ئارەقم بەحەبيكەوھ خواردەوھ لەچاوەروانى ئەوھدابووم وەك تەمىك بە نھينى خۆم بەناو ديوارەكەدا بكەم. لەگەل خۆمدا ئەو چەقۆ بچكۆلەيەم برد، كەشەوانە ميوەم پى لەتدەكرد، كاتيک بە خۆمزانى پياوى قامچى بەدەستەكە لەبەردەم دەرگای مالهەكەى خويدا ھەموو كورپو كچانى قاوھخانەكەى لەدەورى خۆى كۆكردبۆوھ، دەمزانى ئەو بيترخە پلانيكى بۆمن دارپشتووھ ھەربۆيە بە ھيمنى، بە بيئەوھى كەسيان ھەست بە بوونم بكەن، لەپشت ديوارەكەوھ چوومە نزىكيانەوھ، بۆئەوھى لەناكاويكدا پەلامارى بەدم.

ئارامم لى بىر ابوو، هېزى ئه وهم نه مابوو له وه
 زياتر خوم راگرم و له چاوه روانى ئه وه دابم ئه و پلان
 بۆكوشتم دارپژيئت، ده زانم ئه و پياوه دهيه ويئت به توممت
 وتانه وته شه ره كانى بمكوژيئت و هه ره سم پى بيئيئت،
 ده بوو سنوريك بۆ رهفتاره كانى دانيم، به په له خوم
 هاويشته به رده مى، ئه و له شويني خويدا له سه ر به رديك
 دانيشتبوو پالى به ده رگاي خانووه كه وه دابوو، ويستي
 تاو بداته قامچييه كه ي، به لام من پيش ئه و هه لمه تم
 بۆبردو به هه موو هيزم چه قوى ميوه كه م له سه ر شانى
 چه پى چه قانده. ئه وه نده به رقيكى پرتوله وه ليئدا، گويم
 له خرمله ي برينى گوشت و ماسولكه كانى سه رشانى
 بوو، چه قوكه م به ته واوى له شانيدا نوقم كرد.

ئه و پياوه زله ي ترسيكى توقيينه رى له دلما
 دروستكردبوو، وه ك منداليك ده گرياو ليم ده پارايه وه،
 نازانم بۆچى هه ستى به زه ييم له و ساته دا بزوا، ريگه م
 به خوم نه دا جاريكى تر چه قوكه ده ربه يئمه وه و له
 شانى راستى بده م، هه رگيز بيرم له نازاردانى مروؤف
 نه كردوته وه، هه ستم به په شيمانى ده كرد، به خوم وت
 «ئاخر بۆچى ئه و كاره م كرد» نازانم بۆچى ئه و هه سته
 هه موو هيزى گيانمى ره وانده وه و په شيمانى ناخى
 ته نيه وه، ئه و به رده وام هاوارى ده كردو ده پارايه وه و

به دەم ئازارەو دەیگوت «ئای کورپە کەم بۆچی واتکرد! من باوکی تۆم بۆچی نامناسیتەو، دەمویست ئامۆژگاریت بکەم و کاری خراب نەکەیت، ئاخەرچلۆن مندال بەو شیوەیە بەرەنگاری باوکی خۆی دەبیتەو، کاتیەک باوکی لەسەر کارە خراپەکانی سزای بدات».

ئەو قسانەى گومانیکیان خستە دلمەو، هەرچەند لەسێماناشرینە کەیم دەروانى، هەرگیز بەباوکم نەدەچوو، وتم «هەى ناپیاو تۆ کەى باوکی منیت، من باوکی خۆم بە مندالی بینو، ئەو پیاویکی هەتا بلێی قوزو بە و یقار بوو، تۆیەکی قیزەون و ناشرین، چلۆن دەکریت خۆت بکەیت بەباوکم» ئەو دەستی لەسەر چەقوی میوەکە بوو، کە لەسەر شانیم چەقاندبوو، پێدەچوو لەهەولێ ئەو داویت لەشانه پرماسولکە کەى خۆی دەری بهینیت. بەخەندەیهکی تالەو، کە بۆگەنى سەگی تۆپیو لە دەمی دەهاتە دەرەو، وتی «تۆ بیربکەرەو بەزانه ئەو شەوێ تۆ لەکونی کیلونی دەرگا کەو سەیری دایکت دەکرد، ئەو پیاوێ بەسەر دایکتەو بوو ئەو کى بوو هالاک؟ ئەو من بووم، باوکت بووم تۆ لەخوین و ئیسکی منیت تۆ کورپە تاقانە کەى منیت، بزانه بۆچی دایکت منى بە جیهیشت؟ لەوانەیه نەزانیت، وەرە بامن پیت بلیم دایکت چلۆن بەدزی منەو لەگەل پیاویکی دراوسیکەمان پەيوەندى بەستبوو، ناپاکیی لێدەکردم، من هەستم پیکردبوو ئەو شەوانەى بەهۆى ئازارى ژيانمەو

ئەوئەندەم دەخواردەو، تەواو مەست و بێئاگا دەبووم
 و رۆ دەچوومە خەوئیکى قوولەو، بۆئەوئەى لە کاتە
 بێزارکەرەکانى ژيانم هەلێم، ئااخ دایکت.. بەلێ دایکە
 سۆزانىيەکەت بەهێمنى دەرگای لەپیاوی دراوسێکەمان
 دەرکەو و لە ژوورەکەى تەنیشتى تۆو هەتا سپێدە
 لەئامیزى يەکیدە بوون و رایان دەبوار، من ئەوئەم
 بەچاوەکانى خۆم بىنى، شەوئیک لەتینوئیتیدا بەخەبەرھاتم،
 کاتیک ئاوڕمدايەو دایکت لەتەنیشتمەو نەمابوو،
 بەئاستەم گوئیم لەقريوئەى دایکە سۆزانىيەکەت بوو کەلە
 باوئەشى دۆستەکەيا مەست ببوو، هێشتا کارىگەرى
 ئارەقەکەى ئیوارە لەخوئینمدا مابوو، ئەوئەندە خەوالوو
 بوم، وامدەزانى خەون دەبینم کاتیک دەرگاکەم کردەو
 دایکت بەرپووتى لە باوئەشى پیاوی دراوسێکەمان بىنى،
 لەو کاتەدا لێوى يەکتريان دەمژى.

ئای ئەو چى بوو بىنىم! کاتیک دایکە قەحبەکەت
 بەمنى زانى، نازانم چلۆن ئەو پیاوئەى لەپیش چاومدا
 شاردەو، بەرپووتى بەرەو رۆوم هاتوو لەئامیزى خۆى
 نام، مەمکە قوتەکانى لەسنگە توکنەکەم دەسوئى و دەمى
 بە گوئیکانمەو ناو بەچرپە پێى وتم «گيانەکەم حەزت
 لێیە بیکەيت» ئەو دایکە سۆزانىيەت ئەوئەندە لێزان بوو،
 بەو قسانەى منى خستە دۆخیکەو بۆخوئیشم نەمدەزانى
 ئەوئە خەون بوو يان راستى، دواتر تاوى دایە قوئم و بەرەو
 ژوورەکەى خۆمانى بردمەو، کە لەسەر سېسەمەکە

پالکە و تەم، کە و تە مژینی چوکم، بە و رەفتارە ی هەموو گومانیکێ لە ناخەدا سەریبەو، لە و کاتەدا دەمگوت «زێرین» ئە و پیاوێ کێبە لە ماله کە ماندا یە، ئە و بە دەنگیکێ هیمن وە کێ وە ی جادووم لیبکات پێی و تەم «پیاوێ کە، جگە لە تۆ هیچ پیاوێک لە ماله کەدا نییە، ئە و تەنە خە یالی ئە و مەشروبە نە فرە تییبە یە و اتلیدە کات خە و نی ناخۆش ببینیت».

سپیدە درەنگانیک کە بە خە بە رها تەم ئە و رۆ داوێ بە رده وام می شکی داگیر کردبووم، بوخۆیشم نە مەدە زانی ئە وە ی رۆیدا خە و ن بوو یان راستی، کاتیک ئیوارە لە بازارگە رامە وە، پیاوی دراوسیکە مان پیدە چوو بیبە ویت سوکایە تیم پینکات و بلیت «ئە مەشە و لە ماله کە ی خۆ تدا ژنە کە تەم تیر گا» بە خە ندە یە کی گالته ئامیزە وە لێ دەروانیم، لە چاوە کانیدا هەموو ئە و قسانە م دە خویندە وە، کە زانی لە چاوە حیزە کانیدا هەستم بە شتیک کردووە، لێ نزیکی بوومە وە بوئە وە ی لیدانیکێ باشی لێ بدەم، بە لام ئە و ریزیکێ زۆری لینام، وە کێ وە ی لە و کۆلانە دا لە من پیاو تری تیانە بیت».

لە و ساتە دا نە مەدە زانی چلۆن متمانە بە وە بکەم ئە و پیاوی قامچی بە دەستە باوکمە و درۆناکات، بە لام لە نا کواو یکدا بە خۆم هاتمە وە، زانیم ئە و تەنە درۆ یە کە بوئە وە ی لە کوشتنی خۆی ساردم بکاتە وە، هەربۆ یە بە هەموو هیزم پە لامارمدا، بە لام لە و کاتە یا هەموو

خەلكى قاوہ خانہ كە لىم كۆبۈنەوہ و تاوياندايە دەستم،
مىنىش ھەرئەوہ نىدەم پىكرا بەكەللە لىي بدەم و نىوچەوانى
نوقمى خويىن بكەم.

كاتىك بەخۆم ھاتمەوہ ژوورەكەم لەخويىنى نىو
چەوانى خۆمدا سوور ببوو، ئەوہ نىدەكەللەم بەديوارەكەدا
كىشابوو نىوچەوانى خۆم لەچەند لايەكەوہ تەقاندبوو،
ئاي ئەوہ چى بوو بەسەرم ھات، بىرم لەوہ دەكردەوہ،
بۆچى لە ديوارەكە ھاتمەدەرەوہ، ھۆشى ئەوہم نەبوو
حەبىك زياترم بخواردا تابەتەواوى بمكوشتايە،
ئىستاش نازانم ئەو قىزەونە لە ژياندا ماوہ يان نا،
بىرلەوہ دەكەمەوہ شەويكى تر سەردانى ديوارەكە
بكەمەوہ و دلنىابم لەوہى ماوہ يان مردووہ.

كات بۇ ژەمى ئىۋارە درەنگى كىردى، خاتوماريا بەدلىكى خەمبارەۋە وتى:

-ئەزانىت بەھۋى تابلۇكانەۋە، ئاگامان لەۋە نەمابوو شتىك بۇژەمى ئىۋارە ئامادە بكەين.

بەھۋى گىرەنەۋە پىرۋكى تابلۇكانەۋە، هيچمان ئاگامان لەخۇمان نەمابوو، بەھۋى دووبارەبوونەۋە برىنەكانى ناخم، دلم ئارەزۋى هيچ خۇراكىكى نەمابوو، بەلام دەبوو لەبەرپەرىسا شتىكم بخواردا، يەكىك لەرېنمايى پزىشكەكەم ئەۋەبوو، پىۋىستە لەۋ دۇخەيا گرنگى زياتر بەۋ خۇراكانە بەدم كە قىتامىن و كالورى زياتريان تىدايە بۇئەۋە پەرىسا برسى نەبىت، كەم خۇراک و لاواز نەبىت، ھەست بەبرسىتى نەكات، ئەۋ لەھەناۋى داكىدا دەژى، بەخوین و خۇراكى داكى دروست دەبىت و گەشەدەكات، تەننەت ھەموو ھەستىكى خۇشى و ناخۇشى داىك، كارىگەرى لەسەر مندالەكەى دەبىت، ھەربۇيە ھەمىشە داىكەكان مندالەكانيان بەبەشكىك لەجەستەى خۇيان دەزانن، دلنىام ئەگەر پەرىسا لەھەناۋى جوامىردا گەۋرە بوايە، ھەرگىز رېگەى بەخۇى نەئەدا نكولى لى بكات، ئەۋە ھەستى ھەموو داىكىكە بۇمندالەكەى. بەلام نازانم داىكى (نامۇ) چلۇن رېگەى بەخۇيدا بىئەستانە نامۇ تورېداتە ئەۋ

ژيانە سەختەو، ھەربۆيە بەببستنی ناوی پەریسا دلم دەلەرزیت و ھەموو جەستەو ناخم ئازاری بۆئەچیژیت. «ئاخ پەریسا کچە جوانەکەم، ئارەزووم دەکرد بەدریژایی ھەموو تەمەنم لەھەناوی خۆمدا ھەلمبگرتبایتایە و بمپاراستیتایە، بۆئەوھی ھەرگیز ھەست بە برسیتی و سەرماو ئازاری ژیان نەکەیت» من لە ئەندیشەیی خۆمدا بووم خاتوو ماریا وتی :

سەناریا کچەکەم ئارەزووی چی دەکەیت؟

ئەو لەناو دەرگای سەرھکی ھۆلەکەدا لەچاوەرپوانی ئەو ھەبوو وەلامی بدەمەو، ھۆشی ئەو ھەم نەمابوو لە ناو بەستەرەکەدا ھیچ شتیکی وەھای تیانەبوو بۆدروستکردنی ژەمیک، بەشەرمیکەو و تەم:

ببوورە خاتوون بەھۆی کاری پێشانگەکەو ھەم بیرم، چوو شتیکی بۆئێوارە بەھینمەو، وەرە تۆ دانیشە بۆخۆم دەچم لە کۆلانەکەیی لای خۆمانەو دوکانیکی سەوزە و میوھ فرۆش ھەیە شتیکی بۆئێوارە دەھینمەو.

خاتووماریا لەبەردەم دەرگاکەو بەپەلە گەراییەو بۆژوورەو، تاوی دایە جانتاکەیی و وتی:

تۆ پشوووبدە ئازیزم، من خۆم بەمیوان نازانم، ئیستا بۆخۆم ئەچم شتیکی دەھینم و ئامادەیی دەکەم.

ئەو ئێوارەیی خاتووماریا بۆخۆی شیویکی بەچیژی ئامادە کرد، پاش نانخواردن دووکۆپ چایی ھیناوە بەدەم داگیرساندنی جگەرەییەکەو لەخۆی رابوو، پیدەچوو

چيروکه کانی ژيانی (نامۆ) خه ميکی لادروست کردییت، هه ربویه کاتیک نیگا غه مگینه کانی له سهرم ویسته یانکرد، من ئه و خه مەم ده بیینی که دلی گرانکردبوو، ئه و بییری لای ئه و تابلویه نه بوو، که چلون وینای ئه و جهنگه م کیشاوه، من ده میک بوو به نازاره کانی (نامۆ) ئاشنا بووم، نازاره کانی ئه و له مندا بوونی هه بوو، بوئوه دی ئه و نازاره دی، که له ههستی ژنییتی خویه وه بو نامۆ هه ییوو بره وینمه وه، وتم:

- ناته ویت له دیمه نی تابلۆکه بروانیت؟
 وه کئوه دی له خه ونیکدا راپه نیت به خو ی هاته وه و
 وتی:

- زۆر ئاره زووی ئه وه ده که م بزانه چ تابلویه کت
 بوئوه و جهنگه کیشاوه؟

ئه و تابلویه م له سهر شیوه ی کۆلاژ کیشابوو، له ناو کۆمه لیک هیلدا، که له دووره وه وینه ی دیوارو په نجه ره ی ژووریکی ئه نواند، شیوه ی دوو مروقم دروستکردبوو، که تیک ئالابوون، جهسته یان تیکه ل به په نگی هیله کان ببوو، له دهستی یه کیکیاندا وه ک چه قویه ک و له دهستی ئه وی تریاندا شیوه ی قامچییه ک که له ملی ئه وی تریان ئالابوو، دیمه نی رۆخساری هه ردووکیانم به شیوه یه ک کیشابوو، که وینای نازارو هاواری تیا ده بینرا، ئه گه ر توژیک به وردی لینی ورد نه بوو ویتایه ته وه ئه سته م بوو ئه و دوو مروقه له ناو ئه و هه موو هیله تیک پزراوه ی، که

وینای ناوژووریکی داخراوی ئەواند جودا بکردایه ته وه. کاتیک تابلۆکه م هیتایه بهردهمی که میک لئی روانی، وای بۆدهچووم ئەسته م بیت به ئاسانی بیتوانیا ئەو دیمه نهی له نیویدا وینام کردبوو لئی تیگه یشتبایه، به لام خاتووماریا دواي که میک تیرامان په نجه یه کی له تابلۆکه نیزیکرده وه و وتی:

—ئوه تا.. دهیبینم، ئەوه نامۆ و پیاوی قامچی به دهسته که یه له گه ل یه کدیدا ده جهنگن، ئەوه دیواره کانی ژووره که یه تی، که پینده چیت نیوهی جهسته یان له نیو دیواره که دا به گیر هاتبیت.

دواي که میک بیدهنگی ئەو بهردهوام له تابلۆکه ی دهروانی، وتی:

—هه رچه ندله دیمه نی ئەو جهنگه دهروانم ئازارده چیژم، ئەو جهنگانه م به بیر دینیته وه که بهردهوام له گه ل ناخی خۆمدا هه بوون. کاتیک مروّقه خۆیدا ده جهنگیت زۆر سهخته بتوانیت ههست به چیژی ژیان بکات.

له دواي ئەو قسانه خاتووماریا جاریکی تر رۆچووه تابلۆکه وه، منیش گه رامه وه نیو ناخم، نیو ئەو جهنگه ی ژیانم له گه ل په ریسادا هه مبوو. ئایا په ريسا ده توانیت به هاتنه ژیانه وه کۆتایی به و جهنگه بینیت و ئارامی و ئاوه دانی بۆ ناخی ویرانم بگه رینیته وه؟ یان بۆخویشی به بیویستی خۆی هه موو تابلۆکان ده بنه چاره نووسی ئەو، هه رله سه ره تاي له دایکبوونیدا مه رگ گه مه به ژیانی ده کات؟!.

ئەو ھەندە لەخۆمدا پوچووبووم بئىئاگابووم لەو ھەى خاتووماريا دووقاو ھەى گەرمى ھىئابوو، بە دەم داگىرسانى جگەرەھىەكەو ھە تابلۇكانى بۇلاى دىوارەكە دوورخستەو ھە و ھاتە نىزىكمەو ھە، بە دەنگىكى خەمناكەو ھە وتى:

-دواى ئەو ھەى چىرۆكى خەونەكانى (نامۆ) ت كرده تابلۆ، چىتكرد، توانىت نامۆ لەو دۆخە دژوارە قوتارىكەيت؟

مروڤ ھەرگىز نازانىت چارەنوسى بەكوئ دەگات، كاتىك بەخۆى دەزانىت، ژيان گەمەى پىدەكات، دەشىت لەوگەمەيەدا خۆت لەناو خەونەكانتدا ببىنىتەو ھە، يان پىچەوانەى ئەو ھە، بكەويتە دۆخىكەو ھە مەرگ بەھىوا بخوازىت. من بەو خەونانەى نامۆ ئازارم ئەچەشت، ئەو ماو ھەى جوامىر لەتوركىابوو بىرم لەو كردهو ھە نامۆ لەو دۆخە دژوارە قوتارىكەم، ئەفسونى چوونە ناو دىوارەكان ھەستىكى جىاوازيان لا دروستكردبووم، تامەزرۆى ئەو ھەم دەكرد، تەنھا بۇجارىكىش بىت ئەزمونى بكەم، بۇخۆيشم نەمدەزانى نەھىنى ئەوكارە لەچىدايە!

ئايا (نامۆ) لەخەونەكانىدا بەناو دىوارەكانى ژوورەكەيدا پۆدەچىت، يان ئەو ھە ئەفسونىكە تەنھا لەناو مال و ژوورەكەى ئەودا بوونى ھەيە! پۆژىك بىرم لەو كردهو ھە تابلۆيەكى جوان، تابلۆيەك كەبوونى ژيانى تىدا بىت لەسەر دىوارى ژوورەكەى نامۆ بنەخشىنم تا

بتوانم له پریگهیهوه نامۆ به چێژی ژیان ئاشنا بکه مه وه،
 سێ رۆژ به سه رگه شته که ی جوامیر بۆتورکیا تیپه پریبوو،
 ژماره یه کی نه ناسراو په یوه ندی پیوه کردم، که وه لām
 دایه وه (نامۆ) بوو، به دهنگیکی غه مگینه وه وتی:

-ببوره ئه و رۆژه به هۆی کیشه یه کی بچووکه وه
 پۆلیس به ندی کردم، ئه مرۆ له به ندیخانه ئازاد بووم،
 کوری قاوه خانه که پیی وتم دهفته ره که م لای به ریزت
 پاریزراوه.

-به لی راسته، به لām من داوای لیبوردنت لی ده که م،
 له بیئاگاییمدا له گه ل خۆم بردم. ئه توانیت پیم بلیی بوچی
 پۆلیس به ندی کردبویت.

-ببوره ئه وه په یوه ندی به خۆمه وه هه یه، به لām زۆر
 دلخۆشم به وه ی دهفته ره که م نه که وته دهست خه لکی
 قاوه خانه که!

-که ی له قاوه خانه که ده بییت؟

-من ئیستا له ویم.

-ئیستا منیش دیم بۆلات و دهفته ره که ت بۆ ده هیتمه وه.

-زۆر سوپاس چاوه پیتم.

تابلۆى گەرانه وه
بۆ سروشت

دیمه نی پایز، تهلیسمیکی جیاوازی ههیه، مروّف دهگه پینیته وه بۆنیوخوی، بۆناو جیهانیکی ئەفسوناوی، ئەو جیهانهی واتلیدهکات بهتهنی بژیت و بههه موو ناخی خۆتا شوپیته وه و بهدوای شتگهلیکی ونبووی خۆتا بگه پیت، که له ساته وه ختهکانی ژیاندا فهرامۆشت کردون، دهتباته وه بۆناو هه موو شوینه تاریکهکانی ناخت و بهخۆت ئاشنادهکاته وه. مروّف کاتیک بهخۆی ئاشنا دهپیته وه، هه موو ئەو یاده وه ریه به نازارانهی لهگۆشه تاریکهکانی ناخیدا فهرامۆش کراون، دینه وه گۆو دوباره نازاری ئەدهنه وه.

ئەو رۆژه پایز بۆمن وهرزی خه مه کانم بوو، به دلکی تهنگه وه به ره و قاوه خانه که به پیکه وتم، بینینی نامۆ بۆمن هیوایه ک بوو، که ناخی پرله نازارمی بۆ بکه مه وه، هه رچه ند بیرم له نامۆ ده کرده وه سیمای به ناخم ئاشنا بوو، وه کئه وهی پیشتر بینیبیتم، یان ناسیبیتم، به لام له گه ل هه موو ئەوانه شدا زۆر جار ئەو مروّفانهی به رۆح و هه ست له یه کدی نیزیکن، کاتیک بۆیه که مجار به یه ک ده گن واهه ست ده کهن زۆر له میژه یه کتری ده ناسن.

له نیگای چاوه کانی نامۆدا هه ستم به نیزیکی ده کرد له رۆحمه وه، هه ربۆیه ئەو رۆژهی چوومه قاوه خانه که، له نیگای چاوه ههنگوینییه کانیدا ئەوه م بین، ئەویش به بینیم

گەشایەو، من دانیابووم ئەو هەستەى بۆمن لەناو قوولایی ناخییەو، کاتیکی دانیشتین و خۆم پێ ناساند، هەستی بەبوونم دەکرد، بەزەر دەخەنەیه کی شیرینەو، وتی «ناوم نامۆیە» دەفته رەگەم لەجاناکەم دەرھینا و خستە سەر میزەگە، نامۆ چاویکی بەلاپەرەکانیدا خشانوو لەسەر میزەگە دای نایەو و کەمیک لیمی روانی و وتی :

–دەفته رەگەت خویندەو؟

–ببوره ئەو دەلیم.. بەلی، هەمووانم خویندۆتەو، چیرۆکی زۆر سەیری تیاوو، ئەلیم تۆبۆچی خەونی ئاوا ناخۆش دەبینیت.

–نازانم بەرپێرتان چلۆن بیر لەژیان دەکەنەو! لەوانەیه هەتا ئیستا بیری لەخۆت نەکردبیتەو و خۆت نەناسیبیت، مەرۆف ئەو کاتەى خەونەکانی هەرەس دەهینن، ئەو ساتە هەست بەمەرگی خۆی دەکات.. تۆ تائینستا خەونەکانت هەرەسیان هیناوه؟

–هەموو مەرۆفیک رابردووێکی تال و ناشرینی هەیه کەلێی پەژیوانە، بەلام مەرچ نییە ئەو بەمەرگت ئاشنا بکات. –بەپروای تۆ مەرگ چییە ؟ ها.. خەلکی تەنھا مەرگ لەجەستەدا کۆدەکەنەو، نازانن مەرگ لەنیو پۆح و هەستی مەرۆفایە، کاتیکی مەرۆف لەدەرپرینی هەستەکانی ئازاد نەبوو، هەستی بە بوونی خۆی نەکرد، ئەو بۆخۆی مەرگیکی هیواش و بەئازارە، زۆریکی لەمەرۆفەکان لەم شارەدا هەست بەو ناکەن، بە هیواشی دەمرن.

-تۆ بۆچی ئاوا بىر دەكەيتەوۋە ۋ ھەست دەكەيت تەنھا
-مروڧىكى زۆر جياواز بيت لەم شارەدا؟.

-مروڧ كاتىك لەشارەكەى خۇيدا دلى دەپنەجىت،
ئىتر ھەست بەنامۆ بوونى خۇى دەكات، من دلنىام
زۆرىك ھەيە لەم شارەدا ۋەك من ھەست بەنامۆبوونى
خۇيان دەكەن، ھەست بەوۋ دەكەن، كەبە ھىۋاشى دەمرن،
بەلام باسى ناكەن، ھەندىكىان چىروكى مەرگى خۇيان لە
شىعرىكدا يان لە چىروكىندا دەنوسنەوۋ، ھەندىكى تريان
تەنھا بەبىدەنگى لەگەل مەرگى خۇياندا دەژىن.

نامۆ بەشىۋازىكى جياواز ئەدوا، جياواز لەھەموو
ئەو كەسانەى بەدواى وشەيەكدا دەگەرپىن، تا وئىنەيەكى
دروستكراوى جوان بۇخۇيان لەھەستى بەرامبەرياندا
دروست بكەن، بەردەوام جگەرەى دەكىشا، لەگەل ھەموو
مژىكى قوولدا لەسەماى چىرى دوكلەى جگەرەكەى
دەرۋانى، ۋەكئەۋەى ببىەۋىت لەنئویدا تابلۇيەك بدۆزىتەوۋ
گوزارشت لەھەستەكانى ناخى بكات. ويستم دوبارە پىنى
بلىم «ئەو چەند رۆژە لەسەرچى بەندكرابوويت»، بەلام
لەو سەرەتاي يەكتر ناسىنەماندا ئەوپرسىارەم بەشىۋا
نەزانى، ئەۋەى جىگەى سەرنجى من بوو ناۋەكەى بوو،
ۋتم:

-تۆ بەراستى ناوت (نامۆ) يە، يان ئەۋە تەنھا نازناۋىكە
بۇخۆت داتناۋە؟

-دەلنایام دایکم بەخۆشەویستییه وە منی دروست
 نەکردوو، حەزی بەبوونم نەکردوو، بۆیە ئەو ناوەی
 لێناوم، دەلنایام ئەو دەیزانی من بەم ژیانە نامۆ دەبم.
 لە سیمماو گوتارەکانیدا هەستم بەتاریکی ناخی دەکرد،
 بیرم لەوە دەکردوو نامۆ بگەرینمە وە بۆخەونی ناو دیواری
 مالهەکی، ئەوەی لای من پرسیاربوو خەونەکانی بوو،
 رۆچوونی بووبەناو دیوارەکاندا، هەربۆیە بەپرسیارێک
 گەراندەمە وە بۆ نیو جیهانە تاییهتییهکە ناخی خۆی و
 وتم:

-تۆ بەراستی بەجەستە دەچیتە ناو دیوارەکانە وە، یان
 ئەو تەنیا لەهەستی ناخی خۆتە وە وینای دەکەیت.

-دیوارەکان ئەفسونی خۆیان هەیه، دەبیت لە کۆد
 و زمانیان تییگەیت، هەتا خۆت لەجەنجالی ئەم ژیانە
 قیزە و نە قوتار بکەیت کە مەرۆفەکان بە دەستی خۆیان
 دروستیان کردوو، مەرۆف لێرە لەبری خۆشەویستی،
 ژەهر رۆدەکە نە ناخی یەکتیرییه وە، من دەمەیت ئەو
 ژەهرە لەخۆمدا خالی بکەمە وە، لە دیوارەکانە وە، لەم
 ژیانە نەفرەتییه بروانم. بۆئەوەی خۆم بەدوور بگرم لەو
 وشانە ی ئازارم ئەدەن.

-نامۆ پییم بلی، تۆ بەو رەفتارانە تەوانیوتە ئەو بەکەیت
 کە ئەتە ویت؟ ئایا تەوانیوتە خۆت لەو هەموو ئازارانە خالی
 بکەیتە وە؟ تۆ پییم بلی، منیش ئازاریکی زۆرم هەیه، کە ئەم
 ژیانە پیی بەخشیوم، دەمە ویت خۆمیان لێ خالی بکەمە وە.

—سه ناريا.. ليڙه مروڦ بير له خوځي ناکاته وه، گه وره ترين کيشه ي مروڦ ليڙه نه وه يه، که ناتوانيت شوږش به سر خوځيدا بکات، کاتيک نه وه تکرډ نه وکات خوټ دهناسيت، خوټ له هه موو نازارو ژه هر يکي مروڦه کان خالي ده که يته وه.

ديار بوو نامو به قسه کاني، هيندي هيندي بو ناو جيهانه که ي خوځي په لکيشي ده کردم، نار ه زوي نه وه م ده کرد وه که نه و، هه موو ژيانم له ناو چوارديواري ژو وره که مډا به سر ببردبا، نازانم نامو چلون بيري له من ده کرده وه، نيا نه و له چا وه کانه وه هه ستي به نازاري ناخم کردبوو، يان نه و يش وه ک من له گه ل نازاري خوځيدا نه تلايه وه و به دووي که ليننيکدا ده گه را تا خوځي تيا خالي بکاته وه.

پربه دل نار ه زوي نه وه م ده کرد، چي زو وتره له گه ل نامو، نه زمووني جيهاني ناو ديواره کاني بکه م، له قسه کانيدا به دواي که ليننيکدا ده گه رام تاجيگه ي هه سته کاني خو مي تيا بکه مه وه، هه ربويه وتم «نامو.. ئيستا من له نيو نازاريکي زور سه خندا ده ژيم، پيوستيم پيټه له گه ل خوټ گه شتيک به ناو ديواره کاندا بکه م، ده مه ويت بوته نها ساتيکيش بيت له م ژيانه قيزه ونه به دوور بم و بچمه شوينيکه وه بو ني خو شه ويستي و جواني ژياني تيا بيت» نامو به نيگايه کي پرله گومانه وه ليمي رواني، به دم هه لکيشاني هه ناسه يه کي قووله وه وتي «ئيستا هه ست ده که يت مه رگ گه مه ت له گه لدا ده کات!» کاتيک نه وه ي وت، هه ستمکرد

تەواو بەناخم ئاشنایە، درکی بەهەموو ئازارەکانی ناخم کردوو، بەتەواوی لە نیو دال و پوچی مندا دەژی.

دانیابووم لەوەی ئەویش بەدووی ئەو خەوانەو بوو، کە ماوەیەک ئومیدی من بوون، هەربۆیە بەهەستیکی سادەو بە دەم داگیرسانی جگەرەیهکەو پاکەتەکە ی لێ نزیک کردمەو، منیش جگەرەیهکم پێ کردو هەردوو کمان پێکەو خۆمان لە نیو دوکەلی جەگەرەکاندا ونکرد، وتم «مەرگ لێم ناگریت دەمەوێت لەناو ئەفسونی دیوارەکاندا ژیان بدۆزمەو و لەمەرگ هەلێم» چاوەکانی نامۆ بۆ دەرەوێ قاوەخانەکە دەپروانی، ئەو ماوەیە لەیەکتەریدا پوچوو بووین بیئاگابووین لەوەی زۆریک لەو کچ و کورپانە ی ناو قاوەخانەکە بەردەوام تاو ناتاویک لەئیمەیان دەپروانی، نازانم مەوێکان بۆچی ئەوەندە ئارەزووی ئەوە دەکەن بەدوای ژیانی خەلکی ترەو بن؟ ئەو هەلوێستە ی ئەوان منی زیاتر لە بۆچوونەکانی نامۆ نزیکتەر کردەو، نامۆ وتی «مالەکەم لە شوینیکی زۆر دوورە شارە، کە ی ئارەزوو دەکەیت من ئامادەم» بۆئەوێ ئەو پلانی لەئەندیشەمدا بوو بەجێ بگەینم بپارمدا، بۆپوژی دواتر بەیەکەو بەچین بۆمالەکە ی و تابلۆیەکی تایبەتی بۆ بنەخشینم.

ئەو پوژە هەستیکی بەچێژ هەموو جەستەمی تەنیبەو، بۆ شەوێکە ی لەخەیاڵی ئەویدا بووم لەمالەکە ی نامۆ لەسەر دیواری ژوورەکانی چ تابلۆیەک بنەخشینم، تا مانای ژیان و خۆشەویستیمان پێ ببەخشیت و بمان گەڕینیتەو بۆبوونی راستەقینە ی خۆمان.

بۆ پوژى دواتر هەندىك لەكەرەستەكانم وەك پەرمووجى گەرەو بچوك و چەندىن بۆيەم لەهەموو رەنگەكانم لەناو جانتايەكدا ئاژوو، پەيوەندىم بەنامۆوە كرد، لەقاوەخانەكە چاوەرپىم بكات و پىكەوە بچىنە مالهەوە ئەو ئەزمونە پىكەوە تاقىبەكەينەو، هەردووكان پىكەوە بچىنە خەونىكەو، كە مانای ژيانى تىابىت. بۆخۆيشم نەمدەزانى تاچەند دەتوانم لەو كارەدا سەرکەوتوو دەبم، يان نا، بەلام ئەو پالنه‌ربوو لەناخدا قوتارکردنى ئەو مروڤه‌بوو، كە بەدەست خۆيەو گىنگلى ئەداو لەجەنگى نىو خۆيدا ئازارى ئەچەشت.

كە چوومە نىو قاوەخانەكەو، نامۆ وەك هەموو رۆژانى تر لەگۆشەى قاوەخانەكە لەچاوەروانى مندابوو، هىچمان ئارەزووى خوارنەوهمان نەكرد، كاتىك چووينە دەرەوە كورپى سەرکاژىرەكە، بەنىگايەكى پرلە پرسىارەوە لىمانى دەروانى، كە سواری ئۆتۆمبىلەكەم بووین بەنامۆم وت: «مالەكەت لە كوێيە؟» نامۆ وەكئەوئە توشى لەبىرچوونەو هاتىت، كەمىك لە خۆى رام، پاشان بەدەستى راستى قژە درىژ و ئالۆزكاوەكەى بۆدواى سەرى خۆى هەلدايەو و كەمىك لە پىشى خۆى روانى و وتى «گەرەكى هەژاران پىدەزانىت» هەرگىز ئەو ناوى گەرەكەم لەم شارەدا نەبىستبوو، هەربۆيە نامۆ تاگەيشتىنە ئىرە رىنمايى كردم،

کاتیکی هاتمه ئەم مالهوه، هیچی تیا نهبوو، تهنهها لهم ژوورهی پشتهوه ئەو كهنتۆره كۆن و شكاوهدیلی بوو كهلهناو ئەوخانهیهدا كهدهرگای پێوه نه مابوو چهند کتینیکی تیا بوو، له گهڵ راخهریک، كهله زۆر جیگهوه شی ببوو و ریشاله کانی به ده رکه وتبون، لهم ژوورهی پیشهوه، تهنهها راخهریک و میزینی تهله فزیونی تیا بوو.

کاتیکی هاتمه ژووردهوه، سه رهتا ترسیک ناخمی داگیر کرد، له سه ر دیواری ژوورده که ی پشتهوه، وینه ی دایکیم بینی، كه نامۆ به چه قوی میوه که هه لیکۆلیبوو، له گهڵ ئەو گوریسه ی نامۆ به بنمیچی ژوورده که وه هه لیواسیبوو، هه ر له شوینی خۆی مابوو، نامۆ زۆر به ئاسایی و هیمنی رهفتاری ده کرد، داوام لیکرد ئەو گوریسه ی، که وه ک پته ی سیداره هه لیواسیبوو به ناوه راستی بنمیچی ژوورده که دا شوپببوو له یی بکاته وه، به لام ئەو رازی نه بوو، وتی «لینگه ری با له شوینی خۆی بیت، دلنیا به هه موو یه کیک له ئیمه روژیک پێویستیمان پێی ده بیت» ئەو قسانه ی ده رونی ته واو گرژ کردم، له گهڵ ئەوه شدا ئومیدی ئەوه م هه بوو بتوانم نامۆ له و دۆخه ده رونییه قوتار بکه م، ئەو که به ره و چیشته خانه که ی ده ره وه چوو ه من چاویکم به ژوورده که یدا گیرا، به دوای شوینیکی گونجاودا ده گه رام تا تابلۆیه کی تایبه تی تیا بکیشم.

به ته نیشته ئەو دیواره ی نامۆ به چه قو وینه ی دایکی و پته ی سیداره که ی له سه ر هه لکۆلیبوو، شوینیکی

گونجاوم دۆزییه‌وه، که ره‌سته‌کانم له به‌رده‌م دیواره‌که دانا، سه‌ره‌تا به په‌رموچه گه‌وره‌که پووبه‌ریکی فراوانم به بۆیه‌ی شین ره‌نگ کرد، له و کاته‌دا نامۆ دووکوپ چایی به‌ده‌سته‌وه بوو، که هاته ژووره‌وه له‌دیمه‌نی دیواره‌که‌ی روانی و وتی «ده‌ته‌ویت تابلۆی چی بکیشیت؟» له و کاته‌دا له‌سه‌ر پالیتکه‌که‌ی ده‌ستم سه‌رقالی پۆکردنی ره‌نگه‌کان بووم، مه‌به‌ستم نه‌بوو ئه‌وه‌ی له‌بیرم‌دایه‌ راسته‌و خۆ پیی بلیم، له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم «تۆ دانیشه‌ چاوه‌ریکه‌ تا من له‌کاره‌کم ده‌بمه‌وه» نامۆ به‌بیئه‌وه‌ی پرسیاریکی تر بکاته‌وه‌ کوپه‌ چاییه‌کانی له‌سه‌ر راخه‌ره‌که داناو به‌رامبه‌رم دانیشتم، منیش به‌ده‌م خواردنه‌وه‌ی چاییه‌که‌وه ده‌ستم به‌کیشانی تابلۆیه‌کی سروشت کرد.

له‌سه‌ر دیواره‌که‌ وینه‌ی دارستانیکی سه‌وزم کیشا، که‌چه‌ندین داری هه‌مه‌ جووری تیندابوو له‌به‌رده‌میدا وینه‌ی ده‌ریایه‌کم کیشا که‌شه‌پۆله‌کانی که‌فو کولیکی سپی له‌که‌ناره‌کانیدا دروستکردبوو، ئه‌گه‌ر له‌دووره‌وه لیت بروانیبا، واه‌ه‌ستت ده‌کرد له‌نیو چری دارستانه‌که‌وه له‌دیمه‌نی ده‌ریاکه‌ت ده‌روانی.

خاتوماریا وتی «ئه‌و تابلۆیه‌ تانیستا له‌م ماله‌دا هه‌رماوه» بۆئه‌وه‌ی جیگه‌ی تابلۆکه‌ی نیشان بده‌م به‌هیمنی له‌ شوینی خۆم هه‌لسام و به‌ره‌و ژووره‌که‌ی دواوه پۆیشتم، به‌هیمنی به‌دوامدا هات، کاتیک چوینه‌ ژووره‌وه

خاتوماريا وتى « كوا.. خۆلەسەر ديوارەكە تابلۆكەى لى نىيە!» بەرەو تەنیشتى دەرگاگە چووم و ئەو پارچەخامەى ديمەنى تابلۆكەم پى داپۆشيبوو لىم كەردەو، كاتىك تابلۆكەى بىنى، كەمىك بەوردى لى روانيو وتى «بۆچى تابلۆكەت داپۆشيو» من وەلام نەدايەو، گەرەمەو و بۆژوورەكەى پىشەو و دانىشتم، خاتوماريا، گرنكى بە وەلامى پرسىيارەكەى نەدا، كاتىك ھاتە لامەو دانىشت وتى «ئى.. دواى ئەو چى رويدا؟» كەمىك بەناخى خۇمدا چومەو، نازانم بۆچى ئەوئەندە دلم توند بو، ھەستىمرد چاوەكانم تەربىبون، گريانىك گەروومى توند كەردبو، ھەناسەيەكى قوولم بە ئازارەو ھەلكىشاو وتم:

لەدواى چەند خولەكەىك تابلۆكەم تەواو كەرد، نامۆ بەخەندەيەكى گالته جاربيەو لەدیمەنى تابلۆكەمى دەروانى، وتم «بۆچى پىدەكەنیت» ئەو وەلامى نەدامەو، تەنھا شاننىكى ھەلتەكاندو خەندەى لىوھەكانى بزر كەرد، چومە تەنیشتى نامۆ و، لەدوورەو لەتابلۆكەم روانى بۆئەوھى نەوھك لەشوينىكدا شتىكم لەياد كەردبىت، بەنامۆم وت «ئىستا پىم بلى چلۆن دەتوانىن بچىنە نىو ئەو تابلۆيەو» نامۆ بە نىگايەكى پەرلە پرسىيارەو لى روانىم، دواتر لەكەنتۆرەكەدا زەرفىكى نايلۆنى بچووكى دەرھىنا، كەچەند ھەبىكى بچووكى رەنگ سىپى تىدابو، لەگەلدا قاپىك ئارەق و پەرداخىكى ھىنا و لەبەردەمدا داينا، بەبىئەوھى ھىچ شتىك بلىت بەرەو ناندىنەكە رۆيشت،

دوای چەند خولەکیک گەرایەوێ بوئێک ئاوو پەرداخێکی تری هیناو لەنیوانماندا دایناو وتی «بوئەوێ بچینە نیو دیوارەکەوێ پیویستە لەگەڵ من پێکیک بخۆیتەو» ئەو پەفتارەوێ نامۆ ترسیکی لەناخدا دروستکرد، گومانم لەوێ هەبوو لەم ماله چۆلە دا لەگەڵ کەسیکدا کە هیشتا بەتەواوی نایاسم چلۆن بتوانم پێکیک عارەق بخۆمەوێ. نامۆ هەستی بەسیما ترساوێ کەم کردبوو، هەربۆیە پێی وتم «مەترسە هیچت بەسەر نایەت، تەنھا چەند کاژیریکمان پێدەچیت، ئەگەر دەتەوێت لەگەڵ من بچیتە دیوارەکانەوێ و پیاوی قامچی بەدەستەکە ببینیت، ئەوا پیویستە ئەو کارە بکەیت» کاتیکی ناوی پیاوی قامچی بەدەستەکەوێ هینا، هەستیکی لەناخدا بو بێنیی دروست بوو، هەربۆیە بە گومانیکەوێ رەزامەندی نیشاندا.

نامۆ هەردوو پەرداخەکەوێ لەئارەق نیوێ کرد، پاشان تالیواری پەرداخەکە ئاوی تیکرد، رەنگی ئەو ئارەقەوێ کەوێک ئاو وابوو گۆرا بو رەنگیکی شیریی کال، پاشان دوو حەبی لەنیو زەرەفەکە دەر هیناو هەر پەرداخیکە بێکی تیکرد و بەو کەوچکەوێ لەناو پەرداخێ چاییە کە دابوو هەردووکیانی تیک هەلدا تەبەتەواوی دەنکەکان تۆنەو، وتی «هەولبەدە بوونی ئارەقەکە نەکەیت نەکا دلت تیک بچیت، ئەگەر دەتوانیت بەجاریک یان دوو جار هەمووی بخۆیتەو» پەرداخەکەوێ بەدەستیوێ گرتبوو لەچاوەروانی مندابوو لەگەلیدا بێخۆمەوێ، منیشبە هەمان شیوێ ئەو بەدوو جار هەموو ئارەقەکەم خواردەوێ.

کاتیگ دەمم لەپەرداخە که دوورخستەو، چێژیکی ناخۆش تەزوویەکی بەجەستەمدا هیتا، لەو ساتەدا خەریکبوو گەدەم دەهاتە دەرەو، نامۆ لەدوای خواردنەوێی پەرداخە که وتی «هەولبەدە تامی ئارەقە که فەرامۆش بکەیت بۆئەوێ گەدەت تیک نەچیت» من لەو ساتەدا هەموو هەستەکانم لەو داکۆبوو چی پووئەدات، چیم بەسەر دیت؟ یان لەدوای خواردنەوێ ئێو ئارەقە بەو حەبەو دەبیت چ ئەفسونیک پووئەدات، ترسی ئەو هەبوو پیاوی قامچی بەدەستە که لەدوامانەو ئامبازمان بیت و هەموو جەستەمان شین و مۆر بکاتەو. گویم لەدەنگی نامۆ بوو وتی «وەرە با پووئەدات ئەو تابلۆیە که کیشاوتە، بزانی لەنیویدا چی پووئەدات».

هەردوو کمان بەتەنیشتی یەکەو دانیشتبووین لەدیمەنی ئێو تابلۆیەمان دەروانی، که دروستکردبوو، پاش چەند خولە کێک هەستکرد تەزوویەک لەسەر مەو دەرست بوو، هەموو جەستەمی تەننیهو، هەستم بەسربوونی سەرم دەکرد، وینەیی تابلۆکە لەپیش چاوەکانمدا بەهەموو لایە کدا دەجولا، لەکەشتییەک دەچوو لە قوولایی دەریدا بەدەم شەپۆلەو خۆی راژەنیت، دیمەنی نیوێ تاریکی ژوورە که زیاتر بیناییمی تەلخ کردبوو، تابلۆکە لەپیش چاوەکانم بەردەوام دەهاتو دەچوو، تاوای لیھات دیمەنی تابلۆکە لەپیش چاومدا ئەوێ گەورەبوو هەموو بیناییمی گرتەو.

له ناو چرې دارستانه که دا به تهنې به ئاراسته ی
 ده ریاکه ده رۆشتم، بۆنو به رامه ی ئه و دارسنه و به رانه ی،
 که کیشابووم تیکه ل به بۆنی ئه و گولانه ی، که له دامینه ی
 دره خته کاندای بوون لوتیان پرکردبووم. بۆخویشم
 نه مده زانی بۆچی به ره و ئاراسته ی ده ریاکه ده رۆم،
 ته نها هه ستیک له قوولایی دلمدا په لکیشی ده کردم، له ویدا
 من خۆم نه بووم که هه میسه ترس ناخی داگیر کردبووم،
 ده رونم ته واو و الابوو، له ناخدا هه ستم به ئازادی خۆم
 ده کرد، ئاره زووی ئه وه م ده کرد وه ک مندالیک له ناو
 ئه و دارستانه دا ره فتارم بکردبا، کاتیک نیزیکی ده ریاکه
 بوومه وه نامۆ له نا کاو یکدا هاته ته نیشتمه وه و ده ستی
 راستی گرتم وتی «ئاگا درای خۆتبه نه کا پیاوی قامچی
 به ده سته که له م ناوه دا به دوامانه وه بیته».

له سیمای نامۆدا ئه و ترسه م ده بینی، که پیاوی
 قامچی به ده سته که له ناخیدا دروستی کردبوو،
 ئاورپیکم بۆچوارده وری خۆم دایه وه، جگه له خۆمان
 هیه چ مرۆفیکم له و ناوه دا نه بینی، هه تاچا و بری بکردبا
 له که ناری ده ریاکه وه دارستانی چر دریزه ی هه بوو،
 له دامینه ی هه موو داره کاندای چه ندین گولای هه مه جوړو
 په نگاو په نگ ئه و ناوه یان به بۆن و به رامه ی خۆیان
 پرکردبوو، سه یریکی نامۆم کردو وتم «ئیره خه ونه کانی

منه، هه‌میشه له‌هه‌ولی ئەوه‌دا بووم رۆژیک پێی ئاشنا‌بم
 د‌ل‌ن‌ی‌ا‌ب‌ه‌ پ‌ی‌ا‌و‌ه‌ ق‌ا‌م‌چ‌ی‌ ب‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌ک‌ه‌ ه‌ه‌ر‌گ‌یز‌ ن‌ا‌ت‌و‌ا‌ن‌ی‌ت‌ پ‌ه‌ی
 ب‌ه‌ن‌ا‌خ‌م‌ان‌ ب‌ه‌ر‌ی‌ت‌ و‌ د‌ز‌ه‌ ب‌ک‌ا‌ت‌ه‌ ئە‌ن‌د‌ی‌ش‌ه‌ک‌ا‌ن‌م‌ا‌ن‌ه‌و‌ه‌» ک‌ا‌ت‌ی‌ک
 ئە‌و‌ه‌م‌ ب‌ه‌ ن‌ا‌م‌ۆ‌ و‌ت‌، س‌ی‌م‌ا‌ ت‌ر‌س‌ا‌و‌ه‌ک‌ه‌ی‌ ئ‌ا‌ر‌ام‌ ب‌ۆ‌و‌ه‌ و
 ب‌ه‌د‌ل‌ی‌ک‌ی‌ پ‌ر‌ل‌ه‌ ئ‌و‌م‌ی‌د‌ه‌و‌ه‌ و‌ت‌ی‌ «ل‌ه‌م‌ن‌د‌ا‌ی‌دا‌ ز‌ۆ‌ر‌ی‌ک‌ ل‌ه‌و
 خ‌ه‌و‌ن‌ا‌ن‌ه‌م‌ د‌ه‌ب‌ی‌ن‌ی‌ م‌ن‌ی‌ش‌ و‌ه‌ک‌ ت‌ۆ‌ ئ‌ا‌ر‌ه‌ز‌و‌وی‌ ئە‌و‌ه‌م‌ د‌ه‌ک‌ر‌د
 ل‌ه‌ د‌ا‌ر‌س‌ت‌ا‌ن‌ی‌ک‌ی‌ و‌ه‌ا‌ د‌ا‌ ب‌ه‌و‌ی‌س‌ت‌ی‌ د‌ل‌ی‌ خ‌ۆ‌م‌ گ‌ه‌م‌ه‌ب‌ک‌ه‌م‌،
 د‌و‌ور‌ل‌ه‌ ه‌ه‌م‌و‌ ئە‌و‌ا‌ن‌ه‌ی‌ ر‌ۆ‌ژ‌ا‌ن‌ه‌ ب‌ه‌ت‌ا‌ن‌ه‌ و‌ ت‌ه‌ش‌ه‌ر‌ه‌ک‌ا‌ن‌ی‌ان‌
 ئ‌ا‌ز‌ا‌ر‌مان‌ ئە‌د‌ه‌ن‌ و‌ ر‌ی‌گ‌ر‌ی‌م‌ان‌ ل‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ن‌ ب‌ه‌خ‌ه‌و‌ن‌ه‌ک‌ا‌ن‌م‌ان‌
 ئ‌ا‌ش‌نا‌ ب‌ی‌ن‌».

د‌ه‌ن‌گ‌ی‌ ج‌ر‌ی‌و‌ه‌ی‌ ئە‌و‌ چ‌ۆ‌ل‌ه‌ک‌ا‌ن‌ه‌ی‌ ل‌ه‌نا‌و‌ چ‌ر‌پ‌ی‌ گ‌ه‌ل‌ای
 د‌ه‌ر‌ه‌خ‌ت‌ه‌ک‌ا‌ن‌ه‌و‌ه‌ د‌ه‌ه‌ات‌ن‌ و‌ گ‌ه‌م‌ه‌ی‌ان‌ د‌ه‌ک‌ر‌د‌ ئ‌ا‌و‌از‌ی‌ک‌ی
 ئە‌ف‌س‌و‌ن‌ا‌و‌ی‌ ب‌ه‌ گ‌و‌ی‌ک‌ا‌ن‌م‌ان‌ د‌ه‌ب‌ه‌خ‌ش‌ی‌، ه‌ه‌ر‌د‌و‌و‌ک‌م‌ان‌
 ل‌ه‌ج‌و‌ا‌ن‌ی‌ ئە‌و‌ س‌ر‌و‌ش‌ت‌ه‌ د‌ل‌ر‌ف‌ی‌ن‌ه‌دا‌ ت‌ه‌وا‌و‌ ر‌ۆ‌ چ‌و‌و‌ ب‌و‌و‌ی‌ن‌،
 ل‌ه‌و‌ی‌دا‌ ئ‌ی‌م‌ه‌ و‌ی‌ن‌ای‌ ر‌ا‌س‌ت‌ه‌ق‌ی‌ن‌ه‌ی‌ خ‌ۆ‌م‌ان‌ ب‌و‌و‌ی‌ن‌، ه‌ی‌چ
 د‌ه‌م‌ا‌م‌ک‌ی‌ک‌ ب‌ه‌ر‌و‌م‌ا‌ن‌ه‌و‌ه‌ ن‌ه‌ب‌و‌و‌، ن‌ا‌ز‌ا‌ن‌م‌ ت‌ه‌ل‌ی‌س‌م‌ی‌ ئە‌و‌ د‌ه‌ن‌ک‌ه‌
 ح‌ه‌ب‌ه‌ چ‌ی‌ ب‌و‌و‌ و‌ای‌ ل‌ی‌ک‌ر‌د‌ب‌و‌و‌ی‌ن‌ ب‌ه‌ئ‌ا‌ز‌ا‌د‌ی‌ ئە‌د‌و‌ا‌ی‌ن‌ و‌ ب‌ه
 ئ‌ا‌ز‌ا‌د‌ی‌ ر‌ه‌ف‌ت‌ا‌ر‌م‌ان‌ د‌ه‌ک‌ر‌د‌.

ن‌ا‌م‌ۆ‌ ب‌ه‌ د‌ی‌م‌ه‌ن‌ی‌ ئە‌و‌ س‌ر‌و‌ش‌ت‌ه‌ ت‌ه‌وا‌و‌ ئ‌ا‌ر‌ام‌ و‌ د‌ل‌خ‌ۆ‌ش
 د‌ی‌ا‌ر‌ب‌و‌و‌، ل‌ه‌ن‌ا‌ک‌ا‌و‌ی‌ک‌دا‌ ه‌ه‌م‌و‌و‌ پ‌ۆ‌ش‌ا‌ک‌ه‌ک‌ه‌ی‌ ل‌ه‌ب‌ه‌ری‌ د‌ا‌م‌ال‌ی
 و‌ خ‌ۆ‌ی‌ ت‌ه‌وا‌و‌ ر‌و‌و‌ت‌ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه‌ و‌ د‌ه‌س‌ت‌ه‌ک‌ا‌ن‌ی‌ ب‌ۆ‌ئ‌ا‌س‌م‌ا‌ن‌ی
 س‌ا‌م‌ال‌ی‌ ئە‌و‌ س‌ر‌و‌ش‌ت‌ه‌ ب‌ل‌ن‌د‌ ک‌ر‌د‌ و‌ ب‌ه‌ ه‌ی‌م‌ن‌ی‌ ب‌ه‌ر‌ه‌و
 د‌ه‌ر‌ی‌ا‌ک‌ه‌ چ‌و‌و‌، م‌ن‌ی‌ش‌ ب‌ه‌ ب‌ی‌ئ‌ه‌و‌ه‌ی‌ ب‌ی‌ر‌ ل‌ه‌ه‌ی‌چ‌ ش‌ت‌ی‌ک

بکەمەو بەوینەى ئەو خۆم تەواو رۆتکردهو و بەدوايدا
 خۆم کردەناو دەریاکەو، کە شەپۆلەکانى گەمەى
 لەگەلدا دەکردین. ئیئە لەناو دەریاکەدا بووین، لەگەل
 هاتنى شەپۆلە بلنەکاندا پیر بە دل و دەرونمان هاوارمان
 دەکردو یەکتريمان لەئامیز دەگرت، کاتیئک شەپۆلەکان
 ئیئەیان لەخۆیدا ون دەکرد بەتاسەو بەدووی یەکتريدا
 دەگەرین، ماوہیەک لەگەل شەپۆلەکاندا گەمەمان کرد،
 جەستە و دەرونمان بەئاوی ساردی دەریاکە تەواو
 ششستەو، ئەوہندە دەرونمان خالی بوو، هەستمان
 بەزمانى درەختەکان دەکرد، لەزمانى چۆلەکەکان
 تیدەگەیشتین، کە بۆلای خویان بانگیان دەکرین.

نامۆ دەستی چەپی گرتم و بەرەو کەنارى دەریاکە
 بەدواى خۆیدا رایکیئشام، کاتیئک گەیشتینە دارستانەکە
 نامۆ بە نیگایەکی شیرین و پەرلە خۆشەویستییەو
 لیئى دەروانى، لەوساتەدا نازانم چلۆن گەرەمەو بوئەو
 هەستەى مندالیئم لەگەل نامۆ، لەکۆلانەکەى خۆمان
 ئارەزووی گەمەى خۆشاردنەوہمان دەکرد، نامۆ پیئى
 دەوتم «لە پیشا تۆ خۆت بشارەوہ منیش بەدووتا
 دەگەرپیم، ئەگەر دۆزیمیتەوہ ئەوا من ماچت دەکەم،
 ئەگەر تۆ بەدزی منەوہ دەستت لەو دیوارە دا کە وینەى
 هەردوکمانى لەسەر دروستکراوہ ئەوا تۆ ماچم بکە».
 نامۆ لیئم ہاتە پیشەوہ بوئەوہى لەئامیزم بگریئت،
 منیش بەپیئى پەتى بەرەو قوولایی دارستانەکە هەلہاتم،

پیاوہ قامچی بەدەستەکە

ئەو بەردەوام بەراکردن بەدوامەوہ بوو تاگەیشتینە زەووییەکی فراوان، کەبە پانتایی خۆی چیمەنی سەوز دایۆشیبوو، پەلی ئەو درەختە بەرزانەیی کەبۆ ئاسمان بڵند بوون سێبەرێکی دلرفینی بۆ ئەوناوہ دروستکردبوو، ئارەزووی ئەوہم دەکرد لەو شوینەدا لەسەر ئەو سەوزە گیایەدا پشویەکم بدایە. کە ئەو گەیشتە لام من لەسەرئەوگیایەیی کە وەک راخەرێکی پان و بەرین ئەو ناوہی لەخۆیدا سەوزپۆش کردبوو بەپشتا راکشابووم، ئەویش بە ہیمنی و بەدەم هەناسە برکێتوہ ھاتە لاموہ و لەتەنیشتمەوہ راکشا، ھەردووکمان چاوەکانمان لەگەلاو پەلی ئەو درەختانە بوو، کەشەنبایەکی فینک گەمەیی پێدەکردن، نامۆ وتی «دەزانیت ئێرە تەواو بەو بەھەشتە دەچیت کەبە مندالی دایکمان بۆی دەگێرینەوہ» ئەو ھەستەیی ئەو تەواو لەناو دل و دەرونی مندا بوونی ھەبوو، ھەستمکرد ئیمە گەراوینەتەوہ بۆ کاتی مندالیی خۆمان، ھەردووکمان رۆحیک بوین لەنیو دووجەستەیی جودادا، وتم «مروّف کاتیک ناخی لە ئازارەکانی ژیان خالی دەبیتەوہ ئەو کاتە ھەست بە بوونی جوانی ئەو بەھەشتە دەکات کەبەمندالی باسمان دەکرد» نامۆ ئاورپیکی بۆلای منداپەوہ و وتی «ئێستا تۆش ھەست بە بوونی بەھەشت دەکەیت؟» بەخەندەییەکی پڕلە خۆشەویستیپەوہ وەلامم داپەوہ و وتم «مروّفەکان بۆخۆیان دەتوانن بەھەشت لە ناخی یەکدیدا دروست بکەن!».

نامۆ جهسته پوته كهى بۆلاى من وهرگيڤراو به دهستى راستى پرچه تهره كه مى شانده كرده و بهرده وام چاوه پرله حهزه كانى له قوولايى چوانم بريبوو، هيدى هيدى خوى ليم نيزيك ده كرده وه، تائه و ئاسته ي هه ناسه ي يه كتريمان ده خوارده وه، وتى «باپي كه وه به هه شتيك له ناخى يه كيدا بخولقنين» من ناخم ته واو هه ژابوو، هيچ شتيك نه بوو ريگرييت له بهردم ئه وهسته پرله چيژهدا، كه هه موو جهسته مى ته نيبوو، له گه ل بهر كه وتنى جهسته مان به يه كدى نامۆ به ماچيكي ليوه كانم هه موو جهسته مى خرؤشانده، له و ساته دا ئاره زوى ئه وهم ده كرد جهسته مان له نيو يه كتريدا بتويتته وه، هه ربؤيه به توندى له ئاميزم گرت، ئه وه بهرده وام بهردم ماچكردى هه موو جهسته مه وه ختوكه ي رؤحمى ئه دا و زيده تر له خويدا نوقمى ده كردم، ناخم وهك گوليكي تينوو بؤئاو له گه ل هه موو ماچيكا ده گه شايه وه.

ههردو كمان له چيژى جهسته ي يه كتريدا رؤچووبوو، نامۆ بهدم مژينى مه كم چوكى له نيو له شم نا، چيژيكي ئه فسوناوى ئاهيكي به گهروم به خشى، ئه وه بهرده وام به هه موو هيزى جهسته ي وه ته كانى ليئه دام، منيش له گه ل ئه وه چيژهدا، پر به ناخم هاوارم ئه كرده و زيده تر ئه وم له ئاميزى خؤمدا دهشارده وه، نامۆ هينده له چيژى جهسته مدا رؤچوو بوو، بيئاگابوو له وهى چلون رهفتارى

دهکرد، به دهسته به هیزه کانی توند مه مکه کانی
 هه لده گلۆفی، زۆر جار به دەم ماچکردنی گەردن و
 لاملمه وه گازیکی ئەوهنده توندی لیده گرتم زیده تر
 به ره و لوتکه ی چیژی ده بردم، دواتر تاوی دایه
 جهسته م و به ده ما خستمی پاشان ههردوو دهستی
 له که مه رم ناو له سه ر ئەژنۆ وه ک ئاژه لیکي چوارپه ل
 له نگه ری به جهسته م دا و له دواوه دوباره چوکه
 ره په که ی له ناو له شم نایه وه و به هه موو هیژی
 ته کانی لیئه دام، ئەوهنده له خوی چوو بوو به هه موو
 هیژی زلله ی له که فه له گوشتنه که م ئەدا، منیش به دەم
 گه یشتن به لوتکه ی چیژه وه زیده تر که مه رم نه وی
 ده کرد و له خۆمدا مه ست ده بووم، کاتیک چیژیکی
 ئەفسوناوی جهسته ی ههردوو کمانی ته نییه وه ئەو
 به دەم هاوارو ئاهو ناله وه له ناو چیژی خۆیدا
 نغو بوو، له وساته دا گازیکی له پشتی ملم گرت و
 چیژیکی تیکه ل به ئازاری به جهسته ی من به خشی،
 دوا جار به دەم دامرکاندنه وه ی ناخیه وه له دواوه
 خوی به سه ر جهسته مدا شو پر کرده وه.

ئیمه تاماوه یه کی زۆر له و دۆخه پرله چیژه دا ماینه وه،
 من ئاره زووی ئەوه م نه ده کرد نامۆ له سه رم هه لبه ستایه،
 به لام ئەو وه کئه وه ی گوینیستی ده نگیک بیته به را کردن
 به ره و لای پۆشاکه که ی هه له ات، منیش به دوایدا چووم،

هەردوو کمان و پۆشاکەکانمان کۆکردەووە و لەبن
هەنگلمان نا. نامۆ بەناو دارستانە کەدا دەگەرا وەکنەویدی
کەسیکی رەچاوکردبیت، بەوردی لەناو چرپی دارەکانی
دەپوانی.

ئەو رەفتارەدی نامۆ گومانیکى لەدلمدا دروستکرد،
وتم «بەدوای چیدا دەگەرئیت» بەتۆنیک کەترسیکم تیا
دەبینی وتی «هەستدەکەم پیاوی قامچی بەدەستەکە
چاودیریمان دەکات» بەخەندەیه کەووە وتم «لەتابلۆکەدا
هیچ کەسیکم وینا نەکردووە، ئیتر بۆچی ئەترسیت» ئەو
قسانەم ئارامییەکی بە دەرونی نامۆ بەخشییەووە، هاتە
نیزیکمەووە و مەچەکی گرتم و بۆلای قەدی داریکی بلند
بردمی وتی «با هەردوو کمان لەتەنیشتی ئەم دارەووە
بەئارامی بخەوین» پۆشاکەکانمان لەبەر کردەووە
و لەتەنیشتی یەکتیرییەووە بە پشتا راکشاین و لەگەڵ
ئاوازی جریویدی چۆلەکەکانی نیو دارەکاندا رۆچووینە
خەونیکی ئارام و قوولەووە، کاتیک بەئاگا هاتمەووە نامۆ
لەخەویکی قوولدا بوو، کات نیزیکی «شەش»ی
ئێوارەبوو، سەرم هیشتا سڕو قورس بوو، نەمدەزانی
ئەویدی بینیم راست بوو یان تەنھا خەونیک بوو وەک
هەموو خەونەکانی نامۆ، بەپەلە شتەکانم کۆکردەووە و
بەرەومالەووە گەراملەووە.

ئەو پۇژە تا درەنگانىك سەرم قورس بو،
 ديمەنەكانى تابلۇكە لەپيش چاومدا سەمايان دەکرد،
 هەتا بە ئۆتۆمبيلەكەم گەرامەوہ بۆمالەوہ، چەند جارېك
 خەرىكبوو خۆم بەكەنارى شەقامەكاندا بدەم، چەند
 جارېك ئەو ئۆتۆمبيلانەى بەرەو پروم دەهاتن بەھۆرېنېك
 لەوہ ئاگاداريان دەکردمەوہ تا بگەرېمەوہ بۆرېرەوې
 شەقامەكەى خۆم.

ئای ئەوہ چى بوو خاتوماريا؟ بۆخۆيشم نەمدەزانى
 چىم بەسەر هاتبوو ئەنديشەم بەردەوام لەناو چىژى
 پرئەفسونى ديمەنى دارستانەكەدا بوو، چەندىن جار ئەو
 ديمەنە دەهاتەوہ پيش چاووم، لەگەل ئەو دۆخەدا چىژىكى
 سەير ھەموو جەستەمى تەنبىوو ئارەزووى ئەوہم دەکرد
 بەردەوام لەودۆخەدا بژيابام، ھەستېك بوو دلنابووم
 لەوہى كەھەموو مرقىك ناتوانيت پەى پېبەرېت، لەو كاتەدا
 ھەمووناخم خالى بوولە ئازارو رەفتارەكانى جوامير.

ئەو پۇژە بۆ من پۇژىكى تايبەت بوو لەژيانمدا،
 كاتېك گەيشتمە مالەوہ بەردەوام ئەو ساتانە دەھاتەوہ
 پيش چاوم، كەلەگەل نامۇدا لەنامىزى يەكتىرىدا بووين،
 نەمدەزانى ئەوہ چ خەونېك بوو، چلۇن رويدا! تەنھا
 ئەوہندە نەبېت خواردنەوہى ئەو پەرداخە لەئارەق، لەگەل
 ئەو حەبەدا من و نامۆى خستە ژيانىكى ئەفسوناوييەوہ. تا
 درەنگانىك لەمالەوہ من لەگەل چىژو خوشبەختى خۆمدا

ده ژيام، به ردهوام ديمه نى نامو له پيش چاوه كانمدا ده هاتوو ده چوو، دلنيا بووم له وهى نامو هه مان هه ست و چيژى من له دهر ونيدا بوونى هه بيت، هه ستمده كرد هه ر دوو كمان به خه يال له گه ل يه كترى نه دوين و يه كترى له ناميز ده گرين، نه وه جوانترين و پرماناترين ماناى ژيان بوو كه من هه ستم پيكرد.

خاتوماريا به چيژه وه گوڤى بو قسه كانم راگرتبوو، به ردهوام به خه نده يه كى سه يره وه له قوولاى چاوه كانمى ده روانى كاتيک من به نه نديشه ي نه و روزه انه وه له خومدا رچووم، به پرسياريك به خو ي هينامه وه و وتى «به برواى تو نه وهى له نيوان توو نامودا رويدا خه ون بوو يان راستى» له هه ولى نه وه دا بووم سه رنجه كانى بخوئمه وه، نه مده زانى نه و چلون له خودى خويدا ويناي نه و روداوه ده كات. سه ريكم به گوومانه وه بو رواه شان دوو وتم «هه تا ئيستاش نازانم نه وه چلون رويدا، ئيستاش وا هه ستمده كه م نه وه خه ونيك بيت، وهك هه موو خه ونه كانى نامو، كه چلون له گه ل پياوى قامچى به ده ستمه كه دا ده جه نگا».

نه وهى منى دلخوش كرد بوو قوتار بوونى نامو بوو له و خه ونه ناخوشانه ي كه هه موو ژيانى داگير كرد بوو، نامو له دواى نه و روزه مروفيكى تر بوو، وهك روزه انى تر باسى جهنگى خوڤى و ژيانى ناو ديواره كانى نه كرد، بو شه وه كه ي كه به خوم هاتمه وه هه ستم به دهر ونيكى نارام كرد هه رگيز ناره زوى نه وه م نه نه كرد په يوه ندى به جواميره وه بكه م، نه و شه وه به نارامى رچوومه خه ونيكى قووله وه، هه تا

سپیدە درەنگ بە ئاگا نەھاتمەو، کاتیک دوای نیوەرۆ چووم
 بۆ قوتابخانە بەردەوام لە خۆمدا دەژيام، واهەستمەکرد
 تەنھا بە جەستە لە گەڵ خویندکارەکانمدا دەژیم.

ئەو هەستە وای لیکردم داوا لە خویندکارەکانم بکەم
 ھەریەکەو لە لای خۆیەو لە دەفتەری وینەکانماندا وینە
 بە هەشت دروست بکەن، ھەموویان لە هەستی مندالیی
 خۆیانەو وینەیی دارو درەخت و ئاژەل و رۆباریان
 کیشابوو، ھەندیکیان لە وینەکانماندا وینەیی دایکی خۆیان
 لەناو ئەو بە هەشتەیی خەیاالی خۆیاندا کیشابوو.

ھیشتا کارم لە قوتابخانە کەم تەواو نەبوو، نامۆ
 زەنگیکی بۆکردم و پێی وتم «دوینی بەھوی تۆو
 من خۆم دۆزییەو، ھەستم بە ژیانکرد، تکا دەکەم
 سبەیی ئەگەر توانیت با جاریکی تر بگەرێنەو بۆناو
 ئەو دارستانەیی وینات کردبوو» تەنھا ئەو نەبوو
 ئارەزووی گەرانیەو و ئەو سروشتە جوان و دلپەینە
 ھەبیت، بە لکو منیش بە وینەیی ئەو تامەزرۆی ئەو
 بووم ھەموو ژیانم بەردەوام لەو سروشتەدا بەسەر
 ببردایە، ھەربۆیە بە لینی ئەو ھەم پێدا کە بۆرۆژی دواتر
 پیکەو جاریکی تر ئەو گەشتەمان لەناو دیوارەکان بۆ
 سروشت دوبارە بکەینەو. بەلام ئەمجارەیان وینەیی
 سەر دیوارە کەم وەک جاری پێشوو نەبوو، پێشئەھوی
 تابلۆکە لەسەر دیوارە کە بکیشم، ھەردوو کمان پیکەو
 بیرمان لە شوینتیک دەکردەو، کە دلمان ئارەزووی
 دەکرد.

هه رپوژه و تابلویه کم دروست دهکرد، رپوژیک نامۆ وتی «وهره با ئەمپرو بچینه ناو ژيانی ئاژەلە جوانه کانه وه، ئەوانه ی که هه مېشه ده يانه ویت به ئارامی و ئاشتی بژین، دوورن له هه موو ئەو درندانه ی به رده وام ترسی مه رگ و ژيان له ناخياندا دروست ده کەن» ئەو رپوژه من تابلویه کی جياوازم له سه ر دیواره که دروستکرد، وینه ی ده شتیکی فراوانم کیشا، که هه تا چاو بری بکردبایه دارو گوڵ و سه وزایی بوو، له نیزیکی ئەو پانتاییه وه زنجیره شاخیکم دروستکرد، که داری سنه و به رو به روو شاخه که یان داپۆشیبوو، کاتیکی چووینه تابلۆکه وه نامۆ به هه سستیکی پرله خۆشه ویستییه وه له گه ل ئەو بالندانه ی له سه ر لقی دارو دره خته کان ده نیشتنه وه گه مه ی ده کرد، به دوا ی ئەو ئاسکه کئیوانه دا رایدەکرد، که به هه نگاو یک خویان له نیو چری داره کاندا ون ده کرد.

ئیمه تا درهنگانیکی له ناو ئەو دارستانه دا ماینه وه، به رده وام تاویکی یه کتریمان له ئامیز ده گرت و له نیو یه کدیدا رپو ده چووین، تاویکی خۆمان ده ئاژووه ناو ئەو ده ریاچه یه ی، که له که ناری دارستانه که دا دروستمکردبوو، مه له مان ده کردوو ده گه راینه وه نیو داره کان و چه ند سیوئیکمان له داره کان ده کرده وه و به یه که وه ده مانخوارد.

ئای خاتوماریا ئەو رپوژانه چه ند جوان و شیرین بوون، تائه و کاته ی جوامیر له تورکیا گه رایه وه، ئیمه چه ند رپوژیک له ناوبه هه شتی تابلۆکاندا ده ژیان، به ته نی هه رخۆمان بووین، دوور له هه موو ئازاریکی ژیان، دوور

لەمروڤایەتی و ئەو قسانەیی وەک تیریکی لە نیو دلمان دەچەقین و ژیانی لاتال دەکردین.

ئیمە بوخۆمان بە هەشتیکمان دروستکردبوو، کە هیچ کەسێک هەستی پینەکردبوو، هەمیشە ئارەزووی ئەوهم دەکرد جوامیر بوو تا هەتایە نەگەراییەتەو، بەلام کاتیکی گەراییەو ئەو ئیتر ئەو خەوانە بوون ئەستەم بوون، من گەراییەو ئەو ژیاڵەیی کە هەمیشە ئازارم تیا ئەچەشت. کاتیکی سیمای جوامیرم دەبینی هەموو ئەو ئازارانەم بێر دەهاتەو کەبۆنی داوین پیسییان لیدەهات، هەستەم کرد بەندکراویک بم و لەو بنکەیهدام کە جوامیر کاری تیا دەکرد، ئەویش رۆژانە بەنیگا تۆقینەرەکانی ناچارم دەکات هەیموو نەینتیهیەکانی ناخم بدرکینم. ئەو بوون ئازاریک بوو، هەستیکی بەندکراو بوو لەو ژیاڵەیی کە تیی کەوتبووم، بوخۆیشم نەمدەزانم چیرۆکی ئەو ئازارانە لەکویدا کۆتاییان پیندیت و لیتی قوتار دەبم.

لەدوای هاتنەوێ جوامیر، چیتەر من نەمتوانی سەردانی نامۆ بکەم، بەردەوام بە دوای دەرفەتیکدا دەگەرێم لەگەڵ نامۆ بگەرێنێهەو بۆناو تابلۆکانمان، بەلام ئەو بوون ئەستەم بوو، ئەوێ بەلامەو سەیر بوو، جوامیر لەجاران زیدەتر گرنگی پینێدام، ئەو بوون پرسیاریکی پرلە گومان بوو، نازانم بەهۆی ئەو دابراوەو بوو لەگەشتەکەیدا تامەزرۆیی بوون هەبوو، یان ئەو تەنها دەمامکیک بوو بۆداپۆشینمی رەفتارە قیزەوونەکانی.

ئەو رۆژانەى لەئيشكگىرى بنكه دههاتهوه، به تاسهوه له ئامىزى دهگرتم و تا دهرهنگانىك لهگهلم دهمايهوه، نازانم ئەو ههسته چيبوو؟ ئايا من لهو خهواناندا دهژيام، كه نامۆ پىنى بهخشىبووم، يان ئەوه سروشتى راستهقينهى خۆم بوو چيژم لهو رهفتارانەى جواميز دهبينى، كه لهسهر سيسهमेكه لهدواوه خۆى پيوه دهنوسانم و بهجاريك ههموو جهستهمى لهچيژدا نووقم دهکرد. ئەو ماوهيه زيدهتر لهجاران ئارهزوى ئەوهم دهکرد جواميز بهردهوام لهگهلم بيّت، نازانم ئەو ههسته چيبوو، ئايا من له بيئاگايى خۆمدا ويناى نامۆ م له جواميزدا دهبينى، يان ئەو ههسته واى لىدهکردم لهو ريگهيهوه جواميز بۆلاى خۆم بگريئمهوه؟. شهويك كه ههردووكممان به رووتى لهسهر سيسهمهكه پالگهوتبووين بهتاسهوه له چاوهكانى جواميزمدهروانى و به ههستيكي پرله خوشهويستيهوه پيم وت «دلنايم له گهشتهكهتدا بيرت دهکردم» ئەو ماوهيهك نياگاني لهسهرم بوو، به خهنديهكهوه، كهنهمدەزانی چلۆن ناخى تيا بخوينمهوه وتى «بهدلنيايييهوه نازدارهكه، ههرلهبهر ئەوه بريارى گهشتهكهمدا تا ههردووكممان ناخمان لهوه لچوونانە خالى بكهينهوه» ئەوهى وت و لهئاميزى خۆى گرتم.

ئەو ماوهيه ژيانمان گهرايهوه بۆسهرهتاي ئەو رۆژانەى بهتاسهوه لهيهكترمان دهروانى و خوشهويستى ههموو ناخمانى داگير کردبوو، بهلام لهگهلهههههوه ئەو ههستانهشدا خهونهكانى نامۆ وهك مۆتهكهيهك لهدللى ئەدام، ئارهزوى ئەوهم دهکرد لهدەرفهتيكدا

سەردانی نامۆم بکردایەو، پیکەو و رۆبچوینایەتە خەونە
ئەفسونانوییەکانمانەو. هەستمدەکرد ھۆکاری ئەو ئارامیی
و چیژەیی ھەموو ناخمی تەنیبوو، رۆچوونە نیو خەونی
تابلۆکان بوو، وەکنەو ھە شتیکم بزر کردبیت بەردەوام
ناخ بەدووی ئەو خەونانەو بوو، کەبەھۆی پیکە ئارەق
و حەبەکەو رۆ دەچووینە جیھانە ئەفسونانوییەکانەو.

ماوہیەک ئارامم گرت، تا رۆژیک جوامیر پێی وتم «
گیانەکەم ئەم ماوہیە پێویستە بۆ ماوہی چەند رۆژیک لەبکەدا
بمیتەو، لەوانەبە بۆ دۆزینەو ھە تاونباریک پێویست بیت
بچین بۆ دەرەو ھە شار» بیرم لەو دەرەو ھە ئەو بۆم
دەرفەتیک گونجاو بیت تا لەو ماوہیەدا بتوانم سەردانی
نامۆ بکەم، ھەربۆیە بەو پەری خۆشحالییەو رەزامەندیم
بۆ دەربری، کە سەرپشک بیت لەو ھە کاریکانی بەویستی
خۆی تەواو بکات، کاتیکی ئەو رۆیشت، بەپەلە پەبوەندیم بە
نامۆ و ھ کرد، داوام لیکرد بۆرۆژی دوایی لەمالەکەیی خۆیدا
چاوہریم بکات، نامۆ بەبیستنی ئەو ھەوالە زۆر خۆشحال بوو
جوامیر بۆ ماوہی سێ رۆژ نەھاتەو بۆمالەو، لەو ماوہیەدا
دووچار سەردانی مالی نامۆم کرد ھەررۆژەو لە تابلۆیەکا
رۆدەچووین و لەخەونیکیی جیاوازو ئەفسونانوییدا دەژیان.

ئەو ماوہیە چەند تابلۆیەکی جیاوازم لەخەونەکانی
نامۆدانەخشان، وەکنەو ھە گەرابیتەو بۆ ئەو کاتانەیی،
کە بەردەوام تابلۆی گولم دەنەخشان لە تابلۆکاندا، وینای
جوانیی سروشتم دەکیشا، ئەو سروشتەیی کە ھەستیکی
پرلە ئارامیی و خۆشەویستی بە ناخمان دەبەخشی.

تابلوی هەرەس

تەمەنمان قەلەمىكە، بەويستى خۆى ژيانمان دەنوسىتەو، ئىمە ھەرگىز خۆمان نىن تابتوانىن بىيىنە خاۋەنى ئەو قەلەمەو چىرۆكى ژيانمان بە جوانترىن چىرۆكى پىرچىژو خۆشەويستى تۆماربەكەين. ئىمە چلۆن دەتوانىن تابلۆيەكى جوان و پىرلە ماناى ژيان لەخۆماندا بكىشىن؟ مروّف تا سنورەكانى ژيان نەبەزىنئىت و لەژيان ياخى نەبىت، ھەرگىز ناتوانىت بەئزادى وىناى ژيانى خۆى بكات.

ئەو چەند پۆژەى لەگەل نامۇدا بووم ژيانم دۆزىيەو، بابلىم سروشتى خۆم دۆزىيەو و خۆمانسى، ئەو مەن بووم بەويست و ئارەزووى خۆم چىژم لەژيان دەبىنى، ئەو مەن بووم سنورە دەستكردەكانى خۆم تىك شكاندو بەدووى خۆمدا گەپام تا گەيشتمە كەنارى ئارامىي و خەونەكانم لەخۆمدا بەرجەستە كرد. مەن تەنھا لەو ساتانەدا بەبى ئازار دەژيام و بەويستى خۆم پەفتارم دەكرد. مروّف تالە ناخىدا بەربەستەكانى ناخى خۆى نەشكىنئىت ھەرگىز ناتوانىت ھەست بە بوونى خۆى بكات، ئەو مەن بووم بەبى گويدانە نەرىتەكانى ژيان لەخەونەكانمدا وىناى راستەقىنەى خودى خۆم بووم.

ئاي ئەو پۇرژانە چەند بەچىژو جوان بوون، مروۇف كاتىك بەئازادى رەفتار دەكات، ھەرگىز پىيوستى بەو دەمامكانە نىيە، كە وينا يەكى دى بۆبە رامبەرەكەى بنوينايت، من و نامۇ دوو مروۇف بووين، كە بە سروسىتى خۇمان ئەدواين و رەفتارمان دەكرد، ئىستاش من لەخەونى ئەو پۇرژانەدا دەژىم، شەوانە بەدەم ئەندىشەى ئەو پۇرژانەو لەبىرى خۇمدا ئەو تابلۇيانە دەنەخشىنم، كە لەگەل نامۇ تىيدا ژيان و چىژمان لەجەستەى خۇمان دەبىنى و بەويستى خۇمان يادەو ھىيەكانى خۇمان بەجوانترىن چىروكى ژيان دەھونىيەو. بەلام بۆچى ئەو درىژەى نەكىشا، بۆچى ھەتا كۆتايى تەمەنى خۇمان نەمانتوانى درىژە بەو خەوانانەى خۇمان بەدەين؟ نازانم نامۇ بۆچى لەنيوہى ئەو خەوانانەدا بەجىي ھىشتم و منى بەتەنيا ھىشتمەو؟ بۆچى برىارى ئەوہى دا كۆتايى بەو تەمەنە كورتهى ژيانمان بەينىن و منى لەناو ئەم جەنگە لەدا بەجىھىشت.

رۆيشتنى نامۇ بۆمن ئازارىك بوو ھەرەسى بە ھەموو خەونەكانم ھىنا، من لەگەل ئەودا وەك كىويك بووم لەچىژو ماناى ژيان، كاتىك ئەو رۆيشت ئىتر من لەچركەساتىكدا ھەرەسم ھىناو نەمتوانى خۇم ھەلچنمەو، ئىستا من مروۇفيكى تەنياو تىكشكاو و بىئۆمىدم، لەچاوەرۋانى چارەنوسى خۇمدا پۇرژانە كاتەكانم دەژمىرم، نازانم لەكويدا برىارى خۇم ئەدەم

و كۆتايى بەم نەفرەتتايە ئەھيىم كەپپى دەلەين ژيان. واھەستدەكەم پەريسا بۆم ئومىدىك بىت لەم ژيانەدا دەستم بگريت و ھەلمسەننەتەو، يان ئەوھتا ئەويش دەبىتە ئازاريكى نەبراوھ و ناچارم دەكات بەويستى خۆم لەجەستەى خۆم ھەلبىم و كۆتايى بەم ئازارەنە بينم، كە رۆژانە لەجەستەمدا ناخم دەكروژن.

كاتىك ئەم قسانەم بۆ خاتوماريا دەكرد ئەو لە خۆيدا رۆچوو بوو، نازانم بىرى لەچى دەكردەو، ئايا لەنيو قسەكانى مندا دەژياو ئازارى ئەچەشت، يان خۆى لەمندا وينا دەكرد! بەلام دلنابووم لەوھى ھەموو ھەستەكانى لەمندا كۆكردبۆو، بەتاسەوھ لەقوولايى چاوەكانى روانى ووتى:

-نازدارەكەم چىتر ئازارى خۆت مەدە، ژيان ھىلىكە بەردەوام لەگەل تەمەنماندا دريژ دەبىتەو، بۆئەوھى بتوانين وەك مروّف بژين، پيوستە بۆخۆمان ئەو ھىلە بەجوانى و خۆشەويستى و چىژى ژيان پربكەينەو. مروّف بۆخۆى ژيانى خۆى دروست دەكات و ئازارو ناخۆشى و بەختەوھرى لەبىرکردنەوھكانى خۆيدا سەرچاوەدەگرىت، تۆلە كویدا بۆنى ژيان دەكەيت لەويدا ويستە بكەو چىژلە چركەساتەكانى ببينە.

لەپشت قسەكانىيەوھ ھەستم بە چەندىن چىرۆكى پرلە ئازار دەكرد، كە پىدەچوو ھەموو ناخى شەقار شەقار كرىت، كاتىك ھەناسەيەكى بەئازارەوھ ھەلكيشا، وتم:

-تۆ ژيان چلۆن دەبينيت؟

بەخەندەيەك وەكئەوہى گالتە جارى بە پرسىيارەكەم
بكات، وتى:

-ژيان بۆخۆى ئازارە، مرۆقەكانى بۆخۆيان
سەرچاوەى ئازارى يەكتىرىن، بۆئەوہى بەئارامىي بژيت
پيويستە ھەموو مرۆقايەتى بەنەفرەت بکەيت، كاتىك ئەو
بپيارەش ئەدەيت، چيتر تۆ ناتوانيت لەناو مرۆقايەتيدا
بژيت.

ئەوہى وتوو، لەكاتژمىرە بچكۆلەكەى دەستى روانى
و وتى:

-نازانم چۆن كاتەكان ئەوہندە بەخىرايى تىپەپىن،
مرۆف كاتىك لە خۆيدا دەژى ئارەزووى ئەوہدەكات
جاريكى دى ھەموو ژيانى رابردووى خۆى بەخەونىكى
نوى بھۆنيتەوہ، باجارى واز لەم قسانە بينين، دەچم
دووقاوہى تازە دروست دەكەم و ديمەوہ جاريكى تر
قسە دەكەينەوہ.

كە چوہ دەرەوہ چەند خولەكيك بەسەر پويشتنيدا
تىپەپىبوو، كاتىك لەشوينى خۆم بلند بووم ئازاريك
ھەموو پشتمى گرتهوہ، لەوكاتەدا ھەستم بەجولەى
پەريسا كرد، دەستىكم بەكەمەرمەوہ گرت بۆئەوہى
ھاوسەنگى بەجەستەى خۆم بدەمەوہ، بەلام ھىزى
ئەوہم نەبوو خۆم بەپيوہ بگرم، لەشوينى خۆمدا بەھىمنى
بۆزەوى نەويمەوہ و لەسەر راخەرەكە دانىشتم.

تادههات ئازاری پشتم زیاتردهبوو، چهندجاریک له‌به‌ر خۆمه‌وه به‌دهم ئازاره‌وه هاوارم کرد، ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو تا خاتوو‌ماریا ده‌گه‌په‌ته‌وه شتی‌ک پووبدات، گومانم له‌کاتی له‌دایکبوونی په‌ریسا هه‌بوو، ئازاره‌که ئه‌وه‌نده زۆر بوو پیشبینی ئه‌وه‌م ده‌کرد په‌ریسا له‌واوه‌خته‌دا له‌دایک بی‌ت. چاوه‌کانم له‌سه‌ر هه‌وشه‌ بوو، له‌چاوه‌روانی هاتنه‌وه‌ی ئه‌ودا بووم تا هاوکاریم بکات، نازانم چه‌ند خۆله‌کی‌ک به‌سه‌ر ئه‌و دۆخه‌دا تیه‌په‌ری، من به‌رده‌وام له‌ ئازاری خۆمدا پوچوو بووم، کاتی‌ک گه‌رایه‌وه دووکوپ قاوه‌ی له‌سه‌ر سینیه‌ک به‌ده‌سته‌وه بوو، که‌منی له‌و دۆخه‌دا بینی به‌په‌له سینیه‌که‌ی له‌ده‌م ده‌رگای ژووره‌که داناو تاوی دایه هه‌نگلم و له‌شوینی خۆمه‌وه بلندی کردم و به‌هیمنی گه‌یاندمیه سه‌ر کورسیه‌که‌و وتی:

-چی بوو سه‌ناریا بوچی له‌وی‌دا که‌وتویت؟

به‌ده‌م هه‌ناسه‌یه‌کی تونده‌وه وتم:

-ئازاری‌ک له‌پشتمه‌وه هات، چیتر توانای خۆراگرتم نه‌بوو، ئه‌ترسم په‌ریسا له‌م ناوه‌خته‌دا له‌دایک بی‌ت.

به‌هیمنی له‌ئامیزی خۆی گرتم و ده‌ستی‌کی پرله میهره‌بانی به‌سه‌رو قژه شیواوه‌که‌مدا هینا، وه‌کته‌وه‌ی بملاوینیه‌ته‌وه وتی:

-ئه‌وه‌نده نیگه‌ران مه‌به ئه‌زیزم، هیچ کاتی‌ک بو له‌دایکبوونی منداڵ ناوه‌خت نییه، سروشتی ژیان به‌ویستی خۆمان نابیت، ئه‌وه خۆمانین ده‌مانه‌ویت ژیان

بەویستی خۆمان بنەخشینین، مندال سروشتی خۆی
 ھەیه، زۆرجار پێش چارەنوسی خۆی دەکەوێت و زوتر
 دیتە ژیانەو، ھەندیکجار لەچاوەروانی ھاتنیدا ئازار
 دەچیژین. ئارامبەرەو، ھەرکاتیک ھەستت بەتەقینی
 ئاوی مندالانت کردوو لەشت تەربوو ئاگادارم بکەرەو،
 ھەول بەدە بوئەوێ ئارام بیتەو و لەخۆت نەچیت
 بەقوولی ھەناسە بەدە.

قسەکانی ئارامییەکی بەناخم بەخشییەو، ھەستمکرد
 ئازارم کەمتر دەبیتەو، ھەتا سەرچیگە خەو کەم
 دەستەکانی لەژێر ھەنگلم نابوو، بەھیمنی بەپشتا
 ڕاکشام، ھەردوو دەستم لەسەر سکم نابوو، بەدەم
 ئەندێشەیی ھاتنی پەریساو ڕۆچوو مەخەونیکەو.
 کاتیک بەئاگا ھاتمەو خاتوماریا خوانیکی بەچیژی
 ئامادەکردبوو، لەو ماوەیەدا کەسکم بەپەریسا پربوو،
 ھەرگیز ئارەزووی خواردنی خۆم نەئەکرد، ھەربۆیە
 کاتیک ھاتمەسەر خوانەکە ژەمیکی باشم خوارد،
 ئارامیی ھەموو جەستەیی تەنیمەو، بیرم لەو دەکردهو
 دەبیت ھاتنی پەریسا ژیانم بەچ ئاراستەیکەدا بگوریت،
 لەگەڵ ھەموو ئەو ئەندێشە دژوارانەیی، کە بۆژیان
 و چارەنوسی خۆم و پەریسا ھەمبوو، بونی پەریسا
 بۆمن دەسپیکیکی تری ژیان بوو، ئومیدی ئەو دەکرد
 پەریسا کوتایی ھەموو ئازارەکانی ژیانم بیت و لەم
 دۆخەدا ئارامیی بە ھەستەکانم ببەخشیت.

یاده وهریم ئازاریکی به سو بوو، وهک روبرایک دهرژانه نیو ههسته کانه وه، له گه ل جولای په ریسادا ناخم له نیو خومدا رچوو بوو، خاتووماریا سفره که ی کورده وه و دوو کوپ قاوه ی له گه ل خوی هیناو هاته تهنیستمه وه، به تونیکي هیمن وتی:

-بیر له چی ده که یته وه؟

نهمده زانی چلون وه لایمی بدهمه وه، چیروکی مه رگی (نامۆ) ی بو بگیزمه وه، یان چاره نووسی نادیار ی په ریسا، ههستمکرد هه ناسه م توند بوو وه کئوه ی شتیکی قورس له سه ر سنگم بیته به ئاسته م هه ناسه م ئه دا، وتم:

-بیرله داهاتووی خوم و په ریسا ده که مه وه، نازانم چاره نویمان به کو ی ده گات، ئه ترسم ئه وه ی له نیوان من و نامۆ دا پرویدا بوو هه مووی راستی بیته و په ریسا بیته ئازاریکی تری نه براوه له ژیانمدا.

خاتووماریا به خه نده یه که وه وتی:

-تکاده که م ئه وه نده بیر له شتیکی مه که ره وه که هیشتا پرووی نه داوه، مرو ف نازانیت چاره نووس به کو یی ده گه یه نیت، ئیمه هه رگیز ناتوانین چاره نووسی خومان دیاری بکه ین، ده بیته هه میشه له چاوه روانی ئه و پیشه اتانه دا بین که ژیان پیمان ده به خشیت، ده بیته چاوه ری ئه و ژیا نه بین، که رۆژانی داهاتوو پیمان ده ناسینیت. تو واز له و بیرکردنه وه

خراپانە بێنە، وەرە چیرۆکی تابلۆکانم بۆبگیرەو، پێم بلی
بزانم (نامۆ) چی بەسەر هات، هاوژینە کەت لەگەڵتدا بەکۆی
گەشت ؟

ویستم لەجیگەیی خۆم بلند بم و (تابلۆی هەرەسی)
نیشان بدەم، بەلام ئەو رێگەیی نەدام پێی وتم:

-کام لە تابلۆکانت دەوێت خۆم بۆت دەهینم، ئەوەندە
مەجۆلی با فشاری خوێنت دانەبەزیتەو.

بەپەنجەم لەناو پەرش و بلایوی تابلۆکاندا ئاماژەم
بۆ تابلۆی هەرەس کرد، کە بەهیندەیی پانتایی تابلۆکە
وینەیی دەموو چاوی ژنیکم کیشابوو، وەکئەوێ
باران تابلۆکەیی شوشتییەو، دەمووچاوەکە بەجاریک
داچۆرابوو خوارەو، پیستی دەموو چاوی لەهەموو
لایەکەو داچۆرابوو، پرچی وەکئەوێ لەژێر باراندا بیت
بەسەریەو مەلاس ببوو، ژێر چاوەکانی کیسیکی شۆریان
دروستکردبوو، نیگایەکی مات لەچاوەکانیدا دەبینرا،
لیۆهەکانی لەگەڵ هەموو ئەندامەکانی لوت وکۆلم و رۆمەت
و گویچکەکانی بۆخوارەو شۆرپیوونەو، خەمیکی قوول
لەدیمەنی ئەو ژنەدا دەبینرا، هەموو رۆبەری تابلۆکەم
بەرەنگیکی سوورتیکەل بەرەنگی رەش رەنگ کردبوو.

کاتیکی خاتووماریا تابلۆکەیی بینیەو، بەهەردوو
دەستەکانی بلندی کردوو لەدیمەنی تابلۆکەیی روانی،
پاشان چاوەکانی بۆسەرم گواستەو و وتی:

-ئەم تابلۆیە لەخۆت ناچیت؟

ئەو ھى و ت و بە ھىمىنى ھاتە تەنیشتمەو ھە و تابلۆكەى
لەبەرامبەرمان دانا و لەچاوەروانى وەلامى پرسىيارەكەيدا
چاوەكانى لەسەرم بوون، بە دەم ھەلكيشانى ھەناسەيەكى
قوولەو ھە وتم:

-بونی مرۆف ھەرگیز لەشيو ھە و پوخسارىدا نىيە،
بەلكو ئەو ھە ناخ و بىرى مرۆفە وادەكات مرۆفەكان چەندىن
شيو ھە و نىگای جياوازيان ھەبىت، مرۆف كاتىك دلخوش
و بەختەو ھە دەبىت، نىگاو سەرنجەكانى وىناى ناو ھەو ھى
دەكەن و ھەموو كەسك ھەست بەبوونى دەكات، كاتىك
خەمبارو دلئەنگدەبىت بەھەمان شيو ھە وىناى ناخى خوى
دەبەخشىت، مرۆف لىرە پوژانە چەندىن نىگاو پوخسارى
جياوازيان ھەيە، بەلام و ھەستدەكەن تەنھا لەناخى خوياندا
ھەست بەخويان دەكەن.

خاتوماريا جاريكى تر سەيرى تابلۆكەى كردهو ھە،
و ھەكئەو ھى بىھويت نىگای چاوەكانى ژنى ناو تابلۆكە
بخويىتتەو ھە، منىش دەستم بە گىرانەو ھى چىرۆكى تابلۆكە
كرد.

ئەو پوژە جوامىر لەمالەو ھە بوو كە ھەستم بە تىكچوونى
تەندروستى خۆم كرد، وىستم خوانىك بو نيو ھەرو ئامادە
بەم، لەناكاو ئىكدا دل ھە تىكچوو، سەرتا و امزانى بەھوى
خواردنى ئەو پەنیرەو ھە بوو، كە جوامىر ھىتابوويەو ھە، بەلام
تادەھات زياتر دل ھە تىك ھەلدەھات و ئارەزووى ئەو ھەم
دەكرد برشىمەو ھە، جوامىر لەھۆلەكەو ھەستى كرد ھىلنج

ئەدەم بەپەلە ھاتە ناندینەكەو لەدواوہ بەدەستەكانی شانێ
گرتم و وتی:

-ئەوہ چیتە سەرما ت بووہ؟

گەر ووم ئەوہندە توند ببوو، توانای ئەوہم نەبوو
وہلامی بدەمەوہ، ھەستیک لەناخدا ھەبوو، كەدلخۆشی
دەكردم دووگیان بم، ھەربۆیە نەموست لەو كاتەیا ئەوہ
بە جوامیر بلیم وتم:

-لەوانەیا بەھۆی ئەو پەنیرەوہ بیت گەدەم پێی
تیکچووہ.

جوامیر كەئەوہی بیست ناچارى كردم سواری
ئوتۆمبیلەكەى بم و بەپەلە گەیاندمی بۆنەخۆشخانە، كاتیک
پزیشكەكە لە ئەنجامی پشكینەكانی روانی، بەخەندەیاكەوہ
پێی وتم:

-ھیچ نییە ھەموو ژنیك لەسەرەتای دوگیانیدا تۆشی
ئەو دل تیک ھەلھاتنە دیت.

كە جوامیر ئەوہی لە پزیشكە كە بیست ئارامیی لێپرا،
بە ھەلچونیکەوہ وتی:

-شتی وا چۆن دەبیت!

پزیشكەكە بەگومانیکەوہ لە جوامیریدەروانی وتی:

-تۆچی ئەم ژنەیت؟

جوامیر ھیشتا ھەلچوونی ناخی دانەمركابۆوہ وتی:

-من ھاوسەری ئەم ژنەم، بەلام من نەزۆكم!

ئای ئەوہ چی بوو بیستم، لەو كاتەدا خەریكبوو بەتەواوی

لههۆشی خۆم بچم، ئەو رۆژە تا گەراییهوه بۆ مالهوه له ناو ئوتۆمبیله که شهڕمان بوو، من گومانم له قسه کانی ئەو ههبوو، ده مزانی دهیه ویت ئەوه بکاته بیانوو یهک بۆ جیابوونهوه لیم، من دلنیا بووم جگه له جوامیر، له گهڵ ههچ پیاویکی تر دا نه خه وتبووم، دلنیا بووم له وهی هه موو ئەوانه ی له گهڵ نامۆدا رویدا ته نه ا خه ونیک بوون وهک هه موو خه ونه کانی خۆی که تیدا ده ژیا، له دوا ی هه موو ئەو خه و نانه له گهڵ نامۆدا هه ستم به ههچ شتیک نه کردبوو، هه رگیز هه ستم به ئاسه واری ئەو رودا وانه نه کردبوو، که له گهڵ نامۆدا رویدا بوو.

مرۆف هه رگیز له خه ون و ئەندیشه ی خۆیدا جهسته ی بوونی نییه، ئەوه ته نه ا مێشکی مرۆفه ئازار و خۆشیه کانی تیا مۆل ده بیت و هه ستیان پیده کات. دلنیا بووم له وهی هه رگیز جهسته م بهر جهسته ی نامۆ نه که وتبوو، هه ربۆیه کاتیک جوامیر به دلنیا ییه وه ده یگوت «من نه زۆکم، زۆر ده میکه پشکنیم بۆخۆم کردوه» متمانه م به قسه کانی نه بوو، ئەگه ر ئەو راستی بکر دا با، بۆچی پێشتر پێی نه وتبووم، کاتیک به جوامیرم وت «چلۆن شتی واده لیت، مه به سته ت ئەوه یه من داوین پیسیم له گه لندا کردوه، له گه ل پیاویکی تر دا خه وتووم» به هه لچونیکه وه وتی «هه رگیز نه مو یستوه ئەوه به تو بلیم، ده زانم تو ئاره زوویه کی زۆرت بۆ من دال هه یه، ئەوه بۆخۆی بۆمیک بووله چاوه روانی ئەوه دا بووم رۆژیک له نیوانمان بته قیته وه، به لام هه رگیز

له چاوه‌پروانی ئەوه‌دا نەبووم تۆ ناپاکیم له‌گەڵ بکه‌یت و به‌دهستی خۆت ئەو بۆمبه‌ بته‌قینیته‌وه، بۆخۆت ده‌زانیت بۆمن شه‌رمه‌ له‌ناوخزم و هاوڕێکانمدا وه‌ک پیاویکی نه‌زۆک ناوزه‌ند بکریم، هه‌ریۆیه‌ مه‌به‌ستم نه‌بووه‌ ئەو نه‌ینییه‌ بدرکینم، به‌لام تۆ پێم بلێ له‌گەڵ کێ خه‌وتوویت ها، چۆن توانیت ڕینگه‌ به‌ خۆت بده‌یت ناپاکیم له‌گەڵ بکه‌یت» ئەو به‌رده‌وام هاواری ده‌کرد، ده‌ماره‌کانی لاملی له‌هه‌لچونیدا ئەستور ببوون، له‌گەڵ هه‌موو ئەو هه‌لچوونانه‌ی جوامیردا من زیاتر شیلگیرتر ده‌بووم، متمانه‌م به‌قسه‌کانی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت متمانه‌م به‌و راپۆرته‌ی پزیشکیش نه‌بوو که‌له‌کاتی رۆژی جیا‌بوونه‌وه‌ماندا پێشکەشی دادوه‌ره‌که‌ی کرد، ده‌مزانی جوامیر به‌هۆی کاره‌که‌یه‌وه‌ ده‌یتوانی زۆریک له‌و پشکنینه‌ ساختانه‌ به‌ده‌ست بێنیت.

دواجار بۆچوونه‌که‌ی من ته‌واو راست و دروست ده‌رچوون، کاتیک دادگا بریاری جیا‌بوونه‌وه‌مانی دا، دواتر زانیم جوامیر ئەو رۆژه‌ی منی به‌ جیه‌ه‌شت و به‌ناوی گه‌شته‌وه‌ چوو بۆ تورکیا، ئەو ژنه‌ بی‌ په‌وشته‌ی که‌ناوی گولنار بوو له‌گەڵ خۆی برد‌بووی، بۆئه‌وه‌ی مانگی هه‌نگوینیان له‌وێ به‌سه‌ر به‌رن. ئای خاتووماریا من چه‌ند ساویله‌که‌و نه‌زان بووم، چه‌ند نه‌زانانه‌ ژیا‌نی خۆم له‌خه‌ونیکێ پوچ و بی‌ مانادا دروستکرد، وای من دوا‌ی چ عه‌شقیکی درۆ که‌وتم! وامزانی جوامیر بۆمن ده‌بیته‌ ئەو ژیا‌نه‌ی خه‌ونه‌کانمی خۆمی تیا ده‌بینم، به‌لام هه‌موو

ئەوانەى رويدا تەنھا خەونىكى پوچ و بى مانابون، نەمزانى
من تەنھا بوکەلەيەکم و بەدەستىيەو ە گەمەم پىدەکات.

ئاخر چلۆن دەبىت پىاو درۆ لەگەل ھاوسەرى خۆى
بکات، جوامىر چلۆن رىگە بەخۆى ئەدات نکولى لەمندالى
خۆى بکات و بەزۆل وىناى بکات، ئەو ەهەستى چ
مروفتىکە دەتوانىت ناپاکی لەگەل ھاوسەرەکەيدا بکات و
بەدەمامکىکەو ە رەفتارى لەگەلدا بکات و بە نەيىنى لەگەل
ژنىكى تردا ھاوسەرگىرى بکات،

هەرئەو رۆژەى ئىمە لەيەکترى جودا بووینەو،
مالەکەم بۆ بەجىهت، جوامىر بۆچەند رۆژى دواى
لەسەرپرارى دادگا کە منى بەتاوانبار ناساند، دەبوو
مالەکەى بۆچۆل بکەم، لەسەر پشکىنە ساختەکەى ئەو،
دادگا ەموو مافىكى بەجوامىر دا، بەلام پارىزەرەکەم
بۆئەو ەى دۆسىەکە بەدانەخراوى بەيلىتەو ە لەسەر
داواى من، داواى لەدادوەر کرد چاوەرپوانى لەداىکبوونى
پەرىسا بکات تا لەرىگەى پشکىنەو ە ئەو ەبۆ ەردووکمان
پشتراست بىتەو، ئايا پەرىسا لەجوامىرە يان لە پىاوئىكى
ترە، ئايا من ناپاکىم لەگەلدا کردو ە يان ئەو؟.

ئەو رۆژە بەدلىكى پرلە ئازارەو ە نەمدەزانى بۆکوئ
بچم، ئەم کىشەيە لای کى بدرکىنم، لەخۆمدا تووشى
گومانىک بووم بۆخۆيشم نەمدەزانى بەچ لایەکدا خۆم
يەکلابکەمەو، ترسى ئەو ەم ەبوو ئەم کىشەيە بگاتە نىو
خىزانەکەم و لەنىو خۆياندا بەنەفرەتم بکەن، ئاخر ژنکاتىک

ناپاکی دەکات ھەموو کەسیک تەنانەت خوشک و براکانی بەمرۆڤیکی قیزەون لێی دەروانن، ھەموویان بەنەفرەتی دەکەن، بەلام بۆ پیاوھەکان دەبیتە شکۆی بنەمالەو کەسەنیزیکەکانی.

لەو دۆخەدا جگە لەنامۆ ئەم ھەوالەم بەکەسی تر رانەگەیاندبوو، کاتیک ئیمە لەناو کیشەیی دادگادا بووین، رۆژیک پیشتەر سەردانی نامۆم کردبوو پیم وت «من لە ھاوسەرەکەم دووگیانم، بەلام ئەو متمانەم پیتاکات و دەلیت من نەزۆکم» کە ئەو ھەم بۆنامۆ گیرایەو ئەو ھیچی نەوت، ماوھەیک لەخۆی راما وەکنئەو ھەوای چارەسەریکا بگەریت و ھاوکاریم بکات، لەوای چەندخولە کێک بە نیگایەکی پرلە گومانەو ھەوای «ھاوسەرەکەت ئەفسەری لیکۆلینەو نییە؟» ھەگیز باسی جوامیرم لای نامۆ نەکردبوو، بە ترسیکەو ھەوای «بەلێ» نامۆ بە نیگایەکی خەمناکەو ھەوای «ھاوسەرەکەت چەند جارێک منی لەسەر بەکارھێنانی مادەیی ھۆشبەر دەستگیر کردووە، تکادەکەم بۆئەو ھەوای گومانی زیاتر لێ نەکات ئەو ھەندە مەییە بۆلام، نەکا رۆژیک بەھاتنت کیشەکانت ئالۆزتر بکات» ئیتر ئەو ماوھەیک سەردانی نامۆم نەکرد، ترسیک لەناخمدابوو، گومانی ئەو ھەم دەکرد جوامیر بەنەینی چاودیری کردبیتم و ھەستی بەسەردانەکانم کردبیت، ھەربۆیە ئەو ھەوای کردبیتە پلانیکۆی تۆکمە بۆ ئەو ھەوای تاوانبارم بکات.

ههفتهیهک بهسەر سهردانهکه م بۆلای نامۆ تیپه پریبوو،
 ئەو رۆژەى ناچار بووم بۆ دواچار مالهکه بۆ جوامیر
 بهجیبیلم نەمتوانی بهو کیشهیهوه بگه پریمهوه بۆمالی
 باوکم، راستهوخۆ چووم بۆمالی نامۆ و لهدهرگای
 مالهکهیم دا، بیرم لهوه دهکردهوه نامۆ بههاتنم
 خۆشحال نەبیته لهگه لهوهشدا ترسی ئەوهی ههبوو
 جوامیر گومانى لیکردبین، بهلام من لهو دۆخه دژوارهدا
 جگه لهمالی نامۆ هیچ شوینیکى ترم بهشیاو نەزانى
 تا کیشهکانم یهکلا دهبیتهوه، بیرم لهوه دهکردهوه
 بیانویهک بۆ ئەوه بدۆزمهوه، که نهگه پریمهوه بۆمالی
 باوکم.

چەند جارێک بهتوندی لهدهرگاکه م دا نهیکردهوه،
 گومانى ئەوه م ههبوو لهخهونیکى قولدا بیته، یان
 ئیستا له دیوارهکاندا رۆچووبیته و لهگه له پیاوی قامچی
 بهدهستهکه لهجهنگدا بیته، چەند بیرۆکهیهکی ناخۆش
 ناخیان داگیرکردبووم، دواچار تهلهفونهکه م دهرهینا،
 ویستم پهیهههندی پیوه بکه م، بهلام تهلهفونهکهی داخرابوو،
 منله ئەندیشهی ئەوهدا بووم نامۆ بهمه بهست نەیهو بیته
 وهلامم بداتهوه، دلنیا بووم جگه له من که سیکى تر هاورپی
 نهبوو تاپهیهههندی پیوه بکات، دهنگی کردنهوهی دهرگای
 مالهکهی دراوسێی بهخۆمى هینامهوه، ژنیکی بهتەمه ن،

که سهر و پوخساری به خه لکی گوند ده چوو له دهرگا که هاته دهره وه و له دیمه نی شیواومی روانی. هه موو کاتیک سهردانی نامۆم کردبیت هه رگیز که سیکم له و کۆلانه ته نگه به ره یان نه بینیبوو، جگه له چهند مندالیکی چه توون نه بیت له کۆلانه که دا گه مه یان ده کردوو ئه و کۆلانه یان قهره بالخ کردبوو، ژنه که به نیگایه کی خه مناکه وه لیم هاته پشه وه و به خیره اتنی کردم و وتی:

- بۆلای نامۆ هاتوویت؟

- به لئی.

- تۆچی نامۆیت.

- منی هاوړی نامۆم.

- ئاگادار نیت نامۆ چی به سهر هاتوو؟

کاتیک ژنه که ئه وه ی وت، ترسیک هه موو گیانمی ته نییه وه، خه یالی ئه وه م کرد جوامیر له گه ل پۆلیس هاتبیته نیو ماله که ی و ماده ی هۆشبه ری له ماله که یا دۆزیبیته وه و ده ستگیریان کردبیت، به نیگایه کی پرله ترس و گومانه وه وتم «نه خیر نازانم چیبوو نامۆ چی به سهر هاتوو»، ژنه که چاوه کانی ئاویان تیزا، به دلکی گرانه وه وتی (هه موو ئه و پۆژانه ی خواردنیکی خۆشم دروستکردبا له قاپیکدا ژه میکم بۆ نامۆ ده هینا، هه فته یه ک پیش ئیستا بوو، بۆ، ئیواره که ی کفته م دروستکردبوو، ده مزانی نامۆ زۆر چه زی لیده کرد، له قاپیکدا ژه میکم بۆ ناماده کردبوو له سهر سینیه که دام

به کوربه بچکۆله کهم که بۆی بیات، ئه وهندهی جگهره
 کیشانیکی نه خایاند، کوربه کهم به دهم هاواره وه خۆی
 به ماله وه دا کرد، ترس هه موو گیانی ته نیبوو، به دهم
 هه ناسه برکیوه وتی «دایه که کاک نامۆ له ژوره کهی
 خۆیدا خۆی به په تیکدا هه لاسیوه ناجولیته وه» که گویم
 له و قسه یه بوو، به په له خۆم به ماله کهیدا کرد. ئۆی
 دایکت بمریت نامۆ گیان بۆچی ئاوات له خۆتکرد، کاتیک
 چوومه ژوره وه ئه و گه نجه جوانه به په تیک خۆی
 خنکاندبوو، وهیش توخوا، چاوه جوانه کانی بۆدهره وه
 دهرپه ریبوو، دهست و قاچه کانی شو ریبونه وه و
 جولهی لیبرابوو، ویستم دایگرم به لام نازانم بۆچی ئه و
 کوربه داماهوی وهک برایه کی خۆم خۆشم ده ویست
 زاتی ئه وه م نه بوو لیی نزیک ببه وه، ئه وه ندهم پینکرا
 خۆم هاویشته کۆلان و هاوارم کردو قیزاندم «توخوا
 خه لکینه فریای نامۆ بکه ون خۆی خنکاندوه»، کاتیک
 خه لکی کۆلانه که کۆبوونه وه و گه یشتنه سه ری، نامۆ
 ده میک بوو گیانی سپاردبوو، وهی رۆ وهی رۆ بۆئه و
 گه نجه جوان و نازداره و بیکه سه (متمانم به وه نه بوو
 ئه وهی ئه و ژنه باسی ده کرد راست بیته، گریانیکی
 به کۆل هه موو ناخمی پرکردبوو، نه متوانی له وه زیاتر
 ههسته کانی خۆم بشارمه وه له پریکدا دامه پر مه ی گریان،
 به دهم هه نسکه وه وتم «ئه وهی باسی ده که یته راسته»
 ژنه که به دهم گریانه وه وه لامی دامه وه وتی «به لئی

خاتوون بەراستەمە « ئەى دواتر چیتانکرد ئیستا نامۆ لە کوینیە بە دەم ھەنسکی گریانەو ھە کە فرمیسک بەسەر کۆلمە بەرزوو سورەکانیدا دەھاتنە خوارەو ھە وتی (دوای ئەو ھەموو خەلکی کۆلانە کە کۆبوونەو ھە لە دوای چەند خولەکیک پۆلیس ھەموو ئەم کۆلانەیان تەنییەو ھە و چوونە ژوورەو ھە، ماو ھەیکى زۆر لە مالا کەدا مانەو ھە، بۆشەو درەنگ تەرمە کەى نامۆیان کردە ناو ئۆتۆمبیلکی فریاگوزارییەو ھە و بردیان، کاتیک پرسیاری کەس و کاری نامۆیان لیکردین، ھەموو وتمان ئەم کورە جگە لە نەنکیکی پیر ھیچ کەسیکی تری نەبوو، کەس سەردانی نەکردبوون کاتیک نەنکیشى مرد ھەرخۆی بە تەنى لەم مالا دەژیا. ئیتر پۆلیس لە پریگەى شارەوانییەو ھە تەرمە کەیان بە خاک سپاردو خاوەن مالا کەش دەرگا کەى داخست. لەو رۆژەو ھە خاوەن مالا کە ھەموو کەسیکی راسپاردوو بۆ ئەو ھە بە کرێی بدات کەس ناچیتە ناو ئەم خانووەو ھە، ھەرچی دیت دەلیت «ئەم خانووە شومە رۆحی مروفیکی تیا کیشراو ھە» کەس زاتی ئەو ناکات بیته ناوی».

مەرگی نامۆ منى خستە نیو گومانیکەو ھە، متمانەم بەو نەبوو نامۆ بە دەستی خۆی، خۆی خنکاندییە، ئەو ھە زیاتر وای لیدەکردم موکور بى لەسەر ئەو گومانەم، دیمەنى ژوورە کەى نامۆ بوو، کاتیک پەییو ندیم بەو پیاو ھە پیرە چاو چنۆکەى خاوەن مالا کەو ھە کردوو

خانووہ کہم لی بہ کړی گرت و چوومه ژووره وه، له سهر دیواری ژووره کهی دواوه، ئەو ژووره ی چه ندین جار تابلوی دارستانی ژیانم تیا کیشابوو، لایه کی دیواره که بهو بویانه ی که له مالله کهی نامودا به جیم هیشتبون به رهنگی رهش به شیکی زوری دیواره که رهش کرابوو، پرسپاری ئەوهم له ژنه کهی دراوسی نامو کرد وتی: «من خوینده واریم نییه، به لام کاتیک هاتمه ژووره وه ئەو بویه ره شه م بهو دیواره وه نه بینی، تنها چند شتیک نوسرابوو، که من نه مزانی چی نوسراوه، کاتیک ئەفسه ری پولیسه کان بو لیکولینه وه منیان بانگ کرد بو ژووره وه، ئەو نوسراوه به بویه ی رهش داپوشرابوو) که باسی ئەفسه ری کرد پرسپاری ئەوهم لیکرد «شیوه ی روخساری چلون بوو» ژنه که ته واو وینای شیوه ی جوامیری کرد، وتی «ئەفسه ره که پیاویکی بالابه رزی ناوشان پان بوو، مووی سه رنگی له ئیخه ی کراسه که ی هاتبوونه دهره وه، پیستیکی سورباوی هه بوو قژه کورته که ی بودواوه هه لدا بووه» ئەوه بوخوی به لگه یه ک بوو، که جوامیر به راسته و خو بیت یان ناراسته و خو، دهستیکی له کوشتنی نامو دا هه بیت، ئەگه رنا تا ئیستاش متمانه به وه ناکه م نامو خو ی کوشتیبت.

له دوا ی ئەوه ی ناموم ناسی و هینامه نیو تابلوی ژیانه وه، نامو مروقیکی دی بوو، هه ستمده کرد پوژ

بەرپۆژ ھیوا لە ناخیدا سەوز دەبوو، ھەمیشە پێی دەوتم
«کاتیک لەگەڵ تۆ دەبم ھەست بەبوونی خۆم دەکەم،
ھەست بە جوانی ژیان و خۆشەویستی دەکەم».

لەگەڵ گێرپانەوێ چیرۆکی مەرگی نامۆ، خاتووماریا
و ھەکنەوێ بۆ کورپیکی خۆی بگری، بە دەم ھەنسکی
گریانەوێ دەیگوت «ئای نامۆ گیان چۆن بەبیکەسی سەرت
نایەو» ماوێھەک بێدەنگی ژوورەکەمانی داگیر کردبوو،
تەنھا دەنگی ھەنسکی گریانی ھەردوو کمان دەھات،
خاتووماریا پاش کەمیک چاوە سوور ھەلگەراوەکانی
سپری و وتی: «ئەی تۆ چیتکرد، نەچوویت بۆ بئەسکی
پۆلیس تا ھەوائیک بزانی».

ئەو پۆژە لە کۆلانە کەدا لە جینگە خۆمدا و ھەستابووم،
و ھەکنەوێ قەچەکانم مێخیک بن و بەزەویدا داکو ترابن،
توانای جولەم نەما بوو. ژنە کە ناچارى کردم بچمە
مالیانەوێ ماوێھەک دانیشتم، بە دەم گریانەوێ بیرم
لەوێ دەکردوێ چۆن بتوانم سەردانی بئەسکی بکەم،
کاتیک جوامیر بۆخۆی ئاگاداری ھەموو روداوێکانە،
دانیابووم لەوێ ئاگاداری ھەموو سەردانەکانم بوو
بۆلای نامۆ، دانیابووم لەوێ ئەو پۆژەى لە پێگەى ئەو
کەسە نەناسراوێ ئاگادار کراوێ، جوامیر ھەستی
بەھاتنم کردبوو، ھەربۆیە بە دەمامکەوێ رەفتاری لەگەڵدا
دەکردم.

هەرئەو پوژرە ژمارەى تەلەفونى خاوەن مالهەكەم
 وەرگرت و ئەم خانووهم لى بەكرى گرت و چوومه
 خانووهدەكهوه، كاتىك لەدیوارهكەم روانى ئاسەوارى ئەو
 بۆیەرهشەم بىنى، بىرم لەوه دەكردهوه چلۆن بزنام
 ئەوهى نامۆ لەسەر دیوارهكە نوسىبووى چى بووه!
 دلنیابووم لەوهى نامۆ ويستىتى پىش مەرگى خۆى
 پەيامىك بۆمن بە جىبهىلىت، يان ئەوهى بكوژى نامۆیه
 ئەو كارەى كردهوه، دلنیام جوامىر دەستى لەو كارەدا
 هەبىت بۆئەوهى پلانەكەى ئاشكرانهبىتو بەوشىوهدیه
 داىپۆشيوه، بەلام چلۆن بتوانم ئەوه بدۆزمهوه، يان
 چلۆن لەوه دلنیايم نامۆ خۆى كوشتووه؟ ئەوه بۆمن
 گومانىكە هەتا ئىستاش ناخى داگىر كردهوم.

لەو پوژرە بەدواوه من لەم مالهەدا دەژىم، شەوانە
 لەگەل ئازارى ناخى خۆمدا خۆم دەخۆمهوه. ماوهیهك
 بەو دۆخهوه مامهوه، دواتر بۆئەوهى خۆم لەنازارەكانم
 قوتارىبەكەم پەنام بۆ ئەو حەبانە دەبرد، كەنامۆ لەگەل
 پىكى ئارەقەكەدا بۆ پوچوونە دیوارهكان بەكارى
 دەهینا، وینەى باخچەیهكى گەورەم لەسەر دیوارهكە
 دەكیشاو لەژىردارىكدا وینەى نامۆ م دروستكرد،
 شەوانە بەدەم خواردنهوهى پىكىك ئارەق پۆدهچوومه
 دیوارهكانهوه و لەگەل نامۆدا ئەدوام، هەمىشه پرسىارى
 ئەوهم لىدەكردهو پىم دەوت «نامۆ پىم بلئى تۆ بەوىستى
 خۆت، خۆت خنكاند، يان كەسىكى تر تۆى كوشت، پىم

بلى چىت لەسەر دىوارەكە بۆ من نوسىبوو، ئەو ھەخۆت نوسىبووت، يان بكوژەكانت ئەو كارەيان كردبوو» ئەو ھەرگىز ھەلامى ئەو پرسىيارانەى نەئەدامەو، ھەكئەو ھى پىي بىزار بىت تاوى ئەدايە مەچەكم و بەرەو قوولايى دارستانەكە دەبىردم و لەوئى لەژىر سىبەرى دارىكا دائەنىشتىن و دەىگوت «واز لەمردن بەىنە ئىمە ھەمىشە لەگەل مەرگدا دەژىن، ھەرە با بەيادى ئەو رۆژانەى، كە جوانترىن و خۆشترىن وىناى ژيانمان بوو، پىكەو ھەگەمە بەكىن. ژيان بەچىژ بەكىن و خۆشەوىستى لە نىو يەكترىدا بروىنىن» لەو رۆژەو تائىستاش من دەچمە دىوارەكانەو ھەگەل نامۇدا شەوانە ئەدوئىم، لەچاوەروانى ئەو ھەدام شەوىك ناچارى بەكم بىتە گوو نىھىتى مەرگى خۆىم پى بلى.

تابلۆ

نه كيشراوه كان

«ژیان ئەو کاته بینرخه، که مرۆف تییدا ون دەبیت، من بۆچی دەژیم، بوونم له کوی ئه م ژيانه دا ههیه، چێژی ژیان له کوییدایه تاههست به بوونی بکه م، نه فرهت له و پۆژانه ده که م منی خسته ئه م ئازارانه وه. بیئومیدی به شیوهیه ک دلی گرتووم، قیز له جهسته و بوونی خۆم ده که مه وه، زۆر جار واییر ده که مه وه ده لیم، تو بلی له م شاره دا من ته نها مرۆفیک بم به پۆح مر دبیتم، یان زۆریک له مرۆفه کان به هه مانشیوه ی من له ناو تاریکی پۆحی خۆیاندا ده ژین، به لام ههستی خۆیان نادرکین، نایانه ویت هیچ که سیک ههست به ئازاره کانیا ن بکات، ده بیت ژیان لای ئەوانیش وه ک من ته نها جهسته یه کی ساردو سړو بینرخ بیت و به رده وام به ناچار ی له گه ل ئازاری ئەو مه رگه به رده وامه دا بژین و له چاوه پوانی فریاد په سیكدابن و به ژیان ئاشنایان بکاته وه؟ ئایا به ته نئ هه رمنم له جهسته و پۆحی خۆم بیزارم، یان مه رگ به چه ندين شیوه و وینای جیاواز له ژیان ی ئیمه دا خوی نیشان ئەدا؟ تو بلی هه موو ئەوانه ی واههست ده که ن خۆشبه ختن له ژیاندا بۆچرکه ساتیک هه ستیان به وینه ی مه رگ نه کردبیتیان ساویلکانه له ژیان ده روان؟ دلنیا م له وه ی مرۆفه ساویلکه کان له م شاره دا هه رگیز ههست به مه رگی خۆیان ناکه ن، ته نها ئەو که سانه نه بیت،

كەدەيانەوئیت بەدوای مانای ژیاندا بگەرین» لە ئەندیشه پەرتبووەکانی خۆمدا نەمدەزانی بۆکی ئەدویم، زۆر جار خاتوو ماریا هەستی پێدەکردم لەبەر خۆمەو و پڕینەم ئەکرد، هەربۆیە بەردەوام پێی دەوتم «سەناریا هەرگیز وا هەست مەكە هەموو ئەوانەى لەژيانى هاوسەرگيريدا بەردەوامن خۆشبهخت بن، دلنیا به زۆرینهى پەژوانن لەو هی ساویلکانە کە وتوونەتە نیو ئەو تەلیسمە نەفرەتییه وە کە پێی دەلێن هاوسەرگیری، نازدارە کەم هاوسەرگیری تەلیسمیکە هەتانه کە ویتە ناوی و کارت لی نەكات هەست بە ئازارەکانی ناکەین، ئەو کاتەى لەچرکە ساتیکدا بەخۆت دیتتەو ئەو کاتە دەزانیت بەو یستی خۆت هەموو هەست و ئازادییەکانی خۆت کۆت و بەند کردوو. چیژی ژیان لە ئازادیدایە، بەلام یاساکانی ژیان ناچارمان دەکەن بە دەمامکیکی ساخته وە پەفتاری لەگەڵدا بکەین، منیش بەوینەى تۆ ماو هیک لەگەڵ مەرگدا دەژيام تا پۆژیک بیرم لە هەلەاتنی خودی خۆم کردوو و لەخۆم یاخی بووم، بەدووی ئەو جیهانە کەوتم، کە چیژی ژیانم تیا دەبینی. دەزانم زۆر سەختە بۆمروڤ بتوانیت لەخۆی هەلیت و رابردووی خۆی بە نەفرەت بکات، بەلام لە ناخی هەموو مروڤیکدا ئەفسونیک هەیه پێی دەلێن لەبیر چوونەو، من هەموو ئازارەکانم لەو شوینە تاریکەى خۆمدا بەجیهیتشت و بەدووی ژیان کەوتم، نەفرەتیم لەو کۆت و بەندە کرد کە پێی دەلێن هاوسەرگیری».

هاتنى خاتوماريا بۆمن ھىوايەك بوو لە تەنبايدا بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا منى گەران دەو ھە بۆناو ئازارەكانم و برىنەكانى ناخى زىندوو كردهو ھەئىستا ھەك ھەموو ئەو رۆژانەى لەژياندا تىپەرىن و ھەك خەون دىنە يادەو ھەرىمەو ھە، ھەموويان بەردەوام خۆيان نوئ دەكەنەو ھە و دەمخەنەو ھە دۆخى ئەوساتانەى، كە ئارەزووى مەرگى خۆم دەكرد، دەبىت من لەم دۆخەدا چ ئومىدىكم بە ژيان ھەبىت؟ هاتنى پەرىسا تا چەند دەتوانىت ھەموو ئازارەكان بڕەو ئىتەو ھە و لەگۆشەيەكى تارىكى رۆحدا بەندىان بكات و ھىوايەكى نوئ بە ژيانم بىخەشیتەو ھە لەجەنگى ناخم قوتارم بكات.

لەدواى گىرەنەو ھەى چىرۆكى تابلۆكان، خاتوماريا رۆژانە ھاتووچۆى بازارى دەكرد، لەگەڵ خۆيدا پىويستى ژەمە خۆراكيەكانى دەھىنايەو ھە، چەند رۆژىك پىش لەدايكبوونى پەرىسا، لەجانتايەكى گەورەدا چەند پۆشاك و پىويستى بۆ پەرىسا كرىبوو، خستىيە خانەيەكى كەنتۆرى ژوورەكەى پشتمەو ھە و وتى «سەنارىا.. پەرىسا نابىت بىنازو بىكەس بىتە ژيانەو ھە، ئەو ھەندە بىر لەداھاتووى مەكەرەو ھە، ئەو ھە ئىمەين دەتوانىن ژيانىكى پىر بەختەو ھەرى بۆ داھاتووى منداڵەكانمان داين بكەين، دلنباھە هاتنى پەرىسا دەبىتە دەستپىكىكى تر بۆژيانت و لەو ئازارەى پىتەو ھە دەنالنىت قوتارت دەكات، دلنباھە لەو ھەى پەرىسا زۆل نىيە، منداڵىكە خۆشەويستى

دروستی کردووه!» ئەو قسانەى خاتووماريا هيچ ئومىديكى بەخەونەكانم نەبەخشى، رۆژانە لەچاوەروانى هاتنى پەريسادا چەندىن خەونى ناخوشم دەبينى، هيوای ئەوهم دەخواست هاتنى پەريسا تۆلەى هەموو ئازارەكانم لەجوامير بکاتەو، ئەو وەك فريادپەسيك بيته ژيانمەو و لەدادگا هەموو پلانهكانى جواميرى پى پوچەل بکەمەو.

تادەهات جەستەم زياتر قورسو گران دەبوو، جولەم تەواو هيواش بوو، سکم لەمانگى خۆيدا بوو، خاتووماريا رۆژانە خۆراكى ئامادە دەکردو مالهکەى خاوين دەکردهو، لەدواى تەواو بوونى کارەکانى شەوانە، دەچوو ژوورەکەى پشتەو و خۆى بەنوسينهو موژول دەکرد، منيش لەچاوەروانى هاتنى پەريسادا رۆ دەچومە خەونەكانى خۆمەو، وينای شيوەى پەريسام دەکرد و دەمگوت «دەبيت لە نيوان من و جوامير دا خۆى لەكامماندا وينابكات، شيوەى کاممانى زياتر لەخۆيدا هەلگرتييت».

له نیوهی وهرزی هاویندا بووین، تادهات که شه که گهرمتر
 ده بوو، ئه گهر سه قفی خانووه که گل نه بوایه ئه سته مبوو
 بمتوانییا خوّم تیا بگرتبا، خاتووماریا به ماکسییه کی
 کورتی ته نکه وه، که تا سهر ئه ژنۆکانی هاتبوو، مه مکه
 شل و گه وره کانی به هۆی ستیانه که یه وه له نیوان ئیخه ی
 ماکسییه که یدا ده رپه رپیوون، به و ته مه نه یه وه ئه وه نده
 سه رنج راکیش بوو هه سستی هه موو پیاویکی ده بزواند،
 له سهر کورسیی ژووره که ی پیشه وه دانیشتبوو خه ریکی
 نوسین بوو، له ناکاویکدا ئازاریک هه موو پشت و که مه رمی
 ته نییه وه، تادهات ئازاره که زیاتر ده بوو، واهه ستمده کرد
 به ئاگره هه موو هه ناوم داخ ئه که ن، خاتووماریا له هاواری
 من به خۆی هاته وه و به په له هاته ژووره که مه وه و وتی
 «ئارام به ره وه جوانکیله که م له شوینی خۆت مه جولئی،
 به پشتا پالکه وه و قاچه کانت بلاو که ره وه باله ناو له شت
 برونم» من له تاو ئازاری خوّم خه ریکبوو له هۆش خوّم
 ده چووم، که له نیوان رانه کانی روانی به خه نده یه که وه
 وتی «ئارام به ره وه سه ناریا، هه ول بده به رده وام هه ناسه
 بده ی بوئه وه ی له هۆشی خۆت نه چیت، ئاوی سکت ته قیوه
 کاتی له دایکبوونی په ریسایه» ئه وه ی وتوو به په له چووه
 ده ره وه، هه تائه و به ته شتیکی ئاوی شله تین گه رایه وه له تاو
 ئازاری گیانم به رده وام هاوارم ده کرد، واهه ستمده کرد

پەريسا بۆئەوھى نەيەتەدەرەوھ پەلەكانى لەديوارى سەم توندەكەت، بەدەم ژانىكى زۆرەوھ ھەستەدەكرد ھەموو ناخەم گەزەبەيت، ئازارىكى زۆر لەپشت و كۆم و كەمەرمدا مۆلى خواردبوو «من كەى لەم ژان و ئازارە قوتارم دەبەيت، تاكەى لەم دۆخەدا دەمىنمەوھ! تۆبلىي پەريسا ھىچ زيانىك بەجەستەى ناسكى نەكەوئەيت» بەدەم ژانەوھ لەخۆمدا رۆچوو بووم، خاتوماريا تەشتە ئاوەكەى لەنيوان رانەكانم دانابوو، بەردەوام دەستى بەنيو لەشەمدا دەھيناو دەيگوت «بەردەوام لەگەل ھەناسەداندا ھەولبەدە زياتر خۆت توند بكە، فشار بخەرە سەر ھەناوى خۆت بۆئەوھى پەريسا نەتاسەيت، بەردەوام فشار لەخۆت بكە، وەك چلۆن تەنگاويت ئاوا ھەولبەدە ئەوھى لەھەناوتدایە تۆرى بەرە دەرەوھ»

ھەمووجەستەم شەلالى ئارەقە بوو، بەھۆى گەرماكەوھ تەواو تاسابووم، چەندجاريك خەريكبوو بەھۆى دابەزىنى فشارى خوينمەوھ لەھۆشى خۆم بچم، بەلام ئەو ئەوھندە بەئەزمون بوو ھەستى بەدۆخى من دەكرد، لەگەل ھەموو تاسانىكمدا بەخۆى دەھيناوھ و دەيگوت «ئەوھندەى نەماوھ پەريسا سەرى بێتە دەرەوھ، بەردەوام فشاربكە، پەريسا زۆر بەئەستەم دێتە دەرەوھ، ھەرگيز لەژيانمدا مندالى ئەوھندە ئينكارم نەبينيوھ» لەگەل ئەو ژانە زۆرەى، كەھەموو كەمەرو ناو ھەناومى تەنيبوو لەشم زياتر دەكرایەوھ، ھەستەمكرد پەريسا

بەردەوام لەجەستەم جیادەبیتەو و دیتە ژیانەو، نازانم
چەند خولەک بوو من لەو دۆخە بەئازاردە مامەو،
کاتیک پەریسا بەتەواوی ھاتە ژیانەو، ھەناوم تەواو
خالی بوو، لەگەڵ دامرکاندنەو ھە ئازاری جەستەم
بەتەواوی لەھۆش خۆم چووم.

دەنگی گریانێ پەریسا منی بۆژیان گەراندەو
«پەریسا بۆچی دەگری؟ تۆبلیی بەھۆی گۆرانی
ژینگەیی ژیانییەو، بیت، یان ئەو ھەستی بەئازارو
ناخۆشی ئەم ژیانە کردبیت وگویی لەھەموو چیرۆکی
تابلۆکان بویت. دلنیام ئەو ئارەزووی ھاتنە ئێو ئەم
ژیانەیی نەبوو، ھەربۆیە بەردەوام فشارم بۆ ھاتنە
دەرەو ھە دەکرد و ئەویش پەلە ناسک و نەرمۆلەکانی
لە ھەناوم گیر دەکرد، بۆئەو ھەردەوام لەمندا بژی،
تائەو کاتەیی مەرگ ھەردوو کمان لەگەڵ خۆی دەبات»
من لەئەندیشەیی خۆمدا ئاوا بیرم لەپەریسا دەکردەو،
بەلام خاتوماریا بەدەنگیکی پر لەخۆشەویستیەو
وتی «سەناریا تۆ بروانە، بزانی پەریسا چەند جوانە»
کاتیک چاوەکانم کردەو پەریسا لەنیوان ھەردوو
دەستیدا خۆی گرمۆلە کردبوو، بەدەم گریانەو پەلەکانی
بەھەموو لایە کدا بلاو دەکردەو، بەبینینی، ئارامیی بۆ
ھەموو جەستەو ناخم گەرایەو. خاتوماریا پەریسای
بەرۆتی ھینایە سەرسنگم و وتی «مەمکە کانت بخەرە
دەمیەو بە کەمیک ژەک بخوات و ئارام بیتەو».

زیاتر له ههفتهیهک به سهر له دایکبوونی په ریسادا
 تیپه پریوو، ماله که مان به هوی گریانی په ریساو له ئاوه دانی
 تیکه وتبوو، خاتووماریا له و ماوه یه دا چهند جاریک
 سهردانی بازارپی کرد و له گه ل خویدا چهند قوتووه
 شیریکی توز و مه مه ی بچوک و سه به ته یه کی بو په ریسا
 کرپیوو. تاده هات شیوه ی په ریسا جوانتر ده بوو، کاتیک
 خاتووماریا په ریسای له ئامیز ده گرت و لئی ده روانی و
 دهیگوت «ده زانیت شیوه ی لوت و لیوه ئه ستور و رومه ته
 پان و گوشتنه که ی به ته واوی له خوت ده چیت» ئه و قسانه ی
 بومن ئه وه نه گرنه نه بوون به هینده ی ئه وه ی من به دوا ی
 شیوه ی جوامیردا ده گه رام له په ریسادا، هه ربویه پیم وت
 «ده مه ویت به یانی پیکه وه سهردانی دادگا بکه ین بوئه وه ی
 په ریسا وهک به لگه یه ک به کاربینم بو راستکردنه وه ی
 هه موو دروکانی جوامیر» خاتووماریا که میک له سیما
 گه شه که ی په ریسای روانی و به نیگایه کی پرله گومانه وه
 وتی «په له ت نه بیت، هه مووشتیک ئارام ده بیته وه و توش
 له م ئازاره قوتارت ده بیت، په ریسا هیشتا ساوا یه باکه میک
 خوی بگریت ئه و کات پیکه وه ده چین».

ئارامیله جه سته مدا برابوو، به رده وام له ئه ندیشه ی
 ئه وه دا بووم جه سته و خوینی په ریسا بیته گو و به
 جوامیر بلیت «ئهی باوکه دروزن و داوین پیسه که م،

ئەى باوكە بىۋىژدانەكەم، ئەوە منم پەرىسا، كچە بىنارەكەت، ئەو كچەم كەلە پىناۋى ئارەزوۋە كانى خۇتدا نكوليت لىكردم و دايكمت بەسۆزانى تاوانباركرد، ئىستا من ھاتومەتە بەردەمت و بە پەنجەكانى خۇم ئەو دەمامكە لەرۋى راستەقىنەت ھەلدەمالم، بۆئەوہى بەخۇت بىتتەوہ و ھەست بەمرۇقبوونى خۇت بكەيت، ھەست بەوئازارانەى دايكم بكەيت، كەشەوانە خەوى لىدەسەندەوہ و بەمەرگ ئاشناى دەكرد.مرۇف چلۇن دەبىت ئەوہندە درندە بىت چىژ لەئازارى ئەوانى تر ببىنيت، ئاختر تۇش مرۇقتىت، بەلام نازانم كەى بىر لەخۇت دەكەيتەوہ و ھەست بە مرۇقبوونى خۇت دەكەيت، دەزانم ھەتا بەو دەمامكەوہ لە ژيان برۋانيت ھەرگىز ھەست بە ئازار ناكەيت، ئەوہ تەنھا ئەو مرۇقنەن ئازاردەچىژن، كە ھەستى مرۇقدۆستى ناخيانى تەنيوہ. وەرە لە ئامىزى خۇتم بگرە و بۇنم بكە بزانه چەند بۇنى تۆم لىدەيت، بزانه لە چ شتىكدا لەيەكدى دەچىن، من خوينى تۆم ھەلگرتوووہ، بۇنى تۆم لىدەيت ئەگەر نكولى لەبوونم بكەيت، دلنباہە من ھەر پەرىساكەى خۇتم، كە ئارەزوۋى ھاتنت دەكردم» من لەخۇمدا بەئەندىشەى پەرىساوہ ئەدوام لەچاۋەرۋانى ئەوہدابووم ئەو رۇژ بە چاۋەكانى خۇم ببىنم، بەلام ئەوہ بۇمن تەنھا خەونىك بوو وەك ھەموو خەونەكانى ترى سەرەتاي ژيانى ھاوسەرگىرىمان، نازانم بۇچى مرۇف ئەوہندە قىزەونە

هەست بە ئازاری ئەوانی تر ناکات، پەریسا خەونیک بوو
 ماوەیەک لە هەناومدا ژیاو پۆی، ئەویش بوو برینیکی
 گەرەو لە پۆحمدا مایەو، بووبە ئازاریکی بەسۆو
 هەموو پۆچی گرتەو، هەرگیز پیشبینی ئەوم نەئەکرد
 پەریسا خەون بیت.

کاتیک من لە ئەندێشەیی ئەو هەدا بووم پەریسا وەک
 راستییەک بیتە گو، بە ئەندێشەیی ئەو هەو دەژیام لەو
 ماوە زۆرەدا بە هۆی دوگیانیم بە پەریساو نەچوو بوومە
 دەرەو، خاتووماریا وتی «بۆچی ناچیتە دەرەو کەمیک
 بگەریت و بازاریک بکەیت تا هەست بە ئارامیی بکەیت و
 بە خۆت بیتەو، من ئاگاداری پەریسا دەبم» ئەو پۆژە
 بە ئۆتۆمبیلە کەم سەردانی قوتابخانە کەم کرد، هاوڕیکانم
 هەوایی پەریسیان لێ دەپرسیم و خۆشحال بوون بە
 سەردانە کەم، دواتر سەردانی بازارم کرد، ئەو پۆژە بۆ من
 پۆژیکی تەواو جیاواز بوو، هەستم بە تەنیا یی خۆم دەکرد
 لەم شارەدا، ئای ئەو چ هەستیکە والە مرۆف دەکات
 لە زیندی خۆیدا هەست بە نامۆیی خۆی بکات، ئیوارە،
 کە گەر پامەو لە گەل خۆمدا هەندیک پیوستیم بۆ مالهو
 کربوو، لە گەل دیارییەکی خنجیلانە، کە زنجیریکی
 ئالتوون بوو مەدالیایەکی لەشیو هی گولیک پیو بوو،
 بپارمدا ئەو بکەمە دیاری بۆ خاتووماریا، لە پای ئەو هی
 لەو دۆخە دژوارەیی ژیانمدا ماوەیەک هاوڕیم بوو، پیمەو
 ماندوو بوو، هاوکاری کردم و بوو مامانی پەریسا.

كاتىك گەرامەۋە بۆمالمەۋە و دەرگاي حەۋشەكەي
 مالمەۋەم كىردەۋە، پەرىسا دەنگى نەھات، وتم پىندەچىت
 لەباۋەشى مېھرەبانى ئەۋدا نوسىتت، چومە ھۆلەكەۋە،
 لەۋى نەبوو چەند جارىك بانگى خاتومارىام كىرد
 ۋەلامى نەدامەۋە، وتم پىندەچىت بۆكارىكى پىۋىست
 چوبىتە دەرەۋە و پەرىساي لەگەل خۆي بردىت، بەلام
 كە گەيشتمە ژورەكەي دواۋە لەشۋىنى جىخەۋەكەي
 پەرىسا، خاتومارىا دەفتەرەكەي خۆي بەجىھىشتىۋو،
 ھەموو پۆشاك و مەكەمژەۋ شىرو پىنداۋىستىەكانى
 پەرىساي لەگەل خۆي بردىۋو، بەبىنىنى ئەۋ دىمەنە
 خورپەي ترسىك ھەموو ناخى ھەژاندىم دلىنباۋوم
 لەۋەي شتىكى نامۇ و مەترسىدار پویداۋە.

بەپەلە پەيوەندىم بە خاتومارىا ۋە كىرد،
 تەلەفونەكەي داخراۋو، بەپاكرىن چومە دەرەۋە و
 بەھەموو كۆلانەكانى دەۋرۋەرى خۇمان گەپام ديار
 نەبوون، پرسىارى ئەۋ دوكاندارەي نىزىكى مالى خۇمان
 كىرد، كە پۆژانە خاتومارىا سەۋ زەۋ ميوەي لىدەكپى
 وتى «ئەمرۆ نەمبىنىۋە» ئاي خودايە چىم بەسەرھات،
 خاتومارىا بۆكۆي چوۋ پەرىساي بۆكۆي بردىت؟
 بەردەۋام لەھەۋلى ئەۋەدا بووم ئارامىي بۆ خۆم
 بگەرپىنمەۋە و ئەۋ گومانەي ناخى دەكرۆشتم بەنەفرەتى
 بكەم بەخۆم دەگوت«ئەۋە تەنھا ترسىكە لەخۇمدا بۆلە
 دەستدانى پەرىسايە، ئەۋە راستى نىيە، دلىنباۋم خاتومارىا

و پەریسا دەگەرینەو و بۆمالەو، پێدەچیت پەریسا ناساخ بووبیت، یان تووشی دۆخیکى خراپ ھاتبیت و بەناچارى گەیاندىتێھ نەخۆشخانە، بەلام ھەموو ئەوانە تەنھا ئەندىشەيەك بوون بۆئارامکردنەوھى ترسى ناخ، کاتیک گەرامەو و بۆمالەو تادرنگانیک لەچاوەروانى ئەواندا بووم نەھاتنەو، دنیا تەواو تاريك بوو، بیرم لەوھ کردەو و پۆلیس ئاگادار بکەمەو، بەپەلە ئۆتۆمبیلەكەم بەگەر خست و خۆم گەیانده بنکەكەى نىزیکمان، لەوى سکالام لەدژى ئەوژنە شەیتانە تۆمار کرد، کە خۆى لەبەرگى فریشتەدا ناساندبوو.

ھەرئەو شەو ئەفسەرى ئىشگرەكە ھەموو بازگەکانى سنورى شارى ئاگادار کرەو و ژمارەى تەلەفونەكەیان وەرگرتەم و داوايان لىکردەم بگەریمەو و بۆمالەو، لەچاوەروانى ئەوھابم تا خۆيان لەھەوالى دۆزینەوھى پەریسا ئاگادارم دەکەنەو، کە گەرامەو و بۆمالەو کات «دەى» شەو بوو، ھەموو ناخ ئازارى لىدەچۆرا، نەمدەزانى ئەو ژنە چى بوو خۆى بە ژياندا کردوو ھەموو تەمەنمى لەگەل خۆى برد، بەدەم ھەنسک و گریانەو لە بەفرگرەكەدا ئەو بوتلە ئارەقەم دەرھینا، کەخاتوماريا بەھۆى دوگیانیمەو لى قەدەغە کردبووم، پىکیكى پریم خواردەو و بەدەم کىشانى جگەرەيەكەو ئەندىشەم کەوتە سەر ئەو دەفتەرەى، کە لەسەر جىگەكەى پەریسا بەجى ھىشتبوو.

خاتوماريا بۆي نوسيبووم :

دهزانم به رۆيشتنى پهريسا زۆر نىگه ران دهبيت،
 وهك من ئارامت ههبيت! كاتيك من نامۆي كورم
 بهجيهيشت ماوهيهكى زۆر خهونم شيواو بوو، ههموو
 شهويك خهونم به پوخسارى نامۆ وه دهبينى، ئاي ئهوه
 چ ئازاريك بوو بۆمن، كه ناچاربووم بهدليكي شكاو و
 تهنگه وه بيرم لهههلهاتنى ئهه نيشتمانه كرده وه. لهوانهيه
 ئه وهى بۆتۆي دنوسم جيگهى متمانهت نهبيت، بهلام
 دلنياه ئازارهكانى تو هه مان ئازارى من بوون،

كاتيك چيروكى تابلوكانت بۆ دهگيرامه وه له ناو
 هه مووياندا خۆم دهبينى، منيك له شيوهى تودا، بهلام
 به روخساريكى جياوازه وه، منيش وهك تو له سه ره تاي
 هاوسه رگيريمدا كه تمه خهونى عه شقيكه وه، وامده زانى
 ئيتر جوانى ژيان له ويوه دهست پندهكات، بهلام نه مزانى
 ئه وه بۆخۆي سه ره تاي چوونه ناو زيندانىك بوو
 به ويستى خۆم ده رگا كه يم كرده وه و ئازارم تيا چه شت.
 ئاخىر من به و ته مه نه كه مه و به و دلله ساويلكه يه مه وه،
 هه رئه وه نده له نهينى ژيان گه يشتبووم، نه مزانى
 هاوسه رگيرىي كووت و به نديكه ئازادى مروقه كان
 سنوردار دهكات، خو شه ويستى ده كوژيت و ده تكاته
 كويله ي مروقتىك ناچار ت دهكات به ويستى ئه و بژى.

ئەو پیاوھى بەو ىستى باوكم ھاوسەرگىرىم لەگەل
 كرد، لەگەل باوكم كارى دەكرد، باوكم بۆئەوھى
 بەرژەوھەندى پىشەى سەعاتچىيەكەى خۆى بپارىزىك
 ناچارى كردم بەو پیاوھ رازى بم كەشاگردى باوكم بوو.
 لەو كاتەدا منىكى تەمەن شازدەسال، كەناخم ئاگرى
 لىدەچۆرا ھەموو جەستەم لەچىژو خۆشەو ىستى كەيل
 بوو، ھەموو جوانىيەكى ژيانم لە ژنىتى خۆمدا دەبىنى.
 سەرەتای ھاوسەرگىرى بۆمن بەھەشتىك بوو،
 كە بەردەوام خەونم پىوھ دەبىنى، لەدواى ئەو ەچەند
 مانگىكممان پىكەوھ لەگەل (سالار) بەسەر برد و ناخم لەو
 چىژە دامركايەوھ، ئەو كاتە زانيم من بوومەتە كۆيلەى
 پياوئىكى دلرەق و دل پيس، بەردەوام ئازارى ئەدام و
 چوونە دەرەوھى لى قەدەغە كردبووم، مالەكەى خۆم
 لى ببووھ زىندانىك. ئەوكاتەى تازە سكم بە نامۆ پربوو
 پەشىمان بووم لەوھى رىگەم بەخۆمدا نامۆ دروست
 بىت، چەند جارىك لەھەولى ئەوھدا بووم لەبار خۆمى
 بەرم، بەلام ئەوھ بۆمن لەو دۆخەدا زۆر ئەستەم بوو.
 نامۆ بەو ىستى من نەھاتە ژيانەوھ، ئەوھ تەنھا
 ئارەزوويەكى خۆرسكى ژيان بوو، ناچارى كردم نامۆ
 لەخۆمدا گەورەكەم و بە ئازارەكانى ژيانى ببەخشم،
 من دلنيابووم لەوھى مروفتىك لەناو تەنگەژەو ئازارى
 ژياندا لەدايك بىت، ھەرگىز ناتوانىت لەژيانىدا بەختەوھر
 بىت، ئەوھ پىشيبىنى من بوو بۆژيانى نامۆ، بەلام لەو

زیندانه‌دا چلۆن بتوانم دریژه به‌ژیان بدهم؟ به‌رده‌وام بیرم له‌هه‌له‌هاتنی خۆم و نامۆ ده‌کرده‌وه، چه‌ندجاریک باوکم له‌درنده‌یی رَه‌فتاره‌کانی هاوسه‌ره‌که‌م ئاگادار کرده‌وه، به‌لام باوکم سه‌رزهنشتی ده‌کردم و پیتی ده‌وتم «هه‌له‌ی تۆیه، ئه‌گه‌ر ژن بیت ده‌زانیت چۆن دلێ هاوسه‌ره‌که‌ت راده‌گریت» منیک که‌هه‌موو ده‌رگاگانم له‌سه‌ر داخراپیت، ده‌بیت چیم بگردایه؟ ئاخ‌ر مروّف کاتیک له‌ناخی خۆیدا زیندانی بیت، چلۆن ده‌توانیت چیژ له‌ژیان ببینیت.

هه‌تا نامۆ له‌دایک بوو من به‌و ئازارانه‌وه‌ ده‌ژیام، له‌دوای مردنی باوکم، دۆخم خراپتر بوو، هاوسه‌ره‌که‌م شه‌وانه‌ وه‌ک دره‌نده‌یه‌کی مه‌ست به‌رده‌وام هه‌موو توورپه‌یی خۆی به‌سوونده و قایشی پانتۆله‌که‌ی له‌مندا خالی ده‌کرده‌وه، دواتر تاوی ئه‌دایه‌ ماکسیه‌که‌م و له‌به‌ری داده‌مالیم و به‌ده‌م لیدانه‌وه‌ ئامبازم ده‌بوو، تائه‌و کاته‌ی هه‌موو هه‌لچونه‌کانی ناخی خۆی به‌ده‌م ته‌کانلیدانه‌وه‌ له‌مندا خالی ده‌کرده‌وه.

وشه‌ی سوژانی چه‌قۆیه‌ک بوو، هه‌میشه‌ له‌هه‌ناوی ده‌چه‌قاندیم، ئاخ‌ر من تا ئه‌و ساته‌ هیچ په‌یوه‌ندییه‌کم له‌گه‌ل پیاویکی تردا نه‌بوو، هه‌رئه‌وه‌ ناچاری کردم دلێ خۆم بده‌م به‌و پیاوه‌ی دراوسینکه‌مان که‌ناوی (سه‌ریاس) بوو، هه‌میشه‌ له‌سه‌ربانی ماله‌که‌ی خۆیان‌وه‌ له‌جسته‌ی منی ده‌روانی. من سوژانی نه‌بووم، به‌لام بۆئه‌وه‌ی ئه‌و

پیاوھ بکەمە دەروازەییەک بۆ قوتار بوونم لەم ژیاڤە،
بەنیگای چاوەکانم مەیلیم پێداو ھاندا خۆی بخزینیتە
مالەکە مەوہ.

ئەو پۆژە سالاری ھاوسەرم لەسەر کار بوو،
جگە لەخۆم و نامۆ، کەتەمەنی تەنھا پێنج سالیک
دەبوو، کەسیکی تر لەمالەکەمدا نەدەژیا، کە سەریاس
ھات ترسیک ھەموو ناخمی تەنییەوہ، بەچاوە پرلە
شەھوہ تەکانی لەھەموو جەستەمی دەروانی، ویستی لیم
نیزیکی بیئەوہ و ماچم بکات، لەو کاتەدا بەبێ ویستی
خۆم پالیکم پێوہ ناو وتم «تۆچلۆن ریگە بەخۆت
ئەدەیت بیئە مالەکە مەوہ و پەلامارم بەدەیت» ئەو قسانە
(سەریاس) ی توشی گومان کرد لە نیوان بیروکەیی
ھەلھاتن و خۆشەویستییدا، بۆمن تیرامابوو، دواتر وتی
«ئاگادارم سکالای خۆت لای خوشکەکەم کردووە، کە
ھاوسەرەکەت ئازارت ئەدات، بەداخم بۆئەوہی ئەو
پیاوہ نەزانە نرخت نازانیت، من ھاتووم بۆئەوہی لەم
ژیاڤە قوتارت بکەم».

ئوی ئەوہ چ پۆژیکی خۆش بوو بۆمن، کە پیاویک
بە پێی خۆی بیئە ناو مالەکە مەوہ و وەک فریاد رەسیک
بەھانامەوہ بیئە ھەربۆیە وتم «چلۆن دەتوانیت قوتارم
کەیت» لەو ساتەدا سەریاس ھیچ بیروکەییەکی وەھای
نەبوو، ئەوھندە نەبیئە کەمیک لەخۆی راما، وەکئەوہی
بە دواي چارەسەرێکدا بگەریت پاشان وتی «دەتوانین

پیکه وه ههلبیین و ژیانیکی خوش دروست بکهین».

ئه وه بۆمن جیگهی ئومیدیکی مهزن بوو، بهلام گومانم ههبوو له وهی ئه وه لهسهه بهلینهکانی خوی سوورنه بیت، هه ربویه له دوای ئه وقسانه بریارماندا ئه وه خوشکه به ته مه نهی، که تا ئه وه کاتهش هیچ پیاویک له ده رگای ماله که یانی نه دا بوو بۆ خوازیینی هاته نیوانمانه وه، ئیتر په یوهندی من و سه ریاس رۆژ به رۆژ به هیتر ده بوو تا گه یشته ئه وهی ئه وه شه وانهی هاوسه ره که م له یانهکانی شه واندا له گه ل هاوریکی تا دره نگانیک ده مانه وه، سه ریاس به نهینی خوی به ماله که مدا ده کرد، له هه لویسته کانیدا ئه وه عه شقه م ده بیینی که له ناخیه وه بۆمن هه یبوو، به تاسه وه هه موو جه سته می ده لیسیایه وه و به دم ئه وه وشانهی، که ناخی توونیمی له خویدا تیر ده کرد، ماچی ده کردم، دواتر که هه ردوو کمان به ته واوی له یه کتریدا رۆده چووین و چیژیکی ئه فسوناویمان به ناخ و جه سته ی یه کتری ده به خشی، ئه وه پلانه مان به سهه ده کرده وه، که چلۆن ئه م شاره به جیبهیلین و به ره و و هه نده ران هه لبیین. به لام ئه وهی جیگهی ناکۆکی نیوانمان بوو ته نها بوونی نامۆ بوو، ئه سته م بوو به و ته مه نه که مه وه له گه ل خۆمان بمان بردایه، هه ر بویه سه ریاس دوای چه ند رۆژیک بیری له و پلانه کرده وه، که نامۆ راده سته ی ئه و ژنه ی خزمیان بکهین که به ته نی ده ژی، بریارماندا تا کاتیکی گونجاو ده گه رپینه وه مانگانه

له پریگه‌ی خوشکه که یه وه بریک پاره بوئه و ژنه دابین بکه‌ین، که ئه‌رکی به‌خێو کردنی نامۆی له‌سه‌ر بوو. ئه‌و رۆژه‌ی له‌گه‌ڵ سه‌ریاس هه‌لهاتین به‌ ژنه‌که‌م وت «تکاده‌که‌م ئاگات له‌ نامۆ بیته‌، هه‌رگیز مه‌هیله‌ هه‌ست به‌ بیدایکی بکات، واخۆت نیشان بده‌ که تو نه‌نکی ئه‌ویت، تائه‌و کاته‌ی ده‌گه‌ریمه‌وه‌، هه‌موو راستیه‌کانی بو ده‌گه‌ریمه‌وه‌»

ئۆففه‌ ئه‌و رۆژه‌ چه‌ند به‌ ئازار بوو، که به‌ جیمه‌هیتشت، نامۆ له‌ باوه‌شی ئه‌و ژنه‌دا بۆمن ده‌گه‌ریا، له‌و ساته‌دا چه‌ند جاریک هه‌ستی په‌شیمانی ده‌رونی داگیر کردم، به‌لام چلۆن توانیم ئه‌و بریاره‌ بده‌م و به‌شیک له‌خۆین و جه‌سته‌ی خۆم به‌ جیبه‌هیلیم، له‌وانه‌یه‌ تو له‌سه‌ر ئه‌و بریاره‌ سه‌رزه‌نشتم بکه‌یت و به‌ دایکیکی دل‌ره‌ق و ناشرین ناوزه‌دم بکه‌یت، به‌لام دلنیا به‌ سه‌ناریا، له‌ناخی هه‌موو مروفتیکدا ویستیکی خۆخوازی هه‌یه‌، کاتیک ناخۆشی ژیان ناچاری ده‌کات ئیتر جگه‌ له‌ خۆی بیر له‌ هیچ که‌سیکی تر ناکاته‌وه‌، ئه‌وه‌ سه‌روشتی ژیا نه‌نازداره‌که‌م.

دەزانم ئىستا زياتر لەجاران بىرى پەريسا دەكەيت و ناخت بۆى ئازار دەچىژىت، ئەو رۆژەى چىرۆكى مەرگى بەئازارى نامۆ ت بۆ گىرامەو، لەدلمەو بە بۆى دەگرىام، بەدرىژايى ئەو چەند سالەى نامۆم بەجىهشتبوو، بەردەوام بىرم لى دەكردهو و هەوالىم لەخۆشكەكەى سەرياس دەپرسى، بەئومىدى ئەو بووم رۆژىك بگونجىت و بگەرپمەو بۆ ئەم شارە و بە دیدارى نامۆى كورم شاد بىمەو، كاتىك هەوالى مەرگى هاوسەرە كۆنەكەم بىست، كە بەهۆى زۆر خواردنهوەى مەى لە شەويكى زستاندا لەكولانىكدا لەسەرما رەق ببو، ئەو بەم بوو بەدەر وازەيەك تالە ئەلمانىا بگەرپمەو و بە نامۆ شاد بىمەو و خۆمى پى بناسىنمەو و داواى لىبوردنى لىبەكەم وراستى چىرۆكى ژيانى خۆمى بۆبگىرپمەو، كە چلۆن بەناچارى بە جىمەهشت، بەلام ئەفسوس مەرگى نامۆ بووم، بوو ئازارىك دلنىام هەتا دەمرم لەيادم ناچىتەو.

ئەو رۆژەى بە ئومىدى بىننەوەى نامۆ گەرپمەو بۆ كوردستان، بۆئەوەى زۆرىك لەو كەسانەى بە وشەى سۆزانى ئازارى من و نامۆيان ئەدانە مناسنەو، ناچار بووم بەو ناوە نويىە خۆم بناسىنم، كە لەئەلمانىا بۆخۆم هەلبژاردبوو. لەراستىدا پىشتەر لىرە ناوم «زىرپىن» بوو،

هەربۆیە بەنەینى سەردانى مالى هاوسەرەكەتم كرد،
جوامير ئەو پياوهدى بە نەينى پەيوەندى خۆشەويستى
لەگەل «گولنار»ى خوشكەزاكەمدا هەبوو.

با باسى گولنارت بۆبكەم، ئەو كچە شوخەى دلى
هەموو پياويكى ئەبرد، واى لە جوانى و دلەبرى گولنار،
واى لە چاوه قاوهيى و خومارەكانى، كەئەستەم بوو
هيج پياويك بيتوانيا لە بەردەميدا خوى بگرتبا كاتيک
پياو لىى دەروانى لە نىگاكانى تير نەئەبوو.

دەزانم ئەووە بۆتو چيروکينكى بەئازارە، بەلام ناچارم
بەهوى پەريساو، هەموو نەينىهكانت بۆ ئاشكرا بکەم،
دلنيام بەهوى كەم ئەزمونيت لەژياندا، ئەستەمە بتوانيت
ئەو ناپاكيه لەهاوسەرەكەت پەسەند بکەيت، كچەكەم
پياوان سروشتيكى جياوازيان هەيه هەرگيز وهك
ژنەكان بير لە خۆشەويستى ناکەنەوه، تۆ لەهەستى
خۆشەويستى خۆتەوه لە پياو دەروانيت، بەلام پياوان
هەرگيز ناتوانن لەخۆشەويستى و عەشقادا وهك ژنەكان
بەردەوام قوربانى بەخويان بدن، زۆرينەى پياوانهەميشە
ژنان وهك ميوه دەبينن، هەميشە ئارەزووى ئەووە دەكەن
تامى هەموويان بکەن.

جوامير يەكيك بوو لەو پياوانەى بەدواى
ئارەزووهكانى خۆيهوه بوو، هەرگيز هيزى ئەوهدى نەبوو
لەبەردەم ژنيكى جوانى وهك گولنارى خوشكەزام خوى
پيرابگيرايە، كاتيک گولنار بۆمەبەستى تۆمارکردنى

سكالای جياپوونه له دهستگیرانه کهى به هوى کيشه ی نيوانيانه وه، که تنها ماوهى دوومانگیک ده بوو یه کترین ناسیوو، بومه به سستی سكالای جياپوونه وه سهردانى بنکه دهکات، عاشقى جوامیر ده بیټ، هه سستی توله کردنه وهى بو دهستگیرانه کهى له ناخیدا زال ده بیټ و ژوانیک له گه ل جوامیر ریگده خات، نه وه ده بیټه سه ره تایه ک بو نه وهى گولنار به ته واوى به هوى زمانه شیرین و رهفتاره ته لیسم ئامیزه کانى جوامیر عاشقى بیټ و جه سستی خوى پى بیه خشیت و کچینی خوى له ده ست بدات.

که نه وه پروئه دات، گولنار نازانیت جوامیر هاوسه رى هه یه، دواى نه وهى له ریگه ی یه کیک له نه فسه ره کانى هاوری جوامیره وه نه وه ده بیستیت، ئیتر په یوه ندی نیوانیان ته واو ئالوز ده بیټ، گولنار به ناچارى بوئه وهى دایک و باوکی به وه نه زانن که کچینی له ده ستداوه، بیر له وه ده کاته وه فشاریک بوسه ر جوامیر دروستبکات، له ژوانیکدا به نهینى له ته له فونه کهى جوامیردا ژماره کهى تو نه دوزیته وه و په نا بو من ده هیټیت و ناچارم دهکات له ریگه ی نامه وه توئاگادار بکه مه وه له پرفتارى هاوسه ره کهت، هه تا بیته فشاریک بوئه وهى جوامیر ناچار بکات خوى یه کلا بکاته وه و برپارى جياپوونه وهى خوى له گه ل تو بدات.

من نازانم په یوه ندی نیوانتان چلون بوو، به لام کاتیک تو چیروکی ژيانى خوت له تابلوکاندا بوگیرامه وه، نه و

كاتە زانيم تۆ لەناو وەھمی عەشقیكدا ژیاویت، بەلام جوامیرەرگیز بەو شیوەیە باسی تۆی بۆ گولنار نەکردبوو، کاتیک ئەووە ئاشکرا بوو، بە گولناری وتبوو «نیوان من ھاوسەرەكەم زۆر خراپە، ھەرگیز ناتوانم پیکەوہ بژین، ھەربۆیە بیرم لە تۆ کردۆتەوہ» ئیتر لە دواى ئەوہ جوامیر بریاری دا ھاوسەرگیری لەگەڵ گولنار بکات و بیریک لە جیابوونەوہ بکات لە گەڵ تۆدا، ھەربۆیە جوامیر بەردەوام چاودیری تۆی دەکرد، بۆئەوہی شتیک لەتۆدا بدۆزیتەوہ تا لەرینگەییەوہ وەك بیانویەك بکاتە ھۆکاری جیابوونەوہتان، ئەو پۆژەى بەنامە تۆم ئاگادار کردەوہ لەداوین پیسی ھاوسەرەكەت، جوامیر ئاگادار بوو لەوہی تۆ ھاتبوویتە نیو قاوہخانەكە، ھەر ئەو پۆژە بەناچارى بریاری ئەوہی دا گولنار بکاتە ھاوسەرى خۆى، بۆئەوہی پەشیمان نەبیتەوہ، چەند جاریک لەرینگەى تۆوہ فشاریکى ترم خستە سەرى بۆئەوہى بریاری تەواوى خۆى بەلام من ئەو پرسیارە لە تۆدەكەم سەناریا « ئایا جوامیرو گولنار، تاچەند لەو ھاوسەرگیرییەدا خۆش بەخت دەبن، ئایان ئەوان توانیویانە یەكتری بدۆزنەوہ». باخۆم وەلامى ئەو پرسیارەت بەدەمەوہ كچی خۆم، دلنایام ھاوسەرگیری ھەلەییەكى گەورەییە، مروڤ بەناچارى دەيكات، چونكە زۆر ئەستەمە دوو مروڤ بتوانن بەھەست و رۆح ھەتا كۆتایی ژیانیان پیکەوہ بژین ئەگەر ئەشقیكى ئەفسونایى

له نيوانياندا دروست نه بښت. دلنيا به خوښه ويستی هه رگيز ناتوانيت به هيندهی عه شق نه مر بښت و دوو جهسته و رڼوحي جياواز ئاويتهی يه کتري بکات، دلنيا به له وهی خوښه ويستی زياتر له جهسته دا خوڼی ئه نوښت، به لام عه شق له رڼوحوه وه سه رچاوه ده گريت. ئيستا به بروای تو له نيوان جواميرو گولناردا ئه و عه شق بوونی هه يه، يان ته نها خوښه ويستيه کی کاتييه و حه زی جهسته يان دروستی کردووه؟

ئهو رڼوژدهی جوامير سهردانی تورکياي کرد، له گه ل هاورپیکانی نه بوو، به لکو ئه وه بومانگی هه نگوینی بوو له گه ل گولنار دا، له و رڼوژه به دواوه به پيوستم نه زانی چيتر په يوه ندي به تووه بکه م، ئه و کاتانه من هيشتا نه گه رابوومه وه بو ئيره کاتيک خوت له چيروکی تابلوکانتدا بو ت گيرامه وه، ئه و کات زانيم له ريگه ی قاوه خانه که وه ناموت ناسيوه، که گه رامه وه زور به دواي نامودا ده گه رام، به لام به هو ی گواستنه وه ی ماله که يان خوشکی هاوسه ره که م په يوه ندي له گه ل نامو و ژنه پيره که ی ناسياويان برابوو، نازانم نامو بوچی ئاره زووی ئه وه ی نه بوو سهردانيان بکات، زور به دواي نامودا گه رام، که س هه والی نه زانی، تا له ريگه ی ناسياويکمانه وه زانيم نامو له ماليکی دوره دهستی شاردا به ته نی ده ژی، چه ند رڼوژيک پيشنه وه ی بيمه ناو هو لی پيشانگه ی تابلوکانه وه، له دووره وه چاوديري ماله که تم

دهکرد تا ئه و کاتهش نه مزانیبوو نامۆ مردووه، پوژیک
به بیته وهی به خۆت بزانیته به ته کسیه ک به دوات که وتم،
زور دلم به وه خوش بوو، که تۆم بینی دوگیانیت،
سه ره تا وامزانی هاوسه ری نامۆیت، هه ربویه ئه وه م به
شیاوتر زانی له ریگه ی تۆوه خۆم به نامۆ بناسینمه وه،
به لام چاره نوس هه موو ئه و خه ونانه ی منیان گۆری، که
بو داها تووی نامۆ هه مبوون،

لهوانه يه پرسيارى ئه وه بكهيت بۆچى په ريسام له گهل
 خۆم بردوو لات نه مامه وه، تا رووبه روو هه موو ئه وانه ت
 بو بگيرمه وه، ده زانم ئه وه بوتو ده بيته خه م و ئازاريكى
 نه براوه له ژيانندا، به لام ژيان به بى ئازار هاوسهنگى
 نامينيت، مروف هه ميشه به دواى خوشبهختيدا ده گريه ت
 بوئه وهى ژيانىكى ئاسوده بوخوى به رجهسته بكات،
 به لام هه رگيز خوشبهختى به كه سانى تر ره وا نابيينيت،
 مروفايه تى بوخوى سه رچاوهى ئازارهكانى يه كترن،
 ئه گه ر مروف له ناخى خو يه وه له مروفايه تى بروانيت،
 هه رگيز ريگه به خوى نادات ئازار به كه سانى تر
 بيه خشيت، له وان هه تووابروانيت من ئازاريكى نه براوه م
 به تو به خشيبيت! ئايا ئه وه تا چه ند به لات هه دروسته ؟
 با بتگه رينمه وه بو لاي په ريسا، ده مه وي ت نه ينى
 خو كوشتنى ناموت بو بگيرمه وه دلنيام گومان ت له وه
 هه يه جوامير ده ستى له كوشتى نامو دا هه بيت. ئه و
 كاته ي باسى نوسينه سرا وه كه ي سه ر ديوارى ماله كه ي
 ناموت بو كردم، به بيئه وهى بزانيت هه رئه و روژه
 په يوه نديم به جوامير هه وه كرد، پرسيارى ئه وه م ليكرد
 له سه ر ديواره كه نامو چى نوسيبوو، له وه لامدا پيى
 وتم (به پيى ليكولينه وه كان ده ركه وتبوو نامو بوخوى
 خوى خنكاندبوو، باشتري ن به لگه ش بوئه وه نوسينى

سەردیوارەکه بوو، که بۆ سەناریای نوسیویو «سەناریا گیان ئەزیزەکهەم، بەردەوام من لەگەڵ ژياندا دەجەنگام، بەلام سەروشتی ژيان ئەوەندە قیزەونە لەناو خۆشیهکانی خۆیدا ئازاریکی تر دروستدەکات، هەر بۆیە من بەرگەیی ئەو تەوانە ناگرم که ئەنجام داوه، ئازاری ژيانم بە مندالیکی بیتاوان ببەخشم، لەئێستادا مەرگ جوانترین هەلبژاردەیه بۆئەوهی دەرونی خۆمی پێ ئاسودە بکهەم، ئەگەر مندالەکهت کچ بوو ناوی بنی پەریسا، هیوادارم لەم ژياندا بەهیزو خۆراگرییت، توش ئازادیت لەوهی چ بریاریک ئەدەیت « دڵنیا بە خاتوو زێرین وینەیی نوسراوهکهەم لایە ئەگەر متمانه ناکەیت نیشانت ئەدەم). بەلای سەناریا جوامیر ئاواي پیتۆم. نامۆ بەدەستی خۆی ئەوهی نوسیویو، کاتیک جوامیر ئەوه دەبینیت دەزانیت تۆ ناپاکیت لەگەڵیدا کردووه بۆئەوهی هاوڕیکانی پێی نەزانن و سوکایەتی پێ نەکەن بەدەستی خۆی نوسینهکهی بەو بۆیانەیی خۆت رەش دەکاتەوه که لە مالی نامۆ بە جیتەهیشتبوون، جوامیر دڵنیا بوو لەوهی پەریسا مندالی خۆی نییه.

کچەکهەم سەناریا.. باوکی پەریسا نامۆ یە، پەریسا کورپەزای منە، پیم خۆشە ئەو ئازارە لە دەرونتدا بێرەمەوه که پەریسا زۆل نییه، بەلکۆ لە هەست و ویست و خۆشەویستی نیتانتانا دروستبووه، لەوانەیه سەرت لەم قسانەم سوور بێنیت، بەلام دڵنیا بە لهوهی

زۆرىنەي خىزىنى ئەم شارە بەخۇشەويستىيەۋە مندال دروستناكەن، مندالىك لە ھەستى خۇشەويستىيەۋە دروست نەبىت دىنبايە زۆلە، ھەرچەندە من لەگەل ئەۋ وشەقىزەۋن و بىمانايەدا نىم و متمانەم پىي نىيە، بەلام لىرە ئەۋە نەرىتىكە كەمن و تۆ بەتەنى ناتوانىن نكولى لى بكەين و رەتى بكەينەۋە، دىنبايە زۆرىك لە ھاۋسەرەكان ۋەك من و سالار بەپىي نەرىتەكانى ئەم ژيانە ھاۋسەرى يەكترن، بەلام بەرۋح لە يەكترى جودان و بەناچارى لەگەل يەكدى دەخەۋن و مندال دروستدەكەن.

شەتتىكى تر ھەيە پىم خۇشە پىت بلىم، بۆئەۋەي ھەست نەكەيت من تاۋانىكم بەرامبەرت كىردوۋە، من بە مافى خۇمى دەزانم لەبرى ئەۋەي تۆ نامۆت ناچار كىرد بەۋەي لەگەلتدا بخەۋىت و تاۋانى دروستكىردنى مندالىكت خستە مىلى، من پەرىسا بەرم، ئەمە پاساۋ نىيە بۆ بردنى پەرىسا، بۆت دەھىنمەۋە، بەلام تۆ ھاۋكارى خۇكوشتنى نامۆيت، ئەگەر ھەموۋ ئەۋانە پروۋى نەدابا، من بەدىلىكى شكاۋ نائومىدەۋە نەئەگەر پامەۋە بۆۋلاتى خۆم.

دىنبايە لەۋەي پەرىسا بۆنى نامۆى لىدىت، ئەۋ كاتەي لەدايك بوۋ، زانىم پەرىسا لە نامۆ بوۋە، چاۋەكانى بەتەۋاۋى بە مندالى نامۆ دەچوۋن، پەرىسا خويىنى نامۆى ھەلگرتوۋە، ھەربۆيە كاتىك لە ئامىزم دەگرت بۆنى نامۆم دەكرد، ۋاھەستم دەكرد ئەۋ ساتانەيە كە نامۆم بە مندالى لە ئامىز دەگرت. دىنبايە لەۋەي تەنھا

دايك دوتوانيت به بون مندال و نهوهى خوى بناسيتهوه. بمبهخسه لهوهى بهر هفتاره كانم ئازارم دابيت، بهلام ئهوه به مافى خوم دوزانم، دلنيام ئه گهر ئه وه م نه كردباو پهريسام له گهل خوم نه بردبا، تو ئاسوده نه ده بويت، به گهره كردنى مندالتيك كه خهلكى وهك ناموى كورم پيى بلين زول، دلنيام پهريسا بهو تانهو ته شه رانه هه رگيز ژيانتيكى ئاسودهى نابيت، منيش ناتوانم له گهل مه رگينامو ئه و ته مه نه كه مهى ماومه تي دا ئاسوده بم و ئازارى مه رگى نامو له ناخما دامر كينمه وه. هيوادارم بتوانيتله ناو ئازاره كانى ژيانى خوتدا خوشبهختى بدوزيته وه، ئه وه سروشتى ژيانه ئازيزه كه م.

کاتیک نوسینه کهم خوینده وه هه موو جهسته م
 له ئاره قه ی خۆمدا نقوم ببوو، خه ریکبوو له هۆش خۆم
 ده چووم، له و ماله چۆله دا پر به گه روم قیزاندم و هاوارم
 کرد «نه فرهت له و ژيانه ی که منی خسته نیو ئەم
 دۆزه خه وه» به شیوازیك رهفتارم ده کرد وه کئنه وه ی
 به ته واوی عه قلم له ده ست دابیت، نه مده زانی بیر له چی
 بکه مه وه و سه ری کاسم به کویدا بکه م، په نا بوکوئ
 به رم تا ئازاره کانی خۆمی تیا به تال بکه مه وه و ئارامی
 به ناخی شیواوم ببه خشمه وه، به ناچار ی په نام بو ده رگای
 که نتۆره که بر دوو تاوم دایه ئەو بوتله ئاره قه ی چه ند
 پیکیکم لی خوار دبووه، پیکیکم تیکردوو له گه ل حه بیك
 به جاریک هه موویم خوار ده وه، وینه ی په ریسام له سه ر
 دیواره که دروستکرد، وینه یه ک ته واو به خۆی ده چوو،
 که له ئامیزمدا به دم خه ونه وه خه نده یه کی جوان له سه ر
 لیوه کانی بوو، ئەوه نده ی نه برد وه کئنه وه ی دیواره کان
 بوخۆیم لوش بدات، خۆم له و چۆله وانیه دا بینیه وه که
 پیاوی قامچی به ده سه ته که ی لیوو، له سه ر کورسیه ک
 دانیشتیوو گه مه ی به قامچییه که ی ده ستی ده کرد، به نیگا
 تیژو تۆره کانی ته واو به باو کم ده چوو، ترسیک هه موو
 جه سه ته می ته نییه وه، له هه ولی ئەوه دابووم له ده ستی
 هه لبیم، به لام قاچه کانم وه کئنه وه ی له ناو ئەو خا که ره ق

ووشكەدا رۆاڤیت، توانای ئەوهم نەبوو لەشوین خۆم
 بجولیم، ئەوهندە بەخۆم زانی پیاوی قامچی بەدەستە که
 بە ھەموو ھیزی بەقامچییەکە ی دەستی کەوتە لێدانم،
 لەو ساتەدا بەدەم ئازاری جەستەمەو دەمنالاند،
 دەنگی گریانی پەریسا ھەژاندی، چاوەکانم بەھەموو
 لایەکی خۆمدا گێرا بۆئەو ھەسەرچاوەی گریانی
 پەریسا بدۆزمەو، بێئاگابووم لەئازاری ئەو قامچییانە ی
 جەستەمیان شین و مۆر دەکردەو. لەو کاتەدا پەریسا
 م لەبەردەم دەرگا تەختەکە ی پیاو قامچی بەدەستەکە
 بینییەو، لەھەولێ ئەو ھەدا بووم بەرەو رۆوی بچم و
 قوتاری بکەم، بەلام بیناییم تەواو تاریک بوو، کاتیکی
 بەخۆم ھاتمەو بەدەم ھاواری ئازاری جەستەو ناخمەو
 لەژوورەکە ی خۆمدا دەمنالاند، ھەموو ئەندێشەم
 لەپەریسا دا کۆبۆو، پرسیاری ئەوهم لەخۆم دەکرد،
 پەریساچلۆن گەیشتە لای ئەو پیاو بێ بەزەییە؟

لەدوای ئەو رۆژە، چەند جارێک ھەولێ ئەو ھەدا
 لەناو دیوارەکاندا پەریسا بینیمەو، بەردەوام لەدیواری
 ھەموو مالەکەم دەرپوانی، بەلام ئەو نەھات، ھەموو کاتیکی
 پیاوی قامچی بەدەستەکە خۆی دەئاژوو ئەندێشەمەو
 و ئازاری ئەدام، ئیتر لە بینینەو ھەسەرچاوەی پەریسا تەواو بێئومید
 بووم، بۆخۆیشم نەمدەزانی چۆن پەریسا بەدەست
 بینیمەو، ماوہیەک بیرم لەپلانیک دەکردەو بۆئەو ھە
 پەریسا لەدەستی ئەو پیاو قوتار بکەم، شەویکی

به دزی پیاوی قامچی به دهسته که وه، که به رده وام به ناو دیواره کانا دهاتوو دهچوو، به ترپه ی پیکانی خوی ده زړاندم. ئه و ژیرکراسه سپییم پووشی که شه وانه پیوه ی سه مام بو جوامیر ده کرد، ماکیاژیکی جوانم کردو ته و او خوُم رازانده وه، چه قویه کی تیژی گه وره م له ناندینه که هینا و له ناو دهرپی کورته که مدا شاردمه وه و له گه ل خواردنی په رداخیک ئاره ق و دووحه ب روچوومه دیواره کانه وه،

کاتیک پیاوی قامچی به دهسته که منی به وشینویه بینی چاوه کانی له سهر رانه سپی و گوشتنه کانم نابوو، جار جاریک زمانه زهردوو زبره که ی له لیوه کانی ده خشانوو به سهر شه رواله که یه وه دهستیکی به چوکه ره قبوه که یدا ده هینا، به و ره فتاره ی دلنیا بووم له وه ی جه سته م ههستی بزواندوو، به خنده یه کی ده سترده وه به ره و رووی چووم وتم «دهمه ویت ئه مشه و میوانی تو بم» چاویکی به ده وروبهری خویدا گیرا، بوئه وه ی دلنیا بیته له وه ی که س ئاگای لیمان نییه، به دهسته کانی ئیشارته ی ئه وه ی بوکردم به دوایدا برومه نیو خانوو که وه، ترسیک زور ههنگاوه کانی تیکه ل کردبووم به لام ئومیدی پلانه که م بو قوتارکردنی په ریسای لیکردم به خوُم بیمه وه و هیژیک به خوُم بدهم.

که له گه لیدا چوومه ژووره وه، دهرگاگه ی له دوامانه وه کلوم داو داوای لیکردم به ره و ئه و ژووره ی پشته وه

برۆم، که چرایهک بهکزی تییدا دهسوتا و رۆشناییهکی کهمی بهژوورهکه دا بوو، من له و ساته دا گوئییهکانم بۆ دهنگی پهریسا ههڵخستبوو بهلام دهنگی نهبوو، پییدهچوو لهخهویکی قولدا بیته، بۆئهوهی گومانم لی نهکات لهناوهراستی ژوورهکه دا دهستمکرد بهسهمایهکی ههستبزوینانه، بۆئهوهی لهجهستهی خۆمدا مهستی بکه،

ئهو بهردهوام چاوه پرله شههوهتهکانی لهسهه جهستهم بوو، دواتر هاته نیزیکهوه و زللهیهکی توندی به کههلهمداکیشاو پرچی له دواوه گرتم و به دهمه بۆگه نهکهی لیوهکانی دهمزیم، ئهو بۆنه ناخۆشهی له دهمیهوه دههات هیئنجیکی قولی بهگهدهم ئه دا، بهلام بۆئهوهی لهخۆمدا مهستی بکه و کاری خۆم تهواو بکه، ناچار بووم بهویستی ئه و رهفتارم بکردبا. تاوانا توێک زمانه زبرو بۆگه نهکهی دهخسته دهممهوه، به و رهفتارهی زانیم تهواو ههستی بۆم بزواوه، به پالیک لهخۆم دوور خهستهوه و لهسهه ئه و راخه رهی بۆنی ریخی ئاژهلی لیدههات به پشتا پالکه وتم، تائه و کاتهی شهروال و کراسه کهی له بهری خۆی دامالی، من چه قۆکه م له دره پێ کورته کهمدا دره هیناو خسته ژیرخۆمهوه و ژیر کراسه کهم ههتا سه رسنگم بۆه له مالی، ئه و که دیمه نی منی بینی ئارامی لیبرا، ئه وهنده برسیبوو به تاویک خۆی به سه رمدا داو چوکی له ناو له شم نا،

منیش بۆئەوہی تەواو مەستی بکەم تاوانا تۆیک لەگەڵ تەکانەکانیدا بە ئاھێک لە خۆم ھار دەکرد، تاواى لیھاتبوو لەناو چێژى خۆیدا مەست ببوو، ھەستەم کرد دۆخەکە زۆر لەبارە بۆئەوہی کارى خۆم تەواو بکەم، بەھىمنى چەقۆکەم لەژێرخۆمدا دەرھىناو ھەتا ھىزم تىابوو لەپشتىم چەقاند.

ھاوارى پىاوى قامچى بە دەستەکە، پەرىسای بە ئاگا ھىناىەو، لەو ساتەدا دەنگى گریانى پەرىسا تىکەل بە ھاوارو نالەى پىاوى قامچى بە دەستەکە ببوو، بە دەم ئازارەو لەسەرم ھەلساوە بەلادا کەوت، دلنیا بووم لەو ئەو پىاوە کەتەو زلە ئەستەمە بە چەقۆیەک کۆتایى بەژيانى بىت، بۆئەوہى زیاتر دلنیا بم لەمردنى ھەلسام و چەقۆکەم لەپشتى دەرھىناو جارێكى تر بەھەموو ھىزم لەسەر دلیم چەقاند. ئەو لەھەولى ئەو دا بوو چەقۆکە لەسنگى خۆى دەر بىنیت بەلام چەقۆکەم ئەو ھندە بەتوندى لىدا بوو دلنیا بووم لەوہى بەناو دلیدا رۆچوو بوو.

لە دواى چەند ھاوارىک کە فیکى زەردى لىنج لە دەمى ھا تە دەرەو و بەتەواوى ھىزى لىبرا، بە بىنىنى ئەو دىمەنە ئەو ھندە پەشوکابووم، نەمدەزانى بەرەو کوى بپروم، گریانى بەردەوامى پەرىسا وەکنەوہى بانگم بکات و بۆنى ھا تىمى کرد بىت بەخۆى ھىنامەو، بەپەلە لەژوورەکە ھا تە دەرەو، خۆم بەو ژوورەدا کرد کە

پەریسای لیبوو، لەئامیژم گرت و بەراکردن لەمالە که
 ھاتمە دەرەو و بەرەو قوولایی ئەو دەشتە رۆیشتم،
 کە نەمدەزانی بەرەو کویم دەبات، بۆئەوێ پشووویەک
 بدم، لەژێر سیبەری داریکدا دانیشتم و لەچاوە
 گەشەکانی پەریسام روانی، کە تەواو بە چاوەکانی نامۆ
 دەچوون، بەھەموو ھیزم بەخۆمەو نوساندم و بۆنی
 لامل و گەردنیم دەکرد. ئای کە بۆنیکی خۆشی لیدەھات،
 ئەوئەندە بۆنمکرد ھەتا لەنیویدا مەست ببوم،
 کەبەئاکا ھاتمەو بە دەستەکانم خۆم لەئامیژ گرتبوو،
 ھەستم بەبوونی پەریسادیکرد لەباوەشی خۆمدا، ئەو
 شەو بەئارامیی خەوتم، پیاوی قامچی بەدەستەکە
 ئاسەواری لە دیوارەکاندا نەما، تەنھا دەنگی پەریسا
 نەبیت لەگەڵ گریانیدا ئامیژم بۆ دەکردەو، ئەویش
 بەھەست و خۆشەویستی من ژیر دەبوو، ئیستاش
 ھەموو شەویک من لەدوای خواردنەوێ پیکیک ئارەق
 و ئەو حەبە، ھەست بەبوونی پەریسا دەکەم، لەئامیژی
 خۆمی دەگرم و ئازارەکانی خۆمی پێ ئەرەوینمەو.

هەرێمی کوردستانی عێراق
Kurdistan regional - Iraq
Council of ministers

رئاسة مجلس الوزراء
وزارة الثقافة والشباب
المديرية العامة للمكتبات العامة
المكتبة العامة/ السليمانية
ژماره: ٤٥٠٩
بەرۆار: ٢٠١٩ / ١١ / ٢٠١٩

سەرۆكایهتی هه‌نجومه‌نی وه‌زیران
وه‌زاره‌تی رۆشنیری و لاوان
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی كۆتێخانه‌گه‌شتیه‌كان
كۆتێخانه‌ی گشتی سلێمانی
به‌شی سیاردن
ژماره:
رۆژ: / كوردی ٢٧١٩

بۆ/ چاپخانه‌ی چوارچرا
باههت / ژماره‌ی سیاردن

رۆشنی

به‌یتی یاسای چاپه‌مه‌یه‌ی ژماره (١٠) ی سالی ١٩٩٢
ژماره‌ی سیاردنی (٢٦٩٠) ی سالی ٢٠١٩ ته‌رخانه‌گراوه‌ی بۆ كۆتێی (بیاوه قامچی به‌ده‌سته‌كه) كه له نووسینی
(جه‌بار عوسمان)ه، به تیرازی (٥٠٠) دانه ، كه باهه‌ته‌كه‌ی (رۆمان)ه، به مهرجيك (٥) دانه له كۆتیه‌كه بۆ به‌شی
سیاردن ره‌وانه بكرێت.

له‌گه‌ل رێزماندا

سەلام
ن. ن. ن. / ن. ن. ن. / ن. ن. ن.
به‌رێوه‌به‌ر

تێبینی:

- ١- ده‌سته‌واژه‌ی سیاردن به‌م شیوه‌یه له‌سه‌ر كۆتیه‌كه چاپ بكرێت، له‌به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی كۆتێخانه‌ گه‌شتیه‌كان ژماره‌ی سیاردن () ی سالی ٢٠١٩ ی پێداوه.
- ٢- هه‌ر چاپخانه‌یه‌ك باهه‌ند نه‌ین به‌ ئاردنه‌وه‌ی (٥) دانه له كۆتیه‌كه، ژماره‌ی سیاردنی ئاردنی.
- ٣- نه‌م نووسراوه‌ی س‌كان بكرێت و له‌ دوا لاپه‌زه‌ی كۆتیه‌كه‌دا دا‌به‌رێت .

وێنه‌یه‌ك بۆ/

• دوسه‌یه‌ی سیاردن

